

IJA # 1583

סדר קריאי מועד חלק ראשון

Seder Ḳeri'e Mo'ed Ḥeleḳ Rishon

Baghdad, 5696 (1935 or 1936)

סדר

קריאת מועד

חלק ראשון

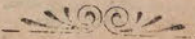
והוא תקון

ליל הושענא רבא

נרפס באותיות גדולות וסדר נכון כפי
הזו"הק ורבינו הא"י ז"ל עם כמה
הוספות על הראשונים כמו שתראה
בהקדמה והקורא בו ירוץ • ולא יצטרך
להביא ספר מן החוץ • כאשר עיני הקורא
תחיינה מישרים • וברוך המאיר לארץ
ולדדים:

——*—*

פה **בנדאד** יע"א

שנת **שובה ומבורכת** לפ"ק

בדפוס ה"ר עזרא ראובן דננור ז"ל

אזהרה לבל יהיו איש פה ובה"ל להדפוס הספר הזה
מכמותו וכסדרו לבל יעבור על אסור השגת גבול
כדת ת'זהק ושלוס על ישראל

הקדמה

זה סדר • קריאי מועד • חלק ראשון •
תקון ליל הושענא רבא •

הלילה הזה קודש הוא לה' בקדושה בטהרה • כל ישראל
מנדדים שינה מעיניהם ולילה כיום יאיר כחשיכה
כאורה • ונקהלים אגודות ללמוד כל בו עשרה • ויקראו בספר
תורת ה' מפורש הוא ספר משנה תורה • ואחריו מאמרי
מדרש רבה ועין יעקב נוסח גמרא • ודסמוך להו לשון זוהר
הקדוש וגם האדרא זוטא וסדר ק"ש על המטה ותקון לאה
זו דרך ישרה • ואחר הצות ולמדו ספר תהלים עם ז' כורתי
ברות זכותם מגן וסתרה • ועמהם משנה סוכה ושירה וזמרה •
גם עשינו פירוש קצה על מדרש ועין יעקב כל דבר הקשר
להבין דבר מקרא • איבעית אימא קרא ואיבעית אימא
סברא • הכל נדפס באותיות גדולות ובדיו שחור זהירה ובוירה •
ובהנהה מדוייקת לפי כח גברא • והנחנו בסופו שירים
ותשבחות לכבוד החג ולזי אושפיוזין שירי תפארה • ישירו בהם
בענות השחר קודם התפלה ולהחבורה • מתוקן ומקובל מפי
איש האלהים נורא • הוא הקדוש האר"י זצ"ל אספקלריא
המאירה • ותפלתו זכה עיני לשמויא נטלית אל אלהים עליון אל
גדול ונורא להאיר עינינו במאור התורה • להדפיס ספרים טובים
ומעולים לזכות את הרבים ללמוד מאהבה למרבה המשרה •
ובשבר זאת ישלח לנו הגואל במהרה • ויקבצנו מן
העמים וירום קרנינו בכבוד הרם העטרה • ייתו
ונהמניה ליהודים היתה אורה • אמן •

תיקון ליל הושענא רבא

א מרבים בתפלות ותחנוניש בהושע"ר כי הוא סיום
נ"א יום שניתנו לישראל בחדר עליון לעשות בהם
תשובה ותתקבל תשובתם • והם ל' יום דאלול מיום
ראשון של ר"ה וכ"א יום דתשרי • רמו לדבר אין
נ"א אא לשון בקשה לכך ניתנו נ"א יום לצורך
הבקשות ותחנונים • ויום זה הוא סיום יום נ"א •
ולכן נקרא הושענא רבא • כלומר הושע את יום
נ"א שהוא רבא דהכל הולך אחר החיתום •
ב בלי"ה הישע"ר בעת הצות לילה נגמר ונעשה בחינת
דותם החיצון למעלה כי ביו"ה נגמר חותם הפנימי
שהוא העיקר יותר • ולכן בהושע"ר נמסרין הפתקין
ואע"פ שנמסרו הפתקין יעי עוד זמן להצלה עד יום
שמיני עצרת • ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה
בהושע"ר ויהיה לבו חרד בתשובה כל היום כולו •
ג לכן נהגו כל ישראל לעשות תקון כרת ולנדד שינה
מעיניהם בלי"ה זה וללמוד בו כל הלילה בסדר
משנה תורה ימדרש • ועין יעקב • ואדרא זוטא •
ותהלים עם שבעה כורתי ברית וה' הטוב יכפר
בעד השבים •
ד ילמוד סדר המתוקן בשמחה ובהתלהבות • כי
בלימוד ספר משנה תורה נעשה עיקר התיקון
הראוי להיות ביום זה •
ה מעט קודם הצות לילה יאמרו ק"ש שעל המטה עם
הפסוקים שיש עמה כמו שסדרתים לפניך אחר

א"ו • ואחר הצית לילה ואמר ברכות השחר עד שאינו בן ברית • וברכות התורה לא יאמר אא עד אחר עמוד השחר ואם שבת מלאומרם והתפלל אין לאומרם עוד כי נפטור בכרבת אהבת עולם :

ו יזהר שלא לדבר שיחת הולין כל הלילה • וצריך להם שמירה גדולה בלילה זו מפני דבר עת שיש אסיפה מאנשים הרבה דרכו היצ"ח להכשילם לדבר דברי חולומדבר לדבר יבואו לדברים אסורים של שחוק ושל לש"ח"ו וותנבר כארילישב על דמשמר בעינים פקוחות לדחות את השנה :

ז סדר הלימוד בלילה הזה • משנה תורה • ומדרש • ואד"ו • ובחצות הלילה ילמדו התהלים מלה במלה וכן מפורש בזו"הק • וכאשר סדרתים לפניך פה בסדר נאה ויאה ואונינו גדולות ונקודות למען ירוץ וישמח הקורא בו • והי יעורנו ע"ד כבוד שמו אכ"ר :

ח מה שכתוב שרואים צילם לאור הלבנה לידע אם יהיה בשנה זו וכיוצא עתה אין לנו ידיעה בנסתרות וע"ו נאמר תמים תהיה עם ה' אלהיך ודי בזה :

קודם משנה תורה יאמר בקשה זו

הועתקה מס' לשון חכמים ח"א להר"הג רי"ח טוב זיע"ח

רבון העולמים מודים אנהנו לך עד אשר קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו • ותתן לנו יי אלהינו ואלהי אבותינו את תורתך הקדושה וקרבתנו לעבודתך • ותודיענו משפטי צדקך • ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך • ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישירים ותורות אמת • חקים ומצות טובים ותתן לנו יי אלהינו בהדרש הזה את יום הכפורים הבא עלינו לחיים טובים ולשלום למחילה ולסליחה ולכפרה • וככתוב כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו • וכרחמיך וחסדיך זכרתנו בו למיכה • וחתמתנו בספר חיים טובים ושלום • בעת געידת שערי היכל אשר נעשה חותם הפנימי ברחל אמנו ביסוד שבה • וככתוב גר נעיד מעין חתום :

ותנחילנו זמני ששון ומעדי קרש וחגי

גְדֵבָה * וּתְקַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹת סִפְּהָ
 אֲשֶׁר הִיא בְּנִגְדְךָ עֲנֵנִי כְבוֹד * וְעֵתָהּ כְרוֹב
 טוֹבְךָ אֲנַחְנוּ מִקְוִיִּים מִצְוֹת יְשִׁיבָה בְּסוֹפָהּ
 מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינּוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ
 חֲסָדִים גְּדוּלִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאֵלֶּה
 לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ הַיְבִים לְהוֹדוֹת לְךָ תָּמִיד *
 כִּי לְךָ נָאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד * שִׁיר וּשְׁבָחָה * הִלֵּל וּזְמִירָה * עֲזֵר
 וּמְשַׁלָּה * נִצַּח * גְּדֻלָּה * גְּבוּרָה * תְּהַדָּה
 וְתִפְאָרֶת * קִדְּשָׁה וּמַלְכוּת :

וְהִרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְקַיִּים מִצְוֹת עֲשֵׂה
 שְׁלֵחַ הַתְּשׁוּבָה * בְּכַתוּב בַּתּוֹרָה
 וּשְׁבַת עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ * וְהִרִי
 אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עַד כָּל מָה שֶׁחָטֵאנוּ
 וְעוֹיְנוּ וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ * וְאַתָּה יְיָ רַחוּם וְחַנּוּן
 חַסּוֹב וְהַמְּטִיב בּוֹחֵן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת גְּדוּי
 וִידוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁרְצוֹן נַפְשֵׁנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וְלְקַיִּים כָּל מִצְוֹתֶיךָ * אָדָּא שׁוֹצְרֵנוּ הֲרַע
 הוּא מְעַכֵּב * וְגִלּוּי וִידוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִיז בָּנוּ
 כַּח לַעֲמוּד בּוֹ * וּבְכֵן אֵין לָנוּ גּוֹאֵל וּמְשִׁיעַ
 בְּדַתְךָ וְאֵין לָנוּ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אָדָּא אַתָּה
 הַנְּשַׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹרֵף פְּעֻלְךָ חוֹסֶה עַל עַמְּךָ

וְלִמְעַן שִׁמְךָ הַגְּדוֹל * וְלִמְעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
 וְלִמְעַן קְדוּשַׁת חֹג הַסּוֹכֶת הַזֶּה וּמִצְוֹת
 הַנְּעִשִׂים בּוֹ תִתְמַלֵּא רַחֲמִים עֲדֵינוּ * הַשׁוֹבְנוּ
 אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוּדֶיךָ
 וְיִתְמַתְקוּ הַיְדֵינוּ וְנִמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים *
 וְיִתְבַּרְרוּ כֹּל נִצּוּצֵי הַקְּדֻשָּׁה אֲשֶׁר נִתְפָּרוּ
 עַד יְדֵנוּ * וְיִתְלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוֹבְךָ * וְתִשְׁבִּית
 הַיִּצָּר הֲרַע מֵעֲדֵינוּ * וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִאֲמַצְנוּ *
 לְהַכְנִיעוּ תָּמִיד * וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּדַבַּר
 שְׁלָם * וְתַעֲזְרֵנוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה
 לְפָנֶיךָ :

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים הַלִּילָה הַזֹּאת לְקְרוֹא
 סֵפֶר הַמִּישֵׁי מִחֲמַשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַּתּוֹרָה
 אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא מִשְׁנֵה תּוֹרָה * לַעֲשׂוֹת
 הַחוֹתֵם הַשְּׁנִי הַחִיצוֹן בְּסוּד חוֹתֵם בְּתוֹךְ
 חוֹתֵם בְּרַחֵל אֲמֵנוּ בְּסִפִּירַת הַמַּלְכוּת שְׁבָה
 שֶׁהִיא עֲטָרָה שֶׁל הַיְסוּד שְׁבָה * וּבְכַתוּב
 צוּר תְּעוּדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדֵי * וְנֵאמַר
 גֵּן נַעוּל אַחֲתֵי כֶּלֶה גַּד נַעוּל מְעִין חֲתוּם *
 וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ *
 וְלִמְעַן הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ אֱלֹהֵי *
 וְחַסְדֶיךָ

במלוי יודין (יבין אלף ה' יוד ה')
ובמלוי אדפין (יבין אלף ה' יוד ה')
ובמלוי ההין (יבין אלף ה' יוד ה')

אשר מספר המדונים עם כלדותם עולה
מספר משנה * ודמען ספר משנה תורה
אשר נקרא לפניך בלידה הזאת תטיב
לנו החתימה * ותחתמנו בספר חיים
טובים * ותחתמנו בספר צדיקים וחסידים
ותחתמנו בספר ישירים ותמימים * ותחתמנו
בספר מזונות ופרנסה טובה * ותחתמנו
בספר גאלה וישועה :

אנא יהוה למען שמך הגדול הנכתב ואינו
נקרא תצידנו לנו ודבנינו ודבנותינו
ודכל בני ביתנו מכל צרה וצוקה * ותצילנו
מכל רע וממשחית וממנפה * ותצידנו
מכל יגון ואנחה ועצבון ודאגה * ותצידנו
מכל חולי ומחלה * ומכל בוששה וכלמה
ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור
המרכבה התחתונה אדך ובשהוא כלול
עם מקורו אהיה הוא אאה לידה
תבטל ברחמיך הרבים ובחסדיך
הפשוטים מעדינו ומעד כל בני ביתנו כל

גזרות קשות ורעות * ויסכרו כל המקטרגים
והמשטיגים עלינו * אנא בכה השם
הקדוש המתפשט ממאור המרכבה
העליונה קרע ובשהוא כדול עם מקורו
יהוה הוא יקהרועה תבטל ברחמיך
הרבים ובחסדיך הפשוטים מעדינו ומעד
כל בני ביתנו כל המקטרגים והמשטיגים
וכל גזרות קשות ורעות * ותחדש עלינו
שנה טובה ומבורכת לחיים טובים ודשדום
מראשית השנה ועד אחרית שנה *
ותפרש עלינו סבת שלומך ותמלא משאלות
לבנו לטובה לעבודתך אמן :

לשם יהוד קדשא בריך הוא ושכינתיה *
ברחמיך ורחימו ורחימו ורחימו ליחידא
אותיות ו"ה באותיות ו"ה ביחודא שלים
בשם כל ישראל הרי אנחנו מוכנים
ומזומנים בכל אברים שד עור ובשר וגידים
ועצמות ומח שבעצמות פנימים והיצונגים
ובראיה ושמיעה וריח וקול ודבור * ובכל
החשים שד גופנו לקבל עלינו אלהותו
יתברך כאשר צונו במעמד הר סיני *
אנכי יי אדוק * ומצות ליחד את השם

יתברך כמו שנאמר * שמע ישראל יי אלהינו
 יי אחר * ומצות ואהבת את יי אלהיך *
 והרי אנחנו אוהבים את השם יתברך
 בכך קבנו ובכך נפשנו ובכך מאודנו *
 והרי אנחנו יראים ממנו * בגין דאיהו רב
 ושדיש עקרא ושרשא דכל עדמין * וכלא
 קמיה פלא * והרי אנחנו ממליכים אותו
 עד כל אבר ואבר וגיד וגיד ממאתים
 ושמנה וארבעים אברים * ושדש מאות
 וחמשה וששים גידים של גופנו ונפשנו
 ורוחנו ונשמתנו מדכות גמורה ושלמה *
 והרי אנחנו מקבלים עלינו גד מאתים
 ושמנה וארבעים מצות עשה * ושדש מאות
 וחמשה וששים מצות לא תעשה הכתובים
 בתורה וענפיהם * וגם כל מצות דברי
 קבלה ודברי סופרים וענפיהם *
 והנה אנחנו מוכנים בלידה הזאת שהיא
 ליל שביעי של חג הסיפוח הנקראת
 ליל הושענא רבא לקרוא בספר חמישי
 מחמשה ספרים שבתורה הנקרא משנה
 תורה * לעשות רצון בוראנו לתקן שרש
 למוד זה במקום עליון בשיעור קומה *

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואדחי אבותינו
 שתהא חשובה ומרוצה לפניך קריאת
 ספר משנה תורה אשר נקרא בעזרתך
 בלילה הזאת כאדו פוננו בכל הפונות
 הראוים לכיין ועל ידי קריאתנו * בספר
 משנה תורה יהיה נשדם החותם השני
 החיצון בסוד הותם בתוך חותם ברחל
 אמנו בספירת המלכות שבה וכפתוב גן
 נעול אחותי כלה גד נעול מעין חתום *
 ונאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב
 ודכבוד אהיה בתוכה *
 ובכן תן כבוד לעמך * תהדה ליראיך
 ותקנה טובה לדורשיך * ופתחון פה
 למיחלים דך * שמחה לארצך * ששון
 לעירך * צמיחת קרן לדוד עבדך *
 ועריכת נר לבן ישי משיחך במהרה
 בימנו * ובכן צדיקים יראו וישמחו
 וישרים יעלוזו * וחסדים ברנה יגידו *
 ועולתה תקפץ פיה * והרשעה כלה בעשן
 תכדה * פי תעביר ממשדת זדון מן הארץ *
 ותמלוך אתה הוא יי אלהינו על כל מעשיך
 בהר ציון משכן כבודך ובירושלים

עיר מקדשך בכתוב בדברי קדשך * ומלוד
 יי לעולם אלהיך ציון דרר ודרר הגלויה :
 ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 בוננה עלינו ומעשה ידינו בוננהו :

ולמען לא יחסר כל בו הנחנו ג"כ נוסח הקדמון
 הכתוב בקראי מועד וזה נוסחו :

רבון העולמים אב הרחמים והפלחות
 קד אגחנו מודים בקידה ובהשתחויה
 תחלות פניך על הטאות וזדונות טרם יצא
 דבר המלך על כל דת ודין עד השעה לא
 סגרו אחרי אשר יצאו הרודפים העומדים
 על הפקודים לעשות המשפט והדין ועל
 הצלם לא סר נתפלל אל יי אלהינו אולי
 יעתר לנו ולא נאבד בחטאתינו לכן באנו
 בעניים על הפתח דופקים רחמיך קוראים
 את משנה תורה שתחתמנו לחיים טובים
 ולא ימוש ספר תורתך מפינו ומפי זרעינו
 ובו נהנה יומם ודליקה ואל תטרוף עלינו
 את השעה ותאריך קצינו כי אריך גשוב *
 זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו
 בספר החיים למענך אלהים חיים בזכות
 ספר משנה תורה ופרשיותיו ופסוקיו

ותיבותיו ואותיותיו ומשמיו ונקודיו ושמותיו
 היוצאים מראשי תיבת וסופי תיבות
 ומחלופי תיבות בכלל ופרט ובזכות שם
 הגדול (אהיה) במלואיו ביוזין בהיזין
 באלפיין תטיב לנו החתימה (ג'ל'ד)
 כלול במקורו אהיה הוא אאהלידה
 תפיל מעלינו ומעל כל ישראל כל
 גזירות קשות ורעות ואד תסר ממנו צלנו
 ופרוש עלינו סבת שלומך בזכות השם
 הקדוש אהיה במלואיו ותאריך קצנו
 ותכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו * ויהי נעם
 אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה
 עלינו ומעשה ידינו בוננהו : ברוך יהוה
 לעולם אמן ואמן :

משנה תורה

א אלה הדברים אשר דבר משה אלי
 ב כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה
 מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן
 וחצרת ודי זהב : ג אחד עשר יום מחרב
 דרך הר שעייר עד קדש ברנע : ד ויהי
 בארבעים שנה בעשתי עשר חדש
 באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים :
 ז אחרי הכתו את סיוח מדך האמרי
 אשר יושב בחשבון ואת עונ מדך הבשן
 אשר יושב בעשתרת באדרעי : ח בעבר
 הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
 את התורה הזאת לאמר : ו יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת
 בחר הוה : ט פנו וסעו לכם ובאו הר
 האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
 והלבנון עד הנגה הגדל נהר פרת :
 י ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 ורשו את הארץ אשר גשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב

לית להם ולזרעם אחריהם : ט ואמר
 אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 לבדי שאת אתכם : י יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
 השמים לרב : יא יהוה אלהי אבותכם
 יסר עליכם ככם אלף פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם : *
 יב איכה אשא לבדי מרחכם ומשאכם
 וריבכם : יג הבו לכם אנשים חכמים
 ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם
 בראשיכם : יד ותענו אתי ותאמרו טוב
 הדבר אשר דברת לעשות : טו ואקח
 את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי
 אלפים ושרי מאות ושרי המשים ושרי
 עשרת ושרים לשבטיכם : טז ואצוה
 את שבטיכם בעת ההוא לאמר שמעו
 בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
 אחיו ובין גרו : יז לא תכירו פנים
 במשפט פקמן בגדל תשמעון לא תגורו
 מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשה מכם תקריבו אלי
 ושמעתי : יח ואצוה אתכם בעת ההוא

את כל־הדברים אשר תעשון : י ונסע
מחרב ונגד את כל־המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם בדרך הר
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע : כ ואמר אלכם
באתם עד־הר האמרי אשר־יהוה אלהינו
נתן לנו : כא ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את־הארץ עדה רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותיך לך אלה־תרא ואל־
תחת : כב ותקרבו אליו כלכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו־
לנו את־הארץ וישבו אתנו דבר את־
הדרך אשר געלה־בה ואת הערים אשר
נבא אליהן : כג ויטב בעיני הדבר ואקה
מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבת : כד ויפנו ויעלו הדרה ויבאו עד־
נחל אשכל וירגלו אתה : כה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
דבר ויאמרו טובה הארץ אשר־יהוה
אלהינו נתן לנו : כו ולא אביתם לעדת
ותמרו את־פי יהוה אלהיכם : כז ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד

האמרי להשמידנו : כח אנה ו אנחנו
עדים אחינו המסו את־לבבנו לאמר עם
גדול ורם ממנו ערים גדולות ובצורת
בשמים וגם־בני ענקים ראינו שם :
כט ואמר אלכם לא־תערצון ולא־תיראון
מהם : ל יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ידחם לכם ככל אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם : לא ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא־איש את־בנו בכל־הדרך אשר
הלכתם עד־באתם עד־המקום הזה :
לב ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
אלהיכם : לב ההלך לפניכם בדרך לתור
לכם מקום להנתכם באש ו לידה
לראתכם בדרך אשר תלכו־בה ובענן
יוםם : לד וישמע יהוה את־קול דבריכם
ויקצף וישבע לאמר : לה אם־יראה איש
באנשים האלה הדור הרע הזה את
הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם : לו וודתי כלב בני־יפנה הוא
יראנה ולו־אתן את־הארץ אשר דרד־בה
ולבנו יען אשר מדא אחרי יהוה : לו גם־
בי התאנף יהוה בגדלכם לאמר גם־אתה

לא-תבא שם : ל^ל יהושע בין-נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חוק כי-הוא
 ינהלנה את-ישראל : ל^ל ומפכם אשר
 אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא-ידעו
 היום טוב ורע המה יבאו שמה וקהם
 אתגנה והם יירשוה : מ^מ ואתם פנו לכם
 וסעו המדברה דרך ים-סוף : מ^מ ותענו
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו געלה
 ונגחמנו ככל אשר-צוננו יהוה אלהינו
 ותחגרו איש את-כלי מלחמתו ותהינו
 לעלת ההרה : מ^מ ויאמר יהוה אלי אמר
 להם לא תעלו ולא-תקחמו כי אינני
 בקרבכם ולא תנגפו לפני אויבים :
 מ^מ ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו
 את-פי יהוה ותזידו ותעלו ההרה :
 מ^מ ויצא האמרי הישב בהר ההוא
 לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
 הדברים ויבתו אתכם בשעיר עד-חרמה :
 מ^מ ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא-שמע
 יהוה בקדכם ודא האזין אליכם :
 מ^מ ותשבו בקדש ימיב רבים כימים
 אשר ישבתם : ב
 ח ונפן ונסע המדברה דרך ים-סוף כאשר

דבר יהוה אלי ונסב את-הר-שעיר ימים
 רבים : ב ויאמר יהוה אלי לאמר : ג רב-לכם
 סב את-ההר הזה פנו לכם צפנה : ז ואת-
 העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם
 בני-עשיו הישבים בשעיר וייראו מפכם
 ונשמרתם מאד : ח אל-תחגרו כם כי
 לא-אתן לכם מארצם עד מדרך כרי-
 הגל כי-ירשה לעשו נתתי את-הר שעיר :
 ו אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם
 וגם-מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם :
 ז כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
 ידך ידע לכתך את-המדבר הגדל הזה
 זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמד
 לא הסרת דבר : ט ונעבר מאת אחינו
 בני-עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה
 מאילת ומעצין גבר : י ונפן ונעבר
 דרך מדבר מואב : יא ויאמר יהוה אלי
 אל-תצר את-מואב ואל-תתגר בם
 מלחמה כי לא-אתן לה מארצו ירשה
 כי לבני-לוט נתתי את-ער ירשה :
 יב האמים לפנים ישבו בה עם גדול
 ורב ורם פענקים : יג רפאים יחשבו
 אף-הם פענקים והמאבים יקראו להם

אמים : י ובשעיר ישבו החרים לפנים
 ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם
 וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
 ירשתו אשר נתן יהוה להם : י עתה
 קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר
 את נחל זרד : י והימים אשר הלכנו ו
 מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל
 זרד שלשים ושמנה שנה עדייתם בל
 הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
 כאשר נשבע יהוה להם : י וגם יר
 יהוה היתה בם להם מקרב המחנה
 עד תמם : י ויהי כאשר תמו בל אנשי
 המלחמה למות מקרב העם : י וידבר
 יהוה אלי לאמר : י אתה עבר היום
 את נבול מואב את ער : י וקרבת מול
 בני עמון אל תצרים ואל תתגר בם כי
 לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי
 לבני דוש נתתיה ירשה : י ארץ רפאים
 תחשב אף הוא רפאים וישבו בה לפנים
 והעמנים יקראו להם ומזמים : י עם
 גדול ורב ורם בענקים וישמידם יהוה
 מפניהם וירשם וישבו תחתם : י כאשר
 עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר

השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו
 תחתם עד היום הזה : י והעוים הישבים
 בהצרים עד עיה כפתרים היצאים
 מכפתר השמידם וישבו תחתם :
 י קומו פלו ועברו את נחל זרד ראה
 נתתי בידך את סיון מלך השבון
 האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו
 מדחמה : י היום הזה אהל תת פחדך
 ויראתך על פני העמים תחת בל השמים
 אשר ישמעון שמעך ורגזו והלו מפניך :
 י ואשדח מלאכים ממדבר קדמות אל
 סיון מלך השבון דברי שלום לאמר :
 י אעברה בארץ בדרך בדרך אלה
 לא אסור ימין ושמאל : י אכל בכסף
 תשברני ואכלתי ומים בכסף תת לי
 ושתיתי רק אעברה ברנדי : י כאשר
 עשו לי בני עשו הישבים בשעיר
 והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו : י וקא אבה סיון מלך השבון
 העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את
 רוחו ואמץ את לבבו למען תת בידך
 כיום הזה : י ויאמר יהוה אלי

ראה החלתי תת לפניך את סיוחן ואת
 ארצו החל רש קרשת את ארצו :
 ויצא סיוחן לקראתנו הוא וכל עמו
 למלחמה יהצה : ויתנהו יהוה אלהינו
 לפנינו ונגד אתו ואת בניו ואת כל עמו :
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם
 את כל עיר מתם והנשים והטף לא
 השארנו שריד : רק הבהמה בזונו
 לנו ושלד הערים אשר לכדנו : מערער
 אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
 בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
 שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
 לפנינו : רק אד ארץ בני עמון לא
 קרבת כד יד נחל ובק וערי הדר וכל
 אשר צוה יהוה אלהינו :
 ונפן ונעד הרד הבשן ויצא עוג מלך
 הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה
 אדרעי : ויאמר יהוה אלי אדתירא
 אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו
 ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוחן
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויתן
 יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך
 הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי

השאירנו שריד : ונלכד את כל עריו
 בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא
 לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארנב
 ממלכת עוג בפשן : כד אלה ערים
 בצרת חומה גבהה דלתים וברית לבד
 מערי הפרזי הרבה מאד : ונחרם אותם
 כאשר עשינו לסיוחן מלך השבון החרם
 כל עיר מתים הנשים והטף : וכד
 הבהמה ושלד הערים בזונו לנו : ונפח
 בעת ההוא את הארץ מיד שני מדכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן
 עד הדר חרמון : צידנים וקראו דחרמון
 שרין והאמרי וקראו לו שגיר : כל
 ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד
 סדכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בפשן :
 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר
 הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה
 הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארבה
 וארבע אמות רחבה באמת איש :
 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
 מערער אשר על נחל ארנן וחצי הדר
 הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי :
 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג

נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארנב לכל־הבשן והוא יקרא ארץ
רפאים : י יאיר בן־מנשה לקח את־כד
חבל־ארנב עד־גבול הגשורי והמעבתי
ויקרא אתם עד־שמו את־הבשן חות
יאיר עד־היום הזה : יו ולמכיר נתתי
את־הגלעד : יא וקראובני ולנדי נתתי
מן־הגלעד ועד־נחל ארנן הוד הנחל
וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
י" והערבה והירדן וגבל מבנת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה
מזרח : י" ואצו אתכם בעת ההוא
לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את־
הארץ הזאת לרשתה הלוצים תעברו
לפני אחיכם בני־ישראל כל־בני־חיל :
י" רק נשיכם ומפכם ומקנכם ידעתי
כי־מקנה רב לכם ישבו בערכם אשר
נתתי לכם : י עד אשר־יניח
יהוה ל אחיכם ככם וירשו גם־הם את־
הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ושבתם איש לרשתו אשר
נתתי לכם : כ ואת־יהושוע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראת את כל־אשר

עשה יהוה אלהיכם לשני המדלים
האלה בן־יעשה יהוה לכל־הממלכות
אשר אתה עבר שמה : כ לא תיראום
כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ואתחנן

כ ואתחנן אל־יהוה בעת ההוא לאמר :
כד אדני יהוה אתה החלות להראות
את־עבדך את־גדך ואת־ידי החזקה
אשר מי־אל בשמים ובארץ אשר־יעשה
כמעשיך וכגבורתך : כה אעברה־נא
ואראה את־הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן החר הטוב הזה והלבנן :
כו ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב־לך אל־תוסף
דבר אלי עוד בדבר הזה : כז עדה
ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי־לא
תעבר את־הירדן הזה : כח וצו את־
יהושע וחזקהו ואמצהו כי־הוא יעבר
לפני העם הזה והוא ינחל אותם את־
הארץ אשר תראה : כט ונשב בגיא מוד
בית פעור : ד
ח ועתה ישראל שמע אלהי־הקים ואד

המשפטים אשר אנכי מדמד אתכם
 לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את
 הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם : לא תספו על הדבר אשר אנכי
 מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר
 את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
 מצוה אתכם : עיניכם הראות את
 אשר עשה יהוה בבבל פעור פי כלי
 האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמידו יהוה אלהי מקרבך : ואתם
 הרבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
 היום : ראה למוותי אתכם חקים
 ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
 כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 דרשתה : ושמרתם ועשיתם פי הוא
 חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
 ישמעון את כל החקים האלה ואמרו
 רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה :
 כי מינוי גדול אשר לו אלהים קרבים
 אליו ביהוה אלהינו בכל קראנו אליו :
 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
 צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
 נתן לפניכם היום : * רק השמר קד

ושמר נפשך מאד פן תשפח את
 הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
 מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך
 ודבני בניך : יום אשר עמדת לפני
 יהוה אלהיך בהרב באמר יהוה אלי
 הקהל לי את העם ואשמעם את דברי
 אשר ידמדון ליראה אתי כלימים
 אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם
 ידמדון : ותקרבון ותעמדון תחת
 ההר וההר בער באש עד לב השמים
 חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם
 מתוך האש קול דברים אתם שמעים
 ותמונה אינכם ראים זולתי קול : ויגד
 לכם את דבריתו אשר צוה אתכם לעשות
 עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות
 אבנים : ואתי צוה יהוה בעת ההוא
 ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם
 אתם בארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה : ונישמרתם מאד לנפשתיכם
 כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר
 יהוה אליכם בהרב מתוך האש : פן
 תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כלי
 סמל תבנית זכר או נקבה : תבנית

כְּבִיבָהּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תְּבִנִית כָּל־צִפּוֹר
כִּנְף אֲשֶׁר תַּעֲוֶף בַּשָּׁמַיִם : י
תְּבִנִית
כְּדֹרֶמֶשׁ בְּאֶדְמָה תְּבִנִית כְּדִדְגָה אֲשֶׁר־
בַּמַּיִם מִתַּחַת לְאֶרֶץ : י
וּפִן־תִּשָּׂא עֵינֶיךָ
הַשְּׁמַיְמָה וּרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ
וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כֹּל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחַת
וְהַשְׁתַּחֲוִית לָהֶם וְעִבַדְתֶּם אֲשֶׁר הִלֵּךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתֶּם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמַיִם : י
וְאַתְּכֶם דָּקָה יְהוָה וַיּוֹצֵא
אֶתְכֶם מִבּוֹר הַבְּרוֹז מִמִּצְרַיִם לְהוֹת לָךְ
לְעַם גְּחֻלָּה כַּיּוֹם הַזֶּה : יא
וַיְהוֶה הַתְּאֲנִיף־
בִּי עַל־דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַבְתִּי עִבְרֵי
אֶת־הַיָּרֵד וּלְבַבְתִּי־בָא אֶל־הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גְּחֻלָּה : יב
כִּי
אֲנִכִּי מִתּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינְנִי עֹבֵר אֶת־
הַיָּרֵד וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ
הַטּוֹבָה הַזֹּאת : יג
הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוֹנֹת
כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יד
כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אִשׁ אֲכָדָה הוּא אֵל קָנָא :
טו
כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם
בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוֹנֹת

כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ
דְּהִכְעִיכוּ : י
הַעִידְתִּי בְכֶם הַיּוֹם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאֶרֶץ כִּי־אָבֵד תֵּאבְדוּן
מִהָרַ מֵעַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיָּרֵד שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכוּ
יָמִים עֲדִיהָ כִּי הַשֶּׁמֶד תִּשְׁמְדוּן : י
וְהַפִּיץ
יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׂאֲרַתֶּם מִתִּי
מִסֶּפֶר בְּנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
שָׁמָּה : יא
וְעִבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יֵרָאוּן וְלֹא
יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא יִרְיָחוּ : יב
וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִצֵּאת
כִּי תִדְרֹשְׁנֵוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ :
יג
בְּצֶדֶק לָךְ וּמִצְאֹוד כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשִׁמְעַתָּ בְּקִלּוֹ : יד
כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא יִדְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח
אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם :
טו
כִּי שִׂאֲלֵנָא לַיָּמִים רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר־
הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים ו
אָדָם עַל־הָאֶרֶץ וְלִמְקַצָּה הַשָּׁמַיִם וְעַד
קִצָּה הַשָּׁמַיִם הִנְהִיחָה כְּדַבֵּר הַגְּדוֹל הַזֶּה
אוֹ הַנִּשְׁמַע כְּמָהוּ : י
הַשְּׁמַע עִם קוֹל

אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי : לו או הנפה אלהים לבוא
לקחת לו גוי מקרב גוי במפת באתת
ובמופתים ובמדהמה ובניד חוקה ובזרוע
נטייה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה
לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :
לס אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד מקבדו : לו מזה שמים
השמיעד את קלו לוסרד ועל הארץ
הראד את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש : לו ותחת כי אהב את
אבתך ויבחר בזרעו אחריו ויוציא
בפניו בכחו הגדול ממצרים : לו דהוריש
גוים גדלים ועצמים ממה מפניך להביא
לתתך את ארצם נחקה כיום הוה :
לס וידעת היום והשבת אלהיך כי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד : מ ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום
אשר ייטב לך ולבניך אחרך ולמען
תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך בלתי ימים :
מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר

הירדן מורחה שמש : מב לנס שמה
רוצה אשר ירצה את רעהו בכלי דעת
והוא לא שנה לו מתמל שלשם וגם
אל אחת מן הערים האל וחי : מג את
בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בפשן
למנשי : מד וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל : מה אלה העדות והחקים
והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים : מו בעבר
הירדן בגיא מוד בית פעור בארץ סיוח
מדך האמרו אשר יושב בחשבון אשר
הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים : מו ויירשו את ארצו ואת ארץ ו
עוג מדך הבשן שני מדכי האמרו אשר
בעבר הירדן מורח שמש : מח מערער
אשר עד שפת נחל ארנו ועד הר שיאן
הוא חרמון : מט וכל הערבה עבר
הירדן מורחה ועד ים הערבה תחת
אשדת דופסנה : ה
א ויקרא משה אל בני ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל את החקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם

היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
 3 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :
 4 לא את-אבותינו כרת יהוה את-הברית
 הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
 בקנו היום : 5 פנים 6 בפנים דבר יהוה
 עמכם בחר מתוך האש : 7 אנכי עמד
 בין-יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד
 לכם את-דבר יהוה כי וראתם מפני
 האש ולא-עליתם בחר לאמר
 8 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מבית עבדים : 9 לא-יהוה
 לך אלהים אחרים על-פני : 10 לא-
 תעשה לך פסל כד-תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
 ואשר במים מתחת לארץ : 11 לא-
 תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 על-בנים ועל-שלשים ועל-רבעים לשנאי :
 12 ועשה חסד לאפים לאהבי ולשמרי
 מצותי : 13 לא תשא את-שם-יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את
 אשר-ישא את-שמו לשוא : 14 שמור
 את-יום השבת לקדשו כאשר צוה

יהוה אלהיך : 15 ששת ימים תעבד
 ועשית כד-מלאכתך : 16 ויום השביעי
 שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה כד-
 מלאכה אתה 17 ובנה-ובתך ועבדך-
 ואמתך ושורך והמורק וכד-בהמתך
 וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
 ואמתך כמוך : 18 וזכרת כי-עבד היות
 בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם
 ביד חזקה ובזרע נטויה על-כנף צוף יהוה
 אלהיך לעשות את יום השבת :
 19 כבד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה
 יהוה אלהיך למען 20 ואריבן ימך ולמען
 ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך
 נתן לך : 21 לא תרצח 22 ולא תנאף 23 ולא
 תגנב 24 ולא-תענה ברעך עד שוא : 25 ולא
 תדמד אשת רעה ולא תתאנה בית רעה
 שדהו ועבדו ואמתו שורו והמרוזכל אשר
 צוהך : 26 את-הדברים האלה
 דבר יהוה אליכם בחר מתוך
 האש הענן והערפל קול גדול ולא יספ
 ויכתבם על-שני לוחות אבנים ויתנם אלי :
 27 ויהי כשמעכם את-הקול מתוך החשך
 וההר בער באש ותקרבוני אלי כדראשי

שְׁבִיבֵיכֶם וְזָקְנֵיכֶם : כא וְהֵאמְרוּ הֵן הֵרֵאֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כַּבְדּוֹ וְאֶת־גְּדֻלּוֹ וְאֶת־
 קְדוּ שְׁמֵעֵנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאֵינוּ
 כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וְחַי : כב וְעַתָּה
 לָמָּה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
 הַזֹּאת אִם־יֹסֵפִים אֲנִיחֵנוּ לְשִׁמְעַתְּ קוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ : כג כִּי מִי כָל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים הַיּוֹם מְדַבֵּר
 מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כְּמֵנוּ וַיְחַי : כד לֵרַב אֶתְּהָ
 וּשְׁמַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵת אֲתֵּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר יֹדַעַר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעֵנוּ וְעֲשִׂינוּ :
 כה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 בְּדַבְּרֵכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי
 אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
 אֵלַי הַיּוֹשִׁיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ : כו מִי־
 יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְּם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֶתִּי
 וּלְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיּוֹמִים לְמַעַן
 יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעוֹלָם : כז קֵד אָמַר
 לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאֵהֲלֵיכֶם : כח וְאֶתְהָ
 פַּה עֹמֵד עִמְדִי וְאֶדְבַּרְהָ אֵלֶיךָ אֶת כָּל־
 הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר
 תִּלְמַדְם וְעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן

לָהֶם קְרִשְׁתָּהּ : כט וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת
 כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא
 תִסְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל : ל בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תִּלְכוּ לְמַעַן
 תַּחְיוּ וְשׁוּב לָכֶם וְהֵאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן : 1
 א וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמַּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה קְרִשְׁתָּהּ :
 ב לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר
 אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְּהָ וּבְנֶה וּבִן־בְּנֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן
 יֵאָרִיכוּן יָמֶיךָ : ג וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ
 לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוֹן
 מְאֹד כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
 לָךְ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ :
 ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה א
 אֶחָד : ה וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ : ו וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם
 עֲלֶיךָ לְבָבְךָ : ז וּשְׁנַנְתֶּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתֶּם
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : ח וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת

על־יְהוָה וְהָיוּ לְטַמְטַמַת בֵּין עֵינֶיךָ :
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֵךְ אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב קָתַת לְךָ עָרִים גְּדֹלֹת וְשִׁבְתָּ
 אֲשֶׁר לֹא־בִנִיתָ : יא וּבָתִּים מִלְּאִים כָּל־
 טוֹב אֲשֶׁר לֹא מִלְּאֵת וּבִרְתַת הַצּוֹבִים
 אֲשֶׁר לֹא־חִצְבָתָ כְּרָמִים וְיִיתִים אֲשֶׁר לֹא־
 נִמְטַטְטָ וְאִכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ : יב הִשְׁמַר לְךָ פֶּן־
 תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : יג אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֵתוּ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ
 תִשְׁבַּע : יד לֹא תִלְכּוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם :
 טו כִּי אַל כִּנְאָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן־
 יִחַרְהֶ אֶף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ
 מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה : טז לֹא תִגְסוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִפְיִתֶם בַּמִּסֶּה :
 יז שְׁמֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻסּוֹ אֲשֶׁר צִוָּךְ :
 יח וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה
 לְמַעַן יֵשֵׁב לְךָ וּבֵאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִךְ : יט

לְהַדִּיף אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : כ כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר
 מַה הָיְתָה הַעֲדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתְּכֶם : כא וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ
 עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
 יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵה : כב וַיִּתֵּן יְהוָה
 אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרַעִים אֶל בְּמִצְרַיִם
 בְּפָרְעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ : כג וְאוֹתֵנוּ
 הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיא אֶתְנוּ לְתַת לָנוּ
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּינוּ :
 כד וַיֹּצִינוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֲקִים
 הָאֵלֶּה לְיִרְאַה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
 לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֵּיתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה :
 כה וְצַדִּיקָה תִהְיֶה־לָּנוּ כִּי־נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה הַזֹּאת לְפָנֶי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ : ז
 א כִּי יִבְיֹאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אַתָּה בֹא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל
 גּוֹיִם־רַבִּים אֶל מִפְּנֵיךָ הַחַתִּי וְהַגְּרִזִּי
 וְהָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
 שִׁבְעָה גּוֹיִם רַבִּים וְעַצּוּמִים מִמֶּךָ :
 ב וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם
 קָחָרָם תַּחֲרִים אַתָּם לֹא־תִכְרַת לָהֶם

ברית ולא תחנם : ו לא תתחנן בם
 בתוך לאתתן לבנו ובתו לאתתקה
 לבנד : פי יסיר את בנד מאחרי
 ועברו אלהים אחרים וחרה אפי יהוה
 בכם והשמידה מהר : פי אספה
 תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם
 תשרפון באש : פי עם קרוש אתה
 ליהוה אלהיך בך בחר ו יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
 על פני האדמה : לא מרבכם מכל
 העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
 פי אתם המעט מכל העמים : פי
 מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
 השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא
 יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
 עבדים מיד פרעה מדד מצרים :
 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
 האל הנאמן שמר הברית והחסד
 לאהביו ולשמרי מצותיו לאסף דור :
 ומשקם לשנאיו אגפניו להאבדו
 לא יאחר לשנאו אלפניו ישלם לו :
 ושמרת את המצוה ואת החקים

ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום
 לעשותם : עקב
 ויהי ו עקב תשמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
 יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
 אשר נשבע לאבותיך : ו אהבך וברכך
 והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
 דגנך ותירשך ויצהרך שגור אדפך
 ועשתרת צאנך עד האדמה אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך : ברוד תהיה
 מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
 ובבהמתך : והסיר יהוה ממך כל
 חלי וכל מדוי מצדים הרעים אשר ידעת
 לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך :
 ואכלת את כל העמים אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לא תחוס עינד עליהם
 ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא
 לך : פי תאמר בלבבך רבים
 הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם :
 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר
 עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים :
 המפת הגדלות אשר ראו עיניך
 והאתת והמפתים והיך החזקה והזרע

הַנְּמוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיַד
 יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־
 אַתָּה יָרָא מִפְּנֵיהֶם : * וְגַם אֶת־הַצֹּרְעָה
 יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֲבֹר
 הַנְּשֹׂאִים וְהַנְּסֹתָרִים מִפְּנֵיךָ : * כֹּה לֹא
 תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ
 אֵל גָּדוֹל וְנֹרָא : * יי וְגַשְׁלֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא
 תוּכַל כַּלְתָּם מֵהָר פְּרִי־תִרְבֵּה עֲלֶיךָ הַיַּת
 הַשָּׂדֶה : * יב וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ
 וְהָמָּם מֵהוֹמָה גְּדֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם : *
 יג וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהֵאבַדְתָּ אֶת־
 שָׁמַם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ
 בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַיִם אַתֶּם : * יד פְּסִילֵי
 אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תִהְיֶה כֶּסֶף
 וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתָּ לָךְ פֶּן הִיבֹשׁ בּוֹ
 כִּי תוֹעֵבֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא : * ט וְלֹא־
 תָּבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהָיִית הָרֶם
 בְּמַהוֹ שִׁקִּץ | תִּשְׁקָצֵנוּ וְתַעֲבֹ | תִּתְעַבְּנוּ
 כִּי־הָרֶם הוּא : * ח

ו כַּל־הַמְצוּה אֲשֶׁר אֲנִי מַצִּיחַ הַיּוֹם
 תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם
 וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע

יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם : * ז וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַיָּרֵךְ
 אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבַּעִים
 שָׁנָה בְּמִדְבָר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנַפְתְּךָ לְדַעַת
 אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתְּשׁוּר מִצְוֹתוֹ אִם־
 לֹא : * ח וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיֹּאכִילְךָ אֶת־הַמֶּן
 אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן
 הוֹדִיעֶךָ כִּי לֹא־עַל־הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יְהִיָּה
 הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יְהוָה יְהִיָּה
 הָאָדָם : * ט שְׂמִלְתְּךָ לֹא בָדַתָּה מֵעֲלֶיךָ
 וּרְגִלְךָ לֹא בָצַקָה זֶה אַרְבַּעִים שָׁנָה *
 י וַיִּדְעַתָּ עִם־לִבְּךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ
 אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרְךָ : * יא וְשִׁמְרַתָּ
 אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְדַבַּת בְּדַרְכֵי
 וּלְיִרְאָה אֹתוֹ : * יב כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאָךְ
 אֶל־אָרֶץ טוֹבָה אָרֶץ נַחְלֵי מַיִם עֵינַת
 וְתַהַמַּת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְחָר : * יג אָרֶץ
 חֲפָה וְשַׁעֲרָה וְגַפְּן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אָרֶץ־
 זֵית־שֶׁמֶן וְדִבְשׁ : * יד אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 בְּמַסְפַּנֵּת תֹּאכְלֶיבָה לֶחֶם לֹא־תִחַסֹּר
 כָּל בָּה אָרֶץ אֲשֶׁר אֲבִנֶיהָ בְּרוֹז וּמַהֲרֵיהָ
 תַחְצֹב נַחֲשֵׁת : * טו וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבְרַכְתָּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 נָתַן־לָךְ : * טז הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח

את־יהוה אלהיך קבלתי שמר מצותיו
 ומשפציו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום :
 פן תאכל ושבעת ובהים טבים תבנה
 וישבת : * ובקרך וצאנך ורביץ וכסף
 וזהב ירבה־לך וכל אשר־לך ירבה :
 ורם לבבך ושכחת את־יהוה אלהיך
 המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
 המליכך במדבר | הנדל והנורא
 נחש | שרף ועקרב וצמאון אשר אין
 מים המוציא לך מים מצור החלמיש :
 המאכלך מן במדבר אשר לא יודעון
 אבתיך למען ענתך ולמען נפתך
 להישכך באחריתך : * ואמרת בקרבך
 כחי ועצם ידי עשה־לי את־החיל הזה :
 * וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא דנתן
 לך כח לעשות חיל למען תקים את־
 בריתו אשר־נשבע לאבתך ביום הזה :
 * והיה אם שפח תשפח את־יהוה
 אלהיך והזכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחונת להם העדתי בכם
 היום כי אבר תאבדון : * כגוים אשר
 יהוה מאביד מפניכם כן תאבדו עקב
 לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם : * ט

שמע ישראל אתה עבר היום את
 הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים
 ממך ערים גדלת ובצרת בשמים :
 * עס־גדול ורם בני ענקים אשר אתה
 ידעת ואתה שמעת מי יתעצב לפני בני־
 ענק : * וידעת היום כי יהוה אלהיך
 הוא־העבר לפניך אש אכלה הוא
 ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
 והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך :
 * אל־תאמר בקרבך בהדף יהוה
 אלהיך אתם | מדפניך לאמר בצדקתי
 הביאני יהוה לרשת את־הארץ הזאת
 וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם
 מפניך : * לא בצדקתך וכישר לבבך
 אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת |
 הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך
 ולמען תקים את־הדבר אשר נשבע
 יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב :
 * וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את־הארץ השובה הזאת
 לרשתה כי־עם־קשה־עורף אתה : * וזכר
 אל־תשכח את אשר־דקצפת את־יהוה
 אלהיך במדבר למן־היום אשר־יצאת |

מארץ מצרים עד באכם עד המקום
 הוה ממרים הייתם עם יהוה : ובהרב
 הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם
 להשמיד אתכם : בעלתי הקרה
 לקחת לוחת האבנים לוחת הברית
 אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי : ויהן יהוה
 אלי את שני לוחת האבנים כתבים
 באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
 אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
 ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני
 לוחת האבנים לחות הברית : ויאמר
 יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת
 עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן
 ההרך אשר צויתם עשו להם מסכה :
 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את
 העם הזה והנה עם קשה ערף הוא :
 הרף ממני ואשמידם ואמחה את
 שםם מתחת השמים ואעשה אותך
 לגוי עצום ורב ממנו : ואפן וארד
 מן ההר וההר בער באש ושני לוחות

הברית על שתי ידי : וארא והנה
 חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
 עגל מסכה סרתם מהר מן ההרך אשר
 צוה יהוה אתכם : ואתפש בשני
 הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
 לעיניכם : ואתנפל לפני יהוה
 כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
 כלי חטאתכם אשר חטאתם לעשות
 הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי יגרתו
 מפני האף והחמה אשר קצה יהוה
 עדיכם להשמיד אתכם וישמע יהוה
 אלי גם בפעם ההיא : ובאהרן
 התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל
 גם בעד אהרן בעת ההוא : ואת
 חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי
 ואשרף אתו באש ואכלת אתו טהון
 היטב עד אשר דק לעפר ואשליך את
 עפרו אלה הנחל הירד מן ההר :
 ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה
 מקצפים הייתם את יהוה : ובשלח
 יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו
 ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו

את־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֵאֲמַנְתֶּם לִּי
 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי : כ מְמַרִּים הֵייתֶם
 עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם : כ וְאֶתְנַפֵּל
 לְפָנָיו יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־
 אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפַּלְתִּי כִּי־
 אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : כ וְאֶתְפַּלֵּל
 אֱלֹהֵי־יְהוָה וְאָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֵל־תִּשְׁחַת
 עַמִּי וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְךָ אֲשֶׁר־
 הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵה : כ זְכַר
 לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל־
 תִּפֶּן אֱלֹהֵי־קַשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֵל־
 חַטָּאתוֹ : כ פִּדְיָאֲמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָנוּ מִשֶּׁם מִבְּלִי יְכַלֵּת יְהוָה
 לְהַבְיֵאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם
 וּמִשְׁנֵאתוֹ אֹתָם הוֹצִיאֵם לְהַמְתֵּם
 בְּמִדְבָּר : כ וְהֵם עַמִּי וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגָּדֹל וּבְזֹרְעֶךָ הַנְּטוּיָה :
 י (א בַּעַת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלֵי פֶסֶל־לָךְ
 שְׁנֵי־לִוְחַת אֲבָנִים כְּרָאשְׁנַיִם וְעֵדָה אֵלֵי
 הַהָרָה וְעָשִׂיתָ לָךְ אֲרוֹן עֵץ : ב וְאֶכְתַּב
 עַל־הַלְּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּוַּי עַל־
 הַלְּחַת הַרְאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַרְתָּ וְשַׁמְתָם
 בְּאֲרוֹן : ג וְאָעַשׂ אֲרוֹן עֵצִי שְׁמִים וְאֶפְסַל

שְׁנֵי־לִחַת אֲבָנִים כְּרָאשְׁנַיִם וְאֵעַל הַהָרָה
 וְשְׁנֵי הַלְּחַת בִּידֵי : ד וְיִכְתַּב עַל־הַלְּחַת
 כַּמְּכַתֵּב הַרְאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂר־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלֵיכֶם בְּהַר סִנְיָה הָאֵשׁ
 בְּיוֹם הַקָּהֵל וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֵלֵי : ה וְאִפֵּן
 וְאֵרַד מִן־הַהָר וְאָשִׁים אֶת־הַלְּחַת בְּאֲרוֹן
 אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה :
 ו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרוֹת בְּנֵי־יַעֲקֹב
 מוֹסְרֵה שֵׁם מֵת אֲהֵרֹן וַיִּקְבֹּר שֵׁם וַיִּכְהֹן
 אֶלְעָזָר בְּנֵו תַחְתָּיו : ז מִשֶּׁם נָסְעוּ
 הַגִּדְגָּדָה וּמִן־הַגִּדְגָּדָה יִשְׁבְּתָה אֶרֶץ
 נַחֲלֵי־מַיִם : ח בַּעַת הַזֶּה הָיָה הַכְּדִיל יְהוָה
 אֶת־שִׁבְטֵי הַלְוִי לְשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־
 יְהוָה לְעַמִּי לְפָנָיו יְהוָה לְשֵׂרְתוֹ וּלְכַרְךָ
 בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : ט עַל־כֵּן לֹא־הָיָה
 לְלוֹו חֶזֶק וְנִחַלָה עִם־אֲחָיו יְהוָה הוּא
 נִחַלְתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לִּי :
 י וְאֲנֹכִי עַמְדָתִי בְּהַר פִּימִים הַרְאשֹׁנִים
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֵלֵי נָם בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא־אָבָה יְהוָה
 הַשְׁחִיתָךְ : יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי קוּם לָךְ
 לְמַסַּע לְפָנָיו הָעַם וַיִּבְאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם :

י ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
 מעמד בני אסירא אה את יהוה אלהיך
 דלכת בכרדרכיו ולאהבה אתו וקעבר
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכר
 נפשך : י לשמר את מצות יהוה ואת
 חקתיו אשר אנכי מצוה היום לטוב קד :
 יד הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
 השמים הארץ וכד אשר כה : טו רק
 באבתוך חשק יהוה לאהבה אותם
 ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים
 ביום הזה : טז ומלתם את ערלת לבבכם
 וערפכם לא תקשו עוד : יז כי יהוה
 אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
 האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר
 לא ישא פנים ולא יקח שחד : יח עשה
 משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו
 לחם ושמחה : יט ואהבתם את הגר כי
 גרים הייתם בארץ מצרים : כ את יהוה
 אלהיך תירא אותו תעבד ובו תדבק
 ובשמו תשבע : כא הוא תהלתך והוא
 אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת
 ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך :
 כב בשבעים נפש ירדו אבתוך מצרימה

ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
 השמים לרב : יא
 יב ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת
 משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל
 הימים : יג וידעתם היום כי לא את
 בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו
 את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את
 ידו החזקה וזרעו הנטויה : יד ואת אתתו
 ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
 לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו :
 טו ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו
 ולרכבו אשר האף את מי ים סוף על
 פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה
 עד היום הזה : טז ואשר עשה לכם
 במדבר עד באכם עד המקום הזה :
 יז ואשר עשה לדתו וקאכירם בני אלוה
 בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה
 ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
 ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב
 בל ישראל : יח כי עיניכם הראת את
 כד מעשה יהוה הגדל אשר עשה :
 יט ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי
 מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם

את־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ : 5 וּלְמַעַן תֵּאָרִיכוּ יָמִים עַל־
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
 וְדָבָשׁ : 6 כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
 בְּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הוּא אֲשֶׁר יֵצְאוּתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־
 זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ כַּגֵּן הַיָּרְק : 7
 וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
 אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעֹת דְּמֹטֵר הַשָּׁמַיִם
 תִּשְׁתַּהֲמִים : 8 אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 דִּרְשׁ אֶתָּה תָּמִיד עֵינִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ
 מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה :
 9 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֱל־מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֹבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : 10 וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִדְּקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דִגְנֶךָ
 וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : 11 וְנָתַתִּי יוֹשֵׁב בְּשַׂדֶּךָ
 לְבַהֲמֹתַי וְאֹכְלֵת וּשְׂבֹעֵת : 12 הַשְּׁמֵרוּ
 לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעִבַדְתֶּם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
 13 וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם

וּלְאִי־יְהוּיָה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם מִתְּרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : 14 וְשָׁמַתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַד־לִבְבְּכֶם וְעַד־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֶתֶּם לְאוֹת עַד־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : 15 וְלִמְדֹתֶם אֶתֶּם
 אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבִלְכֹתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ :
 16 וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 17 לְמַעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַד־הָאָרֶץ :
 18 כִּי אִם־שָׁמַרְתֶּם תִּשְׁמְרוּן אֶת־כְּלֵי־
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶה אֶתְכֶם
 לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לְלַכֵּת בְּכָל־דְּרֹכָיו וּלְדַבְּקָה־בּוֹ :
 19 וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
 מִלְּפָנֶיכֶם וַיִּרְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים
 מִכֶּם : 20 כָּל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כָּרִי־
 רַגְלֵיכֶם בּוֹ לָכֶם יְהוָה מִן־הַמִּדְבָּר וְהִלְבְּנוֹן
 מִן־הַנְּהָר נְהַר־פָּרָת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן
 יְהוּיָה גְּבֻלְכֶם : 21 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם
 פֶּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם וַתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

על פני כד הארץ אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם :
ראה

ט ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
וקללה : י את הברכה אשר תשמעו
אלי מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום : כ והקללה אם לא
תשמעו אלי מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
לקחת אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם : כו והיה כי יביא יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא עמה
לרשתה ונתתה את הברכה עליה גרזים
ואת הקללה עליה עיבד : ל הלא ידמה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש
בארץ הכנעני הישב בערבה מוד הגדול
אצל אדוני מרה : לו כי אתם עברים
את הירדן זבא לרשת את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה : לב ושמרתם לעשות את
כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום : יב
אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון

לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה : יג אבד תאבדון
את כל המלכות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם
על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן : יד ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסלי אלהיהם תגדעון ואבדתם
את שמם מן המקום ההוא : יו לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם : יז כי אם
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה : יח וזבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
וזבחת בקרכם וצאנכם : יט ואבדתם
שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל
משדח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה
יהוה אלהיך : כ לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו : כא כי לאבאתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחה אשר יהוה אלהיך

נתן לך : ועברתם את-הירדן וישבתם
 בארץ אשר-יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מפל-איביכם מפסיב
 וישבתם-בטח : יהוה המקים אשר-
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם
 שמה תביאו את כל-אשר אנכי מצוה
 אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרותיכם
 ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר
 תדרו קיהוה : ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם
 ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי
 אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר
 לך פן-תעלה עלתיך בכל-מקום אשר
 תראה : כי אם-במקום אשר-יבחר
 יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך
 ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה :
 רק בכל-אות נפישך תזבח וואכלת
 בשר בכרכת יהוה אלהיך אשר נתן-
 לך בכל-שעריך השמא והטהור ואכלנו
 בצבי וכאיל : רק הדם לא תאכלו
 על-הארץ תשפכנו כמים : לא-תובל
 לאכל בשעריך מעשר הנגד ותירשך
 ויאחרך ובכרת בקרך וצאנך וכל-

נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
 ידך : כי אם-לפני יהוה אלהיך
 תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו אתה ובנגד ובתך ועבדך ואמתך
 והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה
 אלהיך בכל משכה ידך : השמר לך
 פן-תעזב את-הלוי כד-ימך עד-אדמתך :
 כי-ירחיב יהוה אלהיך את-נגדך
 כאשר דבר-לך ואמרת אכלה בשר
 כי-תאווה נפשך לאכל בשר בכל-אות
 נפשך תאכל בשר : כי-ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר
 נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
 בשעריך בכל אות נפשך : אך
 כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל כן
 תאכלנו השמא והטהור יחדו ואכלנו :
 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם
 הוא הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר :
 לא תאכלנו על-הארץ תשפכנו
 כמים : לא תאכלנו למען ייטב לך
 ולבניך אחריך כי-תעשה הישר בעיני
 יהוה : רק קדשיך אשר-יהיו לך

וַגִּדְרִיךְ תִּשָּׂא וּבָאתְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה : כ ועשית עלתיך הַבָּשָׂר
 וְהַיִּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם־זִבְחֶיךָ
 יִשְׁפָךְ עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבְּעֵר
 תֹאכַל : כג שֹׁמֵר וְשֹׁמֵעַת אֶת־כְּלֵי־דְבָרִים
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה לְמַעַן יִיטֵב לְךָ
 וּלְבִנְיָךְ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה
 הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 כד כִּי־יִכְרֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם
 מִפְּנֵיךְ וַיִּרְשֶׁתָּ אֹתָם וַיִּשְׁבֹּת בְּאַרְצָם :
 ל הַשֹּׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּגְקַשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
 הַשְּׂמֵרָה מִפְּנֵיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
 לֵאמֹר אֵיכָה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֹהִים אֲתֵי
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּן גַּם־אֲנִי : לו לֹא־
 תַעֲשֶׂה כֵן לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כִדְתֹלַעֲבַת
 יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם
 אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ
 לֵאלֹהֵיהֶם : יז
 ח אֶת־כְּלֵי־דְבָרֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֲתָם אֶתְּוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תִסַּף
 עָלֶיךָ וְלֹא תִגְרַע מִכֵּנִי :
 ט כִּי־יִקְוֶה בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חָלֵם חָלוֹם

וְנָתַן אֱלֹהֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת : י וּבָא הָאוֹת
 וְהַמוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָה
 אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם
 וְנִעַבְדְּם : יא לֹא תִשְׁמַע אֱלֹהֶיךָ הַנְּבִיא
 הַהוּא אוֹ אֱלֹהֵיךָ הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי
 מִנְּפֹה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתָכֶם לָדַעַת
 הַיּוֹשֵׁב אֲדָבִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : יב אַחֲרַי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ וְאֶתְוֹ תִירְאוּ וְאֶת־מַצּוֹתָיו
 תִּשְׁמְרוּ וּבְכָל־וְשִׁמְעוּ וְאֶתְוֹ תַעֲבֹדוּ וְכוּ
 תִּדְבְּקוּן : יג וְהַנְּבִיא הַהוּא אוֹ חָלֵם
 הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דְבַר־סֵרָה עַל־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֲתָכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהַפְּדֶה מִבֵּית עַבְדִּים לְהַדְרִיכָה
 מִן־הַדְרֶה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָדַכַת
 בָּהּ וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ : יד כִּי
 יִסֹּתֶךָ אַחֲרֶיךָ בְּ־אִמָּךְ אוֹ־בְנֶיךָ אוֹ־בַתֶּךָ
 אוֹ אִשְׁתְּ חִיקֶךָ אוֹ גֵּעֶיךָ אֲשֶׁר כִּנְפִשָׁה
 בְּפִתְרֵךָ לֵאמֹר נִלְכָה וְנִעַבְדָה אֱלֹהִים
 אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאַבְתִּיךָ :
 טו מֵאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר סָבִיבֵתִיכֶם
 הַקְּרִבִים אֱלֹהֶיךָ אוֹ הַרְחִיקִים מִפְּנֵי מִקְצֵה
 הָאָרֶץ וְעַד־קִצֵּה הָאָרֶץ : טז לֹא־תִאָּבֵה

לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו : כי
הרג תהרגנו וידך תהיה בנו בראשונה
להמיתו ויד כד העם באחרונה :
י וסקלתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים : וכל
ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך : כי
תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת שם לאמר : י יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם : ודרשת
וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר געשתה התועבה הזאת בקרבך :
י ו הבה תבה את ישבי העיר הוא
לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה
ואת בהמתה לפי חרב : ואת כל
שללה תקבץ אדיתך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל
ל יהוה אלהיך והיתה תל עולם לא
תבנה עוד : י ולא ידבק בידך מאומה

מין החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו
ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר
נשבע לאבותיך : י כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך : יד
ו בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו
ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת :
י כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה
מכל העמים אשר על פני האדמה :
י לא תאכל כל תועבה : י זאת
הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים
ושה עזים : י איך וצבי ויחמור ואקו
ודישן ותאו וזמר : י וכל בהמה מפרסת
פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו : י אך את
זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי
הפרסה השסועה את הגמל ואת
הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה הם
ופרסה לא הפריסו שמאים הם לכם :
י ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו

וּבְנִבְלָתָם לֹא תִנְעוּ : אֶת־יְהוָה
 תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בְּמַיִם כָּל אֲשֶׁר־לוֹ
 סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ : וְכֹל אֲשֶׁר
 אֵינְלוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת לֹא תֹאכְלוּ טָמֵא
 הוּא לָכֶם : כָּל־צִפּוֹר טְהוֹרָה
 תֹּאכְלוּ : וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם
 הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהַעֲזוּנִיָּה : וְהִרְאָה וְאֶת־
 הָאֵיָה וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ : וְאֶת כָּל־עֶרֶב
 לְמִינוֹ : וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַתְּחָמִם
 וְאֶת־הַשֹּׁחַף וְאֶת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ : אֶת־
 הַבּוֹט וְאֶת־הַיִּנְשׁוּף וְהַתְּנַשְׁמֵת :
 וְהַקָּאֵת וְאֶת־הַרְחֵמָה וְאֶת־הַשֶּׁלֶךְ :
 וְהַחֲסִידָה וְהַאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוֹכִיפֵת
 וְהַעֲטָלָף : וְכֹל שְׂרִץ הָעוֹף טָמֵא הוּא
 לָכֶם לֹא יֹאכְלוּ : כָּל כְּדֵעוֹף טְהוֹר
 תֹּאכְלוּ : לֹא תֹאכְלוּ כָּל־נְבִלָה לְגֵר
 אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵיךָ תִּתְנַנֵּה וְאָכְלָה אוֹ מִכֹּר
 לְנַכְרֵי כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא־תִבְשֵׂר גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ :
 עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זְרַעֲךָ
 הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה : וְאָכְלָתָּ
 לְפָנָי וַיְהִי־הוּא אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחָר
 לְשִׁבְן שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֵׂר דְגָנְךָ תִירֶשֶׁךָ

וַיִּצְהַרְךָ וּבִכְרַת בְּקֶרֶךְ וּצְאֲנֶךָ לְמַעַן
 תִּלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־
 הַיָּמִים : כִּי וּכְיִירְבָּה מִמֶּךָ הַדָּרֶךְ כִּי לֹא
 תוֹכֵל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם
 כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְנִתְתַּה
 בְּכֶסֶף וּצְרַת הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ :
 וְנִתְתַּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמֶה
 נַפְשֶׁךָ בְּבִקֹּר וּבְצֹאן וּבְיִין וּבְשֵׂכָר וּבְכֹל
 אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכְלָתָּ שָׁם לְפָנָי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמְחַת אֶתָּה וּבֵיתְךָ :
 וְהִקְוִי אֲשֶׁר־בְּשַׁעֲרֵיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי
 אֵין לֹךְ חֶזֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ : מִקְצֵה א'
 שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂר
 תְּבוּאֹתֶיךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעֲרֵיךָ :
 וּבֹא הִקְוִי כִּי אֵין־לֹךְ חֶזֶק וְנַחֲלָה
 עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִיתוּם וְהִאֲלַמְנָה אֲשֶׁר
 בְּשַׁעֲרֵיךָ וְאָכְלוּ וְשִׁבְעוּ לְמַעַן יִבְרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה : טו
 מִקֵּץ שְׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׂמִטָּה :
 וְזֶה דְבַר הַשְּׂמִטָּה שְׂמוֹט כָּל־בַּעַל

משה ירו אשר ישה ברעהו לא יגש אתי
 רעהו ואת אהיו כי קרא שמטה ליהוה :
 ואת הנכרי תגש ואשר יהיה לה את
 אחיך תשמט ידך : ו אפס כי לא יהיה
 בך אביון כי יברך וברכה יהוה בארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 דרשתה : רק אם שמוע תשמע בקול
 יהוה אלהיך לשמר לעשות את כד
 המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום :
 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר
 לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
 ומשדת בגוים רבים ובה לא ימשלו :
 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
 שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן
 לך לא תאמץ את לבבך ודא תקפיץ
 את ידך מאחיק האביון : כי פתח
 תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די
 מחסרו אשר יחסר לו : השמר לך
 פזי יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
 קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה
 עינך באחיק האביון ודא תתן לו וקרא
 עדיך אלהייהוה והיה בך חטא : נתון תתן
 לו ודא ירע לבבך בתתך לו כי בגדל ו

הדבר הזה וברכה יהוה אלהיך בכל
 מעשה ובכל משלה ידך : כי לא
 יחדל אביון מקרב הארץ על פני אנכי
 מצוה לאמר פתח תפתח את ידך
 לאחיק לעניך וקאבונך בארצך :
 כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה
 ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
 תשלחנו חפשי מעמד וכי תשלחנו
 חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם :
 העניק תעניק לו מצאנך ומגדנך
 ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן
 לו : וזכרת כי עבד הוית בארץ
 מצרים ויפדה יהוה אלהיך על פני אנכי
 מצוה אתה דבר הזה היום : והיה
 כי יאמר אלקי לא אצא מעמד כי
 אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמד :
 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו
 ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
 תעשה כן : לו יקשה בעינך בשלחה
 אתו חפשי מעמד כי משנה שכר שכר
 עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך
 בכל אשר תעשה :
 כד יברך אשר יולד בבקרך

ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
 לא תעבד בכבד שורך ולא תגז בכור
 צאנך : כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו
 שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
 אתה וביתך : 64 וכי יהיה בו מום פסח
 או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה
 אלהיך : 65 בשעריך תאכלנו הטמא
 והטהור יחדו כצבי וכאיל : 66 רק את
 דמו לא תאכל על הארץ תשפכונו
 כמים : 67

שמור את חודש האביב ועשית פסח
 ליהוה אלהיך כי בחודש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה : 68 וזבחת
 פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשבן שמו שם : 69 לא
 תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל
 עליו מצות קחם עני כי בחפזון יצאת
 מארץ מצרים למען תזכר את יום
 צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך :
 70 ולא יראה לך שאר בכד ובבד שבעת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר הזבח
 בערב ביום הראשון לבקר : 71 לא תוכל
 לזבח את הפסח באחד שעריך אשר

יהוה אלהיך נתן לך : 72 כי אם אל
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשבן
 שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
 השמש מועד צאתך ממצרים : 73 ובשלת
 ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו ופנית בבקר והלכת לאהלך :
 74 ששת ימים תאכל מצות וכיום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
 מלאכה :

שבעה שבעת תספר לך מחול
 חרמש בקמה תחל לספר שבעה
 שבעות : 75 ועשית חג שבעות ליהוה
 אלהיך מפת נדבת ידך אשר נתת
 כאשר יברכך יהוה אלהיך : 76 ושמת
 לפני יהוה אלהיך אתה ובניך ובתיך
 ועבדך ואמתך ודלוי אשר בשעריך
 והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשבן
 שמו שם : 77 וזכרת כי עבד היית
 במצרים ועשית את החקים
 האלה :

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים
 באספך מנרגה ומיקבד : 78 ושמת

בַּחֲנֻךְ אֶתָּה וּבִגְדֵי וּבִתְךָ וְעִבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ
וְהַלְוֵי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעֲרֶיךָ : 10 שְׂבַעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּי
וּבְרַכֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוֹאֲתֶךָ
וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהָיִית אֵל שְׂמֵחַ :
11 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כְּדֹזְכֹרֶךָ
אֶת־פָּנָי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר בַּחַג הַמִּצּוֹת וּבַחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבַחַג
הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יְהוָה רִיקִים :
12 אִישׁ כַּמִּתְנֵת יָדוֹ בְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

ש פ ט י

13 שְׂפָטִים וְשִׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכֹל־שַׁעֲרֶיךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ
וְשִׁפְטוֹ אֶת־הָעָם מִשִּׁפְט־צְדָק : 14 לֹא־
תִּטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכּוֹר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
שֹׁחַד בְּי הַשְּׁחָד יַעוֹר עֵינֵי חֲכָמִים וְיִסְלַף
דְּבָרֵי צְדִיקִים : 15 צְדָק צְדָק תִּרְדֶּף לְמַעַן
תִּחִיָּה וִירֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : 16 לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁר־הָיָה
כְּדִעַן אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה לָךְ : 17 וְלֹא־תִקֹּים לָךְ מִצְבֵּה אֲשֶׁר

שָׁנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : 18
6 לֹא־תִזְכַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וְשֵׂה
אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם כֹּל דְּבַר רָע בְּי
תוֹעֵבֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא : 19 בְּי־
יִמְצָא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שַׁעֲרֶיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אִו־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לְעֵבֵר
בְּרִיתוֹ : 20 וַיִּדְךָ וַיַּעֲבֵד אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וּלְשִׁמְשׁ | אוֹ לִירַח אוֹ
לְכָל־צִבְאֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי :
7 וְהִגַּדְ לָךְ וְשָׁמַעַת וְדַרְשַׁת הַיָּמִב וְהִנֵּה
אִמַּת נִכּוֹן הַדְּבַר נַעֲשִׂיתָה הַתוֹעֵבָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל : 8 וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ
הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוֹ
אֶת־הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה אֵל שַׁעֲרֶיךָ אֶת־
הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וְסַקְּלִתֶם בְּאֲבָנִים
וְמָתוּ : 9 עַד־פִּי | שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עֵדִים יוֹמַת הַמֵּת לֹא יוֹמַת עַד־פִּי עַד
אֶחָד : 10 יָד הָעֵדִים תְּהִיָּה־בּוֹ בְּרֹאשׁוֹ
לְהַמִּיתוֹ וַיָּד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֹנָה וּבְעֶרְתָּ
הָרַע מִקִּרְבְּךָ :
11 בְּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט בֵּין־יָדָם |
12 בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֹנֵעַ לְנֹנֵעַ דְּבָרֵי

ריבת בשעריך וקמת ועלית אלהמקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו : וּבֹאֲת
 אֶל־הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר
 יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדִרְשֵׁת וְהִגִּידוּ לְךָ
 אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט : וְעֲשִׂית עֲדֹפֵי
 הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשִׁמְרַת לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
 אֲשֶׁר יוֹרֶד : וְעֲדֹפֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרֶד
 וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַעֲשֶׂה
 לֹא תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לְךָ יָמִין
 וּשְׂמָאל : וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּדוֹן
 לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשֵׁרֵת
 שֵׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת
 הָאִישׁ הַהוּא וּבְעֵרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל :
 וּכְל־הָעַם יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן
 עוֹד : כִּי־תִבֹא אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ וִירְשִׁתָּהּ
 וְיִשְׁבַּתָּה בָּהּ וְאָמַרְת אֲשִׁימָה עָלַי מִלֶּךְ
 כְּכֹל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֹתַי : עוֹם תָּשִׂים
 עֲלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
 מִקִּרְב אַחֶיךָ תָּשִׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל
 לָתֵת עֲלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אֱחִיךָ
 הוּא : רַק לֹא־יִרְבֶּה־לְךָ סוּסִים וְלֹא־

יָשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרוּמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת
 סוּס וַיְהִי אָמַר לָכֶם לֹא תִסִּיפִין לָשׁוּב
 בְּדַרְךָ הַזֶּה עוֹד : וְלֹא יִרְבֶּה־לְךָ גָּשִׁים
 וְלֹא יִטּוֹר לְכַבּוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־
 לְךָ מְאֹד : וְהָיָה כִשְׂבַתוֹ עַל כַּפָּא
 מִמִּדְבַּתוֹ וְכָתַב לְךָ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מַלְפָּנַי הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּם :
 וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כִלְיָמֵי חַיָּו
 לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו
 לְשֹׁמֵר אֶת־כְּלֵי־דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־
 הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם : לְבַלְתִּי רוּם־
 לְכַבּוֹ מֵאֲחָיו וּלְבַלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה
 יָמִין וּשְׂמָאל לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמִים עַל־
 מִמִּדְבַּתוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקִרְב יִשְׂרָאֵל יֵה
 לֹא־יִהְיֶה לְכְהֹנִים הַלְוִיִּם כִּלְיָמֵי כָל־שַׁבָּת
 לְוֵי חֶלֶק וּנְחֻלָּה עִם־יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁי יְהוָה
 וּנְחֻלָּתוֹ יֹאכְלוּן : וּנְחֻלָּה לֹא־יִהְיֶה־לְךָ
 בְּקִרְב אַחָיו יְהוָה הוּא נְחֻלָּתוֹ כַּאֲשֶׁר
 דִּבְרַתְּ לְךָ : וְהָיָה יְהוָה מִשְׁפָּט
 הַכְּהֹנִים מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִכְחֵי הַזֹּבַח
 אִם־יִשׁוּר אִם־שֶׁה וְנֹתֵן לְכֹהֵן הַזֹּרֵעַ
 וְהַלְהַיִּים וְהַקֹּבֵה : רֵאשִׁית דְּגַנְךָ
 תִּירְשֵׁךָ וַיִּצְדַּרְךָ וּרֵאשִׁית גֵּז צֹאנֶךָ תִּתֵּן

לו : ה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל
שבייך לעמד לשרת בשם יהוה הוא
ובניו כל הימים : וכי יבא
הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר
הוא גר שם ובא בכל אנת נפשו אל
המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם
יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים העמדים
שם לפני יהוה : ח חלק כחלק יאכלו
לבד ממכריו עדי האבות : ט כי
אתה בא אלהארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
הגוים ההם : י לא ימצא בך מעביר
בנוזבתו באש קסם קסמים מעונן
ומנחש ומכשף : יא וחבר חבר ושאל
אוב וידעני ודרש אלהימתים : יב כי
תועבת יהוה פלעשה אלה ובגדל
התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
אותם מפניך : יג תמים תהיה עם יהוה
אלהיך : יד כי ו הגוים האלה אשר
אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
אלהיך : טו נביא מקרבך מאהיך כמני
יקים לך יהוה אלהיך אלו תשמעון :

טו ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהל לאמר לא אספ
לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש
הגדולה הזאת לא אראה עוד ולא
אמות : טז ויאמר יהוה אלי הושיבו אשר
דברו : יז נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
את כל אשר אצונו : יח והיה האיש
אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר
בשמי אנכי אדרש מעמו : יט אך הנביא
אשר יויד לדבר דבר בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא :
כא וכי תאמ בקרבך איכה נדע את
הדבר אשר לא ידברו יהוה : כב אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
ולא יבא הוא הדבר אשר לא ידברו
יהוה בנדון דברו הנביא לא תגור ממנו :
כג כי יבקרית יהוה אלהיך את הגוים
אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
וירשתם וישבת בעריהם וכבתייהם :
כד שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה :

תכין לך הדרך ושדשת את-נבול
 ארצך אשר ינהילך יהיה אליך יהיה
 לנום שמה כד-רצה : ויהי דבר הרצה
 אשר-ינום שמה וחי אשר יכה את-
 העהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו
 מתמל שלשם : ואשר יבא את-העהו
 ביער לחטב עצים ונדהה ידו בנרון
 דברת העין ונשל הברזל מן-העין ומצא
 את-רעהו ומת הוא ינום אל-אחת
 הערים-האלה וחי : פן-ירדה נאל
 הים אחרי הרצה כי יחם לבבו והשיגו
 כי-ירבה הדרך והבהו נפש ולו אין
 משפט-מות כי לא שנא הוא לו מתמול
 שלשום : על-גן אנכי מצוה לאמר
 שלש ערים תבדיל לך : ואם-ירחיב
 יהיה אליך את-נבולך כאשר נשבע
 לאבתוך ונתן לך את-כל-הארץ אשר
 דבר לתת לאבתוך : כיתשמר את-
 כל-המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
 מצוה היום לאהבה את-יהוה אלהיך
 וללכת בדרכיו כל-הימים ונספת לך עוד
 שלש ערים על השלש האלה : ולא
 ישפך דם גלוי בקרב ארצך אשר יהיה

אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים :
 וכי-יהיה איש שנא לרעהו וארב-לו
 וקם עליו והבהו נפש ומת ונט אל-אחת
 הערים האל : ושדחו זקני עירו ודקחו
 אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הים
 ומת : לא-תחוס עינה עליו ובערת
 דם-הנקי מישראל וטוב לך :
 לא תפוג נבול רעה אשר נבלו
 ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
 אשר יהיה אליך נתן לך דרשתה :
 לא-יָקום עד אחד באיש לבל-עון
 ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-
 פי ו שני עדים או על-פי שלשה-עדים
 יקום דבר : כיתקום עד-חמס באיש
 לענות בו סרה : ועמדו שני-האנשים
 אשר-להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
 והשפטים אשר יהיו בימים ההם :
 ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר
 הער שקר ענה באחיו : ועשיתם לו
 כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע
 מקרבך : והנשואים ישמעו ויראו ולא
 יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
 בקרבך : ולא תחוס עינה נפש בנפש

עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל :
 כ) בִּיתְצֵא לַמִּדְחָמָה עַל־אִיבֹךְ וְרֵאִית
 סוֹם וְרִכְבַּ עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם
 כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲרָה מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם : וְהָיָה בְּקִרְבְּכֶם אֱלֹהֵי־הַמִּדְחָמָה
 וְנָגַשׁ הַכְּהֵן וְדַבֵּר אֶל־הָעָם : וְאָמַר
 אֲדָהֶם שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קִרְבִּים הַיּוֹם
 לַמִּדְחָמָה עַל־אִיבֵיכֶם אֲדִי־יִרְדָּ לְבַבְכֶם
 אֲדִי־תִירָאוּ וְאֲדִי־תַחֲפֹזוּ וְאֲדִי־תַעֲרֹצוּ
 מִפְּנֵיהֶם : כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם הַהֲלֹךְ
 עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
 אֶתְכֶם : וְדַבְּרוּ הַשְּׂמֵרִים אֶל־הָעָם
 לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חֹדֶשׁ
 וְלֹא חָנְכוּ יָלְדָּ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי־מוֹת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנֹכֵנוּ : וּמִי־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְדָּ
 וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי־מוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ
 אַחֵר יַחְדְּלֵנוּ : וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ
 אִשָּׁה וְלֹא קָקַחָהּ יָלְדָּ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פְּנִי־
 יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקְהַנֶּה :
 ח) וְיֹסְפוּ הַשְּׂמֵרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ
 מִי־הָאִישׁ הִירָא וְרָדָּ הַקֶּבֶב יָלְדָּ וְיָשָׁב
 לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמַס אֶת־קֶבֶב אָחִיו בְּקֶבְבוֹ :

ט) וְהָיָה כְּכֹלֹת הַשְּׂמֵרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם
 וּפְקֻדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם :
 י) בֵּית־קֶרֶב אֲדִי־עִיר לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ
 וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : יא) וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם
 תַּעֲלֶךְ וּפְתַחְהָ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־
 בָּהּ יִהְיוּ לָךְ לְמַס וְעַבְדוֹךָ : יב) וְאִם־לֹא
 תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂיתָ עִמָּךְ מִדְחָמָה
 וְצָרַת עֲלֶיהָ : יג) וּנְתַנֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בֵּיתְךָ וְהַכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָה לְפִי־חֶרֶב :
 יד) רַק הַנְּשִׁיִּים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר
 יִהְיֶה בְּעִיר כָּל שְׂדֵדָה תָּבוֹ לָךְ וְאֶכְלָתָּ
 אֶת־שֵׁלֶךְ אִיבֹךְ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לָךְ : טו) כִּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקֹת
 מִמֶּךָ מֵאֵד אֲשֶׁר לֹא־מַעֲרִי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה
 הֵנָּה : טז) רַק מַעֲרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶה
 כְּלִי־נֶשֶׁמָה : יז) כִּי־הִחֲרַם תַּחֲרִימֶם הַחֲתִי
 וְהָאִמְרֵי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
 כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : יח) לְמַעַן אֲשֶׁר
 לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כָּכָל תּוֹעֵבֹתֶם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְהִטְאַתֶּם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : יט) כִּי־תִצּוֹר אֲדִי־עִיר יָמִים
 רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשֶׂהָ לְאִתְשָׁחוּת

אתעצה לנדה עליו גרון כי ממנו
 תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עין
 השדה לבא מפניו במצור : רק עין
 אשר תדע כי לא עין מאכל הוא אתו
 תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
 אשר הוא עשה עמך מדחמה עד
 רדתה : כא

א ברימזא חלל באדמה אשר יהיה
 אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה
 לא נודע מי הכהו : ויצאו זקניו
 ושפטו ומדדו אלה הערים אשר סביבת
 החלל : והיה העיר הקרבה אלי החלל
 ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר
 לא יעבד בה אשר לא ימשכה בעל :
 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה
 אל גחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
 יזרע וערפו שם את העגלה בגחל :
 ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר
 יהיה אלהיך לשרתו ולבקר בשם יהיה
 ועל פיהם יהיה פלדויב וכדינגע : וכל
 זקני העיר ההוא הקרבים אלי החלל
 ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה
 בגחל : וענו ואמרו ידינו לא שפכה את

הדם הזה ועינינו לא ראו : כ כפר לעמך
 ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
 בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם :
 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי
 תעשה הישר בעיני יהוה :
 כי תצא

א כי תצא למדחמה על איביך ונתנו
 יהוה אלהיך בידך ושבת שביו :
 ב וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת
 בה ולקחת לך לאשה : והבאתה
 אל תוך ביתך ונגחה את ראשה ועשתה
 את צפרניה : והסירה את שמלת
 שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה
 את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן
 תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה :
 ג והיה אם לא תפצת בה ושדחתה
 לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא
 תתעמר בה תחת אשר עניתה :

ד כי תהיון לאיש שתי נשים האחת
 אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים
 האהובה והשנואה והיה תבן הבכור
 לשנואה : והיה ביום הנחילו את
 בנך את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר

את בני האהובה עלי פני בני השנואה
הבכר : כי את הבכר בני השנואה
יביר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא
לו ביהוא ראשית אנו לו משפט
הבכרה : כי יהיה לאיש בן
סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
ובקול אמו ויפרו אתו ולא ישמע
אליהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו :
ו אמרו אל זקני עירו בננו זה סורר
ומרה איננו שמע בקולנו זולת וסבא :
כא ורגמהו בראשי עירו באבנים ומת
ובערת הרע מקרבך וכדי ישראל ישמעו
ויראו : וכי יהיה באיש
חטא משפטמות והומת ותלית אתו
על עין : לא תלית נבלתו על העין
כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה :
(כב) לא תראה את שור אחיך או את
שיו נדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיך : ואם לא קרוב אחיך
אליך ולא ידעתו ואספתו אליך ביתך

והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו
לו : וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך
אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תובל
להתעלים : לא תראה את חמור
אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת
מהם הקם תקים עמו : לא יהיה
כלי נכר על אשה ולא יקבש נכר שמלת
אשה כי תועבת יהיה אלהיך כל עשה
אלה :
כי יקרא קוצפור לפניך בדרך בכל
עין או על הארץ אפרחים או ביצים
והאם רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבנים :
שלח תשלח את האם ואת הבנים
תקח לך למען ייטב לך והארבת ימים :
כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולאת שים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו : לא תורע פרמך
בלאים פן תקדש המלאה הנורע אשר
תורע ותבואת הקרם : לא
תחרש בשור ובחמר יחדו : לא תלבש
שעמנו צמר ופשתים יחדו

יג גְדִילִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל-אַרְבַּע כַּנְפוֹת
 כְּסוּתֶךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶה-בָּהּ : כִּי-
 יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה:
 יד וְשֵׁם קָהּ עָלֶיךָ דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
 שֵׁם רַע וְאָמַר אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת קָחְתִּי
 וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-מָצָאתִי קָהּ בְּתוֹלָם :
 טו וְלָקַח אָבִי הַנְּעָר וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת-
 בְּתוּלֵי הַנְּעָר אֶל-זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׁעָרָה :
 טז וְאָמַר אָבִי הַנְּעָר אֶל-הַזִּקְנִים אֶת-בְּתִי
 נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וּשְׁנָאָה :
 יז וְהִנֵּה-הוּא שֵׁם עָלֶיךָ דְּבָרִים לְאָמַר
 לֹא-מָצָאתִי לְבַתְּךָ בְּתוֹלָם וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי
 בְתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לְפָנַי וְקִנֵּי הָעִיר :
 יח וְדָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר-הַזֹּאת אֶת-הָאִישׁ
 וַיִּסְרוּ אֹתוֹ : יט וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאֵה-כֶּסֶף
 וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנְּעָרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רַע
 עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹד־תְּהִיָּה לְאִשָּׁה
 לְאִיּוֹבֵל לְשִׂקְחָהּ כְּדִימִיו : כ וְאִם-
 אָמַת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא-נִמְצְאוּ בְּתוֹלָם
 לְנְעָר : כא וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנְּעָר אֶל-פֶּתַח
 בַּיִת אָבִיהָ וּמְקוֹמָהּ אֲנָשֵׁי עִירָה כְּבָבִים
 וּמִתָּה כִּי-עָשִׂתָּה נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת
 בַּיִת אָבִיהָ וּבְעִרְתָּ הָרַע מִקִּרְבֶּךָ :

כב כִּי-יִמְצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם-אִשָּׁה בְּעִלְתִּי-
 בְּעַל וּמִתּוֹ גַּם-שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם-
 הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעִרְתָּ הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל :
 כג כִּי יִהְיֶה נְעָר בְּתוּלָה מֵאֶרְשָׁה לְאִישׁ
 וּמָצָאָהּ אִישׁ בְּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּה :
 כד וְהוֹצִאתֶם אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶל שַׁעַר הָעִיר
 הַהוּא וּמְקוֹלְתֶם אֹתָם כְּבָבִים וּמִתּוֹ
 אֶת-הַנְּעָר עַל-דְּבַר אִישׁ לֹא-צָעֲקָה בְּעִיר
 וְאֶת-הָאִישׁ עַל-דְּבַר אִישׁ עֲנָה אֶת-אִשְׁתִּי
 רַעְהוּ וּבְעִרְתָּ הָרַע מִקִּרְבֶּךָ : כה וְאִם-
 בְּשָׂדֵהּ יִמְצָא הָאִישׁ אֶת-הַנְּעָר הַמֵּאֶרְשָׁה
 וְהַחֲזִיקָבָה הָאִישׁ וְשֹׁכֵב עִמָּה וּמִתּוֹ
 הָאִישׁ אֲשֶׁר-שָׁכַב עִמָּה לְבָדוּ : כו וְלְנְעָר
 לֹא-תַעֲשֶׂה דְבַר אֵין לְנְעָר הַמָּא מוֹת כִּי
 כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רַעְהוּ וּרְצָחוּ נֶפֶשׁ
 בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה : כז כִּי בְּשָׂדֵה מְצָאָהּ
 צָעֲקָה הַנְּעָר הַמֵּאֶרְשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ :
 כח כִּי-יִמְצָא אִישׁ נְעָר בְּתוּלָה אֲשֶׁר
 לֹא-אֶרְשָׁה וְתַפְשָׁהּ וְשֹׁכֵב עִמָּה וּנְמָצְאוּ :
 כט וְנָתַן אִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנְּעָר
 הַמְּשִׁיב כֶּסֶף וְלֹד־תְּהִיָּה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר
 עָנָה לְאִיּוֹבֵל שְׂלָחָה כְּדִימִיו : לא
 לב לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת-אִשְׁתִּי אָבִיו וְלֹא

יגלה כנה אביו : 3 לא יבא פצוע
 דכה וכרות שפכה בקהל יהוה :
 4 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור
 עשירי לא יבא לו בקהל יהוה :
 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם
 דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
 ערעולם : 5 עד דבר אשר לא יקדמו
 אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שבר עליך את בלעם
 בן בעור מפתור ארם נהרים קללך :
 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
 ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה
 כי אהבך יהוה אלהיך : 6 לא תדרש שלמם
 ושבתם כדומיך לעולם : 7 לא תתעב
 אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר
 היית בארצו : 8 בנים אשר יולדו להם דור
 שלישי יבא להם בקהל יהוה :
 9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מפל
 דבר רע : 10 כי יהיה בך איש אשר לא
 יהיה טהור מקרה ליקח ויצא אל מחוץ
 למחנה לא יבא אל תוך המחנה : 11 והיה
 לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא
 אל תוך המחנה : 12 ויד תהיה לך מחוץ

למחנה ויצאת שמה חוץ : 13 ויתר תהיה לך
 על אונך והיה בשבתך חוץ והפרתה
 בה ושבת וכפית את צאתך : 14 כי
 יהוה אלהיך מתהלך ו בקרב מחנה
 להצידך ודתת איביך לפניך והיה מחנה
 קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב
 מאחריך : 15 לא תסגיר עבד אל
 אדניו אשר ינצל אלהיך מעם אדניו :
 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו :
 17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
 יהיה קדש מבני ישראל : 18 לא תביא
 אתנן זונה ומחר בלב בית יהוה אלהיך
 לכלי נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
 שניהם : 19 לא תשיך לאחיך גשך
 בסף גשך אכל גשך כל דבר אשר ישך :
 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען
 יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה :
 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר
 לשדמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך
 מעמך והיה בך חטא : וכי תחדל לנדר
 לא יהיה בך חטא : 22 מוצא שפתיך תשמר

וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נְדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ : כ כִּי תֵבֵא בְכֶרֶם
 רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כִּנְפֹשֶׁךָ שְׂבַעְךָ וְאֵלֶיךָ
 כִּדְבַר לֹא תִתֵּן : לו כִּי תֵבֵא בְקִמַּת רֵעֶךָ
 וְקִמַּמְתָּ מְלִילֹת בִּידֶךָ וְהִרְמִשׁ לֹא תִנְיֶה
 עַל קִמַּת רֵעֶךָ :

כד) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבַעֲלָהּ וְהָיָה אִמֶּךָ
 לֹא תִמְצָאֶיָּחֵן בְּעֵינָיו כִּי־מֵצָא בָּהּ עֲרוּת
 דְּבָר וּכְתַב לָהּ סֵפֶר פְּרִי־תֵת וְנָתַן בְּיָדָהּ
 וְשָׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ : ט וּיֵצֵאָה מִבֵּיתוֹ וְהִלְכָה
 וְהִיתָה לְאִישׁ־אַחֵר : י וּשְׂנֵאָה הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן וּכְתַב לָהּ סֵפֶר פְּרִי־תֵת וְנָתַן
 בְּיָדָהּ וְשָׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ
 הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר־לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה : יא לֹא־
 יוּכַל בְּעַדָּהּ הִרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר־שָׁלְחָהּ לְשׁוּב
 לְקַחְתָּהּ לְהִיּוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר
 הִטְמָאָה כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא
 תִחְטָא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ נַחֲלָה : יב כִּי־יִקַּח אִישׁ
 אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בְצִבָּא וְלֹא־יַעֲבֹר
 עָדָיו לְכָל־דְּבָר נָקִי יְהוָה לְבֵיתוֹ שָׁנָה
 אַחַת וְשָׂמָּה אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקַח :
 יג לֹא־יִחַבֵּל רַחִים וְרָכַב כִּי־נִפְשׁ הוּא

חבל : יד כִּי־יִמְצָא אִישׁ וְנָב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרִיבוּ וּמָכְרוּ וּמֵת
 הַנָּבֵב הַהוּא וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרָבְךָ :
 טו הַשְּׂמֵר בְּנִגְעֵי־הַצָּרַעַת לְשֹׂמֵר מְאֹד
 וְלַעֲשׂוֹת כֹּכָב אֲשֶׁר־יִזְרוּ אֶתְכֶם הַכְּהֻנִּים
 הַדְּוָיִם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת :
 טז זְכוּר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְמִדְרִים בְּיָדְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :
 יז כִּי־תִשָּׂה בְרַעְךָ מִשָּׂאת מְאוּמָה לֹא־
 תֵבֵא אֶל־בֵּיתוֹ לַעֲבֹט עִבְטוֹ : יח בַּחוּץ
 תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אָתָּה נִשָּׂה בוֹ יוֹצֵא
 אֵלֶיךָ אֶת־הָעֵבֶט הַחוּצָה : יט וְאִם־אִישׁ
 עֲנִי הוּא לֹא תִשָּׁכַב בְּעִבְטוֹ : כ הַשֵּׁב
 תִּשׁוּב לוֹ אֶת־הָעֵבֶט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
 וְשָׁכַב בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַכְּךָ וְלֵךְ תִּהְיֶה
 צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כא
 לֹא־תַעֲשֶׂק שְׂכִיר עֲנִי וְאֲבִיוֹן מֵאֲחֶיךָ אוֹ
 מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ בְּשַׁעְרֶיךָ : כב בְּיוֹמוֹ
 תִתֵּן שִׁכְרוֹ וְלֹא־תִבּוֹא עָדָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי
 עֲנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשָּׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־
 יִקְרָא עָדֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְּךָ הַטָּא :
 כג לֹא־יִזְמְתוּ אֲבוֹת עַל־בְּנִים וּבְנִים לֹא־
 יִזְמְתוּ עַל־אֲבוֹת אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יִזְמְתוּ :

י לא תטה משפט גר יתום וְלֹא תחבל
 בְּגֵד אֶלְמִנָּה : י וזכרת פי עבד הויה
 בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־
 כֵּן אֲנֹכִי מִצְדִּיק לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה :
 יט כִּי תִקְצַר קִצְרֶךָ בְּשָׂדֶךָ וּשְׂכַחַת
 עֹמֵר בְּשָׂדֶה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ לְגֵר
 לִיתוֹם וְלֶאֱלִמְנָה יְהוּה לְמַעַן וּבְרַכְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : כ כִּי
 תחבט ויתך לא תפאר אהריוך לְגֵר
 לִיתוֹם וְלֶאֱלִמְנָה יְהוּה : כא כִּי תבצר
 בְּרִמָּד לֹא תֵעוֹלֵל אַחֲרָיִךְ לְגֵר לִיתוֹם
 וְלֶאֱלִמְנָה יְהוּה : כב וזכרת פי עבד הויה
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצְדִּיק לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : כה

6 כִּי־יְהוּה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וַנִּגְשׂוּ אֶל־
 הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהַצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק
 וְהַרְשִׁיעוּ אֶת־הַרְשָׁע : ז וְהוּה אִם־בֶּן
 הַבּוֹת הַרְשָׁע וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהַכְהוּ לְפָנָיו
 כְּדִי רַשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר : ח אַרְבַּעִים וּכְנֹו
 לֹא יִסִּיף פְּזִיטִיף לְחַבְתּוֹ עַל־אֵת מִכָּה
 רַבָּה וּנְקָדָה אַחִיד לְעֵינֶיךָ : ט לֹא־תַחַסֵּם
 שׁוֹר בְּדִישׁוֹ : י כִּי־יִשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו
 וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֶן אִין־לוֹ לֹא־יִתְהוּה

אֶשְׁתַּחֲוֶת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר וּבָמָה יבא
 עֲלֶיהָ וּלְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וּבָמָה : י וְהוּה
 הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו
 הַמֵּת וְלֹא־יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : יא וְאִם־
 לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת־יְבָמָתוֹ
 וְעַלְתָּה יְבָמָתוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל־הַזִּקְנִים
 וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהַקִּים לְאָחִיו שֵׁם
 בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יְבָמִי : יב וְקָרְאוּ־לוֹ
 זִקְנֵי־עִירוֹ וְדַבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא
 חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ : יג וּנְגִישָׁה יְבָמָתוֹ אֵלָיו
 לְעֵינֵי הַזִּקְנִים וְחִלְצָה נַעֲלָו מֵעַל רַגְלוֹ
 וּוְרָקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כִּבָּה יַעֲשֵׂה
 לְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבְנֶה אֶת־בֵּית אָחִיו :
 יד וּנְקָרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲדוּץ
 הַנָּעֵל : יו כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ
 וְאָחִיו וְקָרְבָּה אֶשֶׁת הָאָחִד לְהַצִּיל אֶת־
 אִישָׁה מִיַּד מִכָּהוּ וּשְׁלַחָה יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ
 בְּמִכְשָׁיו : יז וְקִצְתָּה אֶת־כַּפֶּה לֹא תַחֹס
 עֵינֶיךָ : יח לֹא־יְהוּה לֵךְ בְּכִיסֶךָ אֶבֶן
 וְאֶבֶן גְּדוּלָּה וְקִטְמָה : יט לֹא־יְהוּה לֵךְ
 בְּבֵיתֶךָ אִיפָה וְאִיפָה גְדוּלָּה וְקִטְמָה :
 כו אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצָדֵק יְהוּה־לֵךְ אִיפָה שְׁלֵמָה
 וְצָדֵק יְהוּה־לֵךְ לְמַעַן יֵאָרִיכוּן יָמֶיךָ עַד־

הַאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ : טו כִּי
 תֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹהַ כָּל עֲשֵׂה
 עֹד : יז זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עֲשִׂה לָּךְ עַמְלֶךְ
 בְּדַרְדָּךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : יח אֲשֶׁר קָרָךְ
 בְּדַרְדָּךְ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה
 עָרַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים : יט וְהָיָה
 בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָךְ מִכָּל־אֵיבֶיךָ
 מִסָּבִיב בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זְכוֹר עַמְלֶךְ
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁבַח :

כִּי תבוא

וְהָיָה כִּי־תבוא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבַּת
 בָּהּ : כ וְדַקַּחְתָּ מֵרֵאשִׁית וְכָל־פְּרִי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְיֵא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַּמָּנָא וְהִלַּכְתָּ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשִׁבְן שְׁמוֹ שָׁם : כא וּבֹאֲתָ אֶל־הַכְּהֵן
 אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵי הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 הִנֵּה־תִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֹאֲתִי
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע יְהוָה לְאֲבוֹתַיִנו
 לָתֵת לָנוּ : כב וְדַקַּח הַכְּהֵן הַמָּנָא מִיָּדְךָ
 וְהִגִּיחוּ לְפָנַי מִזֶּבֶחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כג וְעָנִיתָ

וְאָמַרְתָּ לְפָנָי וַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי
 אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתְנֵי מִעַט
 וַיְהִי־שָׁם לְגֹי גָדוֹל עָצוּם וְרַב : כד וַיִּרְעוּ
 אֶתְנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיְהַגּוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה
 קָשָׁה : כה וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַיִנו
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עַנְיֵנוּ
 וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־דַּחְצָנוּ : כו וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה
 מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמִרְא
 גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתֹּיִם : כז וַיְבֹאֵנוּ אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : כח וְעַתָּה הִנֵּה
 הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־
 נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחֹתוּ לְפָנַי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 כא וְשַׂמְחֵתָ בְּכָל־טוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אִתָּה וְהִלּוּי וְהַגֵּר
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ : כב כִּי תִכְלֶה
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
 הַשְּׁדִישִׁית שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי
 לְגֵר לִיתוּם וּלְאֶלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ
 וְשִׂבְעוּ : כג וְאָמַרְתָּ לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם גִּתִּי לְלוֹי
 וְלְגֵר לִיתוּם וּלְאֶלְמָנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ

אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
 שכחתי : ד לא אכלתי באני ממנו ולא
 בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
 למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי
 ככל אשר צויתני : ט השקיפה ממעון
 קדשך מן השמים וברך את עמך את
 ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
 כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש : י היום הזה יהוה אלהיך
 מצוה לעשות את ההקים האלה ואת
 המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
 לבבך ובכל נפשך : יא את יהוה האמרת
 היום להיות לך לאלהים וקדכת בדרךיו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו : יב ויהוה האמירך היום להיות
 לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר
 כל מצותיו : יג ודתתך עליון על כל הגוים
 אשר עשה תהלה ולשם ודתפארת
 וקהילות עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר : כז

ו יצו משה וזקני ישראל את העם
 לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום : כ והיה ביום אשר

תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים
 גדולות ושדת אתם בשיר : ז וכתבת
 עליהן את כל דברי התורה הזאת
 בעברך למען אשר תבא אל הארץ
 אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
 חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי
 אבותיך לך : ח והיה בעברכם את הירדן
 תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
 מצוה אתכם היום בחר עיבל ושדת
 אתם בשיר : ט ובנית שם מזבח ליהוה
 אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם
 ברזל : י אבנים שלמות תבנה את
 מזבח יהוה אלהיך והעצית עליו עולת
 ליהוה אלהיך : יא וזבחת שלמים ואכלת
 שם ושמת לפני יהוה אלהיך : יב
 וכתבת על האבנים את כל דברי
 התורה הזאת באר היטב : יג וידבר
 משה והכהנים הלויים אל כל ישראל
 לאמר הסבת ושמע ישראל היום הזה
 נהיית לעם ליהוה אלהיך : יד ושמעת
 בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו
 ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום :

יא ויצו משה את־העם ביום ההוא
 לאמר : יי אלה יעמדו לברך את־העם
 על־הר גרזים בעברכם את־הירדן שמעון
 וזבולון ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין :
 יב ואלה יעמדו על־הקלעה בחר עיבד
 ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי :
 יג וענו הלוים ואמרו אל־כ־איש ישראל
 קול רם : יד ארור האיש אשר
 יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה
 ידו חרש ושם בסתר וענו כל־העם
 ואמרו אמן : יו ארור מקלה אביו
 ואמו ואמר כל־העם אמן : יא ארור
 מסיג גבול רעהו ואמר כל־העם אמן :
 יב ארור משנה עור בדרך ואמר
 כל־העם אמן : יג ארור משה משפט
 גריתום ואלמנה ואמר כל־העם אמן :
 יד ארור שכב עם־אשת אביו כי גלה
 כנף אביו ואמר כל־העם אמן :
 טו ארור שכב עם־כל־בהמה ואמר כל־
 העם אמן : יז ארור שכב עם־אחתו
 בת־אביו או בת־אמו ואמר כל־העם
 אמן : יח ארור שכב עם־חתנתו
 ואמר כל־העם אמן : יט ארור מכה

רעהו בסתר ואמר כל־העם אמן :
 כ ארור לקח שחר להבות נפש דם
 נקי ואמר כל־העם אמן : כא ארור אשר
 לא־יקים את־דברי התורה־הזאת לעשות
 אותם ואמר כל־העם אמן : כב
 כ ויהוה א־ש־שמוע תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את־כל־מצותיו
 אשר אנכי מצוה היום ונתנה יהוה
 אלהיך עליון על כל־גווי הארץ : כג ובאו
 עליך כל־הברכות האלה והשיגך כי
 תשמע בקול יהוה אלהיך : כד ברוך
 אתה בעיר וברוך אתה בשדה : כה ברוך
 פרי־בטנה ופרי אדמתך ופרי בהמתך
 שגר אדפך ועשתרות צאנך : כו ברוך
 מנאך ומשאריתך : כז ברוך אתה בבואך
 וברוך אתה בצאתך : כח ימן יהוה
 את־איביך הקמים עליך נגפים לפניך
 בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים
 ינוסו לפניך : כט יצו יהוה אתך את־
 הברכה באסמיה ובכל משלח ידך
 וברוך בארץ אשר־יהוה אלהיך נתן
 לך : לו יקומך יהוה לו לעם קדוש כאשר
 נשבע־לך כי תשמר את־מצות יהוה

אלהיך והלכת בדרכיו : י וראו כל עמי
הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
ממד : יא והותרך יהוה לטובה בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
עד האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך
לתת לך : יב ופתח יהוה לך את אוצרו
הטוב את השמים לתת מטר ארצה
בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה לא תדוה : יג ונהנה
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כיתשמע אל מצות ו
יהוה אלהיך אשר אנכי מצוה היום
לשמר ולעשות : יד ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום
ימין ושמאל דלכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם :

והיה אם לא תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו
עליך כל הקללות האלה והשיגוך :
טו ארוך אתה בעיר וארוך אתה בשדה :
טז ארוך טנאך ומשארתיך : יז ארוך
פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך

ועשתרת צאנך : יט ארוך אתה בכאך
וארוך אתה בצאתך : כ ושלח יהוה
בך את המארה את המהומה ואת
המנערת בכל משלח ידך אשר תעשה
עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
מעדליך אשר עזבתני : כא ידבק יהוה
בך את הדבר עד כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה באשמה לרשתה :
כב יבכה יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרהר ובחרב ובשדפון
ובירקון ורדפוך עד אבדך : כג והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ
אשר תחתיך ברזל : כד יתן יהוה את
מטר ארצה אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך : כה יתנך יהוה נגף
לפני איביך בדרך אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים תגוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ : כו והייתה גבלתך
למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ
ואין מחיר : כז יבכה יהוה בשחין מצרים
ובשחרים ובגרב ובחרם אשר לא תוכל
להרפא : כח יבכה יהוה בשגעון ובעורון
ובתמהון לבב : כט והיית ממשש בצחרים

כַּאֲשֶׁר יִמְשַׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תִצְלֶיחַ
 אֶת־דַּרְכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ עֲשׂוּק וְגִזּוּל כְּלֵי־הַיָּמִים
 וְאִין מוֹשִׁיעַ : ל אִשָּׁה תֵאָרֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר
 יִשְׁכַּבְנָה בֵּית תְּבִנָּה וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ כָּרֶם
 תִּטְעַע וְלֹא תִחַלְלֵנוּ : מ שׁוֹרֶף מְבוֹחַ
 לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶךָ גִּזּוּל
 מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשׁוּב לָךְ צִאֲנֶךָ נִתְּנוֹת
 לְאִיבֶיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ : נ בְּנִיד וּבְנִיתֶיךָ
 נִתְּנִים לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּת וּכְלוּת
 אֵלֵיהֶם כְּלֵי־הַיּוֹם וְאִין לָאֵל יִדָּךְ : ס פְּרִי
 אֲדָמְתֶךָ וּבְלִי־יָגִיעֶךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא־
 יִדְעֵת וְהָיִיתָ נֶקַע עֲשׂוּק וְרִצּוֹן כְּלֵי־הַיָּמִים :
 ז וְהָיִיתָ מִשְׁנַע מִמְּרֹאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
 תִּרְאֶה : ח יִכְבַּה יְהוָה בְּשַׁחֲזֵן רֵעַ עַל־
 הַכְּרִבִּים וְעַל־הַשּׁוֹקִים אֲשֶׁר לֹא־תִוְכַל
 לְהִרְפֹּא מִכָּה רִגְלֶךָ וְעַד קִרְבְּךָ : ט יוֹלֵךְ
 יְהוָה אִתְּךָ וְאֶת־מִלְכֶךָ אֲשֶׁר תִּקִּים עֲלֶיךָ
 אֲלֵ־גֹי אֲשֶׁר לֹא־יִדְעֵת אֶתְּךָ וְאֶת־יָדֶיךָ
 וְעִבְדֵת שֵׁם אֱלֹהִים אַחֵרִים עֵץ וְאֶבֶן :
 י וְהָיִיתָ לְשִׁמָּה לְמִשַׁל וְלְשִׁנְיָה בְּכָל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר־יִנְהַגְךָ יְהוָה שִׁמָּה : יא זֶרַע
 רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וּמַעֲט תֵאָסֵף כִּי
 יִחַסְלְנוּ הָאֲרָבֹת : יב כְּרָמִים תִּטְעַע וְעִבְדֵת

וְיִין לֹא־תִשָּׁתֶה וְלֹא תֵאָנַר כִּי תֹאכְלֵנוּ
 הַתְּלַעֲתָ : יג זֵיתִים יִהְיוּ לָךְ בְּכָל־גְּבוּלֶךָ
 וְשֶׁמֶן לֹא תִסּוּךְ כִּי יִשָּׁל זֵיתֶךָ : יד בְּנִים
 וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׂבִי :
 טו כְּלֵי־עֲצָה וּפְרִי אֲדָמְתֶךָ יִירֶשׁ הַצֹּלֶל : טז
 הַיָּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מַעֲדָה מַעֲדָה
 וְאַתָּה תִרְדַּ מִּטָּה מִטָּה : טז הוּא יִלְוֶךָ וְאַתָּה
 לֹא תִלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאַתָּה תִּהְיֶה
 לְזִנָּב : טז וּבָאֵל עֲלֶיךָ כְּלֵי־הַקְּדוּת הָאֱלֹהִים
 וְרִדְפוּךָ וְהַשִּׁיגוּךָ עַד הַשְּׂמִדָּךְ כִּי־לֹא
 שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו
 וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ : טז וְהָיוּ בָךְ לְאוֹת
 וּלְמוֹפֵת וּבִזְרַעְךָ עַד־עוֹלָם : טז תִּהְיֶה
 אֲשֶׁר לֹא־עִבְדֵת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבִב מְרִב כָּל : טז
 וְעִבְדֵת אֶת־אִיבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה
 בְּךָ בְּרַעֲב וּבְצָמָא וּבְעִירָם וּבְחֶסֶר כָּל
 וְנָתַן עַל כְּרוֹל עַד־צוּאֲרֶךָ עַד הַשְּׂמִידוֹ
 אִתְּךָ : טז יִשָּׂא יְהוָה עֲלֶיךָ גֹי מְרַחֵק
 מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּאֲשֶׁר יִדְאָה הַנֶּשֶׁר גֹּי
 אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ : יז גֹּי עַז פָּנִים
 אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים לְזִקְן וְנֶעַר לֹא יִחַן :
 יז וְאֹכֵל פְּרִי בְהִמְתֵּךְ וּפְרִי־אֲדָמְתֶךָ עַד

השמך אשר לאישאיר לך הן תירוש
 ויצהר שגר אלקיך ועשתרת צאנך עד
 האבירו אתך : 33 והצר לך בכל שערך
 עד רדת חמתך הנבהת והבצרות אשר
 אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך
 בכל שערך בכל ארצך אשר נתן יהוה
 אלהיך לך : 34 ואכלת פרי בטנך בשר
 בניה ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך :
 35 האיש הרך בך והענג מאד תרע
 עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו
 אשר יותר : 36 ממת | לאחר מהם
 מפשר בניו אשר יאכל מפרי השאיר
 לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך
 איבך בכל שערך : 37 הרבה בך
 והענגה אשר לא נסתה כהרגלה הצג
 על הארץ מהתענג ומרד תרע עינה
 באיש חיקה ובבנה ובבתה : 38 ובשדיתה
 היוצאת מבין הגלה ובבניה אשר תלד
 פיתאכלם בחסר כל בסתר במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איבך בשערך :
 39 אמלא תשמר לעשות את כל דברי
 התורה הזאת הקתבים בספר הזה

ליראה את השם הנכבד והנורא הזה
 את יהוה אלהיך : 40 והפלא יהוה את
 מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת
 ונאמנות וחדים רעים ונאמנים : 41 והשיב
 בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת
 מפניהם ודבקו בך : 42 גם כל חלוי
 וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה
 הזאת יעדם יהוה עליך עד השמך :
 43 ונשאתם במתי מעט תחת אשר
 היותם ככוכבי השמים הרב כי לא
 שמעת בקול יהוה אלהיך : 44 והיה
 כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם
 ולהרבות אתכם בן ישיש יהוה עליכם
 להאבד אתכם ולהשמיד אתכם
 ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
 שמה לרשתה : 45 והפיצה יהוה בכל
 העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ
 ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא
 ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן : 46 ובגוים
 ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכהדגלך
 ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים
 ודאבון נפש : 47 והיו חייך תלאים לך מנגד
 ופחדת לילה ויוםם ולא תאמין בחיך : 48

בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר
מי יתן בקר מפחד לבקר אשר תפחד
וממראה עיניך אשר תראה : ^ס והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרת
ך לאתסיף עוד דראתה והתמכרתם שם
לאיבך לעבדים ולשפחה ואין קנה : ^ס
אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את
משה לכת את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב :
(כט) ^ה ויקרא משה אל בני ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעניכם בארץ מצרים דפרעה
ודכל עבדיו ודכל ארצו : ^ז המפות
הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים
הגדלים ההם : ^ח ולא נתן יהוה לכם
לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה : ^ט ואוקד אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם
ונעקד לא בלתה מעד רגלך : ^י להם
לא אבלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ^{יא} ותבאו אל
המקום הזה ויצא סיחון מדד השבון ועוג
מדד הבשן לקראתנו למלחמה ונכם :

ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי : ^{יב} ושמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשבידו את כל אשר תעשו :

נצבים

^ט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
ושמריכם כל איש ישראל : ^{יג} מפכם
נשיכם וגרד אשר בקרב מחניך מחטב
עציד עד שאב מימד : ^{יד} לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום : ^{טו} למען
הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב : ^{טז} ולא
אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית
הזאת ואת האלה הזאת : ^{יז} כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני יוזה אלהינו ואת
אשר איננו פה עמנו היום : ^{יח} כי אתם
ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם :
^{יט} ותראו את שקוציהם ואת גלדיהם
עין ואבן בסף וזהב אשר עמדם : ^כ פן

יש בכם איש אוֹ-אשה או משפחה או
 שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
 אלהינו לדבת לעבר את־אלהי הגוים
 ההם פן־יש בכם שרש פרה ראש
 ולענה : י והיה בשמעו את־דברי האלה
 הזאת והתברך בדבבו לאמר שלום
 יהיה־לוי כי בשררות לבי אלך למען
 ספות הרוה את־הצמאה : י לא־אבה
 יהוה סלח לו כי אז יעשן אף־יהוה
 וקנאתו באיש ההוא ורכצה בו כל־
 האלה הבתובה בספר הוה ומחה יהוה
 את־שמו מתחת השמים : ו והבדילו
 יהוה דרעה מכל שבטי ישראל ככל
 אלות הברית הבתובה בספר התורה
 הוה : ו ואמר הדור האחרון בניכם
 אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
 מארץ רחוקה וראו את־מכות הארץ
 ההוא ואת־תחלואיה אשר־חקה יהוה
 בה : ו גפרית ומלח שרפה כל־ארצה
 לא תזרע ולא תצמח ולא־יעדה בה
 כל־עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה
 וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו :
 ו ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יהוה

בכה לארץ הזאת מה חרי הארץ הגדול
 הוה : ו ואמרו על אשר עזבו את־ברית
 יהוה אלהי אבתם אשר פרת עמם
 בהוציאו אתם מארץ מצרים : ו וילכו
 ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא־ידעום ולא חלק להם :
 ו ויחר־אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את־כל־הקללה הבתובה בספר
 הוה : ו ויתשם יהוה מעל אדמתם
 בארץ ובחמה ובקצה גדול וישקיכם אד־
 ארץ אחרת כיום הוה : ו הנסתרת ליהוה
 אלהינו והנגלת לנו ודבנינו עד־עולם
 לעשות את־כל־דברי התורה הזאת :
 (ד) ו יהוה כי־יבאו עליך כל־הדברים
 האלה הברכה והקללה אשר נתתי
 לפניך והשבת אל־לבבך בכל־הגוים
 אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה : ו
 ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת בקלו
 ככל אשר־אנכי מצוה היום אתה ובניך
 בכל־לבבך ובכל־נפשך : ו ושב יהוה
 אלהיך את־שבותך ורחמך ושב וקבצך
 מכל־העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 שמה : ו אם־יהיה נדחק בקצה השמים

משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחה :
 והביאך יהוה אלהיך אלהארץ אשר-
 ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך
 מאבותיך : ומל יהוה אלהיך את-
 לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
 חייה : ונתן יהוה אלהיך את כל-
 האלות האלה עלי איביך ועל שונאיך
 אשר רדפוך : ואתה תשוב ושמעת
 בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום : והותירך יהוה
 אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטןך
 ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ו
 ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש
 על אבותיך : כי תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הפתובה
 בספר התורה הזו כי תשוב אלי יהוה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :
 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
 היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה
 הוא : לא בשמים הוא לאמר מי
 יעדה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
 אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא

לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה
 לנו וישמענו אתה ונעשנה : כי קרוב
 אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך
 לעשתו : ראה נתתי לפניך
 היום את החיים ואת הטוב ואת המות
 ואת הרע : אשר אנכי מצוך היום
 לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרךיו
 ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו והיית
 זרביה וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר-
 אתה בא שמה לרשתה : ואם יפנה
 לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית
 לאלהים אחרים ועבדתם : הגדתני
 לכם היום כי אבר תאבדון לא תאריכון
 ימים על האדמה אשר אתה עבר את-
 הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתני
 בכם היום את השמים ואת הארץ
 החיים והמות ונתתי לפניך הברכה
 והקלדה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
 וזרעך : לאהבה את יהוה אלהיך
 לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייה
 וארך ימך לשבת על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם :

וידבר לא

א וילך משה וידבר את הדברים האלה
 אל כל ישראל : ויאמר אלהם בן מאה
 ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד
 לצאת ולבוא יהוה אמר אלי לא תעבר
 את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא
 עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
 מקפניך וירשתם יהושע הוא עזר לפניך
 כאשר דבר יהוה : ועשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ודעוג מלכי האמרי
 ולא רצם אשר השמיד אתם : ונתנם
 יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
 אשר צויתי אתכם : חזקו ואמצו אל
 תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה
 אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא
 יעזבך : ויקרא משה
 ליהושע ויאמר אליו דעיני כל ישראל
 חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
 אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
 לתת להם ואתה תנהילנה אותם :
 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה
 עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא
 תחת : ויכתב משה את התורה הזאת

ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את
 ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל :
 ויצו משה אותם לאמר מקץ ו
 שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
 הסכות : א בבוא כל ישראל לראות
 את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
 באזניהם : ב הקהל את העם האנשים
 והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
 ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
 התורה הזאת : ג ובניהם אשר לא ידעו
 ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם
 כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
 אשר אתם עברים את הירדן שמה
 לרשתה : ד ויאמר יהוה
 אל משה הן קרבו ימך למות קרא
 את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו
 וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד :
 ה וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
 עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר
 יהוה אל משה הנה שכב עם אבתיך
 זקם העם הזה וזנה ו אחרי אלהי גכר

הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בְּאֶשְׁמָהּ בְּקִרְבּוֹ וְעִזְבוֹנִי
וְהִפְרֵ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ :
וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא וְעִזְבוֹתַיִם
וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מִדָּם וְהָיָה לֹאֲכַל וּמִצְאָהוּ
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
הֲלֹא עַד כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי
הַרְעוֹת הָאֵלֶּה : י' וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר
פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
כִּי פָּנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים : י"ב וְעַתָּה
כִּתְבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וּלְמַדָּה
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְרֵהֶם בְּפִיהֶם לְמַעַן
תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל : י"ג כִּי־אֲבִיאֲנוּ אֶל־
הָאָדָמָה וְאֶשְׁרֵי־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָיו וְזַבַּת
חֶלֶב וְדָבַשׁ וְאֲכַל וְשָׂבַע וְרָשָׁן וּפָנָה אֶל־
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וּנְאֻצְוֵנִי וְהִפְרֵ
אֶת־בְּרִיתִי : י"ד וְהָיָה כִּי תִמְצְאוּ אֶת־
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשָּׁבַח מִפִּי זֵרְעוֹ כִּי
יִדְעֵתִי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם
בְּטַרְסָם אֲבִיאֲנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי :
י"ה וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

כ" וַיִּצְוֹ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וַיֹּאמֶר חֹזֵק
וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי
אֱלֹהֵי עַמְּךָ : כ" וַיְהִי וְכָל־לֹת מֹשֶׁה
לְכַתֹּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
עַד תָּמַם : כ"ג וַיִּצְוֹ מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם
נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר : כ"ד לְקַח
אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וּשְׂמַתֶּם אֹתוֹ מִצַּד
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֵׁם בְּךָ
לְעֵד : כ"ה כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי אֶת־מְרִידְךָ וְאֶת־
עֲרֹפֶךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם
מִמָּרִים הָיִתֶם עִם־יְהוָה וְאַף כִּי־אֲחֵרֵי
מוֹתִי : כ"ו הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי
שְׁבִטֵיכֶם וּשְׂטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיהֶם
אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה בָּם אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : כ"ז כִּי יִדְעֵתִי אֲחֵרֵי
מוֹתִי כִי־הִשְׁחֵת תִּשְׁחַתּוּן וּסְרַתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וּקְרָאת אֶתְכֶם
הַרְעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־דְּרֹעַ
בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם :
כ"ח וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת־
דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמַם :

האזינו לב

א האזינו השמים ואדברה ותשמע
 הארץ אמרי-פי : ב יערף כמטר לקחי
 תול כמל אמרתי בשעירים עלי-דשא
 וכרביבים עלי עשב : ג כי שם יהוה
 אקרא הבו גדל לאדהינו : ד הצור תמים
 פעלו כי כד-דרכיו משפט אד-אמונה
 ואין עוד צדיק וישר הוא : ה שחת לו
 לא בניו מומם דור עקש ופתלתל :
 ו הלי יהוה תגמלו-זאת עם נבל ולא
 חכם הלוא-הוא אביד קנף הוא עשה
 ויכנף : ז זכר ימות עולם בניו שנות
 דר-דור שאל אביד וינף וקניף ויאמרו-
 קד : ח בהנחל עליון גוים בהפרידו בני
 אדם יצב גבלת עמים למספר בני
 ישראל : ט כי חלק יהוה עמו יעקב חבל
 נחלתו : י ומצאהו בארץ מדבר וכתהו
 ילד ישמן יסבנהו יבוננהו יצרנהו
 כאישון עינו : יא בנשר ועיר קנו עד-
 גוזלו ירחף ופרש כנפיו יקחהו ישאהו
 על-אברתו : יב יהוה בדרך ינחנו ואין
 עמו אל נכר : יג ירכבהו על-במותיו
 ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש

מפלע ושמן מחלמיש צור : יד חמאת
 בקר וחלב צאן עם-חלב כרים ואילם
 בני-בשן ועתודים עם-חלב פליות חמה
 ודם-ענב תשתה-חמר : טו וישמן ישרון
 ויבעט שמנת עבית כשית ויש אלוה
 עשהו וינבל צור ישעתו : טז יקנאהו
 בזרים בתועבת יבעיסהו : יז יזכחו
 לשרים לא אלה אלהים לא ידעום
 חדשים מקרב באו לא שערום אבותיכם
 יח צור ילדך תשי ותשכה אל מחלקך :
 יט וירא יהוה וינאץ מפעם בניו
 ובנתיו : כ ויאמר אסתירה פני מהם
 אראה מה אחריתם כי דור תהפכת
 חמה פנים לא-אמן בם : כא הם קנאוני
 בלא-אל פעסוני בהכליהם ואני אקניאם
 בלא-עם בניו נבל אבעיפם : כב כי-אש
 קדחה באפי ותיקר עד-שאל תחתית
 ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים :
 כג אספה עלימו רעות הצי אכלה-בם :
 כד מזו רעב ולחמי רשף וכטב מרירי
 ושן-בהמת אשלח-בם עם-חמת זחלי
 עפר : כה מחוץ תשכח-חרב ומחדרים
 אימה גם-בחור גם-בתולה יונק עם-איש

שִׁיבָה : כו אָמַרְתִּי אֲפַיְיָהֶם אֲשֶׁבִיתָהּ
 מֵאֲנוּשׁ זָכָרָם : לו לֹלֵךְ בְּעַם אוֹיֵב
 אֲנֹר פִּי יִנְכָרוּ צָרִימוּ פִּי יֹאמְרוּ יָדְנוּ
 רָמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶעַל כְּלִזְזָתָה : כז כִּי־נָוִי
 אֶבֶר עֲצוֹת הֵמָּה וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה :
 כח לו חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת יִבְיֵנוּ לְאַחֲרִיתָם
 ל אֵיכָה יִרְדֶּה אַחַד אֶלְךָ וְשָׁנִים יִנְסוּ
 רַבְּבָה אִם־לֹא כִי־צוּרָם מְכָרָם וַיִּהְיֶה
 הַסִּנְיָרִים : לב כִּי לֹא כִצוּרֵנוּ צוּרָם וְאֵיבֵינוּ
 פְּלִיקִים : לד כִּי־מִנְפֵן סָדָם נִפְנָם
 וּמִשְׁדָּמַת עֵמֶרָה עֲנַבְמוּ עֲנַב־רוּשׁ
 אֲשַׁכֶּלֶת מִרְרַת קָמוּ : לה חֲמַת תִּנְיָנָם
 יִינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶכּוֹר : לו הֲלֹא־הוּא
 כָּמָם עֲמָדִי חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי : לז כִּי נָקָם
 וְשָׁלָם לַעַת תִּמּוּשׁ רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם
 אִידָם וְהֵשׁ עֲתֵדֶת קָמוּ : לח כִּי־יִרְיֵן יִהְיֶה עֲמוֹ
 וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזַלֶּת יָד
 וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעוֹזֵב : לט וְאָמַר אִי אֱלֹהִימוּ צוּר
 חֲסִיו כּו : לו אֲשֶׁר חֲלַב זִבְחִימוּ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ
 יִין נְסִיכָם יִקּוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם יָדֵי עֲלִיכֶם סִתְרָה :
 לז רְאוּ עֵתָהּ כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאִין אֱלֹהִים
 עֲמָדִי אֲנִי אֲמִית וְאַחִיָּה מַחְצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא
 וְאִין מִדְּרִי מְצִיל : מ כִּי־אֲשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדֵי

וְאָמַרְתִּי חִי אֲנֹכִי לְעוֹלָם : מא אִם־שָׁנֹתַי
 בָּרַךְ חֲרָבִי וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדֵי אֲשִׁיב נָקָם
 לְצָרֵי וּלְמִשְׁנָאֵי אֲשֶׁלָּם : מב אֲשַׁכִּיר חֲצִי מַדָּם
 וְחֲרָבִי תֹאכַל בֶּשֶׂר מַדָּם חֲלָל וְשִׁבִיָּה מִרֹאשׁ
 פְּרָעוֹת אוֹיֵב : מג הֲרַנִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם־
 עֲבָדָיו יִקּוּם וְנָקָם יִשִּׁיב לְצָרָיו וְכִפַּר אֲדָמָתוֹ
 עִמּוֹ : מד וַיִּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאוֹזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן־
 נוּן : מה וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : מו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי
 מַעֲיִד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּצְוֶם אֶת־בְּנֵיכֶם
 לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
 מז כִּי לֹא־דָבָר רַק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיִּיכֶם
 וּבִדְבַר הַזֶּה תִּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
 מח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם
 הַזֶּה לֵאמֹר : מט עֲלֶה אֶל־הַר הָעֵבְרִים
 הַזֶּה הֲרִי־נָבוּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי יַרְחוֹ וּרְאֵה אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר
 אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָה : ׀ וּמַת
 בְּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהִאֲסַף אֶל־
 עַמִּיד כַּאֲשֶׁר־מַת אֶחָדָן אֶחָד בְּהָר הַהוּא

וַיֹּאסֶף אֶל-עַמּוּי : 6 עַל אֲשֶׁר מְעַדְתֶּם
בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קֹדֶשׁ
מִדְּבַר-צֶן עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדְשְׁתֶּם אוֹתִי
בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 7 כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה
אֶת-הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

וְזֹאת הַבְּרָכָה 7ג

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וּרְחַ מִשְׁעִיר
לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהַר פָּאֵרֹן וְאֵתָה מְרַבֶּבֶת
קֹדֶשׁ מִיְמֵינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ : 8 אֵף חִבֵּב
עַמִּים כָּל-קֹדְשָׁיו בִּידֶךָ וְהֵם תָּבוּ לְרַגְלֶךָ
יִשָּׂא מִדְּבַר-תִּיבָה : 9 תִּוְרָה צִוְּהֵנוּ מֹשֶׁה
מִוֹרֶשֶׁה קִהַלְתָּ יַעֲקֹב : 10 וַיְהִי בִישְׂרָוֶן
מִלֶּךְ בְּהַתְּאֵסֵף רֹאשֵׁי עַם יִחַד שְׁבַטֵי
יִשְׂרָאֵל : 11 וַיְהִי רֹאשֵׁי בְנֵי וְאֵלֵימַת וַיְהִי מִתִּי
מִסְפָּר : 12 וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע
יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוּי תִבִּיאֵנוּ יְדִיו
רַב לוֹ וְעִזָּר מִצָּרָיו תִּהְיֶה :

וַיִּלְלוּ אָמַר תְּמִיד וְאוֹרֶךְ לַאִשׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נָסִיתוּ בְּמִסָּה תְרִיבָהוּ עַל-יְמֵי
מְרִיבָה : 13 הָאֵמֶר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא

רֹאיתִי וְאֶת-אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת-בְּנָיו לֹא
יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ :
י יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיַּעֲקֹב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל :
יִשְׁיִמוּ קְטוֹרֶה בְּאִפְךָ וְכִלְיִל עַל-מִזְבְּחֶךָ :
יא בִּרְךְ יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצֶה
מִחֵץ מִתְנַיִם קָמְיוּ וּמִשְׁנָאוֹי מִדִּיקוּמוֹן :
יב לְבְנֵימָן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן
לְבִטְחָה עֲלֵיו חֲפָה עֲלֵיו כָּל-הַיּוֹם וּבֵין
כַּתְּפָיו שָׁכֵן : 13 וְלְיוֹסֵף אָמַר
מְבֻרַכַת יְהוָה אֲרָצוֹ מִמֶּנֶּגֶד שָׁמַיִם מִטֶּל
וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת : 14 וּמִמֶּנֶּגֶד תְּבוֹאוֹת
שָׁמֶשׁ וּמִמֶּנֶּגֶד גֶּרֶשׁ יִרְחִים : 15 וּמִרֹאשׁ
הָרְרֵי-קָדֶם וּמִמֶּנֶּגֶד גְּבַעוֹת עוֹדֶם : 16
וּמִמֶּנֶּגֶד אֲרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סְנֵה
תְּבוֹאוֹתֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נְזִיר אָחִיו :
17 בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הִדְרָ לּוֹ וּקְרָנֵי רֹאשׁ קֶרְנוֹ
כְּדָם עַמִּים יִנְגַח יַחְדוֹ אֶפְסֵי-אֲרֶץ וְהֵם
רַבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֲלֵפֵי מְנַשֶּׁה :
18 וְזִבְוֹלָן אָמַר שְׁמַח זְכוּלָן בְּצִאתֶךָ
וַיִּשְׁשָׁכֶר בְּאֵהֲדִיקָה : 19 עַמִּים הִרְיָקְרָאוּ
שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק כִּי שָׁפַע יָמִים יִינָקוּ
וּשְׁפָנֵי מְמוֹנֵי חוֹל : 20 וּלְגָד אָמַר
בִּרְוֶךְ מְרַחֵב גָּד כְּדָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ

אֶרְבֵּי קֶדֶד : כ א וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ בִּירְשָׁם
הִלַּקְתָּ מִחֶקֶק כְּפוֹן וַיִּתֵּא רֵאשִׁי עַד צִדְקַת
יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם־יִשְׂרָאֵל :
כ ב וַלֵּדָן אָמַר הֵן גֹּזֵר אֲרִיזוֹ יוֹנֵק מִזֶּה־בֶשֶׂן :
כ ג וּדְנַפְתִּי אָמַר נִפְתִּי שְׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא
בִרְכַּת יְהוָה יָם וּדְרוֹם יִרְשָׁה :
כ ד וַדֹּאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר־יְהִי רְצוֹן
אֲחִיו וּטְבֵל בְּשֶׁמֶן הִגְלוֹ : כ ה בְּרוּךְ וּנְחֻשֶׁת
מִנְעֻלֶיךָ וּכְיִמֶיךָ דְבִאֲךָ : כ ו אִין כְּאֵל יִשְׂרָאֵל
רַכַּב שָׁמַיִם בְּעֹרֶךָ וּבְגִאוֹתָו שְׁחָקִים :
כ ז מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם
וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשֶּׁמֶד : כ ח וַיִּשְׁכַּן
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל־אֶרֶץ הַגִּן
וַתִּירֹשׁ אֶרֶץ־שָׁמַיִם וַעֲרַפּוּ־טַל : אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִגֵּן עוֹרֶךָ וְאֲשֶׁר־
חָרַב גְּאוֹתֶיךָ וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה
עַל־בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ : כ ט
כ י וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֲרַבְתָּ מוֹאָב אֶל־הַר נָבוֹ
רֹאשׁ הַפְּסָגָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן :
כ י א וְאֵת כָּל־אֶרֶץ וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַבְּכָר בְּקַעַת יַרְדֵּן עִיר

הַתְּמָרִים עַד־צֶעַר : ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי זֹאת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ
בְּעֵינַיִךָ וְשָׂמָה לֹא תַעֲבֹר : ה וַיָּמַת שָׁם מֹשֶׁה
עַבְד־יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה :
וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹלַד בֵּית פְּעוֹר
וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
וּמֹשֶׁה בְּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ לֹא
כָּהֵתָה עֵינָו וְלֹא־נָס לְהָה : ו וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־מֹשֶׁה בְּעֲרַבְתָּ מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ
יָמָיו בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה : ז וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מָלֵא
רוּחַ חֲכָמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו
וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹהֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ז א וְלֹא־קָם נָכְיָא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל
כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל־פְּנִים :
ח לְכַל־הָאֵתָת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׂדְחוּ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכַל־עַבְדָּיו
וּלְכַל־אֶרְצוֹ : ט וּלְכַל הַיָּד הַחֹזֶקֶה וּלְכַל
הַמוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עֲשֵׂה מֹשֶׁה לְעֵינָיו
כָּל־יִשְׂרָאֵל :

בסימנא טבא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ : י וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹ וּבְהוֹ וְחָשָׁךְ

על־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־
פְּנֵי הַמַּיִם : 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אֹר וַיְהִי־
אֹר : 4 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב
וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ : 5
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרְיָה לַיְלָה
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְדִי רַקִּיעַ בְּתוֹךְ דַּמַּיִם וַיְהִי
מִבְרִיד בֵּין מַיִם לַמַּיִם : 6 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
הַרַקִּיעַ וַיְבָרֵךְ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
הַרַקִּיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַרַקִּיעַ וַיְהִי־
כֵן : 7 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים הַרַקִּיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶדְמָקוֹם אֶחָד וּתְרַאֲהוּ הַיְבֵשָׁה וַיְהִי־כֵן :
8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה
הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : 9
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ דֶּשֶׂא עֵשֶׂב
מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֵו אֲשֶׁר
זֶרְעוֹ־בּו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן : 10 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דֶּשֶׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בּו לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־
טוֹב : 11 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :
12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת הַרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהַבְרִיד בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַיְהִי לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם : 13 וַיְהִי לְמְאֹרֶת
הַרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֹר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן :
14 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים
אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת
הַכּוֹכָבִים : 15 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים הַרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאֹר עַל־הָאָרֶץ : 16 וְלְמַשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
וּלְהַבְרִיד בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב : 17 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי :
18 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם :
19 וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת
כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם
לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : 20 וַיְבָרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיּוֹם וּדְעוֹף
יִרְבַּ בְּאָרֶץ : 21 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
חַמִּישִׁי :

22 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינֵהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׂ וְחַיֵּת־אָרֶץ לְמִינֵהּ וַיְהִי־
כֵן : 23 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינֵהּ
וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ וְאֵת כָּל־רְמֵשׂ הָאֲדָמָה

לְמִינְהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : ^א וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמִנִי בְדְמוּתִנִי וַיְרֵדוּ בְדַגַּת
 הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
 וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ : ^ב וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא
 אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם : ^ג וַיְבָרֶךְ אֹתָם
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
 אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹשׂוּהָ וַרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ : ^ד
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
 זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־
 הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה
 לְאֹכְלָהּ : ^ה וְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וְכָל־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ
 נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן :
^ו וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב
 מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי :
^ז וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם : ^ח וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה : ^ט וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

אַחַר קְרִיאַת מִשְׁנֵה תּוֹרָה יֹאמְרוּ בִקְשָׁה זוֹ :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא חָשׁוּב וּמְקוּבָל וּמְרוּצָה
 לְפָנֶיךָ קְרִיאַת סֵפֶר מִשְׁנֵה תּוֹרָה אֲשֶׁר
 קָרִינוּ לְפָנֶיךָ וּבְזִכּוֹת פְּרִשׁוּתֵינוּ וּבְזִכּוֹת
 פְּסוּקֵינוּ וּבְזִכּוֹת תִּיבּוֹתֵינוּ וְאוֹתִיוֹתֵינוּ תַּחַת־מְנוּ
 לַחַיִּים טוֹבִים וּבְכִסְפֵּי הַיָּם בְּרָכָה וְשָׁלוֹם
 וּפְרֻגָּה טוֹבָה וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְיוֹת
 טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנַחֲתָם אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם : וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיִּמְשַׁךְ לָנוּ
 אוֹר הַחַיִּים וְטוֹב הָעֲלִיּוֹן מִשְׁמַן הָעֲלִיּוֹן
 הַנִּמְשָׁךְ וְאֵינוּ נִפְסָק לְעוֹלָם וְהוּא בְּתוֹךְ
 חֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהוּא מְבֻנֶה וּמְקוֹר הַחַיִּים
 הָעֲלִיּוֹנִים לְהוֹצֵא חַיִּים לְאִיֶּזֶן הָעֲלִיּוֹן
 וּלְהַאִיר הַגִּירוֹת וּבְכַתּוּב מִי כְעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 וּבְכַתּוּב כִּי עַמּוֹת מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה
 אוֹר : תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוֹבַע שְׂמַחוֹת
 אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצֶחַ : יְהִי לְרְצוֹן
 אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :
 ואומרים קדיש יהא שלמא

מדרש וזאת הברכה

הִלְכָה אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁעָבַר לִפְנֵי הַתְּבֵה
 וְטָעָה * כִּיצַד הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת *
 כִּד שָׁנוּ חֲכָמִים * הָעוֹבֵר לִפְנֵי הַתְּבֵה
 וְטָעָה יַעֲבֹר אַחֵר תַּחֲתָיו * לְמַדּוּנֵנו
 רַבּוּתֵנו * אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא טָעָה
 בְּשֵׁלֶשׁ בְּרָכוֹת הֶרְאֵשׁוֹנוֹת חוּזַר לְתַחֲלַת
 מִגֵּן * רַב הוֹנָא אָמַר אִם טָעָה בְּבִרְכוֹת
 אֲמֻצְעִיּוֹת חוּזַר לְהֵאֵל הַקָּדוֹשׁ * ר"ל לַסּוּס הָאֵל
 הַקָּדוֹשׁ וְהִיא חֲתָה חוּק * רַב אָמַר אִם טָעָה בְּשֵׁלֶשׁ
 אַחֲרוֹנוֹת חוּזַר לְתַחֲלַת מוֹדִים * ר"ל בְּרַכָּה
 טַלְפַּנֵּי מוֹדִים וְהִיא רַלָּה * דָּבָר אַחֵר הָעוֹבֵר לִפְנֵי
 הַתְּבֵה וְטָעָה יַעֲבֹר אַחֵר תַּחֲתָיו מִגֵּן
 הוּא מִתְחִיל מִתַּחֲלַת הַבְּרָכָה שֶׁטָעָה *
 וּמֵהֵיכָן לְמַדּוּ מֵאֲבוֹת הָעוֹלָם * לָמָּה * שֶׁלֹּא
 הָיָה אֶחָד מִתְחִיל אֱלֹא מִמָּקוֹם שֶׁפָּסַק
 חֲבִירוֹ * כִּיצַד אֲבָרְהָם בָּרַךְ אֶת יִצְחָק *
 מִגֵּן וְדָבָר יִתֵּן אֲבָרְהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר
 לוֹ לְיִצְחָק (בְּרַאשֵׁי סֵפֶר) וּמָה נָתַן לוֹ רַבִּי
 יְהוּדָה וְרַבִּי נְחֻמִּיָּה * ר' יְהוּדָה אוֹמֵר בְּכוּרָה
 נָתַן לוֹ כְּעֵנֶן שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמְכּוֹר אֶת בְּכוּרָתוֹ
 לְיַעֲקֹב * וְרַבִּי נְחֻמִּיָּה אָמַר בְּרָכָה נָתַן לוֹ

שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים * עָמַד יִצְחָק
 לְבָרֶךְ אֶת יַעֲקֹב * אָמַר מִמָּקוֹם שֶׁפָּסַק אָבִיא
 מִשֵּׁם אֲנִי מִתְחִיל * אָבִיא הַפְּסִיק בְּיָתֵן אֶף
 אֲנִי מִתְחִיל בְּיָתֵן * מִגֵּן שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּתֵּן לָךְ
 הָאֱלֹהִים * וּבִמָּה חָתָם יִצְחָק בְּקִרְיָאָה
 שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ
 עָמַד יַעֲקֹב לְבָרֶךְ אֶת הַשְּׂבָטִים * אָמַר
 אֲנִי פוֹתַח אֱלֹא בְּקִרְיָאָה * שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְרָא
 יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו * וּבִמָּה חָתָם בְּזֹאת שֶׁנֶּאֱמַר
 וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם * עָמַד מֹשֶׁה
 לְבָרֶךְ אֶת יִשְׂרָאֵל * אָמַר אֲנִי פוֹתַח אֱלֹא
 בְּזֹאת מִגֵּן מִמָּה שֶׁקָּרִינוּ בְּעֵנֶן וְזֹאת
 הַבְּרָכָה * (וּבִמָּה חָתָם מֹשֶׁה אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל
 וְאֵף דְּוִיד כְּשֶׁבָא לֹמַר תִּפְדֶּה מִמָּקוֹם
 שֶׁפָּסַק מֹשֶׁה מִשֵּׁם הַתְּחִיל אֲשֶׁרִי הָאִישׁ) *
 דָּבָר אַחֵר * וְזֹאת הַבְּרָכָה זֶה שֶׁאָמַר
 הַכְּתוּב מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְי * רַבֵּן אֲמַרִי
 מִדְּבַר בְּמֹשֶׁה * מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְי זֶה מֹשֶׁה
 שֶׁנֶּאֱמַר וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים * וּמִי
 יָקוּם בְּמָקוֹם קֹדְשׁוֹ זֶה מֹשֶׁה * מִגֵּן שֶׁנֶּאֱמַר
 כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָתָּה עָמַד עָלָיו אֲדַמַּת
 קֹדֶשׁ הוּא * נָקִי כַפַּיִם זֶה מֹשֶׁה * מִגֵּן

שנאמר לא חמור אחר מהם נשאתי ובר
 ללב זה משה * אמר רבי יצחק אפלו
 הדיוט אם אומר לחבירו פזה גנאי הוא לו
 ומשה אמר קמה יי יחרה אפך בעמך *
 אלא לבו ברור עליו שאינו תובע צורך
 עצמו אלא צרכן של ישראל * אשר לא
 נשא לשוא נפשו * זו נפשו של מצרי שלא
 נמלה על חנם אלא ברין עשה * ולא נשבע
 למרמה זה משה * שנאמר ויואל משה *
 לשבת את האיש * ושא ברכה מאת
 יי * זה משה אמר רבי תנחומא אל תהי
 קורא בו ושא אלא ושא ברכה לאחרים *
 וזאת הברכה * זה שאמר הפתוב רבות
 בנות עשו חיל ואת עדית על כלנה * מהו
 ואת עדית על כלנה * מדבר במשה עד
 שנתעלה יותר מן הכל ביצד אדם הראשון
 אומר למשה אני גדול ממך שנבראתי
 בצדמו של הקדוש ברוך הוא * מנין
 שנאמר ויברא אלהים את האדם בצדמו *
 אמר לו משה אני נתעליתי יותר ממך *
 אתה כבוד שנתן קד נפל ממך שנאמר
 ואדם ביקר כל ידיו * אבל אני זיו הפנים

שנתן לי הקדוש ברוך הוא עמי הוא *
 מנין שנאמר ומשה לא ידע כי קרן עור
 פניו * דבר אחר נח אמר למשה אני גדול
 ממך שנצלתני מדור המבול * אמר לו
 משה אני נתעליתי יותר ממך * אתה
 הצלת את עצמך ולא היה בך פח להציל
 את הורך * אבל אני הצלת את עצמי
 ואת דורי כשנתחייבו כליה בעגל * מנין
 שנאמר וינחם יי על הרעה אשר דבר
 לעשות לעמו * קמה הדבר דומה לשני
 ספינות שהיו בים והיו בתוכם שני קברניטין
 אחד הציל את עצמו ולא הציל את ספינתו
 ואחד הציל את עצמו ואת ספינתו למי היו
 מקלסין לא לאותו שהציל את עצמו ואת
 ספינתו * כך נח לא הציל אלא את עצמו
 אבל משה הציל את עצמו ואת דורו הוי
 ואת עדית על כלנה * דבר אחר אברהם
 אמר למשה אני גדול ממך שהייתי זן
 לעובדים ושבים * אמר לו משה אני
 נתעליתי יותר ממך * אתה היית זן בני
 אדם ערדים ואני הייתי זן בני אדם מהוללים
 ולא עוד אלא אתה היית זן בישוב ואני

הייתי זן במדבר : דבר אחר יצחק אמר
 למשה אני גדול ממך שפשטתי צוארי עד
 גבי המזבח וראיתי את פני השכינה * אמר
 לו משה אני נתעליתי יותר ממך שאתה
 ראית פני השכינה וכהו עיניך מגין שנאמר
 ויהי כי זקן יצחק ותבהין עיניו מראת מהו
 מראת מראת בשכינה * אבל אני הייתי
 מדבר עם השכינה פנים בפנים ולא כהו
 עיני שנאמר לא כהתה עיני ולא גם לחה :
 יעקב אמר למשה אני גדול ממך שנפנשתי
 עם המלאך ונצחתי אותו * אמר לו משה
 אתה נפגשת עם המלאך בפרבורין שלך
 מלשון לפרבר (דה"א כו) ר"ל בחורך וברשותך כלומר למטה
 בחרץ * ואני עליתי אצלם בפרבורין שלהם
 והם מתיראין ממני * מגין שנאמר מדכי
 צבאות יהודון יהודון * לפיכך אמר שלמה
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית עד בלנה
 (לא שהצבות דברו עם משה ולא משה השיב רק הפסוק
 של רבות בנות מדבר בעדס כאלו היו הם מדברים) אמר
 הקדוש ברוך הוא הואיל ונתעלה מן הפל
 הוא יברך את ישראל וזאת הברכה :
 דבר אחר וזאת הברכה * אמר רבי שמואל

בר נדמן בין שבא משה לברך את
 ישראל * באו התורה והקדוש ברוך הוא
 לברך את ישראל * וזאת הברכה זו התורה
 שנאמר ביה וזאת התורה אשר שם משה
 לפני בני ישראל * אשר ברך משה זה
 משה * איש האלהים זה הקדוש ברוך
 הוא שנאמר יי איש מדחמה וכל בך למה
 לקיים מה שנאמר והחוט המשוךש לא
 במהרה ינתק :
 דבר אחר וזאת הברכה * אמר רבי
 תנחומא אם אלהים למה איש ואם איש
 למה אלהים * אלא בשעה שהושלך ליאור
 של מצרים איש ובשעה שהפכו דם אלהים
 דבר אחר בשעה שברח מדפני פרעה איש
 ובשעה ששקען (לפרעה ולמצרים ציס) אלהים *
 דבר אחר בשעה שעלה לרקיע איש *
 ומהו איש לפני המלאכים שבוים אש *
 ובשעה שירד מן הרקיע אלהים מגין
 שכתוב וייראו מגשת אדיו * דבר אחר
 בשעה שעלה לרקיע אלהים בשם שאין
 המלאכים אוכלים ושותים * אף הוא לא
 אוכל ולא שותה * מגין שנאמר ויהי שם עם

יי * קחם לא אכל ומים לא שתה *
 דבר אחר מהו איש האלהים אמר רבי
 אבין מהציו ולמשה איש מהציו ולמעלה
 אלהים * מהו לפני מותו רבנן אמרי מה
 עשה משה נטל את מדאך המות והשדיכו
 לפניו והיה מברך השבטים כל אחד ואחד
 לפי ברכתו (דריש לפני מותו לפני מי שרואה להמיתו
 ובפניו) אמר רבי מאיר הלך מדאך המות
 אצל משה ואמר לו הקדוש ברוך הוא
 שדחני אצלך שאתה מסתלק ביום הזה
 אמר לו משה לך מכאן שאני מבקש
 לקלם דהקדוש ברוך הוא * מנין שכתוב
 לא אמות כי אחיה ואספר מעשה יה * אמר
 לו משה מה אתה מתנאה יש לו מי
 שיקלסוהו השמים והארץ מקלסין אותו
 בכל שעה שנאמר השמים מספרים כבוד
 אד * אמר לו משה ואני משתק אותן ומקלם
 אותו שנאמר האזינו השמים ואיברה *
 בא אצלו פעם שניה מה עשה משה הזכיר
 עליו שם המפורש וברה * מנין שנאמר כי
 שם יי אקרא ביון שבא אצלו פעם שלישית
 אמר הואיל ומן השם הוא * צריך אני

לצדק עלי את הדין מנין שנאמר הצור
 תמים פעלו * אמר רבי יצחק היתה נפשו
 שד משה מתקשה לצאת והיה משה
 מסוה עם נפשו * ואמר נפשי תאמר שבקש
 מדאך המות לשלוט עליך * אמרה לו לא
 יעשה הקדוש ברוך הוא כן * כי הלצת
 נפשי ממות * ותאמר שראית אותן בוכים
 ותבכי עמהם * אמרה לו את עיני מדמעה
 אמר דה תאמר שבקשו דדחות אותך
 לנהנם * אמרה לו את רגלי מרחי * אמר
 דה ודהיכן את עתידה להלוד * אמרה לו
 אתהלך לפני יי בארצות החיים * ביון
 ששמע משה כך נתן דה רשות * אמר לה
 שובי נפשי למנוחיי * אמר רבי אבין ביון
 שנסתלק * התהתונים היו מקלסין אתו
 ואומרים תורה צוה לנו משה והעליונים
 מקלסין אתו ואומרים צדקת יי עשה *
 והקדוש ברוך הוא מקלם אותו ולא קם
 נביא עוד בישראל כמשה *
 וזאת הברכה הדכה אדם מישראל שעלה
 דקרות בתורה אין מותר לו דקרות
 עד שלא יברך * תחקה מברך ואחר כך

קורא * אמר רבי אלעזר איזוהי הברכה
 שבירך משה בתורה תהלה * ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם אשר בחר בתורה הזאת
 וקדשה ורצה בעושיה * ולא אמר בעמליה
 ולא אמר בהוגיה באלו שהן עושין את
 דברי תורה ר"ל שמקיימים אותה * בעושיה כלומר
 ועוד כוון במלת בעושיה אדם לא למדתי
 חכמה ולא למדתי תורה מה אעשה אני
 שם ר"ל אדם שעושה מלות כמו שלמדוהו אחרים אבל לא
 למד חכמה ותורה אמר הקדוש ברוך הוא
 לישראל חייכם כל החכמה וכל התורה
 דבר אחד קל הוא להשיג כל מי שמתירא
 אתי ועושה דברי תורה כל החכמה וכל
 התורה בקבו * מנין שנאמר ראשית חכמה
 וראת יי שכל טוב לכל עושיהם * וראת יי
 מהורה עמדת לעד * וראת יי היא חכמה *
 וקמה זכה משה שהקדוש ברוך הוא
 נתעסק עמו * אלא בשעה שירד למצרים
 והגיע גאולתן של ישראל כל ישראל היו
 עסוקים בכסף וזהב * ומשה היה מסבב
 את העיר ויגע שלשה ימים ושלשה לילות
 למצוא ארונו של יוסף * שאל היו יכולים

לצאת ממצרים הוי' מיוסף * למה שבך
 השביע להם בשבועה לפני מותו * שנאמר
 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר משנתנו
 הדבה פגעה בו סגולה היא סרה בת אשר וקראה
 סגולה שהיטה כאלו נחמר לבית ישראל * או נטריוקון סוד
 גאולה שלא נמסר סוד הגאולה לא לה כדאי * כפ"ר דא ומוס'
 סוטה פ"ק * וראתה את משה שהיה
 עיף מן היגיעה * אמרה לו ארוני משה
 למה אתה עיף * אמר לה שלשה ימים
 ושלשה לילות סבבתני את העיר למצוא
 ארונו שד יוסף ואין אני מוצא אותו
 אמרה לו בא עמי ואראך היכן הוא *
 הוליכה אותו לנחל אמרה לו במקום הזה
 עשו ארון שד חמש מאות כפרים
 והשליכוהו בתוך הנחל החרטומים
 והאשפים וכן אמרו דפרעה רצונך שלא
 תצא אופה זו מבאן לעולם * העצמות
 שד יוסף אם לא ימצאו אותם עד עולם
 אינם יכולים לצאת * מיד עמד משה על
 שפת הנחל ואמר יוסף יוסף אתה ידעת
 היאך השבעת לישראל פקד ופקד אלהים
 אתכם * תן כבוד לאלהי ישראל ואל

תַּעֲבֹב גְּאוּקְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל * מַעֲשִׂים יֵשׁ קָד *
 בִּקְשׁ רַחֲמִים לְפָנַי בּוֹרְאֵךְ וְעֵדָה מִן
 הַתְּהוֹמוֹת * מִיַּד הַתְּחִיד אַרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף
 מִפְּעֻעַ וְעוֹלָה מִן הַתְּהוֹמוֹת כִּקְנָה אֶחָד *
 לָקַח אוֹתוֹ וְשָׁם אוֹתוֹ עַד כְּתַפּוֹ וְהָיָה סוֹבֵד
 אוֹתוֹ וְכֵן יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו * וַיִּשְׂרָאֵל הָיוּ
 סוֹבְדִים אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב שֶׁנִּמְטְלוּ
 מִמִּצְרַיִם וּמִשָּׁה סוֹבֵד אַרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף *
 אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשָּׁה * אֶתָּה

אוֹמֵר שֶׁדָּבַר קִטּוֹן עֲשִׂית * חֵיִךְ הַחֶסֶד
 הַזֶּה שֶׁעֲשִׂית גְּדוֹל הוּא וְלֹא הַשְּׁגָחָת לְכֶסֶף
 וְדָזָהָב * אֵף אֲנִי אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ הַחֶסֶד הַזֶּה
 וְאֶתְעַסֵּק עִמָּךְ * בְּשַׁעַה שֶׁהִגִּיעוּ יָמַי מִשָּׁה
 לְהַפְטָר מִן הָעוֹלָם אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא קָרְבוּ יָמֶיךָ אָמַר לְפָנָיו רַבּוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם אַחַר כֵּן הִיגִיעָה הַזֹּאת אֶתָּה אוֹמֵר
 לִי הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ * לֹא אָמוֹת כִּי אַחִיָּה
 וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה * אָמַר לוֹ אִי אֶתָּה יָכוֹל
 כִּי זֶה כֵּן הָאָדָם * אָמַר מִשָּׁה רַבּוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם דָּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמָּךְ לְפָנַי מוֹתִי
 שְׂאֵפְנִים לֵארוֹן יִשְׂרָאֵל * וַיִּבְקְעוּ כָּד הַשְּׁעָרִים
 שֶׁבְּשָׁמַיִם וְתְהוֹמוֹת וַיִּרְאוּ שְׂאִין זוֹלָתְךָ

כְּלוֹמַר שִׁכִּירוֹ יִשְׂרָאֵל הַאֲמוּנָה הַאֲמוּנִית וַיִּסְגּוּ כְּבוֹדךָ שְׂאֵפְנִים
 הוּא מֵלֶאכֶל כָּל הָעוֹלָמוֹת * כְּמוֹ שֶׁאִם יִבְקְעוּ כָּל הַשְּׁעָרִים
 וַיִּרְאוּ שְׂאִין זוֹלָתְךָ * מִגִּזְיוֹן שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבוֹתָ לִי לְבַבְךָ וְגו' אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶתָּה אָמַרְתָּ אֵינְךָ עוֹד * אֵף אֲנִי אוֹמֵר
 וְלֹא קָם גְּבוֹיָה עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה * לְכָד
 הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים * וְלְכָל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׁה לְעֵינַי כֵּד יִשְׂרָאֵל *
 הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת * אָמַר רַבִּי אִיבּוֹ אָמַר
 מִשָּׁה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּדָבָר שֶׁקְדַמְתִּיךָ

בְּתוֹךְ שְׂשִׁימ רַבּוֹא מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ שְׁנֵאמַר הֵן
 לֵב' אֶלְסִיךְ הַשְּׁמִים בּוֹ קִנְיָתָ עָלַי מִיָּתָה שֶׁנֶּאֱמַר
 הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לְמוֹת * כֵּד מוֹדוֹתֶיךָ מִדָּה
 כְּנִגְדֵי מִדָּה * מִדָּה רַעָה כְּנִגְדֵי מִדָּה מוֹבָה
 כְּתוּמִים * מִדָּה חֶסֶד כְּנִגְדֵי מִדָּה שְׂדִימָה *
 מִדָּה צָרָה כְּנִגְדֵי מִדָּה רַחֲבָה * אָמַר לוֹ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה אֵף זֶה מִדָּה מוֹבָה
 הִיא שֶׁאֲמַרְתִּי לָךְ הֵן שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה אֲנִי
 שׂוֹלְחַ מִלְּאָד * הֵן צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל * הִנֵּה
 אֲנִי שׂוֹלְחַ לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא * וְכִשְׁם
 שְׂעֵלִית אֶתִּי עַל שְׂשִׁימ רַבּוֹא * כֵּד אֲנִי
 מַעֲדָה אֶתְךָ לְעֵתִיד לְבוֹא בְּתוֹךְ הַמְּשִׁימ

וְחַמֵּשׁ רַבּוּא צְדִיקִים גְּמוּרִים * שְׁנֵאמַר הֵן *
 הֵן בְּנִמְטְרִיא הֵבִי הֵוִי * ה' חַמְסָה ל' חַמְסִים *
 אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן עֶשְׂרֵת מִיתוֹת כְּתוּבוֹת עַל
 מֹשֶׁה * וְאֵלוֹ הֵן * הֵן קָרְבוֹ יְמִיד לְמוֹת *
 וּמוֹת בְּהַר * כִּי אָנֹכִי מֵת * כִּי יִדְעֵתִי אַחֲרֵי
 מוֹתִי * וְאִף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי * לִפְנֵי מוֹתוֹ
 בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה כְּמֵתוֹ * וַיָּמָת שֵׁם
 מֹשֶׁה עֶבֶד יי * וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה *
 מֹשֶׁה עֶבְדִּי מֵת * מְדַמֵּד שְׁעַד עֶשְׂרֵה
 פְּעָמִים נִגְזַר עָלָיו שְׁלֹא יִכְנָס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 וְעַדִּין לֹא נִחְתָּם גְּזַר דִּין הַקָּשָׁה עַד שֶׁנִּגְלָה
 עָלָיו בֵּית דִּין הַגְּדוֹל אָמַר לוֹ גְּזִירָה הִיא
 מְלַפְּנִי שְׁלֹא תַעֲבוֹר שְׁנֵאמַר כִּי לֹא תַעֲבוֹר
 אֶת הַיַּרְדֵּן * וְדַבֵּר זֶה הָיָה קֵל בְּעֵינָיו שֶׁ
 מֹשֶׁה שְׁאֵמַר יִשְׂרָאֵל חָטְאוּ חַטָּאוֹת גְּדוֹלוֹת
 כְּמָה פְּעָמִים וְכִיּוֹן שֶׁבִקְשָׁתִי עֲלֵיהֶם רַחֲמִים
 מִיַּד קִבַּל מִמֶּנִּי שְׁנֵאמַר הֲרַף מִמֶּנִּי
 וְאַשְׁמִידֵם * מַה כְּתִיב תַּמָּן וַיִּנָּחֵם יי עַל
 הָרַעָה * אֲכַנּוּ בַדְּבָר וְאוֹרִישְׁנוּ * מַה כְּתִיב
 תַּמָּן וַיֹּאמֶר יי סְלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ * אֲנִי שְׁלֹא
 חָטָאתִי מִנְּעוּרַי לֹא כָּד שָׁכַן בְּשֵׂאתֵיפֶלֶל
 עַל עַצְמוֹ שְׂוִקְבַל מִמֶּנִּי * וְכִיּוֹן שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא שֶׁקַל הַדְּבָר בְּעֵינָיו שֶׁל מֹשֶׁה
 וְאִינוֹ עוֹמֵד בַּתְּפִלָּה מִיַּד קָפַץ וּנְשַׁבַע בְּשֵׁמוֹ
 הַגְּדוֹל שְׁלֹא יִכְנָס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל * שְׁנֵאמַר
 לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקֶּהֱל הַזֶּה * וְאִין לָכֵן
 אֵלֹא שְׁבוּעָה * שְׁנֵאמַר וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית
 עָלִי * וְכִיּוֹן שֶׁרָאָה מֹשֶׁה שֶׁנִּחְתָּם עָלָיו גְּזַר
 דִּין * גְּזַר עָלָיו תַּעֲנִית וְעַג עוֹגָה פִּי עַסָּה עִיגוּל
 גּוּמַס סְבִיב כְּמוֹ צֵית הַסְּוִרִים * וַיֹּשֶׁב בְּתוֹכָהּ * וְאָמַר
 אִינִי זֶה מִכָּאֵן עַד שֶׁתִּכְבַּל אוֹתָהּ גְּזִירָה *
 בְּאוֹתָהּ שְׁעָרָה מַה עָשָׂה מֹשֶׁה לְבֶשׂ שֶׁקַּל
 כְּסוּוֹ מִתַּחַת לְכַנְיָו וְנִתְעַמְּף שֶׁקַּל עַל כַּנְיָו וְנִתְפַּלֵּשׁ
 בְּאַפְרָו וְעָמַד בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחַנּוּנִים לִפְנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא * עַד שֶׁנִּדְעִזְעוּ שָׁמַיִם
 וְאֶרֶץ וְסִדְרֵי בְּרָאשִׁית וְאָמְרוּ שְׁמַא הִגִּיעַ
 צְבִיוֹנוֹ לְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ
 אֶת עוֹלָמּוֹ * יִצְתָה בַת קוֹל וְאָמְרָה עַדִּין
 לֹא הִגִּיעַ צְבִיוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְחַדֵּשׁ אֶת עוֹלָמּוֹ * אֵלֹא אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ
 כָּד חֵי וְרוּחַ כָּד בֶּשֶׂר אִישׁ * וְאִין אִישׁ
 אֵלֹא מֹשֶׁה שְׁנֵאמַר וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנִיו מְאֹד
 מִכָּל הָאָדָם * מַה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הַכְּרִיז בְּכָל שְׁעַר וּשְׁעַר

של כל רקיע ורקיע ובכל בית דין ובית
דין שלא יקבלו תפלתו של משה ולא יעדו
אותה לפניו מפני שנחתם עליו גזר דין
אותו מדאד שמונה עד הכרזה אכרזיא
שמו * באותה שעה קרא הקדוש ברוך
הוא למלאכי השרת ואמר להם רדו
בבהלה ונעדו כל שערי רקיע ורקיע שגבר
קול התפלה כלפי מעלה ובקשו לעלות
מ"ס הרקיע מפני קול תפלתו של משה
שהיתה תפלתו דומה לחרב שהוא קורע
וחותך ואינו מעכב שהיתה תפלתו מעין
שם המפורש שלמד מן ^{מאל} רב וסופר של
מדאכי מרום * על אותה שעה הוא אומר
ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד
יי ממקומו * ואין רעש אדא זיע * ואין
גדול אלא משה שנאמר גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים * מהו ברוך כבוד
יי ממקומו * בשעה שראו גלגלי מרכבה
ושרפי להבה שאמר הקדוש ברוך הוא לא
תקבלו תפלתו של משה ולא נשא לו
פנים * ולא נתן לו חיים * ולא הכניסו
לארץ ישראל אמרו ברוך כבוד יי ממקומו

שאין לפניו משוא פנים לא קמין ולא
גדול * ומנין שהתפלל משה באותו
הפרק חמש מאות וחמשה עשר פעמים
כמנין ט"ו שנאמר ואתחנן אל יי בעת ההיא
אמר * ואתחנן בגמטריא הכי הוי * באותה
שעה אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא
רבנו של עולם גלוי וידוע לפניך יגיעי
וצערי שנצטערתי עד ישראל עד שיהיו
מאמינים לשמך * כמה צער נצטערתי
עליהן במצות עד שקבעתי להן תורה
ומצות * אמרתי כשראיתי בצרתן כד
אראה בטובתן * ועכשיו שהגיע טובתם
של ישראל אתה אומר לי לא תעבור את
הירדן הזה * הרי אתה עושה תורתך
פלסתר ^{טין זוף וכזב} דכתיב ביולמו תתן שכרו
ולא תבוא עליו השמש * זוהי שילום עבודה
של ארבעים שנה שעמדתו עד שהיו עם
קדוש ונאמן * שנאמר ויהודה עוד רד עם
י ועם קדושים נאמן *
מדאד ^{מאל} הרשע ראש כל השטנים הוא
בכל שעה הנה מצפה מיתתו של משה
ואומר מתי יגיע הקץ או הרגע שבו ימות

משה שארד ואטול נשמתו הימנו * ועליו
אמר דוד צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו
אין לך רשע בכל השמנים כלם כסמאל * ואין
צדיק בכל הנביאים כמשה שנאמר ולא
קם נביא עוד בישראל כמשה :
משל למה הדבר דומה לאדם שגודמן
לסעודת התן וכלה ויהיה אותו האיש
מצפה ואומר מתי יגיע שמחתכם ואשמחה
בה ר"ל בהכלה כן דומה מיתם משה להלולא * כך היה
סמאל הרשע מצפה נשמתו של משה כי כל
מאוייו למען לא יושלמו ישראל בתכלית שלימותן * ואומר
מתי יהיה מיכאל בוכה ואני ממלא פי שחוק
עד שאמר לו מיכאל * מה * רשע אני
בוכה ואתה משחק * אד תשמחי אויבתי
לי כי נפלת קמתי כי אשב בחשך יי אור
לי * כי נפלת מפטירתו של משה * קמתי
מפרנסתו ר"ל הנהגתו לישראל * של יהושע בשעה
שהפיד שלשים ואחד מלכים * כי אשב
בחשך בחרבן בית ראשון ואחרון יי אור
די לימות המשיח שאז יושלמו בתכלית התקון ותהיה
הגאולה בתכלית :

עד כאן עקתה למשה שעה אחת שנשאר לו

טעה א' למות באותה שעה אמר משה
לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם
אם אין אתה מכנים אותי לארץ ישראל
הנח אותי בעולם הזה ^{כח"ל} ואהיה ולא
אמות * אמר לו הקדוש ברוך הוא אם
לא אמינתך בעולם הזה היאך אחייד לעולם
הבא * ולא עוד אלא שאתה עושה
תורתך פלסתר שכתוב בתורתך על ידך
ואין מידי מציד * אמר משה לפני הקדוש
ברוך הוא רבוננו של עולם אם אין אתה
מכנים אותי לארץ ישראל הנח אותי
בחיית השדה * יש בדברים אלו כוונה עמוקה ורמזים
נפלאים ואינם כפשוטם שהן אוכלים עשבים
ושותין מים וחיין ורואים את העולם כך
תהא נפשי באחת מהן * אמר לו רב קך
אמר לפני רבוננו של עולם ואם לאו
הנח אותי בעולם הזה בעוף זה שהוא
פורח בארבע רוחות העולם ומדקט מזונו
בכל יום ודעת הערב חוזר לקנו כך תהא
נפשי באחת מהם * אמר לו רב קך מהו
רב קך * אמר לו רב קך אשר דברת
ביון שראתה משה שאין בריה יכולה להצילו

מִדֶּרֶךְ הַמּוֹת • בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר • הַצּוֹר
תָּמִים פָּעִלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּטִים אֵל אֱמוּנָה
וְאִין עוֹד צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא :

מה עשה משה נטל את המגפה קלף של עור
וְכָתַב עֲלֶיהָ שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ וּסְפָר הַשִּׁיר פִּרְשָׁת
סלוינו עדין לא מלא קכתוב עד שהגיע
הַרְגַע שָׁבוּ יָמוֹת • בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַבְרִיאֵל לְגַבְרִיאֵל צֵא
וְהִבֵּא נִשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה • אָמַר דְּפָנָיו רַבּוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם מִי שֶׁהוּא שָׁקוּד כְּנֶגֶד שָׁשִׁים
רַבּוּא אֵיךְ אֲנִי יֹכֹל דְּרֹאוֹת בְּמוֹתוֹ וּמִי שִׁישׁ
בּוֹ דְּבָרִים אֵלּוֹ אֵיךְ אֲנִי יֹכֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ
קֶצֶף • וְאַחַר כֵּן אָמַר לוֹ לְמִיכָאֵל צֵא וְהִבֵּא
נִשְׁמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה • אָמַר דְּפָנָיו רַבּוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם אֲנִי הֵייתִי לוֹ רַב וְהוּא הָיָה לִי
דְּתַלְמִיד וְדֵא יֹכֹל אֲנִי דְּרֹאוֹת בְּמוֹתוֹ •
וְאַחַר כֵּן אָמַר לְסַמְאֵל הַרְשָׁע צֵא וְהִבֵּא נִשְׁמָה
שֶׁל מֹשֶׁה • מִיד לְבַשׁ לְבָשׁ כְּעַם וְחָגַר חֲרָבוֹ
וְנִתְעַטָּף אֲבֻרִיּוֹת וְהִלָּךְ דְּקָרְאָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
כִּיּוֹן שָׁרְאָה אוֹתוֹ שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְכוֹתֵב שֵׁם
הַמְּפֹרָשׁ וְזוֹהַר מְרֵאָהוּ דוֹמָה לְשֶׁמֶשׁ וְהוּא
לְמַדְאָךְ יִי צְבֹאוֹת הָיָה מְתִירָא מִן מֹשֶׁה אָמַר

וְדֵאֵי שְׂאִין הַמְּלֹאכִים יֹכֹלִים לִישׁוֹל נִשְׁמָתוֹ
שֶׁל מֹשֶׁה • וְטָרַם שֶׁהִרְאָה לְסַמְאֵל אֵת עֲצָמוֹ
לְמֹשֶׁה • הָיָה מֹשֶׁה יוֹדֵעַ שֶׁבֵּא לְסַמְאֵל • וְכִיּוֹן
שָׁרְאָה לְסַמְאֵל אֵת מֹשֶׁה אֲחֻזָּתוֹ רַעְדָה וְחִיל
כִּיּוֹלָדָה וְדֵא מְצָא פִתְחוֹן פֶּה לְדַבֵּר עִם
מֹשֶׁה עַד שֶׁאָמַר מֹשֶׁה לְסַמְאֵל אִין שְׁלוֹם אָמַר
יִי דְרַשְׁעִים מַה תַּעֲשֶׂה בְּכָאן • אָמַר לוֹ
לְטוֹל נִשְׁמָתְךָ בְּאִתִּי אָמַר לוֹ מִי שְׁגִרְךָ
אָמַר לוֹ מִי שֶׁבְרָא אֵת כָּל הַבְּרִיּוֹת •
אָמַר לוֹ אִין אַתָּה נוֹטֵל נִשְׁמָתִי • אָמַר לוֹ
כָּךְ בָּאֵי עוֹלָם נִשְׁמָתָן מְסוּרִים לְיָדַי •
אָמַר לוֹ יֵשׁ כִּי כַח מִכָּד בָּאֵי עוֹלָם • אָמַר
לוֹ מַה כְּחָד • אָמַר לוֹ אֲנִי בֶן עֲמָרַם
שִׁיִּצְאָתִי מִמְּעֵי אִמִּי מֵהוּל וְדֵא נְצַרְכָּתִי
לְמוֹהֲלָנִי וְבוֹ בְיוֹם שְׁנוּלְדָתִי מְצָאֵתִי פִתְחוֹן
פֶּה וְהִלְכָתִי בְּרַגְלֵי וְדַבְרָתִי עִם אָבִי וְאִמִּי
וְאִפִּידוֹ חֲלָב דֵּא יִנְקָתִי ר"ל סדיבר קודם שינק חלב
וְכִשְׁהֵייתִי בֶן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים הִתְנַבְּאֵתִי
וְאִמְרָתִי שְׁעֵתִיד אֲנִי דְקַבֵּל תּוֹרָה מִתּוֹךְ
לְהַבִּי אֵשׁ • וְכִשְׁהֵייתִי מֵהִלָּךְ בַּחוּץ נְכַנְסָתִי
דְּפִרְטִלִין שֶׁל מְלָךְ וְנִטְלָתִי כְּתָר מֵעַד רֵאשׁוֹ
וְכִשְׁהֵייתִי בֶן שְׁמֹנִים שָׁנָה עָשִׂיתִי אוֹתוֹת

ומופתים במצרים והוצאתי ששים רבוא
 לעיני כד מצרים * וקרעתי את הים לשנים
 עשר קרעים * והפכתי מי מרה למתוק *
 ועליתי ודרבתי דרך בשמים * והייתי תופס
 במלחמתן של מדאבים סקטרגו שלא תנאן הסורה
 לישאל * וקבלתי תורה של אש * ודרתי תחת
 כסא אש * וסופתי תחת עמוד אש *
 ודברתי עמו פנים בפנים * ונצחתי בפמליא
 של מעלה * וגליתי ריזיהם לבני אדם *
 וקבלתי תורה מימינו של הקדוש ברוך
 הוא * ולמדתי אותה לישראל * ועשיתי
 מדחמה עם סיוחן ועוג היו אחים בני שמחזאי (גדה
פ' האשה) שני גבורי אומות העולם שבשעת
 המבול לא הגיעו מים לקרסוליהן מפני
 גבהן * והעמדתי חמה ודבנה ברום עולם
 והכיתים במטה שבירי והרגתים * מי יש
 בבאי עולם שיכול לעשות כן * קד רשע
 מפאן אין קד לומר כן * קד ברח מלפני
 איני נותן נשמתו לקד * מיד חזר סמאל והשיב
 דבר לפני הגבורה * אמר לו הקדוש ברוך
 הוא לסמאל קד והבא נשמתו של משה *
 מיד שקף חרבו מתערה * ועמד על משה

מיד קצף עדיו משה ונטל את המטה
 בירו שחקוק בו שם המפורש ופגע בו בסמל
 בכד פחו עד שגם מדפניו ורץ אחריו בשם
 המפורש ונטל קרן הוהו מבין עיניו ועור
 את עיניו * גם הדברים האלה יש בהם רמזים עמוקים
 ואינם כפשוטם עד פאן עלתה למשה סוף רגע
 יצתה בת קול ואמרה הגיע סוף מיתתך *
 אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא * רבוננו
 של עולם * זכור אותו היום שנגדית עלי
 בפנה ואמרת לי לכה ואשדחך א פרעה
 והוצא את עמי בני ישראל ממצרים * זכור
 אותו היום שהייתי עומד על הר סיני
 ארבעים יום וארבעים לילה * בבקשה
 ממך אל תמסרני ביד מלאך המות * יצתה
 בת קול ואמרה לו א תתירא אני בעצמי
 מטפל בך ובקבורתך * באותה שעה עמד
 משה וקדש עצמו בשרפים * וירד הקדוש
 ברוך הוא משמי שמים העליונים לטול
 נשמתו של משה * ושדשה מדאבי השרת
 עמו מיכאל וגבריאל וזגזגאל הוא מטטרון
 ונקרא כן לפי שמסר לו הק"ה כל גזיו אולרות מיכאל
 הציע מפתו של משה וגבריאל פירם בגד

שֶׁל בּוּיץ מְרַאשׁוֹתָיו וּזְנֵנּוֹנָאד מְרַגְלוֹתָיו *
 מִיכָאֵל מִצַּד אֶחָד וּנְבִיאֵל מִצַּד אֶחָד *
 אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה * מֹשֶׁה
 הִשְׁקֵף הַסֵּב עֵינֶיךָ זֶה עַל גֵּב זֶה וְהִשְׁקֵף
 עֵינָיו זֶה עַל גֵּב זֶה * אָמַר לוֹ הִנֵּה יָדֶיךָ עַל
 הַחֹהַל וְהִנֵּיחַ יָדוֹ עַל הַחֹהַל * אָמַר לוֹ הִקֵּף
 רַגְלֶיךָ זֶה אֶצֶל זֶה לְסִמְכָם יַחַד שְׁלֹא יִהְיֶה רוּחַ בִּינֵיהֶם *
 וְהִקֵּף רַגְלָיו זֶה אֶצֶל זֶה * בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
 קָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנִשְׁמָה מִתּוֹךְ גּוֹפּוֹ
 אָמַר לָהּ בְּתִי מֵאָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה קִצְבַתִּיךְ
 נִחְמִי לִךְ קִצְבָה הַיּוֹתֵךְ בְּגוֹפּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה * עֲכָשׂוּ
 הַגֵּיעַ קִצְבֵךְ לְצֵאת צְאִי אֵל תְּאֲחֵרֵי * אָמְרָה
 לְפָנָיו רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם יוֹדַעַת אֲנִי שְׂאֵתָה
 אֵלֶּה כָּל הַרוּחֹת וְכָל הַנְּפֹשׁוֹת נֶפֶשׁ הַחַיִּים
 וְהַמֵּתִים מְסוּרִים בְּיָדֶךָ * וְאַתָּה בְּרֵאתָנִי
 וְאַתָּה יִצְרַתָּנִי וְאַתָּה נִתְתָּנִי בְּגוֹפּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה
 מֵאָה וְעֵשְׂרִים שָׁנָה * וְעֲכָשׂוּ יֵשׁ גּוֹף טְהוֹר
 בְּעוֹלָם יוֹתֵר מְגוֹפּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה שְׂדָא נְרָאָה
 בּוֹ רוּחַ סְרוּחָה מְעוֹלָם וְדָא רַמָּה וְתוֹלְעָה *
 דְּכֵן אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ וְאִינִי רוֹצָה לְצֵאת
 מִמֶּנּוּ * אָמַר קָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁמָה
 צְאִי אֵל תְּאֲחֵרֵי נֶאֱנִי מְעַלָּה אוֹתָךְ לְשָׁמַי

שָׁמַיִם הַעֲלוּנִים * וְאֲנִי מוֹשִׁיבֵךְ תַּחַת כַּפָּא
 כְּבוֹדֵי אֶצֶל כְּרוּבִים וְשָׂרְפִים וְגִדּוּדִים *
 אָמְרָה לְפָנָיו רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מֵאֶצֶל
 שְׂכִינְתֶךָ מְמָרוֹם יִרְדּוּ שְׁנֵי מַלְאָכִים עוֹלָ וְעוֹלָ
 וְחִמְדּוּ בְּנוֹת אֶרְצוֹת וְהִשְׁחִיתוּ דְרָכָם עַל
 הָאָרֶץ עַד שְׂתֵלִית אוֹתָם בֵּין הָאָרֶץ לְרַקוּעַ
 אֲבֵל בֶּן עֶמְרָם מִיּוֹם שְׂנַגְלִית אֵלָיו בְּסִנְיָה
 לֹא בָא לְאִשְׁתּוֹ שְׂנֵאֲמַר וְתִדְבַר מְרִים
 וְאַחֲרוֹן בְּמֹשֶׁה עַד אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכּוֹשִׁית *
 בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ תִּנְיַחְנִי בְּגוֹפּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה *
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִשְׁקוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְנִטַּד נִשְׁמָתוֹ בְּנִשְׁיֻקַּת פֶּה עֵינַי נִשְׁקָה הוּא דְבָקוֹת
 הַחוּסֵק בַּחוּסֵק וּמִתּוֹךְ כִּךְ הַנֶּפֶשׁ נִפְרַדַּת מִן הַעוֹ"הוּ שְׁלֹא בַּהֲרַגַּשׁ
 טַעַם מוֹיִסָּה וְשְׁלֹא ע"י כַח הַמַּשְׁחִים הוּא מו"הוּ וְאִין עוֹמָאָה
 בְּמַת אֵלָּה מֵלֵךְ מו"הוּ * וְהָיָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּבִיכּוֹל בּוֹכָה וְאוֹמֵר מִי יִקּוּם לִי עִם מְרַעִים
 מִי יִתִּיצֵב לִי עִם פּוֹעֲלֵי אֲוֵן שְׁכַל הַנְּבִיאִים לֹא עִמְדוּ
 בַּפֶּרֶץ וְלֹא מִסְרוּ נַפְשָׁם עַל יִשְׂרָאֵל כְּמַר"עֵה שְׂאֲמַר וְאֵם אִין מִחְמֵי
 נָא * וְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אוֹמֵר וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד
 בְּיִשְׂרָאֵל בְּמֹשֶׁה רו"הֵק הַחֶפֶץ לַהֲרִיק שַׁפַּע הַנְּבִיאָה לְמַטָּה
 וְרָאָה שְׂנַסְתֵּלֵק הַנְּבִיא הַגְּדוֹל מִן הַעוֹלָם שְׂבִאֲמַלְעִיתוֹ שְׂרָה
 רו"הֵק עַל יִשְׂרָאֵל שָׁמַיִם בּוֹכִים וְאוֹמְרִים אָבֵד

חֲסִיד מִן הָאָרֶץ שְׁעָרֵי זְכוּתוֹ הִיא מְרִיק הַשָּׁמַיִם שֶׁפֶט
 עַל הָאָרֶץ אָרֶץ בּוֹכָה וְאוֹמֶרֶת וַיֵּשֶׁר בְּאָדָם
 אֵינִי כִי הִיא יִשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ לְכַלֵּל עֲוִינֵי הַנְּהַגָּה בְּעֲוִינֵי אֲרָצִים
 וּבְשִׁבְקֵי יְהוֹשֻׁעַ רַבּוֹ וְלֹא מֵצְאוּ הִיא בּוֹכָה
 וְאוֹמֶר הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חֲסִיד כִּי פָּסוּ
 אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם וּמִלְּאֵבֵי הַשָּׁרֵת אוֹמְרִים
 צְדָקָת יְיָ עָשָׂה וַיִּשְׂרָאֵל הָיוּ אוֹמְרִים
 וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל אֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ הָיוּ אוֹמְרִים
 יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחֵנוּ עַד מִשְׁבֻּכּוֹתֵם הוֹלֵךְ נִכְחוֹ
 זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה וְנִשְׁמָתוֹ דְּחֵי עוֹלָם הֲבֵא
 אָמֵן בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

עין יעקב להושענא רבא סוטה פ"א

מִי לָנוּ גְדוֹל מְיוֹסֵף שְׁלֵא נִתְעַסַּק בּוֹ אֲדָא
 מֹשֶׁה תָּנִי רַבְּנֵי רַבִּינָן כַּמָּה חֲבִיבוֹת מְצוֹת
 עַד מֹשֶׁה רַבִּינוּ שְׁכַל יִשְׂרָאֵל נִתְעַסְקוּ
 בְּבִזָּה וְהוּא נִתְעַסַּק בְּמְצוֹת שֶׁנֶּאֱמַר
 חֲכָם לֵב יִקַּח מְצוֹת וְאוֹיֵל שְׁפָתַיִם יִדְבַּר
 וּמְנִינִי הָיָה יוֹדֵעַ מֹשֶׁה רַבִּינוּ הֵיכָן יוֹסֵף קָבוּר
 אָמְרוּ סָרַח בַּת אֲשֵׁר נִשְׁתַּיְרָה מֵאוֹתוֹ הַדּוֹר
 הִלֵּךְ מֹשֶׁה אֶצְלָה אָמַר לָהּ כָּדוּם אַתְּ
 יוֹדַעַת הֵיכָן יוֹסֵף קָבוּר אָמְרָה לּוֹ אֲרוֹן

שֶׁל מִתְכַּת עָשׂוּ לוֹ מְצַרִּיִּים וְקִבְעוּהוּ בְּגִילּוֹם
 הַנְּהַר כִּדְרֵי שְׁוִתְבָּרְכוּ מִיָּמָיו הִלֵּךְ מֹשֶׁה
 וְעָמַד עַד שֶׁפֶת הַגִּילּוֹם אָמַר יוֹסֵף יוֹסֵף
 הִגִּיעַ עַתָּה שְׁנִשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְגִאֹל אֶת יִשְׂרָאֵל וְהִגִּיעָה הַשְּׁבוּעָה
 שֶׁהִשְׁבַּעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל אִם אַתָּה מֵרָאֵה אֶת
 עֲצָמֶיךָ מוֹטֵב וְאִם לֹא הָרִי אֲנַחְנוּ מְנוּקִים
 מִשְׁבוּעָתְךָ מִיֵּד צַף אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף וְאֵל
 תִּתְמָה הֵיאָךְ בְּרוּךְ צַף שֶׁהָרִי כְּתִיב וַיְהִי
 הָאָחֵד מִפִּיל הַקּוֹרָה וְאֶת הַבְּרוּךְ נֶפֶל אֵל
 הַמַּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהֵה אֲרוֹנִי וְהוּא
 שְׂאוּד וַיִּשְׁלַךְ שְׁמָה וַיִּצַּף הַבְּרוּךְ וְהִלֵּא
 דְּבָרִים קֹדֶשׁ וְהוֹמֵר וְמָה אֵיִשֶׁע תִּלְמִידוֹ שֶׁל
 אֵלֵיהוּ וְאֵלֵיהוּ תִלְמִידוֹ שֶׁל מֹשֶׁה צַף הַבְּרוּךְ
 מִפְּנֵי מֹשֶׁה רַבִּינוּ עַד אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה :

לא שלמד מפיו חלל תורתו של משה לימדו לחייו

רַבִּי נִתַּן אוֹמֵר בְּקַבְרֵיִיט שֶׁל מְדָבְרִים הִיא
 קָבוּר הִלֵּךְ מֹשֶׁה וְעָמַד עַד קַבְרֵיִיט קְבוּרָה
 שֶׁל מְדָבְרִים אָמַר יוֹסֵף יוֹסֵף הִגִּיעַ עַתָּה
 שְׁנִשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגִאֹל אֶת
 יִשְׂרָאֵל וְהִגִּיעָה הַשְּׁבוּעָה שֶׁהִשְׁבַּעְתָּ אֶת
 יִשְׂרָאֵל אִם אַתָּה מֵרָאֵה אֶת עֲצָמֶיךָ מוֹטֵב

ואם לאו הרי אנהנו מנוקים משבועתך
 באותה שעה גזענו ארנונו שד יוסף *
 נטלו משה והביאו אצלו * וכד אותם
 שנים שהיו ישראל במדבר הנה ארנונו שד
 יוסף וארון שד שכינה מהלכין זה עם זה
 והיו עובדים ושבים אומרים מה טיבן שד
 שני ארונות הקלו * אמרו אחד שד מת
 ואחד שד שכינה * אמרו וכי דרבו שד
 מת דהקד עם שכינה ^{בפניה} אמרו קיים זה
 מה שכתוב בזה * ואי לא אעסק ביה משה
 לא הו מעסקי ביה ישראל * והבתיב ואת
 עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל
 ממצרים קברו בשכם * ותו אי לא אעסקו
 ביה ישראל בניו לא הו מעסק ביה *
 וכתוב ויהיו בני יוסף לנחלה * אמרו הניחו
 לו כבודו במרוגים יותר מבמועטים * ותו
 אמרו הניחו לו כבודו בגדולים יותר
 מבקטנים * קברו בשכם * מאי שנא בשכם
 אמרו משכם נבבוהו ולשכם נחזיר אבדה *
 קשין קראי אהדי * כתיב ויקח משה את
 עצמות יוסף עמו * וכתוב ואת עצמות יוסף
 אשר העלו בני ישראל ממצרים * אמר רב

חמא ברבי חנינא כל העושה דבר ודא
 גמרו ובא אחר ונמרו מעלה עליו הכתוב
 עד שנמרו כאלו עשאו כולו * רבי אדיעור
 אומר אף מורידין אותו מגדולתו דכתיב
 ויירד יהודה מאת אחיו * רבי שמואל בר
 נחמני אמר אף קובר אשתו ובניו שנאמר
 ותמת בת שוע אשת יהודה וכתוב וימת
 ער ואונן * אל"כ נאגס כמשה שמת בעבר הירדן * מי
 לנו גדול ממשה שלא נתעסק בו אדא
 הקדוש ברוך הוא שנאמר ויקבר אותו
 בניא מול בית פעור * ויאמר יי אדי רב
 קד * אמר רבי גוי ברב בשר ברב בשרוהו
 ברב בשר דכתיב רב קדם בני גוי *
 ברב בשרוהו דכתיב רב קד * דבר אחר
 רב קד * רב יש קד ומני הושעו * דבר
 אחר רב קד שלא יאמרו הרב כמה קשה
 והתלמיד כמה סרבן * וכד כד קמה ר"ל שלא
 נתקבלה תפלתו ליכנס לארץ * תנא רבי ר' ישמעאל
 קפום נמלא שהנא * לפי כח הגמל מרביס במשא

כן הלויק לפי אדקטו מדקדקין אחריו

ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי
 היום שאין תלמוד לומר היום * ומה תלמוד

לומר היום היום מלאו ימי ושנותי קדמך
שהקדוש ברוך הוא משלים שנותיהם של
צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש * שנאמר
את מספר ימך אמלא :

לא אוכל עוד לצאת ולבוא * מאי לצאת
ולבוא * אלימא לצאת ולבוא ממש * והפתיב
ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא
כהתה עינו ולא גם קחה * וכתוב ויעל
משה מערבות מואב אל הר נבו ותניא
שתים עשרה מעלות היו שם ופסען
משה בפסיעה אחת אמר רבי שמואל בר
נחמני אמר רבי יוחנן לצאת ולבוא בדברי
תורה מלמד שנסתמו ממנו מעינות
החכמה * וילך משה ויהושע ויתיצבו
באהל מועד תנא אותה שבת שבת של
הוויגני היתה לו זגי ר"ל ב' זוגות שבבקר היה משה
ולערב נעשה יושע כי מרע"ה נלכ"ע בשבת עת המנחה

גיטקה רשות מזה וניתנה לזה :

תניא אמר רבי יהודה אדמלא מקרא
כתוב אי אפשר לאומרו היכן משה
מת בחלקו של ראובן דכתיב ויעל משה
מערבות מואב אל הר נבו ונבו בחלקו

של ראובן קיימא דכתיב ובני ראובן בנו
את השבון ואת אדעלא ואת קריתים ואת
נבו * והיכן משה קבור בחלקו של נד
דכתיב וירא ראשית לו כי שם חלקת
מחוקק ספון * מחלקו של ראובן עד חלקו
של נד במה היו ארבעה מילין אותם
ארבעה מילין מי הוליכו * מלמד שהיה
משה מת מוטל בבגפי השכינה ומלאכי
השרת אומרים צדקת יי עשה ומשפטיו
עם ישראל והקדוש ברוך הוא אומר מי
יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי
אין * ושמואל אמר מי כהחכם ומי יודע
פשר דבר ור"ל כן אמר הק"כ וכן ר' יוחנן או' טקן
אמר הקב"ה וכן כולם * רבי יוחנן אמר והחכמה
מאין תמצא ואיזה מקום בינה * ורב נחמן
בר יצחק א' וימת שם משה עבד יי * סמליון
טס חכס אמר וימת שם משה ספרא רבא
ד' ישראל :

תניא רבי אליעזר הגדול אומר שנים עשר
מיד על שנים עשר מיד בנגד מחנה
ישראל היה בת קול משמיע ואומר וימת
משה ספרא רבא ד' ישראל * ויש אומרים

לא מת משה בתיב הקא וימת שם משה
 וכתיו התם ויהי שם עם יי מ' יום ומ' לילה מה
 דהלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש
 ויקבר אותו בגיא בארץ מואב מול בית
 פעור * אמר רבי ברכיה סימן בתוך סימן
 ואפלו הכי ולא ידע איש את קבורתו *
 וכבר שלחה מלכות הרשעה ^{ארס} אצל
 גסטרא ^{מסל} של בית פעור הראוני היכן
 משה קבור * עמדו למעלה גדמה להם
 למטה * למטה גדמה להם למעלה *
 נחקו לשתי בתות * אותם העומדים
 למעלה גדמה להם למטה * אותם העומדים
 למטה גדמה להם למעלה לקיים מה
 שנאמר ולא ידע איש את קבורתו עד
 היום הזה :

אמר רבי חמא ברבי חנינא אף משה
 רבינו אינו יודע היכן קבור בתיב הקא
 ולא ידע איש את קבורתו וכתוב התם
 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלים
 ואמר רבי חמא ברבי חנינא מפני מה
 נקבר משה רבינו מול בית פעור בדי
 לכפר על מעשה פעור :

ואמר רבי חמא בר חנינא מפני מה נסתתרו
 קברו של משה מעיני בשר ודם
 מפני שגדו וידוע לפני הקדוש ברוך הוא
 שעתיד בית המקדש ליחרב ולהגלות את
 ישראל מארצם שמה יבואו לקבורתו של
 משה באותה שעה ויעמדו בבכיה ויתחננו
 למשה ויאמרו לו רבינו משה עמוד בתפלה
 בעדנו ועומד משה ומבטל הגזרה מפני
 שחביבים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם
 שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל במדבר
 וסרחו במעשיהם ועשו עגל קצף הקדוש
 ברוך הוא עליהם ואמר למשה הרף מפני
 ואשמידם * כמה צדיקים היו באותו הדור
 וכמה חסידים * משה ואהרון ויהושע אדר
 ומידד ושבעים זקנים ושאר חכמים
 ותלמידים ולא עשה בשביכם ולא ביטל
 הגזרה אלא בשביל משה * כל ש"ל בסביל האבות

סן כתיב זכור לאברהם לזחק ולישראל עבדיך וגו' :

ואמר רבי חמא בר חנינא * מאי דכתיב
 אחרי יי אלהיכם תלכו * וכי אפשר
 לו לאדם להלוך אחר שכינה והלא כבר
 נאמר כי יי אלהיך אש אוכלת הוא אף

קָנָא * אֵלֵא הַלֵךְ אַחַר מַדּוּתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא * מַה הוּא הַקָּבִישׁ עֲרָמִים דְּכַתִּיב
 וַיַּעַשׂ יי אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר
 וַיִּקְבִּישֵׁם * אַף אַתָּה הַקָּבִישׁ עֲרָמִים * הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בִּיקַר חוֹלִיב דְּכַתִּיב וַיֵּרָא אֱלֹו
 יי בְּאֵלֹוּנֵי מִמְרָא * טוֹס שְׁלִישִׁי לְמִילְתּוֹ הִיט וּבֹא לְבַקְרוּ
 אַף אַתָּה בִּיקַר חוֹלִים * הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 קָבַר מֵתִים דְּכַתִּיב וַיִּקְבֵר אוֹתוֹ בְּגֵיא *
 אַף אַתָּה קָבוֹר מֵתִים * הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נַחַם אֲבֵלִים דְּכַתִּיב וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהֶם
 וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנֵו יַחֲמוֹ עַל אֲבֹו
 וּבִירְכּוֹ בְּרַכַּת אֲבֵלִים * אַף אַתָּה נַחַם אֲבֵלִים *
 וַיַּעַשׂ יי אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר
 וַיִּקְבִּישֵׁם * רַב וְשִׁמוֹאֵל חַד אָמַר דְּבַר
 הַבָּא מִן הָעוֹר לֵמַר וְחַד אָמַר דְּבַר שְׁהָעוֹר
 נִהְנָה בּוֹ וְהוּא פִּשְׁתָּן שְׁאֵדִס לֹבֵשׁ סַמוּךְ לְעוֹר בְּסֵרוֹ * דְּרַשׁ
 רַבִּי שְׁמַדָּאי תוֹרָה תַּחֲלָתָה גְּמִילוֹת חֲסָדִים
 וְסוּפָה גְּמִילוֹת חֲסָדִים * תַּחֲלָתָה גְּמִילוֹת
 חֲסָדִים דְּכַתִּיב וַיַּעַשׂ יי אֱלֹהִים לְאָדָם
 וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנּוֹת עוֹר ^{שְׁלֵשִׁים עָרוּמִים} וְסוּפָה
 גְּמִילוֹת חֲסָדִים דְּכַתִּיב וַיִּקְבֵר אוֹתוֹ בְּגֵיא *
 דְּרַשׁ רַבִּי שְׁמַדָּאי מִפְּנֵי מַה גְּתַאֲוָה מִשָּׁה

רַבִּינוּ לִיבְנֵס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכִי לְאֲכוֹל
 מִפְּרִיָה הָיָה צָרִיךְ * אֵלֵא כִּךְ אָמַר מֹשֶׁה
 רַבִּינוּ הֲרַבָּה מִצּוֹת נִצְטוּוֹ יִשְׂרָאֵל שְׂאִין
 מִתְקִימִין אֵלֵא בְּאֶרֶץ אֲפֻנִים אֲנִי לְאֶרֶץ כְּדִי
 שְׂוִיתְקִימוּ עַל יְדֵי * אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּדוּם אַתָּה מִבְּקֵשׁ אֵלֵא דְקַבֵּל שְׁכַר
 מִעֲדָה אֲנִי עֲדִיךְ כְּאֵלוֹ עֲשִׂיתֶם * שְׁנַאֲמַר
 דְּכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בְּרַבִּים וְאֵת עֲצוּמִים יַחֲלַק
 שְׂדֵד תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת גִּפְשׁוֹ וְאֵת
 פּוֹשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא רַבִּים נִשְׂא
 וְדַפּוֹשְׁעִים יִפְגִּיעַ * דְּכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בְּרַבִּים *
 שְׂאֲנִי מִחֲלַק לוֹ שְׁכַר שְׁלָם * שְׁמַא תֹּאמַר
 כְּאַחֲרוֹנִים וְלֹא כְּרֵאשׁוֹנִים * תִּלְמוּד לומר
 וְאֵת עֲצוּמִים יַחֲלַק שְׂדֵד * כְּאַבְרָהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב שְׁהָיוּ עֲצוּמִים בַּתוֹרָה וּבַמִּצּוֹת *
 תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת גִּפְשׁוֹ שְׁמַסֵּר עֲצָמוֹ
 לְמִיתָה שְׁנַאֲמַר וְעַתָּה אִם תִּשְׂא חֲטָאתֶם
 וְאִם אִין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ *
 וְאֵת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה שְׁנִמְנָה עִם מִתִּי מִדְּבַר
 וְהוּא חֲטָא רַבִּים נִשְׂא * שְׁכַפֵּר עַד מַעֲשֵׂה
 הָעֵגֶל * וְדַפּוֹשְׁעִים יִפְגִּיעַ שְׁכַפֵּשׁ רַחֲמִים עַל
 פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שְׁיַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה * וְאִין

פְּנִיעָה אֶלָּא תִּפְלָה * שְׁנַאֲמַר וְאַתָּה אֵל
 תִּתְּפַלֵּל בְּעַד הָעַם הַזֶּה וְאֵל תִּשָּׂא בְּעַד־ם
 רַחֲמֵי וְתִפְלָה וְאֵל תִּפְגַּע בִּי * זְכוּתוֹ וְזִכּוֹת
 תִּפְקְתוּ יָגוֹן בְּעַדְנוּ וּבְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן
 כֵּן יְהִי רָצוֹן :

זכר פר' וימי דף ר"ך פ"א קודם האדרא זוטא

תָּא חַיִּי כִּד אֲתַעַר דִּינָא בְּעַלְמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא יְתִיב עַל פְּרָסֵי דְדִינָא לְמִידָן
 עַדְמָא בְּעֵי בַר גֵּשׁ לְאֲתַעְרָא תְּשׁוּבָה *
 דִּיתוּב מְחֻבְוֵי * דְּהָא הֵהוּא יוֹמָא פְּתַקִּין
 כְּתִיבּוּ וּמִשְׁתַּכְּחֵי כְּדָהוּ בְּאַחְמַתָּא הָא
 כְּתִיבִין * אִי זָכִי בַר גֵּשׁ דִּיתוּב קָמִי מְאָרִיָּה
 קְרַעֲוּ פְּתַקִּין דְּעַלְיָה * לְבַתַּר קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא זְמִין קָמִיָּה דְּבַר גֵּשׁ יוֹמָא דְכַפּוּרֵי יוֹמָא
 דְּתְּשׁוּבָה * אִי תַב מְחַטְאוֹי טַב * וְאִי לָא
 פְּקִיד מְלַכָּא לְמַחְתָּם פְּתַקִּין * וְיִ דְּהָא
 תְּשׁוּבָה בְּעֵינָא לְאַסְתַּלְקָא מִנְיָה אִי זָכִי
 בְּתְּשׁוּבָה שְׁלִימַתָּא כְּדָקָא יְאוּת תַּלְוִין לִיָּה
 עַד הֵהוּא יוֹמָא בְּתַרְאָה דְּעַצְרַת דְּהוּא
 תְּמִינָאָה דְּחַג * וְאִי עַבַד תְּשׁוּבָה שְׁלִימַתָּא
 לְקָמִי מְאָרִיָּה אֲתַקְרְעוּ * וְאִי לָא זָכִי *
 אַנּוּן פְּתַקִּין נְפַקִּין מִבֵּי מְלַכָּא וְאַתְּמַסְכִּין

בִּידוּי דְּסַנְטִירָא * וְדִינָא מִתְּעַבִּיד וּפְתַקִּין
 לָא מְהַדְרִין תּוֹ קְבִי מְלַכָּא * כְּדִין צוּלְמִין
 אֲתַעְבְּרוּ מִנְיָה * וְלָא מִשְׁתַּכְּחִין עִמְיָה כִּיּוֹן
 דְּמִתְּעַבְּרִין מִנְיָה * הָא וְדָאֵי טוּפְסָקָא ^{גויסת}
 דְּמְלַכָּא וַיִּשְׁעוּם כְּסָא דְּמוֹתָא * וּבְהֵהוּא
 לִידְוִיא דְּחַגָּא בְּתַרְאָה סַנְטִירִין ^{שלוחי סגן} זְמִינּוּן
 וּפְתַקִּין נְפַקִּין * בְּתַר דְּנַטְלֵי לוּן צוּלְמִין
 מִתְּעַבְּרִין וְלָא מִשְׁתַּכְּחִין כְּהוּ יְדֵי * וְאִי
 מִשְׁתַּכְּחִין כְּהוּ יְדֵי * דִּינָא גְרִיעָא אוּ יַעֲבַר
 עַדוּי דִּינָא מְרַעִין בִּישׁוּן בְּגְרִיעוּתָא דְּלַהוֹן
 וְהָא אוּקִימָנָא לְהָא * וּבְסַפְרֵי קְדָמָאֵי אֲמַרִי
 יְתִיר * כִּד רִישָׁא אַנְרַע וַיִּשְׁתַּכַּח גּוּפָא *
 בְּרִיָּה אוּ אֲנִתְתִּיָּה וַיִּשְׁתַּכְּחוּ וְהוּא יִסְתַּלְק *
 וְהַנִּי מְלִי כִּד לָא אֲהַדְרַר כָּל הֵהוּא זְמָנָא
 בְּתִיּוּבָתָא * אַבְל אִי אֲהַדְרַר מְעַמָּא דְּמוֹתָא
 וַיִּשְׁעוּ וַיִּתְּפִי * וְאִי גּוּפָא לָא יִתְחַוִּי וַיִּשְׁתַּכַּח
 רִישָׁא * אַנּוּן סְלַקִּין וְהוּא אֲתַקִּים * וְהַנִּי
 מְדִי כִּד בְּרִיָּה זְעִירָא בְּרִשׁוּתִיָּה * וְאִי יְדוּ
 פְּגִימוּ * עַבְדִּתָּא דִּידוּי פְּגִימִין * רַגְלוּי *
 מְרַעִין רַדְפִּין עַלְיָה * עַרְק צוּלְמָא וְאַהְדְרַר *
 עַרְק וְאַהְדְרַר * עַלְיָה כְּתִיב בְּבַקֵּר תֹּאמַר
 מִי יִתֵּן עֲרֹב * וְדָאֵי כִּד נְהַרָא סִיְהַרָא וְדִילָא

אתתקן בנהרא אבל זכאי חסידו בכל יומא
 ויומא מסתקלי בקביהו באלו ההוא יומא
 מסתקלי מעלמא ועבדין תיובתא שדימתא
 קמי מאריהון ולא יצטרכון למלה אחרא
 זכאה חודקיהון בעלמא דין ובעלמא
 דאתי :

פ"ו טו דף ל"ח ע"ב

ותנינן בספרא דרב המנונא סבא דהא
 ההוא חילא דאתפקדא על איגנין
 אגין כד חד וחד מאגין לא נמיד ברכאן
 דחדותא לעילא אקא בזמנא דא וחדותא
 דלהון בקהו לעילא וחדותא דאיגנין אגין
 דתתא בקהו בזמנא דא הוא ואתערותא
 דדהון באגון קדושי מלכא תקין וכד
 ישראל נשלי לון כלא אתער בזמנא דא
 ועלמא מתברכא לארקא ברכאן לעלמא
 כתיב קול יי על המים אד הכבוד אמר
 רבי יוסי דא אברהם קול יי בפח דא יצחק
 קול יי בהדר דא יעקב קול יי שבר ארזים
 דא נצח קול יי הוצב להכות אש דא
 חוד קול יי יחיל מדבר דא צדיק קול יי
 יחולד אילות דא צדק וכדהו מתגדלי על
 ימא ואתשקין במיא קגדא דהא הוא

דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
 וכלהו הני מתערי ברכאן לעלמא מההוא
 שקי דאתשקין בקהו :

תא חזי הני שבע קלין תלין במקה דפומא
 בשאר יומי שתא והשתא לא תלין
 אלא בעובדא ואנן עובדא קא בעינן ודא
 מלה בגין דבזמנא דא מברך לכל שתא
 וביומא שביעאה דחג הוא סיומא דדינא
 דעלמא ופתקין נפקין מבי מלכא ונגבורן
 מתערו ומסתיימי בהאי יומא וערבי נחל
 תלין בהו ובעיין נבורן לאתערא למיא
 ולסחרא שבע זמנין לרואה דהאי מזבח
 ממיא דיצחק בגין דאתמליא מיא האי
 בירא דיצחק וכד הוא אתמליא כל עלמא
 אתברכא במיא ובהאי יומא גבורות
 בעינן למיא וסוימא לון לבתר דהא בהאי
 יומא מסתיימי דינא ובגין כך בעינן
 דכבשא לון בארעא ולסוימא לון דלא
 משתכחי דהאי יומא אתערותא וסיומא
 הוא ועל דא אתערותא וסיומא הוא
 דעבדינן בערבי נחל אמר רבי חייא
 ודאי הכי הוא ושפיר וערבי נחל מספרא

דנחל נפקי גבורין * ובהאי יומא מתערי
 ומסימי בהאי יומא כתיב וישב יצחק ויחפור
 את בארות המים בארת כתיב חסר וישב
 מהו וישב אלא יומא קדמאה דירחא
 שרותא דדינא הוא בכל עלמא * ויצחק
 קומא לברסיא למידן עלמא בהאי יומא
 וישב יצחק לאתערא דינין ולסימא דינין
 ויחפר את בארת המים לארקא גבורין
 לכנסת ישראל לאתערא למיא דהא מיא
 בגבורין נחתן לעלמא * ובגין דאנון גבורין
 לא נחתין אלא בעיבא * ויומא דעיבא לא
 ניחא רוחהון דקומי עלמא אלא בגין
 דעלמא אצטריד דהו * מאי טעמא בגין
 דעלמא בדינא אתברי וכלא בעיא הכי *
 בגין כד כלא בעובדא תקיא מלתא * ועד
 דא פהנא בעובדא ותקונא דאיהו עביד
 לתתא אתערו עקאין ותתאין לתקנא לון
 ומתתקני עד ידו :

אמר רבי יוסי הא תנינן ערבה דדמי לשפון
 בהאי יומא מאי היא * אמר רבי תיא אף
 על גב דלדרשא הוא דאתי הכי הוא
 ודאי * דהא בהאי יומא בשפון תקיא *

בהאי יומא פקיד מלקא למיהב פתקין
 לסנטירא ומסתימי דינין * ואכתום לישנא
 בישא מעדמא * ביומא קדמאה דירחא
 שרותא דדינא הוא וסיומא הוא בהאי יומא
 ודא אתמר תא חזי ביומא דא שלמין וסימי
 עמין עובדי עבודה זרה ברכאן דלהון
 ישראל בדינא ישראל * ביומא דא מסימי
 דינין דלהון ישראל בברכתא * דהא ליומא
 אחרא זמינן לאשתעשע במלקא לנטלא
 מניה ברכאן לכל שתא * ובההוא חדותא
 לא משתכחי במלקא אלא ישראל
 בדהודיהו ומאן דיתיב עם מלקא ונטל ליה
 בדהודיה כד מה דבעי שאיל ויהיב ליה *
 ועל דא ישראל שראן * ועמין עובדי
 עבודה זרה מסימי :

ואחר כך ילמדו דאדרא וומא

אדרא זוטא קדישא

תאנא ביהווא יומא דרבי שמעון בעא
 לאסתלקא מן עדמא ויהוה מסדר
 מדוי * אתבגשו חבריאי דבי רבי שמעון
 והוה קמיה רבי אלעזר בריה ורבי אבא *
 ושאר חבריאי * והוה מליא ביתא * וקיף
 עינוי רבי שמעון והמא דאתמלי ביתא *
 בבא רבי שמעון ואמר בזמנא אחרא כד
 הוינא בבי מרעי הוה רבי פנחס בן יאיר
 קמאי * ועד דברירנא דוכתאי אוריכו לי
 עד השתא * וכד תבנא אסחר אשא
 מקמאי ומעדמין לא אתפסק * וקא הוה
 עאל בר נש אקא ברשותא * והשתא
 המינא דאתפסק והא אתמלי ביתא עד
 דהוה יתבי פתח עינוי רבי שמעון והמא
 מה דחמא ואסחר אשא בביתא * נפקו
 בלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי
 אבא ושאר חבריאי יתבו אפראי * אמר
 רבי שמעון לרבי אלעזר בריה * פוק חזי

אי הכא רבי יצחק דאנא מערבנא ליה
 אימא ליה דיסדר מלוי וייתב לנבאי
 זבאה חולקיה * גם רבי שמעון וייתב
 וחייד ויחדי * אמר אן אנון חבריא * גם
 רבי אלעזר ואעיד לון ויתבו קמיה זקוף
 ידו רבי שמעון ומצלי צדוהא ויהוה חדי
 ואמר אנון חבריא דאשתכחו בבי אדרא
 יזדמנון הכא * נפקו בקהו ואשתארו רבי
 אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי
 יוסי ורבי חייא * אדהכי עאל רבי יצחק
 אמר ליה רבי שמעון כמה יאות חולקך
 כמה חידו בעי דאתוספא קד בהאי יומא
 יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר
 קמיה אמר רבי שמעון הא השתא שעתא
 דרעותא הוא * ואנא בעינא למיעד בקא
 כסופא לעלמא דאתי ודא מלין קדישין
 דלא נליון עד השתא * בעינא לנלאה
 קמי שכונתא דלא ימרון דהא בגרועותא
 אסתלקנא מעלמא ועד בען טמירין הוו
 בדבאי למיעד בהו לעלמא דאתי * ובך
 אסדרנא לבו * רבי אבא יכתוב *
 ואלעזר ברי ילעי * ושאר חבריא ירחשו

בלביהו * גם רבי אבא מבתר כתפוי
 וייתב רבי אלעזר בריה קמיה * אמר ליה
 קום ברי דהא אחרא יתיב בהווא אתר
 גם רבי אלעזר * אתעשה רבי שמעון
 וייתב * פתח ואמר לא המתים יהללו יה
 ולא כל יורדי דומה לא המתים יהללו יה
 הכי הוא ודאי אנון דאקרון מתים דהא
 קודשא בריך הוא חי אקרי והוא שארי
 בין אנון דאקרון חיים ולא עם אנון דאקרון
 מתים * וסופיה דיקרא פתיב ולא כל
 יורדי דומה * וכד אנון דנחתין לדומה
 בגיהנם ישתארון שאני אנון דאקרון חיים
 דהא קודשא בריך הוא בעי ביקריהון *
 אמר רבי שמעון כמה שניא שעתא דא
 מאדרא * דבאדכא אנדמן קודשא בריך
 הוא ורתפוי * והשתא הא קודשא בריך
 הוא הכא * ואתי עם אנון צדיקנא דבגנתא
 הערן מה דלא אערעו באדרא * וקודשא
 בריך הוא בעי ביקריהון דצדיקנא יתיר
 מיקרא דיכה * כמה דכתוב בירבעם
 דהוה מקטר ומפקח לעבודה זרה וקודשא
 בריך הוא אוריך ליה ופינן דאשיט ידוה

לקבליה דעדו נביאה * אתיבש יריה
 דכתיב ותיבש ידו ועל דפלח לעבודה
 זרה לא כתיב אלא על דאשיט יריה
 לעדו נביאה והשתא קודשא בריך הוא
 בעי ביקרא דיקן * ופלהו אתאן עמיה
 אמר הא רב המנונא סבא הכא וסחרניה
 שבעין צדיקי גליפן בעטרין * מנהרין כל
 חד וחד מזהרא דזיוא דעתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין והוא אתי למשמע
 בחדותא אלין מלין דאנא אימא עד דהוה
 יתיב אמר הא רבי פנחס בן יאיר הכא
 אתקיננו דוכתיה אודעונו חבריא דהו
 תמן וקמו ויתבו בשפולי ביתא ורבי
 אלעזר ורבי אבא אשתארו קמיה
 דרבי שמעון * אמר רבי שמעון באדרא
 אשתבחנא דכל חבריא הו אמרי ואנא
 עמהון השתא אימא אנא בדהודאי ופלהו
 ציתין למלודי עלאין ותתאין זכאה הולקי
 יומא דין פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי
 ועלי תשוקתו כל יומין דאתקטרנא בהאי
 עלמא בחד קטרא אתקטרנא ביה
 בקדשא בריך הוא * ובגין כך השתא

ועלי תשוקתו דהוא וכך סיעתא קדישא
 דיליה אתו למשמע בחדוה * מלין סתימין
 ושכחא דעתיקא קדישא * סתימא דכל
 סתימין * פריש ואתפרש מפלא וקא פריש
 דהא פלא ביה מתדבקן והוא מתדבק
 בכלא * הוא הוא כלא עתיקא דכל
 עתיקין * סתימא דכל סתימין * אתתקן
 וקא אתתקן * אתתקן בגין לקנימא כלא
 וקא אתתקן בגין דקא שכיח * פד אתתקן
 אפיק תשעה נהורין דלחטין מניה מתקונו
 ואנון נהורין מניה מתנהרין ומתלחטין
 ואזדין ומתפשטין לכל עיבר * כבוצינא
 דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר * ואנון
 נהורין דמתפשטין כד יקרבו למנדע לון
 לא שכיח אקא בוצינא בדהודוי * פד הוא
 עתיקא קדישא בוצינא עלאה סתימא
 דכל סתימין וקא שכיח בר אנון נהורין
 דמתפשטין דמתגלין וטמירן ואנון אקרונ
 שמא קדישא * ובגין כך כלא חד ומה
 דאמרי חברנא בספרי קדמאי דאנון דרגין
 דאתבריאן ועתיקא קדישא אתגלי בהו
 בכל חד וחד * משום דאנון תקונין דעתיקא

קדישא לאו השתא ענדא דהני מלין דהא
אמינא לון באדרא קדישא * וחמינא מה
דלא ידענא הכי * ועד השתא אסתים
בלבאי מזה * והשתא אנא בלחוראי
אסהידנא קמי מלכא קדישא * וכד הני
זכאי קשוט דאתו למשמע מלין אלין *
גולגלתא דרישא חורא לאו ביה שרותא
וסיומא * קולטרא דקטפוי אתפשט
ואתנהיר * ומניה ירתין צדקניא ארבע מאה
עלמין דכסופין קעלמא דאתי מהאי
קולטרא דקטפא דהאי גולגלתא חורא
נטויה טלא כל יומא דההוא זעיר אנפין
לאתר דאקרי שמים * וביה זמינן מיתנא
לאחיא לזמנא דאתי דכתיב ויתן קד
האלהים מטל השמים ואתמליא רישיה
ומההוא זעיר אנפין נטויה לחקל תפוחין
וכד חקל תפוחין נהירין מההוא טלא *
האי עתיקא קדישא טמיר ונגיז * וחכמתא
עקאה סתימאה בההוא גולגלתא משתבח
ודאי בהאי עתיקא לא אתגליא אלא
רישא בלחורוי בגין דאיהו רישא לכל
רישא חכמתא עקאה דאיהו רישא * ביה

סתים ואקרי מוחא עלאה מוחא סתימא
מוחא דשכיך ושקיט ולית דינע ליה
בר איהו *
תלת רישין אתגלפן דא קנו מן דא * ודא
לעילא מן דא רישא חדא חכמתא
סתימאה דאתכסיא וקא מתפתחא
וחכמתא דא סתימאה רישא לכל רישי
דשאר חכמות * רישא עלאה עתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין * רישא דכל
רישא רישא דלאו רישא * וקא ידע ולא
אתידע מה דהוי ברישא דא דלא אתדבק
בחכמתא וקא בסוכלתנו ועד האי אקרי
ברח קד אל מקומד * והחיות רצוא ושוב *
ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין * דביה
תליא אין * וכל אנון שיערי וכל אנון גימין
ממוחא סתימאה נפקין וכדו שיעיעין
בשקוקא וקא אתחוי קדלא * כדא הוא
בגין דהאי עתיקא קדישא בחד הוי * כלא
בהידו וקא שניא מרחמי קעלמין בתלת
עשר מכיזן דרחמין אשתבח בגין דהאי
חכמתא סתימאה דביה * מתפרש תלת
זמנין דארבע והוא עתיקא כליד לון ושלטי

על בלא * חר ארחה דנהיר בפלגותא
 דשערי דנפקי ממוחא הוא ארחה דנהירין
 ביה צדיקיא לעלמא דאתי דכתיב וארחה
 צדיקים כאור נגה * ועל דא פתיב אז
 תתענג על יי * ומהאי ארחה מתנהרין כל
 שאר ארחין דתלין בועיר אנפין * האי
 עתיקא סבא דסבין בתרא עלאה לעיקא
 דמתעשרין ביה כל עשרין ובתריין ומתנהרין
 כל בוציגין מניה ומתדהטין * והוא הוא
 בוציגא עלאה טמירא דא אתידע * האי
 עתיקא אשתכח בתלת רישין וכליזן בחד
 רישא * והוא רישא עלאה לעיקא לעיקא
 ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת
 אוף הכי כל שאר בוציגין דנהרין מניה
 כליזן בתלת עוד עתיקא אתרשים בתריין
 כדלא דעתיקא בתריין הוא * בתרא עלאה
 דכל עלאין רישא דכל רישי והוא דהוי
 לעיקא מן דא דא אתידע כד כל שאר
 בוציגין סתימן בתריין * עוד עתיקא קדישא
 אתרשים ואסתים בחד והוא חר וכלא הוא
 חר כד כל שאר בוציגין מתקשרין
 ומתהדרין בחד ואנון חר :

מצחא דאתגלי בעתיקא קדישא רצון אקרי
 דהא רישא עלאה דא דסתים לעיקא דא
 אתידע פשיט חר טורנא כסימא יאה
 ואתכליל במצחא ובגין דאיהו רעוא דכל
 רעוין אתתקן במצחא ואתגליא בבוסטא
 האי מצחא אקרי רצון * וכד רצון אתגליא
 רעוא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין * וכל
 צלותין דלתתא מתקבלין ומתנהרין אנפוי
 דועיר אנפין וכלא ברחמי אשתכח * וכל
 דיגין אתטמרן ואתכפין בשבתא בשעתא
 דצלות דמנה דהוא עזן דכל דיגין מתערין
 אתגליא האי מצחא ואתכפין כד דיגין
 ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין * ובגין כד
 אשתכח שבת בלא דינא לא לעיקא וכל
 לתתא ואפלו אשא דניהנם אשתקע
 באתריה ונניחין חייביא ועל דא אתוסף
 נשמתא דחרו בשבתא ובעי בר נש למחדי
 בתלת סעודתי דשבתא * דהא כל
 מהימנותא וכד כדלא דמדימנותא ביה
 אשתכח * ובעי בר נש לסדרא פתורא
 ולמיכל :

תלת סעודתי דמדימנותא ולמחדי בתי *

אמר רבי שמעון אסהדנא עלי לכל
 אלן דהכא דהא מן יומאי לא במידנא
 אלן תלת סעודתי ובגניהון לא
 אצטריכנא לתעניתא בשבתא ואפילו
 ביומי אחרני לא אצטריכנא כד שגן
 בשבתא דמאן דזכי בהו זכי למהומנותא
 שלימתא חד סעודתא דמטרוניתא וחד
 סעודתא דמלכא קדישא וחד סעודתא
 דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
 ובההוא עלמא יזכי גהו לאגן האי רצון
 כד אתגליא כל דינין אתכפין
 משודשליהון תקינא דעתיקא קדישא
 אתתקן בתקונא חד כדלא דכל תקינן
 והוא חכמה עלאה סתימאה כללא דכל
 שאר והאי אקרי ערן עלאה סתימאה והוא
 מוחא דעתיקא קדישא והאי מוחא אתפשט
 לכל עיבר מניה אתפשט ערן אחרא
 ומהאי ערן אתגלף וההוא רישא סתימא
 דברישא דעתיקא דלא אתידע כד פשיט
 חד טורגא דהוה מתתקן לאתגהרא בטש
 בהאי מוחא ואתגלף ואתגהר בכמה
 גהירין ואפיק וארשיב בבוציטא דא בהאי

מצחא ואתרשים ביה חד נהורא דאקרי
 רצון והאי רצון אתפשט לתתא בדקנא
 עד ההוא אתר דמתישכא בדקנא ואקרי
 חסד עלאה ודא איהו נוצר חסד ובהאי
 רצון כד אתגליא מסתכלין מארי דדינא
 ומתכפין :

עינוי דרישא דעתיקא קדישא תרין כחד
 שקילן דאשגחין תדירא ולא גאים
 דכתיב לא יגום ולא יישן שומר ישראל
 ישראל קדישא בגין כד לא אית ליה
 גבינן על עינא וקא כסותא ההוא מוחא
 אתגלף ונהיר בתלת חורין דעינא בהורא
 חדא מתסתין עינין דזעיר אנפין דכתיב
 רוחצות בקרב דהוא חורא קדמאה
 ושאר חורין אתסתין ונהרין לשאר בוצינן
 מוחא אקרי גביעא דברכתא גביעא דכל
 ברכאן מניה אשתכחו ובגין דהאי מוחא
 להיש בתלת חורין דעינא בעינא תלי ביה
 ברכתא דכתיב טוב עין הוא יבורך דהא
 במוחא תקין חורי דעינא האי עינא כד
 אשגה בזעיר אנפין ואתגלף פדהו בחידו
 עינא דא הוא כללא ימינא לית בה

שמאלא עינין דתתא ימינא ושמאלא תרי
בתרי גונין * בצניעותא דספרא אולפנא
דהא יו"ד עלאה יו"ד תתאה ה"א עלאה
ה"א תתאה וי"ו עלאה וי"ו תתאה * כל
אנון עלאין בעתיקא תלין תתאין בועיר
אנפין אנון לאו תלין אלא אנון ממש
ובעתיקא קדישא תלין דהא שמא העתיקא
אתבסיא מבקא וקא אשתכח אבה אלין
אתון דתלין בעתיקא בגין דיתקימון אנון
דלתתא דאי לא הכי לא יתקימון ובגין כך
שמא קדישא סתים ונליא * ההוא דסתים
לקבליה העתיקא קדישא סתימא דכלא
וההוא דאתנגליא בועיר אנפין ובגין כך כל
ברכאן בעין סתים ונליא אלין אתון סתימן
דתלין בעתיקא קדישא אמאי תלין יו"ד
לקימא יו"ד דלתתא :

הוטמא * בהאי חוטמא בנוקבא דפרדשקא
דביה נשיב רוחא דחיי לועיר אנפין
ובהאי חוטמא בנוקבא דפרדשקא תליא
ה"א לקימא ה"א אדרא דלתתא * ודא
רוחא נפיק ממורה סתימאה ואקרי רוחא
דחיי * ובהאי רוחא זמינין למנדע חכמתא

בזמנא דמלכא משיחא * דכתיב ונחה עליו
רוח יי רוח חכמה ובינה * האי חוטמא חיינ
מכל סטרין חרו שלימא נחת רוח אסותא
בחוטמא דועיר אנפין כתיב עדה עשן
באפו * והכא כתיב ותהלתי אחטם לך *
ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא
איקים ה"א בפומא * והכא לא מתקימא הכי
ודא אצטרפא * אף על גב דבחד סלקא
אלא בה"א דינא תליא * ודינא בחוטמא
תליא * דכתיב עדה עשן באפו ואי תימא
הא כתיב ואש מפיו תאכל * עקרא דרוגזא
בחוטמא תליא כל תקונין העתיקא קדישא
במורה שקיט וסתים מתתקנן וכל תקונין
דועיר אנפין בחכמה תתאה מתתקנן
דכתיב כלם בחכמה עשית וה"א כדלא
דכלא ודאי מה בין ה"א לה"א ה"א דהכא
דינא אתער מנה ודהכא רחמי גו רחמי *
כדקנא העתיקא קדישא תליא כל יקרו
דכלא מזלא דכלא אקרי * מהאי
דקנא מזלא יקרא דכל יקרין * מזלי עלאי
ותתאי * כדהו משגיחין דההוא מזלא בהאי
מזלא תליא חיי דכלא מזוני דכלא בהאי

מזקא תלין שמיא וארעא גשמין דרעוא
 בהאי מזלא אשגחותא דכלא * בהאי מזלא
 תלין כד תלין. עלאין ותתאין * תלת עשר
 נביעין דמשחא דרבותא טבא תלין בדקנא
 דמזקא יקירא דא וקדהו נפקין לזעיר אנפין
 לא תימא כלהו אלא תשעה מניהו
 משתכחן בזעיר אנפין לאכפיא דיגין וכד
 האי מזקא תליא בשקוקא עד טבורא כל
 קדושי קדושין דקדושה ביה תלין בהאי
 מזקא פשיט פשיטותא דקומרא עלאה
 ההוא רישא דכל רישין דלא אתידע ולא
 אשתמודע ולא ידעין עלאין ותתאין בגין
 כד כלא בהאי מזלא תליא * בדקנא דא
 תלת רישין דאמינא מתפשטין * וכלהו
 מתחברן בהאי מזקא ומשתכחין ביה *
 ובגין כד כל יקירו דיקירותא בהאי מזקא
 תליא כד אלין אתון דתלין בהאי עתיקא *
 כדהו תלין בהאי דקנא ומתחברן בהאי
 מזקא ותלין ביה * לקימא אתון אחרנין
 דאלמלא לא סלקין אלין אתון בעתיקא *
 לא קימין אלין אחרנין ובגין כד אמר משה
 כד אצטרוד * יי יי תרי זמני ופכיק טעמא

בגויהו דהא במזקא תליא כלא מהאי
 מזקא מתכפפי עלאי ותתאי ומתכפין
 קמיה וכאה חולקיה מאן דוכי לנאי * האי
 עתיקא קדישא סתימא דכל סתימן * לא
 אדבר ולא אשתכח * ובגין דאיהו רישא
 עלאה דכל עלאין * לא אדבר בר רישא
 דהא כלא גופא לקימא כלא * והאי טמיר
 וסתים וגניז מכלא תקוני אתתקנן כההוא
 מוחא סתימא דכלא דאתפשט ואתתקן
 כלא * ונפיק הסד עלאה ותתאה * ודכד
 עלאה אתפשט ואתתקן ואתכליד כלא
 במוחא סתימא דא * כד אתתקן חורא דא
 בנהירו דא * בטש מאן דבטש בהאי מוחא
 ואתנהיר ותליא ממזלא יקירא מוחא אחרא
 דאתפשט ונהיר לתלתין ותרין שבילין *
 כד אתנהיר נהיר ממזלא יקירא ואתנהירו
 תלת רישין עלאין תרין רישין וחד דכליד
 לון * ובמזלא תלין ואתכליד ביה * מבאן
 שארי לאתגלגלא יקירו דדקנא דאיהו מזקא
 סתימא * ואנון מתתקנן ביה כמה
 דעתיקא קדישא תלת רישין מתעשרין
 ביה הכי כלא בתלת רישין וכד אתגדרן

תִּלְיִן כְּלִהוּ דָא בְּדָא בְּתַלְתָּ רִישֵׁין • תִּרְיִן
מִתְרִין סְטִרִין וְחַד דְּכְלִיד לֹון וְאִי תִימָא
מֵאן עֵתִיקָא קְדִישָׁא :

תָּא חֲוִי קְעִילָא קְעִילָא אִית דְּלָא אֲתִירְע
וְלָא אֲשִׁתְּמוּדְע וְלָא אֲתִרְשִׁים וְהוּא
כְּלִיד כְּלָא • וְתִרְיִן רִישֵׁין בִּיהַ כְּלִידִין • וְכִרְיִן
כְּלָא חֲכִי אֲתִתְקִין • וְהוּא לָאו בְּמִנְיָא וְלָא
בְּכְלָלָא וְלָא בְּחֹשְׁבִין אֲלָא בְּרַעִוּתָא דְּלָבָא
עַד דָּא אֲתִמַּר אֲמַרְתִּי אֲשִׁמְרָה דְּרַכִּי
מִחֲטָא בְּלִשׁוֹנִי אֲתִר דְּשְׁרוּתָא אֲשִׁתְּכַח
מֵעֵתִיקָא קְדִישָׁא דְּאֲתִנְהִיר מִמְזִלָא הוּא
נְהִירו דְּחֲכַמְתָּא דְּמִתְפַּשֵּׁט לְתַלְתִּין וְתִרְיִן
עִיבֵר • וְנִפְקָא מֵהוּא מוּחָא סְתִימָאָה
מִנְהִירו דְּבִיהַ וְמַה דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא נְהִיר
בְּחֲכַמְתָּא דָּא הוּא שִׁירוּתָא מִמַּה
דְּאֲתִנְגְּלִיא וְאֲתִעֲבִיר דְּתַלְתָּ רִישֵׁין • וְרִישָׁא
חָדָא כְּלִיד לֹון • וְאֵלִין תַּלְתָּ מִתְפַּשֵּׁט
דְּזַעִיר אֲנִפִין • וּמֵאֵלִין נְהִרִין כְּלָא • אֲתִנְגְּלִיָּה
הָאִי חֲכַמְתָּא וְאִפִּיק חָד נְהִרָא דְּנִגִיד וְנִפִּיק
דְּאֲשִׁקָּאָה גִנְתָּא • וְעִיד בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין
וְאֲתִעֲבִיד חָד מוּחָא • וּמִתְמִן אֲתִמְשִׁיד
וְנִגִיד בְּכַל גּוּפָא • וְאִשְׁקִי כָּל אֲנִין נְטִיעָאן

דְּדָא הוּא דְּכְתִיב וְנְהִיר יוּצָא מֵעֵדִן דְּהַשְׁקוּת
אִתְּ הִנֵּן • תּוּ אֲתִנְגְּלִיָּה הָאִי חֲכַמְתָּא וְאֲתִמְשִׁד
וְעִיד בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין וְאֲתִעֲבִיד מוּחָא
אֲחֵרָא הוּא נְהִירו דְּאֲתִמְשַׁבָּא מִנִּיהַ אֵלִין
תִּרְיִן מְשִׁיכִין אֲתִנְגְּלִיָּפוּ וּמִתְחַבְּרִין בְּחָד רִישָׁא
דְּעֵמִיקָא דְּבִירָא • דְּכְתִיב בְּדַעְתּוּ תְּהוּמוֹת
נִבְקְעוּ וְעִיד בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנִפִין וְאֲתִעֲבִיד
מוּחָא אֲחֵרָא וּמִתְמִן אֲתִמְשִׁד וְעִיד לְגוּ
גּוּפָא וּמִלִּיא כָּל אֲנִין אֲדִרִין וְאֲכִסְדִּרִין
דְּגּוּפָא דְּדָא הוּא דְּכְתִיב וּבְדַעַת חֲדָרִים
יִמְלָאוּ • וְאֵלִין נְהִרִין מִנְהִירו דְּהוּא מוּחָא
עֲלָאָה סְתִימָאָה דְּנְהִיר בְּמִזְלָא עֵתִיקָא
קְדִישָׁא וְכְלָא דָּא בְּדָא תִלְיִן וְאֲתִקְשֵׁר דָּא
בְּדָא וְדָא בְּדָא • עַד דְּיִשְׁתְּמוּדְע דְּכְלָא חָד
וְכְלָא הוּא עֵתִיקָא וְלָא אֲתִפְרֵשׁ מִנִּיהַ כְּלוּם
אֵלִין תַּלְתָּ נְהִרִין נְהִרִין דְּתַלְתָּ אֲחֵרִינִין
דְּאֲקִרִין אֲבָהוּן • וְאֵלִין נְהִרִין דְּכִנְיִן וְכְלָא
נְהִיר מֵאֲתֵר חָד כְּדִ אֲתִנְגְּלִיא הָאִי עֵתִיקָא
רַעִוָא דְּרַעִוִין • כְּלָא נְהִיר וְכְלָא אֲשִׁתְּכַח
בְּחָדוּ שְׁלִימְתָּא הָאִי חֲכַמְתָּא אֲקִרִי עֵדִן
וְהָאִי עֵדִן אֲתִמְשִׁד מֵעֵדִן עֲלָאָה סְתִימָאָה
דְּכָל סְתִימִין • וּמִדָּאִי עֵדִן אֲקִרִי שִׁירוּתָא •

דבעתיקא לא אקרי וקא דוי שירותא
 וסיומא • ובגין דקא דוי ביה שירותא
 וסיומא קא אקרי אתה • בגין דאתכסיא
 וקא אתגליא ואקרי הוא ומאתר דשירותא
 אשתכח אקרי אתה ואקרי אב דכתיב פי
 אתה אבינו • ותנינן באגדתא דבי רב
 ייבא סבא כלקא דכקא זעיר אנפין אקרי
 אתה עתיקא קדישא דאתכסיא אקרי הוא
 ושפיר והשתא קרינן באתר דא דשירותא
 אשתכח אתה אף על גב דאתכסיא מניה
 הוי שירותא ואקרי אב והוא אב לאבהן
 והאי אב נפיק מעתיקא קדישא • דכתיב
 והחכמה מאין תמצא • ובגין כך לא
 אשתמודע :

תא הוי כתיב אלהים הבין דרבה דרבה
 ממש אכל והוא ידע את מקומה
 מקומה ממש וכל שכן דרבה וכל שכן
 ההיא חכמה דסתימא ביה בעתיקא
 קדישא האי חכמה שירותא דכלא • מניה
 מתפשטן תלתין ותריין שבידין ואורייתא בהו
 אתכלילת בעשרין ותריין אתון ועשר אמירן
 האי חכמה אב לאבהן • ובהאי חכמה

שירותא וסיומא אשתכח ובגין כך חכמה
 עלאה חכמה תתאה כד אתפשט חכמה
 אקרי אב לאבהן • כלקא לא אתכליל אלא
 בהאי דכתיב כלם בחכמה עשית • וקר
 רבי שמעון ידוי וחדוי • אמר ודאי עדין הוא
 דגלגאה וכלקא אצטריך בשעתא דא :
 תאנא בשעתא דעתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימין בעא דאתקנא • כלקא
 אתקין כעין דכר ונוקבא באתר דאתכלילו
 דכר ונוקבא לא אתקימו אלא בקיומא
 אחרא דדכר ונוקבא • והאי חכמה כלקא
 דכלקא כד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא
 לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא • והאי
 חכמה אתפשט ואפיק מניה בינה ואשתכח
 דכר ונוקבא הוא • חכמה אב • בינה אם
 חכמה ובינה בחד מתקלא אתקלו דכר
 ונוקבא ובגיניהו כלקא אתקנים בדכר ונוקבא
 דאלמלא האי לא מתקימין • שירותא דא
 אב לכלא אב לכהו אבהן • אתחברו
 דא בדא ונהירו דא בדא • כד אתחברו
 אולידו ואתפשטת מהימנותא • באגדתא
 דבי רב יבא סבא הכי תאני מהו בינה

אָלָא כִּד אֲתַחֲבֵרוּ דָא בְּרָא יו"ד בְּה"א
 אֲתַעֲבֵרְתָּ וְאִפִּיקְתָּ בֵּן וְאוֹלִידְתָּ וּבְגִין כִּד
 בִּינָה אֲקָרִי בֵּן יו"ד ה"א • שְׁלִימוּתָא דְכֻלָּא
 אֲשֶׁתְּכֹחוּ תְרוּיָהוּ דְמִתְחַבְּרִין וּבֵן בְּגִינָהוּ •
 כְּלָלָא דְכֻלָּא בְּתַקּוּנָהוּ אֲשֶׁתְּכֹחַ שְׁלִימוּתָא
 דְכֻלָּא אֲב וְאִם בֵּן וּבֵת • מְלִין אֲלִין לָא
 אֲתִיָּהֲבוּ לְגַלְיָה בְר לְקַדִּישֵׁי עֲלִיּוּנִין דְּעֵאלּוּ
 וְנִפְקוּ • וְיִדְעִין אֲרַחּוּי דְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא
 דְלָא סְטָאן בְּהוּ לִימִינָא וְלִשְׁמָאלָא דְכְּתִיב
 כִּי יִשְׂרָיִם דְרָכֵי יְיָ וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם זְכָאָה
 חוֹלְקִיָּה דְמָאן דְזָכִי לְמַנְדַּע אוֹרְחֹוּי וְלָא
 סְטִי וְלָא יִטְעִי בְּהוּ דְמְלִין אֲלִין סְתִימִין אֲנִין
 וְקַדִּישֵׁי עֲלִיּוּנִין גְּהִרִין בְּהוּ כְּמָאן דְנִהִיר
 מְגַהִירוּ דְבוּצִינָא לָא אֲתַמְסְרוּ מְדִין אֲלִין
 אָלָא לְמָאן דְּעֵאל וְנִפְק דְמָאן דְּלָא עֵאל
 וְנִפְק טַב לִיָּה דְלָא אֲבָרִי דְהָא גְּלִיָּא קָמִי
 עֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין דְמְלִין
 אֲלִין גְּהִרִין בְּדַבְּרָאֵי בְּאַשְׁלִמוּתָא דְרַחֲמִימוּתָא
 וְדִחִילוּ דְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא וְאֲלִין בְּנֵי דְהָכָא
 יִדְעָנָא בְּהוּ דְהָא עֵאלּוּ וְנִפְקוּ וְאֲתַנְהִירוּ
 בְּאֲלִין מְלִין וְלָא בְּכֻלְהוּ וְהִשְׁתָּא אֲתַנְהִירוּ
 בְּשְׁלִימוּתָא כְּמָה דְאַצְטְרִיד זְכָאָה חוֹלְקִי

עֲמִהוּן בְּהוּא עֲלֵמָא :

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל מַה דְאַמִּינָא דְעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא וְכָל מַה דְאַמִּינָא דְזַעִיר אֲנִפִּין
 כְּלָלָא חָד • כְּלָלָא הוּא חָד מְלָה • לָא תְלִיָּא
 בִּיהַ פְּרִוּדָא • בְרִידָא הוּא בְרִידָא שְׁמַה לְעֵלָם
 וְלְעֵלְמֵי עֲלְמִין • תָּא חֲזִי שִׁירוּתָא דָא דְאַקְרִי
 אֲב אֲתַבְּקִיד בִּי"וֹד דְתְלִיָּא מְמוּזָא קַדִּישָׁא
 וּבְגִין כִּד י"וֹד כְּלִיד אֲתִין אֲחֵרִינִין י"וֹד סְתִימָא
 דְכָל אֲתִין אֲחֵרִין • י"וֹד רִישָׁא וְסוּפָא דְכֻלָּא
 וְהוּא נְהַר דְנִגִּיד וְנִפִּיק אֲקָרִי עֲלֵמָא
 דְאַתִּי דְאַתִּי תְדִיר וְלָא פְּסִיק וְהָאֵי הוּא
 עֲדִינָא דְצַדִּיקָא לְזְכָאָה לְהָאֵי עֲלֵמָא דְאַתִּי
 דְאַשְׁקִי תְדִיר לְגַנְתָּא וְלָא פְּסִיק • עֲלִיָּה
 כְּתִיב וּכְמוּצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכָּזְבוּ מִימֵו •
 וְהוּא עֲלֵמָא דְאַתִּי אֲבָרִי בִי"וֹד • הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב וְנִהַר יוֹצֵא מִעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֵת הַגֵּן
 י"וֹד כְּלִיד תְּרִין אֲתִין וִי"וֹ דְל"ת בְּאַגְדָּתָא
 דְבִי רַב יִבְאָ סְבָא תְּנִינִן אֲמָאֵי וִי"וֹ דְל"ת
 כְּלִידִין בִּי"וֹד • אָלָא גְּטִיעָה דְגַנְתָּא דָא אֲקָרִי
 וִי"וֹ וְאִית גְּנָתָא אֲחֵרָא דְאִיהִי דְל"ת • וּמַהֲאִי
 וִי"וֹ אֲשֶׁתְּקִיָּא דְל"ת • וְהִינֵנוּ רָזָא דְכְּתִיב
 וְנִהַר יוֹצֵא מִעַדְן • מָאן הוּא עַדְן דָּא חֲכָמָה

עקאה ודא י"וד * קהשקות את הגן דא הוא
 וי"ו ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא
 הוא דל"ת * וכלא פקיל ביי"וד ובגין כך
 אקרי אב לכלא אב לאכהן שירותא דכלא
 ביתא לכלא * דכתיב בחכמה יבנה בית
 וכתיב פלם בחכמה עשית * באתריה לא
 אתגליא וקא אתידע * מדאתחבר באמא
 אתרמיז באמא * ובגין כך אמא כללא
 דכלא * ביה אתידע ובה אתרמיז * שירותא
 וסיומא דכלא חכמה אקרי דבה סתים
 כלא * פקלא דכלא שמא קדישא עד
 השתא רמיזנא וקא מינא כל אליו יומין
 והאדנא מתגלפין סטריין י"וד פקיל בהאי
 חכמה * ה"א דא אמא וקרינן בינה וי"ו ה"א
 אליו תרין בגין דמתעטרן מאמא והא
 תנינן דבינה אתפליל מכלא י"וד
 דמתחברא באמא ומפקין בגין * והיינו
 בינה א"ב וא"ם דאנון י"וד היא בן בגייהו *
 השתא אית לאסתכלא בינה ואקרי תבונה
 אמאי אקרי תבונה ולא בינה * אקא תבונה
 אקרי בשעתא דינקא לתרין בגין בין ובית
 דאנון וי"ו היא והיה שעתא אקרי תבונה

דכלא פקיל באליו אתון בין ובית אנון וי"ו
 היא * וכלא חד פקלא והינו תבונה בספרא
 דרב המנונא סבא אמר * דשלמה מדכא
 תקונא קדמאה דגלי ואמר הנך יפה רעיתי
 מהאי הוא * ותקונא תנינא אקרי כלה
 דאיהו נוקבא דלתתא * ואנון דאמרי
 דתרויהו להאי נוקבא דלתתא אנון לאו
 הכי דהא קדמאה לא אקרי כלה והיא
 בתראה אקרי כלה דומנין ידיעין דהא זמנין
 סגיאין אנון דרכורא לא אתחבר עמה
 ואסתלק מנה ביהווא זמנא פתיב ויא אשה
 בגדת טומאתה לא תקרב בשעתא
 דאתדבאת נוקבא ודכורא בעי לאתחברא
 עמה * כדן אקרי כלה בפלה ממש אתיא
 אבל האי אמא לא אפסיק רעותא דתרויהו
 לעלמין בחד נפקין ובחד שרין * לא אפסיק
 דא מן דא * וקא אסתלק דא מן דא *
 ובגין כך פתיב ונחר יוצא מערין * יוצא
 תדיר וקא פסיק הרא הוא דכתיב וכמוצא
 מים אשר לא יבזבו מימיו ובגין כך פתיב
 רעיתי ברעיונא דאתנה שרין באחדותא
 שלימתא אבל הכא אקרי כלה * דכד אתא

דכורא לאתחברא עמה היא כלה • כבלה
 איהי אתיא ממש • ובגין כך תרי תקונין
 זנוקבי פריש שלמה • תקינא דקדמיתא
 סתימא בגין דאיהו סתימא ותקונא תנינא
 פריש יתיר וקא סתים פוקי האי ודבתר
 תליא כל שבחא בההיא דקעילא דכתיב
 אחת היא לאמה ברה היא ליוקדתה •
 ובגין דהאי אמא מתעטרא בעטרא דכלא
 ורעותא דיוד לא אפסיק מנה לעלמין •
 אתיהיב ברשותה כל חרו דעבדין כל חרו
 דכלא כל חרו דחיביא לדכאה לכלא •
 דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתוב
 וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא
 מאי יובל כמה דאת אמר ועל יובל ישדח
 שרשיו • משום ההוא נהר דאתי ונגיד
 ונפיק ואתי תדיר וקא פסיק כתיב כי אם
 לבינה תקרא לתבונה תתן קודך • בין
 דאמר כי אם לבינה אמאי לתבונה • אלא
 כלא כמה דאמינא הי מניהו עלאה בינה
 עלאה מתבונה • בינה אב ואם ובן • יוד
 היא אב ואם ובן בגויהו • תבונה כלא כדל
 דבגין בן ובת ויו היא • וקא אשתכח אב

ואם אלא כבינה דתבונ' ודאי רביעא עליהו
 ולא אתגליא • אשתכח דכללא דתרין בגין
 אקרי תבונה • וכללא דאב ואם ובן אקרי
 בינה • וכר בעי לאכללא כלא בהא
 אתגליל והאי אב ואם ובן • אקרון חכמה
 בינה ודעת • ובגין דהאי בן נטיל סימנין
 דאבוי ואמיה אקרי דעת דהוא סהדותא
 דתרויהו והאי בן אקרי בוכרא דכתיב בני
 בכורי ישראל • ובגין דאקרי בוכרא נטיל
 תרין חולקין • וכר אתרבי בעטרוי נטיל
 תלת חולקין ובין כך ובין כך תרין חולקין
 ותלת חולקין כלא חר מלה • והאי והאי
 הכי הוי ירותא דאבוי ואמיה ירית • מאי
 ירותא דא אחסנתא דאבוי ואמיה ותרין
 עטרין דהוו גניזין בגויהו • ואחסינו לבן דא
 מסטרא דאבוי הוה גניז בגויהו תי עטרא •
 דאקרי חסד • ומסטרא דאימא חר עטרא
 דאקרי גבורה • וכלהו מתעטרין פרישיה
 ואחיד לון • וכר נהרין אלין אב ואם עליה
 כלהו אקרון תפלין דרישא • וכלא נטיל
 בן דא וירית כלא ואתפשט בכל נופא •
 והאי בן יהיב לברתא וברתא מניה אתון •
 ועל כל פנים מכאן ברא ירית וקא ברתא

בָּרָא יְרִית לְאָבוּי וּלְאִמִּיהּ וְלָא בְרָתָא וּמְנִיָּה
 אֲתִיזֵן בְּרָתָא כְּמָה דְכְּתִיב וּמְזוֹן לְכֻלָּא בִּיהּ
 (וְאִי תִימָא כָּל הָאִי וְהָאִי אֶקְרוּן צְדִיק וְצַדִּיק
 בְּחַד אֲנָוִן וְחַד כְּלָא) הֲנִי אָב וְאִם כְּלִילִין
 וּמִתְחַבְּרִין דָּא בְּרָא • וְאָב שְׁמִיר יִתִּיר וְכֻלָּא
 אַחִיר מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא וְתִלְיָא מְמוּלָּא
 קְדִישָׁא יְקִירוּ דְכָל יְקִירוּן • וְאֵלִין אָב וְאִם
 מִתְקַנְיִן בֵּיתָא כְּמָה דְאִמִּינָא דְכְּתִיב בְּחֻכְמָהּ
 וּבְנָה בֵּית וּבְתַבְינָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים
 וּמְדָאוּ כְּד הוּן יְקָר וְנָעִים וּכְתִיב כִּי נָעִים
 כִּי תִשְׁמָרֵם בְּבִטְנְךָ הֲנִי כְּלָא דְכֻלָּא כְּמָה
 דְאִמִּינָא וְתִלְיִן מְמוּלָּא קְדִישָׁא יְקִירָא •
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאֲדָרָא לָא גְלִינָא כְּלָא
 וְכַד הֲנִי מְלִין שְׁמִירִין בְּלִבָּאֵי הוּוּ עַד
 הַשְּׁתָּא וּבְעֵינָא לְאַטְמָרָא לֹוֹן לְעַדְמָא דְאֲתִי
 מְשׁוּם דְתַמְן שְׁאֲדָתָא שְׁאִיל לְנָא כְּמָה
 דְכְּתִיב וְהָיָה אֲמוֹנַת עֲתִדְךָ חוּסֵן יִשׁוּעוֹת
 חֻכְמַת וְדַעַת • וְהַכְּמָה בְּעֵין מְנִי • וְהַשְּׁתָּא
 רַעוּתָא דְקִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא בְּהָאִי הָאִי בְּלָא
 כְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי כְּתִיב כִּי אֵל
 דַּעוֹת יְהוָה • דַּעוֹת וְדָאִי הוּא הַדַּעַת בְּדַעַת
 כְּד פְּלִטְרוּי אֲתַמְלִין • דְכְּתִיב וּבְדַעַת חֲדָרִים

וּמְדָאוּ • וּבְגִין כְּד דַּעַת אַחְרָא לָא אֲתַגְלִיָּא
 דְהָא טְמִירָא אֲזִיל בְּגִוּיָּהּ וְאֲתַכְּלִיד בִּיהּ •
 דַּעַת נְהִיר בְּמוֹחִין וְאֲתַפְּשֵׁט בְּמוֹחָא כְּלָא •
 בְּסַפְרָא דְאַגְדָּתָא תַּנְיִנִן • כִּי אֵל דַּעוֹת יִי
 אֵל תְּקַרִּי דַּעוֹת אֲלָא עֲדוֹת דְהוּא סְהַדוּתָא
 דְכֻלָּא סְהַדוּתָא דְתַרִּין חוּלְקִין כְּמָה דְאֲתַ
 אָמַר וַיִּקַּם עֲדוֹת בֵּיעֶקֶב • וְאִף עַל גַּב דְהָאִי
 מְלָה אֲוִקְמוּהּ בְּסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא בְּגוּנָא
 אַחְרָא הֲתָם בְּאַתְרִיהּ שְׁלִים הֲכָא כְּלָא
 שְׁפִיר וְכֻלָּא הוּי כְּד אֲסִתִּים מְדָה הָאִי אָב
 וְאִם כְּלָאוּ בְּהוּ כְּלִילִין כְּלָהוּ בְּהוּ סְתִימָן
 וְאֲנָוִן סְתִימָן בְּמוּלָּא קְדִישָׁא עֲתִיקָא דְכָל
 עֲתִיקִין • בִּיהּ סְתִימָן בִּיהּ כְּלִילִין כְּלָא הוּא
 כְּלָא הוּי בְּרִידְךָ הוּא בְּרִידְךָ שְׁמִיָּהּ לְעַלְמָם
 וְלְעַלְמֵי עַדְמִין • כְּד מְלִין דְאַדְרָא יְאוּת
 וְכֻדְהוּ מְדִין קְדִישִׁין מְלִין דְכָא סְטָאן לִימִינָא
 וְלְשֻׁמְרָאָא כְּדְהוּ מְלִין דְסְתִימִין וְאֲתַגְלִין
 לְאֲנָוִן דְעָאֵלוּ וְנִפְקוּ וְכֻלָּא הֲכִי הוּא וְעַד
 הַשְּׁתָּא הוּוּ מִתְכַּסֵּין אֵלִין מְלִין דְדַחִילְנָא
 דְגִלְגָּלָהּ וְהַשְּׁתָּא אֲתַגְלִין וְגִלְיָ קָמִי מְלָכָא
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא • דְהָא לָא לִיקְרָא דִּידִי
 וְדְבִית אָבָא עֲבִידְנָא אֲלָא בְּגִין דְכָא אַעוּל

בכסופא קמי פלטרין עבודנא ועוד דהא
חמינא דקדשא בריך הוא וכל הני זכאי
קשוט דהכא משמכחן בלהו מסתכמין על
ידי דהא חמינא דבקהו חדאן בהאי
הלוקא דיילי ובלהו זמינין בההוא עלמא
בהלוקא דיילי זכאה הולקי :

אמר רבי אבא בר סיים מלה דא בוצינא
קדישא בוצינא עלאה ארים ידוי ובכה
והינד . בעא לגלאה מזה חדא : אמר
במלה דא אצטערנא כל יומאי והשתא דא
יהבין לי רשותא אתתקף ויתוב ורהיש
בשפותיה וסגיד תלת זמנין ודא הוה יכול
בר נש לאסתכלא באתריה כל שכן ביה
אמר פומא פומא דזכות לכל האי לא
אנגיבו מבועד . מבועד נפיק וקא פסק .
עלך קרינן ונהר יוצא מערן . וכתיב וכמוצא
מים אשר לא יזבו מימיו האדנא אסהדנא
עלי . דכך יומין דקאימנא תאיבנא דמהמו
יומא דא ולא סדיק ברעותי בר האדנא .
דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא .
והשתא בעינא לגלאה מלין קמיה דקודשא
בריך הוא דהא בלהו מתעטראן ברישיה

והאי יומא לא יתרחק למיעד דרובתיה
פיומא אחרא . דהא כל יומא דא ברשותי
קומא והשתא שרינא לגלאה מלין בגין
דלא אעוד בכסופא לעלמא דאתי . והא
שרינא אומא כתיב צדק ומשפט מכון
כסאד (חסר ואמת יקדמו פניד) מאן חבימא
יסתכל בהאי דמחמי ארחוי . דקדישא
עלאה . דינין דקשוט . דינין דמתעטרין
בכתרין עלאין דהא אמינא דבלהו בוצינן
נהרין מבוצינא עלאה טמורא דכל טמורין
בלהו דרגין לאתנהרא . ובדהוא נהורא
דככל דרגא ודרגא אתגליא מה דאתגליא
וכלהו נהורין אחידן נהורא דא בנהורא
דא ונהורא דא בנהורא דא . ונהרין דא
בדא ולא מתפרשן דא מן דא . נהורא דכך
בוצינא ובוצינא דאתקרון תקוני מלכא
כתרי מלכא . כל חד וחד נהיר ואחיד
בההוא נהורא דלגו לגו ולא מתפרש לבר
ובגין כך כלא בחד דרגא אסתלק וכלא
בחד מלה אתעטר . ולא מתפרש דא מן
דא איהו ושמיה חד הוא נהורא דאתגליא
אקרי לבושא דמלכא נהורא דלגו לגו

נְהוּרָא סְתִים * וּבִיה שְׂרִיא הֵהוּא דְלֵא
 אֲתַפְרֵשׁ וְדֵא אֲתַגְלִיא וּכְלֵהוּ בּוּצִינִי וּכְלֵהוּ
 נְהוּרִין * נְהוּרִין מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִים
 דְכָל סְתִימִין בּוּצִינָא עֲלָא וְכַד מְסַתְכְּלִין
 כְּלֵהוּ נְהוּרִין דְאֲתַפְשֵׁן לָא אֲשַׁתְּכַח בְּר
 בּוּצִינָא עֲלָא דְאֲטַמֵּר וְדֵא אֲתַגְלִיא כְּאֲנוּן
 לְבוּשִׁין דִּיקָר לְבוּשֵׁי קְשׁוּט תַּקּוּנִי קְשׁוּט
 בּוּצִינִי קְשׁוּט * אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין בּוּצִינִין תַּקּוּנָא
 דְכוּרְסִיא דְמַלְכָּא * וְאֲקֵרוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט *
 וְאֲנוּן שִׁירוּתָא וּשְׁלִימוּתָא דְכָל מְהִימְנוּתָא
 וּבְהֵנִי מִתְעַטְרִין כְּדִינִין דִּלְעִיקָא וְתַתָּא *
 וְכֵלָא סְתִים בְּמִשְׁפָּט * וְצְדָק מְהֵאִי מִשְׁפָּט
 אֲתִזֵּן וְדִזְמִינִין קְרִינֵן לָהּ וּמַלְכֵי צְדָק מְדָד
 שְׁלָם כְּדִי מִתְעַרִין דִּינִין מִמִּשְׁפָּט כְּלֵהוּ רַחֲמֵי
 כְּלֵהוּ בְּשִׁלְמוֹ * דְהֵאִי מְבַפֵּם לְהֵאִי צְדָק
 וְדִינִין מִתְתַּקְּנִין וּכְלֵהוּ נְחִתִין לְעֵלְמָא
 בְּשִׁלְמוֹ בְּרַחֲמֵי * וּכְדִין אֲקֵרִי שְׁעֵתָא
 דְמִתְחַבֵּר דְכֵר וְנוֹקְבָא * וְכֵל עֵלְמִין כְּלֵהוּ
 בְּרַחֲמֵי וּבְחֵדוּתָא וְכֵד אֲסִיאוּ חוּבֵי עֵלְמָא
 וְאֲסֵתְאֲבַת מְקַדְשָׁא וְדְכוּרָא אֲתַרְחַק מִן
 נוֹקְבָא * וְחוּיָא תַּקִּיפָא שְׂרִיא לְאֲתַעְרָא * וִי
 לְעֵלְמָא דְמִתְזֵן בְּהוּא זְמָנָא מְהֵאִי צְדָק *

כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעַרִין בְּעֵלְמָא * כְּמָה
 זְכָאִין מְסַתְלִקִין מְעֵלְמָא * וְכֵל כְּדִי לְמָה כְּנִין
 דְאֲתַרְחַק דְכוּרָא מִן נוֹקְבָא וּמִשְׁפָּט לָא
 קָרַב בְּצְדָק דָּא * וְעַד הָאִי כְּתִיב וַיֵּשׁ נִסְפָּה
 בְּלֵא מִשְׁפָּט דְמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מְהֵאִי צְדָק
 וְדֵא אֲתַכְסֵּמָא וְצְדָק יִנְקָא מֵאֲתַר אַחֲרָא
 וְעַד דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מַלְכָּא אֵת הַכֹּל רְאִיתִי
 בְיָמַי הִבְלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצְדָקוֹ הִבְלִי דָּא
 הִבְדִּי חֲדָא מְהֵבְלִים דְלְעִיקָא דְאֲקֵרוּן אֲפִי
 מַלְכָּא * וְדֵא אִיהוּ מַלְכוּתָא קְדִישָׁא * דְכֵד
 הִיא מִתְעַרָּא בְּדִינֵי * כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד
 בְּצְדָקוֹ * מְהֵאִי מְעַמָּא מְשׁוּם דְמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק
 מְצְדָק וּבְנִין כְּדִי אֲקֵרִי וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט
 תָּא חֲזִי כְּדִי אֲשַׁתְּכַח זְכָאִה עֲלָא בְּעֵלְמָא
 רַחֲמֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִידֵי הוּא * אֲפִילוּ כְּדִי
 אֲתַעַר צְדָק בְּלַחוּדֵי יְכִיד עֵלְמֵי לְאֲשַׁתְּזַבָּא
 בְּנִינִיה וְקוּדְשָׁא בְּרִידֵי הוּא כְּעִי בִיקְרִיָּה וְדֵא
 מְסַתְפִי מִן דִּינָא וְכֵד הֵהוּא זְכָאִה לָא קִימָא
 בְּקִיּוּמִיהָ מְסַתְפִי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט וְלָא יְכִיד
 לְמִיָּקָם בִּיהַּ כְּדִי שְׁכַן בְּצְדָק * דְוַד מַלְכָּא
 בְּקַדְמִיתָא אָמַר בְּחֻנֵּי יִי וְנִסְפֵי דְהֵא אָנָּא
 לָא מְסַתְפִינָא מְכַל דִּינִין אֲפִילוּ מְהֵאִי צְדָק

וְכַל שְׂכַן דְּאַחִידְנָא בֵּיהּ * מַה כְּתִיב אֲנִי
 בְּצַדֵּק אֶחֱזֶה פְּנִיךָ בְּצַדֵּק וְיָאֵי לָא מְסַתְּפִינָא
 לְמִיקָם בְּדִינֵנוּי * בְּתַר דְּחַב אֶפְּלֵלוּ מִמְשַׁפֵּט
 מְסַתְּפִי * דְּכְתִיב וְאֵל תִּבְא בְּמִשְׁפֵּט אֶת
 עֲבָדֶיךָ תָּא חַזִּי כִּד מְתַבְּסָמָא הָאֵי צַדֵּק
 מִמְשַׁפֵּט * כְּדִין אֶקְרִי צַדִּיקָה * וְעֵלְמָא
 מְתַבְּסָמָא בְּחֶסֶד וְאַתְּמֵלִיא מֵנִיה * דְּכְתִיב
 אוֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפֵּט חֶסֶד יִי מִלְּאָה הָאָרֶץ *
 אֶסְחַדְנָא עָלֵי דְכָל יוֹמָאֵי הוּיָנָא מְצַטְעַר עַל
 עֲדָמָא דְלָא יַעֲרַע בְּדִינֵנוּי דְצַדֵּק וְלָא יוֹקִיד
 עֲלֵמָא בְּשִׁלְהוּבוּי * כִּמְה דְכְתִיב אֶכְלֶה
 וּמְחַתֶּה פִּיהּ * מִכָּאֵן וְדִהֲלָאָה כְּפּוּם כָּל חַד
 כְּפּוּם בִּירָא עֲמִיקָא * וְהָא בְּדָרָא דָּא אִית
 בֵּיהּ זְכָאִין וְזַעִירִין אֲנֵנוּ דִּיקוּמוּן לְאַנְגָּא עַל
 עֲדָמָא וְעַל עֲנָא מְאַרְבַּעַה זְוִין * עַד כָּאֵן
 אֶחֱיָדִין מְלִי דָּא בְּדָא * וּמְתַפְּרֶשֶׁן מְדִין
 דְּסְתִימִן בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין וְהִיד אֶחֱיָדִין אֵלִין בְּאֵלִין מִכָּאֵן
 וְדִהֲלָאָה מְדִין דְזַעִיר אֲנֵפִין אֲנֵנוּ דְלָא
 אֶתְגַּלְיָן בְּאֶדְרָא אֲנֵנוּ דְהוּוּ סְתִימִן בְּלִבָּאֵי
 וְתַמֵּן לָא אֶתְתַּקְּנוּ * הִשְׁתָּא אֶתְתַּקְּנוּ
 וְאַתְגַּלְיָן וְכִדְהוּ מְדִין סְתִימִין וְכִרְיָרִין כְּלִהוּ

זְכָאָה חוּלְקֵי וְאַנְנוּ דִּירְתוּ יְרוּתָא דָּא דְכְתִיב
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁבְכָה לוֹ * הָאֵי דְאוּקִימָנָא אָב
 וְאִם בְּעֵתִיקָא אֶחֱיָדִין בְּתַקְוֵנוּי * הִכִּי הוּא
 דְהָא מְמוּחָא סְתִימָאָה דְכָל סְתִימִין תַּלְיָן
 וְאַתְאַחְדֵּן בֵּיהּ וְכִד יִסְתַּבְּלוּן בְּכָל מְלִי *
 כְּלָא הוּא עֵתִיקָא בְּלַחֲוֵרֵי הוּא הוּי וְהוּא
 יְהָא * וְכָל הֵנִי תְקוּיָנִין בֵּיהּ אֶחֱיָדִין * אָב וְאִם
 מְהָאֵי מוּחָא נִפְקוּ * אֶתְכְּלִילוּ בְּמוּזָא וּבֵיהּ
 תַּלְיָן וּבֵיהּ אֶחֱיָדִין * זַעִיר אֲנֵפִין בְּעֵתִיקָא
 קְדִישָׁא תַּלְיָא וְאַחִיד וְהָא אוּקִימָנָא מְלִי
 בְּאֶדְרָא * זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְמָאֵן דְעָאֵל וְנִפְק
 וְיִנְדַּע אוּרְחִין דְלָא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׁמָלָא
 וּמָאֵן דְלָא עָאֵל וְנִפְק טַב לִיהּ דְלָא אֶבְרִי *
 וְכְתִיב כִּי יִשְׂרָיִם דְרָכֵי יִי *
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְסַתְּכַל הוּיָנָא כִּד יוֹמָאֵי
 בְּהָאֵי קְרָא דְכְתִיב בְּנִי תִתְהַלֵּל נִפְשִׁי
 יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וְיִשְׁמְחוּ * וְהָאֶדְנָא אֶתְקִים
 קְרָא כְּלָא בְּנִי תִתְהַלֵּל נִפְשִׁי וְדָאֵי דְהָא
 נִשְׁמַתָּא בֵּיהּ אֶחֱיָדָא * בֵּיהּ לְהִטָּא בֵּיהּ
 אֶתְדַבְּקַת וְאַשְׁתַּדְּלַת * וּבְאַשְׁתַּדְּלוּתָא דָּא
 תְּסַתְּקַל לְאַתְרָהָא * יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וְיִשְׁמְחוּ *
 כִּד הֵנִי צְדִיקָא וְכָל בְּנֵי מְתִיבָתָא קְדִישָׁא

וַיֵּי אִין דְּאַתְיָן הַשְּׁתָּא עִם קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
 וְאֵא בְּקֵהוּ שְׁמַעִין מְלִי וְחֵדְאֵן • בְּגִין כֵּד
 גִּדְלוּ לִי אֲתִי וְנִרְוּמָמָה שְׁמוּ יַחְדוּ • פִּתְחָה
 וְאִמְר כְּתִיב וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ
 בְּאַרְצֵי אֲדוּם • הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב כִּי הִנֵּה
 הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדוּ • נֹעְדוּ בְּאֵן אֲתֵר
 בְּאַרְצֵי אֲדוּם בְּאֲתֵר דְּדִינִין מִתְאַחְדִּין תַּפְּן
 עִבְרוּ יַחְדוּ דְכְּתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתִּיו
 הִמָּה רְאוּ בֵּן תַּמְהוּ נִבְהִלוּ נְחֻפּוּ דְלָא
 אֲתַקְיָמוּ בְּאֲתֵרֵיהוּ בְּגִין דְּתַקּוּנִין דְּמַלְכָּא
 לָא אֲתַתְּקִנוּ וְקִרְתָּא קִדִּישָׁא שׁוּרְוֵי לָא
 אֲזִדְמָנוּ הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ
 בֶּן רְאִינוּ דְהָא כְּלָהוּ לָא אֲתַקְיָמוּ וְהִיא
 אֲתַקְיָמַת הַשְּׁתָּא בְּסַטְרָא דְרִכּוּרָא דִּשְׂרָיָא
 עִמָּה הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתִּיו הֵדָּר
 וְשֵׁם עִירוּ פְּעֵי וְשֵׁם אֲשֶׁתּוּ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת
 מְטִירָד בֵּת מִי זָהָב • מִי זָהָב וְדָאֵי כְּמָה
 דְּאוּקִימְנָא בְּאֲדֵרָא • וְהָא בְּסַפְרָא דְאַנְדֵּרְתָּא
 דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא אֲתַמֵּר • וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתִּיו
 הֵדָּר הֵדָּר וְדָאֵי כְּמָה דְאַתְּ אִמְר פְּרִי עֵץ
 הֵדָּר וְשֵׁם אֲשֶׁתּוּ מְהִיטְבָּאֵל כְּמָה דְאַתְּ
 אִמְר כְּפֹת תְּמָרִים וְכְּתִיב צִדִּיק בְּתֵמֶר יִפְרַח

דְּאִיהוּ דְכַר וְנוֹקְבָא הָאֵי אֲתַקְרִיאת בֵּת
 מְטִירָד בֵּת מְהִיטְבָּא אֲתֵר דְּטִירָדִין כְּלָא
 לְאֲתַדְבַּקָּא וְאִקְרִי אָב וְכְּתִיב לֹא יָדַע אֲנוּשׁ
 עֲרֻכָּה וְלֹא תִמְצָא בְּאַרְצֵי חַחִיִּים דְכַר אֲחֵר
 בֵּת מְאֵמָא דְמִסְטֵרְהָא מִתְאַחְדִּין דִּינִין
 דְּטִירָדִין לְכֻלָּא בֵּת מִי זָהָב דִּינְקָא בְּתֵרִין
 אֲנִפִּין דִּנְהִירָא בְּתֵרִין גְּוִנִין בְּחֶסֶד וְכַדִּינָא •
 עַד לָא אִקְרִי עֲלֵמָא לָא הוּוּ מְשֻׁנְיָחִין אֲנִפִּין
 בְּאֲנִפִּין • וְכַגִּין כֵּד עֲלֵמִין קַדְמָאֵי אֲתַתְּרָבוּ
 וְעֲלֵמִין קַדְמָאֵי בְּלָא תַקּוּנָא אֲתַעֲבִידוּ •
 וְהִי הוּוּ דְלָא הוּוּ בְּתַקּוּנָא אִקְרִי זִיקִין נְצוּצִין
 כְּהָאֵי אוּמְנָא מְרַצְפָּא כֵּד אֲכַתְשׁ בְּמִנָּא
 דְּפִרְזָא אִפִּיק זִיקִין דְּכָל עֵיבֵר וְאַנּוּן זִיקִין
 דְּנִפְסִין • נִפְקִין לְהִיטִין וְנְהִירִין וְדַעֲכִין
 לְאַתֵּר • וְאַלִּין אִקְרוּן עֲלֵמִין קַדְמָאֵי וְכַגִּין
 כֵּד אֲתַתְּרָבוּ וְלָא אֲתַקְיָמוּ עַד דְּאַתְתַּקֵּן
 עֲתִיקָא קִדִּישָׁא וְנִפִּיק אוּמְנָא לְאוּמְנוּתִיהָ •
 וְעַד הָאֵי תַנִּינָא בְּמִתְנִיתָא דִּיקֵן דְּבוּצִינָא
 אִפִּיק זִיקִין בְּזִיקִין לְתַלְתָּא מָאָה וְעֵשְׂרִין עֵיבֵר
 וְאַנּוּן זִיקִין עֲלֵמִין קַדְמָאֵי אִקְרוּן וּמִיתוּ
 לְאַתֵּר לְבֵתֵר גִּפִּיק אוּמְנָא לְאוּמְנוּתִיהָ
 וְאַתְתַּקֵּן בְּדְכַר וְנוֹקְבָא • וְהִנֵּי זִיקִין אֲתַדְעִכוּ

ומותו השתא אתקים כלא * מבוצינא
 דקרדינוחא נפק נצוצא פשישא תקיפא *
 דבטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי ומתערבי
 באוירא דכיא ואתבסמו דא בדא כד
 אתהברו אבא ואמא * וההוא אב הוא
 רוחא דגניז בעתיק יומין * ביה אתגניז האי
 אוירא ואכליל דנצוצא דנפיק מבוצינא
 דקרדינוחא דגניז במעוי דאמא וכד
 אתהברו תרויהו ואתכלילו דא בדא נפיק
 גודגלתא חד תקיפא ואתפשט בסטרוי דא
 בסטרא דא ודא בסטרא דא כמה דעתיקא
 קדישא תלת רישין אשתכחו בחד * כד
 כלא אזדמן בתלת רישין כמה דאמינא *
 בהאי גודגלתא הועיר אנפין נטיר טלא
 מרישא תורא ודהוא טלא אתהזי בתרי
 גוני * ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין *
 ומהאי טלא דגודגלתא דא * טחנין מנא
 לצדיקיא לעלמא דאתי * וביה זמינן מיתיא
 דאחיא וקא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא
 בר ההוא זמנא * בזמנא דאזדו ישראל
 במדברא וזן להו עתיקא דכלא מהאי אתר
 מה דלא אשתכח לבתר * הדא הוא דכתיב

הנני ממטיר דכם דהם מן השמים * כמה
 דאת אמר ויתן לך האלהים מטל השמים *
 האי בההוא זמנא * דזמנא אחרא תנינן *
 קשים מזונותיו של אדם קמי קודשא בריך
 הוא * והא בזמנא תליא * בזמנא ודאי *
 ועד כן בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא
 מלתא אלא בזמנא תליא מלתא וכלא
 תלין בהאי מזנא כמה דאוקימנא * תשעה
 אלפין רבוא עלמין נטלין וסמכין עד האי
 גודגולתא * והאי אוירא דכיא אתכליל
 בכלא * וכיון דהוא אתכליל בכלא וכלא
 אתכליל ביה * אתפשטו אנפוי לתריין סטריין
 בתרי נהורין כלילן מכלא * ופד אסתכרו
 אנפוי באנפין דעתיקא קדישא כלא ארך
 אפים אקרי מאי ארך אפים אלא הכי
 תנינן בגין דאריך אפיה לחיביא ארך אפים
 אסותא דאנפין דהא לא אשתכח אסותא
 בעלמא אלא בזמנא דאשגחין אנפין
 באנפין *

בחקלא דגודגולתא נהרין תלת נהורין *
 ואי תימא תלת ארבע אנון כמה
 דאמינא אחסנתא דאבוי ואמיה * ותריין

גניזין דיקהון דמתעטרין כלהו ברישיה *
 ואנון תפלין דריש' לבתר מתחברין בסטרוי
 ונהרין ועאלין בתלת חדלי דגולגולתא *
 ונפקין כד חד בסטרוי ומתפשטין בכל
 גופא * ואלין מתחברין בתרי מוחי ומוחא
 תליתאה כליד לון ואחיד כהאי סטרא
 ובהאי סטרא * ומתפשט בכל גופא
 ואתעביד מגיה תרי גוני כלידן כחדא
 ומהאי נהיר אנפוי ואסהוד באבא ואמא
 גוני דאנפוי והוא אקרי דעת בדא כתיב
 כי אל דעות יי * ובגין דאיהו בתרי גוני לו
 נתבנו עלילות * אבל לעתיקא קדישא
 סתימאה דא נתבנו מאי טעמא נתבנו
 דהאי בגין דירית תרין חוקקין וכתיב עם
 חסיד תתחסד * והא בקשוט אוקימו חבריא
 דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
 ויגד הא אוקמוה דכלא דא דחכמתא *
 וכי בן רבקה הוא * בן רבקה וקא כתיב בן
 יצחק * דמוז וכלא דמיוז בחכמתא ועל האי
 אקרי שדים בכלא * וביה אתהוי מהימנותא
 ובגין כד כתיב ויגד יעקב ולא כתיב ויאמר
 חגי גוני כמה דנהרין בעטרא דרישא ועלין

בחללי דגולגולתא * הכי מתפשטין בכל
 גופא וגופא אתאחיד כהו אבל לעתיקא
 קדישא סתימא לא נתבנו וקא יאן ליה
 דהא כלא בחד אשתבח הידו לכלא חיים
 לכלא * לא תליא ביה דינא אבל כהאי לו
 נתבנו עלילות ודאי :

בגולגולתא דרישא תלין כד אנון רבון
 ואדפיין קוצי דשערין דאנון
 אכמין ומסתככין דא בדא אחידן דא בדא
 דאחידן בנהירו. עלאה דמתעטר ברישיה
 מאבא וממוחא דאתנהיר מאבא לבתר
 נפקין נימין על נימין מנהירו דמתעטר
 ברישיה מאמא ומשאר מוחי * וכלהו אחידן
 ומסתככי באנון שערין דאחידן מאבא בגין
 אנון מתערבין דא בדא ומסתככין דא
 בדא וכדהו מוחי אחידן בגולגולת' במוחא
 עלאה וכלהו משיכן אתמשכן מתלת חדלי
 דמוחא מתערבין בדכיא במסאבא בכל
 אנון טעמין ורזין סתימן ומתגלין ובגין כד
 כדהו מוחי רמיזי באנכי יי אלהיד * כמה
 דנהרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי
 דגולגולתא * כד אנון קוצין אכמין חפין ותקין

קְסָטְרָא דְאוּדְגִין וְהָא אוּקְיָמְנָא דְבְגִין כְּד
 כְּתִיב הִטָּה יְיָ אֲזַנְךָ וּשְׁמַע * מִכָּאן אוּקְיָמְנָא
 מֵאן דְבָעֵי דִירְכִין מִלְכָּא אוּדְגִיָּה דְקַבְלִיָּה *
 יִסְלַסְל בְּרִישֵׁיהּ דְמִלְכָּא וְיִפְנֶה שְׁעָרֵי מַעַד
 אוּדְגִי וְיִשְׁמַע לִיהּ מִלְכָּא בְּכָל מַה דְבָעֵי *
 בְּפִלְגֻוֹתָא דְשְׁעָרֵי מִתְאַחֲדָא חַד אֲרַחָא
 בְּאֲרַחָא דְעֵתִיק יוֹמִין * וּמִתְפָּרְשֵׁן
 מִנִּיהּ כְּד אֲרַחוּ דְפִקוּדֵי אוּרִיתָא * כְּד
 דִּיבְבָה וְיִלְלָה תִלְגֵן בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא וְאֲנֹן
 מִפְּרִישֵׁין רֶשֶׁתָא לְחִיבִיא דְלֹא יִדְעִין אֲנֹן
 אֲרַחִין הָדָא הוּא דְכְּתִיב דְרָד רְשָׁעִים
 כְּאִפְלָה וְכָד אֲלִין תִּלְגֵן בְּקוּצִין תְּקוּפִין וּבְגִין
 כְּד כְּדָהוּ תְּקוּפִין וְאוּקְיָמְנָא בְּאֲנֹן שְׁעִיעֵן
 אֲתַאחֲדֵן מְאֲרִיהוֹן דְּמִתְקָא דְרַחֲמִימוֹתָא *
 דְכְּתִיב כְּד אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת * וְכָד כְּד
 בְּגִין דְּמִשְׁכִּין מִמוּחִין סְתִימִין דְרַחֲמִי
 דְמוּחָא * וּבְגִין כְּד מִשְׁתַּכְּחִי כָּל חַד כְּפֹם
 אֲרַחוּ * מִחַד מוּחָא בְּאֲנֹן קוּצִין שְׁעִיעֵן *
 אֲתַמְשְׁכֵן מְאֲרִיהוֹן דְּמִתְקָא דְרַחֲמִימוֹתָא *
 דְכְּתִיב כְּד אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת * מִמוּחָא
 תִּנְיָנָא בְּאֲנֹן קוּצִין תְּקוּפִין אֲתַמְשְׁכֵן וְתִלְגֵן
 מְאֲרִיהוֹן דִּיבְבָה וְיִלְלָה * דְכְּתִיב בְּהוּ דְרָד

רְשָׁעִים כְּאִפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמַה יִכְשְׁלוּ מֵאִי
 קָא מִיִּרְי אֵלָא לֹא יִדְעוּ * כְּלוּמַר לֹא יִדְעִין
 וְלֹא בְּעָאן לְמַנְדַּע * בְּמַה יִכְשְׁלוּ * אֵל תְּקַרֵּי
 בְּמַה אֵלָא בְּאַמָּא יִכְשְׁלוּ בְּאֲנֹן דְּמִתְאַחֲדִין
 בְּסִטְרָא דְאַמָּא מֵאִי סִטְרָא דְאַמָּא גְּבוּרָה
 תְּקוּפָא דְמִינָהּ מִתְאַחֲדֵן מְאֲרִיהוֹן דִּיבְבָה
 וְיִלְלָה * מִמִּיָּהּ תְּלִיתָאָה בְּאֲנֹן קוּצִין דְּאֲנֹן
 בְּאֲמַצְעִיתָא אֲתַמְשְׁכֵן וְתִלְגֵן מְאֲרִיהוֹן
 דְּמִדִּין וְאַקְרוּן אֲנָפִין גְּהִירִין וְלֹא גְּהִירִין *
 וּבְהִנֵּי כְּתִיב פִּלְס מַעְגַּל תִּלְגֵּךְ וְכָלָא
 אֲשַׁתְּכַח בְּאֲנֹן קוּצִין וְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא *
 מִצְחָא דְגוּלְגַלְתָּא מִצְחָא לְאֲתַפְקֵדָא
 חִיבִיא עַד עוּבְדִּיהוֹן וְכָד הָאִי מִצְחָא
 אֲתַנְגֵּלָא * מִתְעֲרִין מְאֲרִיהוֹן דְּדִינִין לְאֲנֹן
 דְלֹא מִתְכַּסְּפִין בְּעוּבְדִּיהוֹן הָאִי מִצְחָא
 סִימְקָא כּוּרְדָּא וּבְשַׁעֲתָא דְאֲתַנְגֵּלָא מִצְחָא
 דְעֵתִיקָא בְּהָאִי מִצְחָא אֲתַתְּהִירַת חוּרָא
 כְּתִלְגָּא וְהָהִיא שְׁעֵתָא עֵת רְצוֹן אֲקַרֵּי לְכָלָא
 בְּסִפְרָא דְאַנְדְּתָא דְבִי רַב יִיבָא סְבָא אָמַר
 מִצַּח זְכִי מִצַּח מִצְחָא דְעֵתִיקָא וְאִי לֹא
 אֲשַׁדֵּי חַיִּית בֵּין תִּרְיִן אֲתֹן כְּמַה דְאֵת אָמַר
 וּמַחִין פְּאֲתֵי מוּאָב וְאוּקְיָמְנָא דְאֲקַרֵּי נַצַּח

באתון רצופין * וכמה נצחים חוו ואף עד גב
 דנצח אחרא * בנצח אחרא אסתלק אית
 נצחים אחרנין דמתפשטין בכל גופא בגין
 דבשבתא בשעתא דצלותא דמנחה בגין
 דלא יתער דינין * גליא עתיקא קדישא
 מצחא דיליה וכל דינין אתכפין ואשתכבו
 ולא אתעבידו * בהאי מצחא תלין ארבע
 ועשרין בתי דינין לכל אנון דחציפין
 בעובדיהון * כמה דכתיב ואמרו איכה ידע
 אד ויש דעה בעליון * והא עשרים אנון
 ארבע קמה לקבליהון דארבע מיתות בי
 דינא דלתתא דתלין מדעינא * ואשתארו
 עשרין ובגין כך לא מענישין בי דינא עקאה
 עד דישלים וסליק לעשרין שנין לקבליהון
 דעשרין בתי דינא במתניתא סתימאה דיקן
 תנינן לקבליהון דארבע ועשרים ספרים
 דאתכלין באורייתא *

עינין דרישא אנון עינין דלא מסתמרון מניהו
 חבביא עינין דנימין ודא נימין ובגין כך
 אקרו עיניו פיונים מאי יונים כמה דאת
 אמר ודא תוננו איש את עמיתו ועל דא
 כתיב ויאמרו לא יראה זה * וכתיב הנוטע

און דלא ישמע אם יוצר עין דלא יביט *
 תקונא דעד עינא שערי דמתשערן
 בשיעורא שלים מאנון שערין תלין שבע
 מאה אלפי מארי דאשגחיתא לאגחא
 קרבא וכדין קומי כדהו משולשלהון
 ומתפקחין עינין * כסותא דעד עינין גבינין
 מתאחדן בהו ואדף וארבע מאה רבוון
 מארי תריסין מתאחדן בהו ואנון אקרון
 כסותא דעינין וכל אנון דאקרון עיני יי לא
 פקחין ולא מתערין * בר בזמנא דאלין
 כסותי דגבינין מתפרשין אנון תתאי מעלאי
 ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי
 ויהבין אתר דאשגחא * מתפקחין עינין
 ואתחוי כמאן דאתער משנתיה ואסתחרו
 עינין וחמאן לעינא פקיהא ואתסחן בהורא
 דיליה וכד אתסחון אתכפין מאריהון
 דדינין לישראל ובגין כך כתיב עורה קמה
 תישן יי הקיצה

ארבע גונין אתחון באנון עינין * מאנון
 גהירין ארבע בתי דתפילין דנהרין
 ברהיטי מוחא שבעה דאקרון עיני יי
 דאשגחיתא נפקי מנון אכמא דעינא * כמה

דאוקימנא באדרא • דכתיב על אבן אחת
 שבעה עינים ואנון גונין מתדהטין בסטריהו
 מסמקא נפקין אחרנין מארי דאשגחותא
 דדינא ואנון אקרון עיני יי משוטטות בכל
 הארץ משטטות ולא משטטים בגין דכדוהו
 דינא מירוקא נפקין אחרנין דקימין לגלאה
 עובדין בין טב ובין ביש דכתיב כי עיניו על
 דרבי איש ואלין אקרון עיני יי משוטטים •
 משוטטים ולא משוטטות • בגין דאנון
 לתרין סטרין לטב ולביש • מחורא נפקין
 כל אנון רחמי כל אנון טבאן דמשתכחי
 בעלמא • לאוטבא דהו לישראל • וכדין
 מתסחין כל אנון תלת גוני דרחמא עליהו
 אלין גונין מתערבין דא גרא • ומתדבקן
 דא גרא • כל חד אוזיף דחבריה מגוני
 דיליה בר מחורא דכלהו בקידן ביה כד
 אצטריך הוא חפי על כלא כל גונין
 דלתתא לא יכלין כל בני עלמא לאסחרא
 לון חורא לאכמא לסומקא ולירוקא • והכא
 באשגחותא חד בלהו אתאחדן ואתסחין
 בחורא גבינוי לא משתכבין בר כד בעין
 גונין דחור לאשגחא בגין דגבינוי ידבין

אתר לאשגחא דכלהו גוני • ואי אנון לא
 ידבין אתר לא יכלין לאשגחא ולאסתכלא
 גבינוי לא קימין ולא משתכבין שעתא חדא
 שלימתא אלא פקחין וסתמין • סתמין
 ופקחין • משום עינא פקוחא דכאי עליהו
 ועל דא כתיב והחיות רצוא ושוב • והא
 אוקימנא כתיב עיניך תראנה ירושלים ניה
 שאנן וכתיב תמיד עיני יי אלהיך בה
 מראשית השנה • דהא ירושלים בעיא כן •
 דכתיב צדק ילין בה ובגין כד ירושלים ולא
 ציון • דכתיב ציון במשפט תפדה • דכלא
 רחמי • עיניך עינד כתיב • עינא דעתיקא
 קדישא סתימא דכלא השתא עיני יי אלהיך
 בה לטב ולביש כמה דאתחוי בגין כד לא
 אתקימו בקיומא תדיר והתם עיניך תראנה
 ירושלים כלא לטב כלא ברחמי •
 דכתיב וברחמים גדולים אקבצך •
 תמיד עיני יי אלהיך בה מראשית השנה •
 מרשית חסר א' כתיב ולא ראשית בא' דף
 מאן היא דלתתא ולעילא כתי השליך
 משמים ארץ תפארת ישראל • מאי טעמא
 השליך משמים ארץ משום דכתיב אלביש

שמים קדרות ועינין בקדרות בגונא אכמא
אתחפו מרשית השנה מאן אתר מסתכלין
בירושלם אלין עיני יי חזר ופירש מרשית
השנה דהוא דינא בלא אלף * ודינא
אתאחד בסטרהא אף על גב דלאו הוא
דינא ממש * ועד אחרית שנה * אחרית שנה
ודאי דינא אשתכח דהא כתיב צדק ידן
בה דהוא אחרית השנה * תא חזי אלף
בלחודוי אקרי ראשון * דכר באלף סתים
ונגזיז מה דלא אתידע * כד אתחבר האי
אלף באתר אחרא אקרי ראשית ואי תימא
דאתחברא לא * אלא אתגליא ביה ונהור
ליה * וכדין אקרי ראשית * ואפילו בהאי
ראשית לא אשגח בירושלים * דאלמלא
הות בהאי אתקימת תדירא * אבל
מראשית כתיב ולעלמא דאתי כתיב
ראשון לציון הנה הנם :

חוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרצופא כד
פרצופא ביה אשתמודע * חוטמא
דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא
דכל סתימין דחוטמא דעתיקא חיים דחיים
לכלא * דהא מתרין נוקבין נפקין רוחין

דחיון לכלא בהאי זעיר אנפין כתיב עזה
עשן באפו * בהאי תננא כל גוני אחידן ביה
בכל גונא וגונא אחידן כמה מאריהון
דינא קשיא דאחידן בההוא תננא * ודא
מתבסמין בלהו אלא בתננא דמדבחה
דלתתא ועל דא כתיב וירח יי את ריח
הניחח * מהו הניחח אתבסמותא דמארי
דינא נחת רוח * וירח יי את ריח הניחח את
ריח הקרבן לא כתיב אלא את ריח הניחח
דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא * וכד
דאתאחדן בהו בלהו מתבסמן וכמה
גבוראן מתאחדן בחדא * דכתיב מי ימדד
גבורות יי ישמיע כד תהדתו ודאי חוטמא
מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל שאר
אשין * ומחד נוקבא תננא * ודאי ודאי
משתככי באשא ותננא דמדבחה ואתגליא
האי עתיקא קדישא ואשתכך כלא * היינו
דאתמר ותהדתי אחטם לך * חוטמא
דעתיקא קדישא אריך ומתפשט ואקרי
אריך אפים * ודאי חוטמא זעיר * וכד תננא
שרי נפיק בבחידו ואתעביד דינא ומאן
מעכב דהאי חוטמא דעתיקא וכלא כמה

דאמינא באדרא ואתערנו חבריא ובספרא
 דרב המנונא סבא אוקים הני תרי נוקבי *
 מחד תננא ואשא * ומחד גיחא ורוחא טבא
 דאות ביה ימינא ושמאלא * וכתיב וריח לו
 כדבנון * וכנוקבא כתיב וריח אפך
 כתפוחים * ומה כנוקבא הכי כל שכן ביה
 ושפיר קאמר ומה דאמר וריח יי את ריח
 הניחח * הניחח בתרי סטרי חד נחא
 דאתנולא עתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין דהאי הוא נחא ואתכפמותא
 לכלא וחד אתכפמותא דלתתא בההוא
 תננא ואשא דמדבבא ובגין דאיהו
 מתרין סטרין כתיב נחח * וכלא בויעיר
 אנפין אתמר :

תרי אודנין למשמע טב וביש * ותרויהו
 סלקין לחד * דכתיב הטה אלהי אנך
 ושמע אודנא לגו * בגו דילה תלוא
 ברשימין עקומין * בגין דיתעבב קלא
 לאעלא במוחא ויבחין ביה מוחא ולא
 בבחילו דכל מלה דהוי בבחילו לא הוי
 בחכמתא שלימתא מאודנין אגין תלין כל
 מאריהון דגדפין דנטלין קלא מעלמא *

וכלהו הכי אקרין אזני יי * דכתיב בהו פי
 עוף השמים יוליד את הקול * פי עוף
 השמים יוליד את הקול * האי קרא קשיא *
 השתא מאי קול איכא הכא דהא רישא
 דקרא כתיב גם במדעד מדך אל תקלד
 במדעד כתיב ובחדרי משכבך * מאי
 מעמא פי עוף השמים יוליד את הקול *
 והא ליכא הכא קלא אלא ודאי כל מה
 דחשיב בר גש וכל מה דיסתכל בלבוי לא
 עביד מלה עד דאפיק לה בשפותיה * ואף
 עד גב דאיהו לא אתכון ביה ההיא מלה
 דאפיק מתבקע באוירא * ואזלא וסלקא
 וטסא בעלמא ואתעביד מניה קלא ודהיא
 קלא נטלין ליה מארי דגדפין וסלקין ליה
 למדכא ועייל באודנוי * הדא הוא דכתיב
 וישמע יי את קול דבריכם וישמע יי ויחר
 אפו ובגין כך כל צלותא ובעותא דבעי
 בר גש מקמי קודשא בריך הוא בעי
 דאפקא מלין בשפותיה דאי לא אפיק לון *
 לאו צלותיה צלותא ולאו בעותיה בעותא
 ובין דמלין נסקין * מתבקעין באוירא *
 וסלקין וטסין ואתעבידו קלא ונטיל לון
 מאי דנטיל ואחיד לון דאתר בתרא קדישא

ברישא דמלכא • מתלת חללי דמוחי נטיף
 נטיף לאודני • והוא אקרי נחל פרית •
 כמה דאת אמר נחל פרית פלומר פרותא
 דאודני • וקלא עייל בהוא עקימא
 ואשתאב בנהרא דהוא נטיפא וכדין
 אתעכב תמן ואתבחין בין טב לביש הדא
 הוא דכתיב כי און מלין תבחן מאי טעמא
 און מלין תבחן • משום דאתעכב קלא
 בהוא נהרא דנטיפא בעקימותא דאודני
 וקלא עייל בבהילו • ובגין כך אתבחין בין
 טב לביש • וחיך יטעם לאכול מאי טעמא
 וחיך יטעם לאכול בגין דיתעכב תמן וקלא
 עייל בבהילו בנופא ועל דא יטעם ויתבחן
 בין מתיקא למרירו בהאי נוקבא דאודני
 תלין נוקבין אחרנין • נוקבא דעינין • נוקבא
 דפומא • נוקבא דחוטמא • מההוא קלא
 דעייל בנוקבא דאודני אי אצטריך עייל
 לנוקבי דעינין • ונגעין דמעין מההוא קלא
 אי אצטריך עייל לנוקבא דחוטמא
 דפרדשקא ומפקי תננא ואשא מההוא
 קלא • הדא הוא דכתיב וישמע יי ויחר
 אפו ותבער בם אש יי • ואי אצטריך עייל
 דהוא קלא לנוקבא דפומא ומקיל וגזר

מלין מההוא קלא • כלא מההוא קלא
 דאודני עייל בכל נופא ואתרגיש מניה •
 כלא תליא בהאי אודנא • זכאה מאן
 דנטיר מלוי • על דא כתיב נצור לשונך
 מרע ושפתיה מדבר מרמה • האי אודנא
 קרי ביה שמיעה • ובשמיעה אתפליל אנן
 תלת מוחי • דאנן חכמה בינה ודעת •
 חכמה אתפליל ביה דכתיב ונתת לעבדך
 לב שומע • בינה כמה דאת אמר דבר כי
 כי שומע עבדך כי שומעים אנחנו • דעת
 כמה דאת אמר שמע בני וקח אמרי ומצותי
 תצפון אתך הא כלא תלין באודני • בהאי
 אודנא תלין צלותין ובעותין ופקיחא דעינין
 הדא הוא דכתיב הטה אלהי אזנך ושמע
 פקח עיניך וראה הא כלא ביה תליא
 בהאי אודנא תלין • עזאין דלא נפקין לבר
 בגין כך היא עקימא קנו ורזא דרזין סתימין
 ביה וי לההוא מגלה רזין • ובגין דהאי
 אודנא פגיש רזין ועקימותא דלגו נטיד לון
 לא גלי רזין לאנן דעקימין בארחהו אלא
 לאנן דלא עקימין הדא הוא דכתיב סוד
 יי ליריאיו ובריתו להודיעם דנטלי ארחוי
 ונטרי מלין ואנן דעקימין בארחהו נטלי

מלין ועידין לון בכהילן ולית בהו אתר
 לאתעכבא וכד נוקבין אחרנין מתפתחין
 ביה עד דנפקין מלין בנוקבא דפומא
 ואלין אקרון חכי דרא שגויאי דקודשא
 בריך הוא במתניתא דילן תנן כאלו קטיד
 גוברין וכאלו פלה לעבודה זרה וכדא
 בחד קרא דכתיב לא תלך רכיל בעמך לא
 תעמוד על דם רעיף אני יי מאן דעבר על
 האי רישא דקרא כאלו עבר על פלא
 ופאה חולקיהון דצדיקיא דעליהו כתיב
 ונאמן רוחו מכלסה דבר נאמן רוח ודאי
 דהא רוחא דילהון מאתר עזאה קדישא
 אשתדוף ובגין כד נאמן אקרון וסימן דא
 אוקימנא ההוא דמגלה רזין בידוע
 דנשמתייה לאו איהי מנופא דמלכא קדיש
 ובגין כד לית ביה רזא וקא מאתר דרזא
 הוא וכד יפוק נשמתייה לא אתדבקא
 בגופא דמלכא דהא לא אתריה הוא וי
 לכהוא בר נש וי ליה וי דנשמתייה ופאה
 חולקיהון דצדיקיא דמכסין רזין פל שכן
 רזין עלאין דקודשא בריך הוא רזין עלאין
 דמלכא קדישא עליהו כתיב ועמך כלם
 צדיקים לעולם ירשו ארץ :

אנפוי פתרין תקרובין דבוסמא כדהו
 סהדותא על מה דאמינא דהא
 סהדותא בהו תליא ובכלא תליא סהדות
 אבל היני תקרובי דבוסמא חורא וסמקא
 סהדותא לאבא ואמא סהדותא לאחסנא
 דירית ואחיד לון ודא במתניתא דילן
 אוקימנא כמה פרסי בין חורא לסמקא
 ואתפלילין ביה כחדא בסטרא דחורא כד
 אתנהיר מן גהירו דחורא דעתיקא חפיא
 ההוא חורא על סמקא וכלא בגהירו
 אשתכח וכדין כתיב יאר יי פניו אליך
 וכד תלין דינין בעלמ' אשתכחת סגירות
 בכלא וסמקא אתפשט באנפין והפיא על
 חורא וכדין פלא אשתכח בדינא וכדין
 כתיב פני יי בעשי רע וכלא בהאי תליא
 ובגין דסהדותא הוא בכלא כמה וכמה
 מארי תריסין מחכאן דהני גוני מצפאן דהני
 גוני כד נהירין גוני כל עלמין כדהו בחדו
 בזמנא דנהיר חורא כלא אתחזו בהוא
 גונא וכד אתחזו בסמקא כלא הכי אתחזו
 בהוא גונא באלין תקרובין דבוסמא שארי
 דקנא לאתחזאה מרישא דאודנין ונחית
 וסליק בתקרובתא דבוסמא :

שְׁעָרִין אֶכְמִין דְּדַקְנָא בְּתַקוּנָא יָאָה שְׁפִיר
כְּגַבְר תְּקִיף שְׁפִיר מְשַׁח דְּרִבּוּת
דְּדַקְנָא עֲלָאָה דְּעֵתִיקָא בְּהָאֵי דַקְנָא דְּזַעִיר
אֲנַפִּין אֲתַחֲוִי וְנִהִירוּ שְׁפִירוּ דְּהָאֵי דַקְנָא
בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין אֲשַׁתְּכַח וְכַל מְשַׁח דְּרִבּוּת
דְּתַלְתָּ עֶשֶׂר נְבִיעִין דְּדַקְנָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא
נְהִיר בְּהָאֵי דַקְנָא אֲשַׁתְּכַחוּ עֶשְׂרִין וְתַרְיַן
תְּקוּנִין * וְכַדִּין מִתְּבָרְכִין כְּלָהּוּ * וַיִּשְׂרָאֵל
סָבָא מִתְּבָרְכָא בְּהָאֵי * וְסִמֵּן בְּדָּ יִבְרַךְ
יִשְׂרָאֵל * כָּד תְּקוּנִין דְּדַקְנָא דָּא אֹקִימְנָא
בְּאֲדָרָא קְדִישָׁא * דְּכַלְהוּ מִתְּקוּנִין דְּעֵתִיקָא
אֲתַתְּקִנוּ * וְהָבֵא בְּעֵינָא לְגַלְגָּלָה מַה דְּדָא
אֲתַגְלִי תַמֵּן * בְּגִין דְּמִיעַד בְּלָא כְּסוּפָא שְׁתָּא
אֲנוּן תַּשְׁעָה אֶקְרוּן * תְּקוּנָא קְדִמָּאָה נְפַק
הֵהוּא נְצוּצָא בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינּוּתָא וּבְטָשׁ
בְּתַחֲוֹת שְׁעָרָא דְּרִישָׁא * מִתַּחֲוֹת קוּצִין דְּעַל
אוּדְנִין וְנַחֲוִית מְקַמִּי פִתְחָא דְּאוּדְנִין * עַד
רִישָׁא דְּפּוּמָא * הָא תְּקוּנָא דָּא מְעֵתִיקָא
קְדִישָׁא לָא אֲשַׁתְּכַח כְּד נְגִיד מוֹלָא
דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא וְתַלְיָא מְנִיָּה הֵהוּא
מְבוּעָא דְּחֻבְמָתָא אֵלָּא כְּד אִמָּא אֲתַמְשַׁבֵּת
וְאֲתַכְּלִיט בְּאוּרָא דְּכִיָּא הֵהוּא הוּרָא
נְקִיט אִמָּא * וְנְצוּצָא עֲאֵלָת וְנַפְקַת וְאֲתַאֲחַד

דָּא בְּרָא * וְאֲתַעְכִּידַת חָד תְּקוּנָא וְכַד
אֲצַטְרִיד סְלֵקָא דָּא עַד דָּא וְאֲתַכְּסוּא חָד
מְקַמִּי חָד * וּבְגִין כְּד כְּלָא אֲצַטְרִיד חָד
לְמַעַבְד נִיקְמִין וְחָד לְרַחֲמָא וְעַל הָאֵי תַאֲיִב
לְהָאֵי דַקְנָא דוּר מְלָכָא כְּמַה דְּאוּקִימְנָא *
בְּהָאֵי דַקְנָא תַשְׁעָה תְּקוּנִין אֲשַׁתְּכַחוּ וְשְׁתָּא
רְבוּזִין דְּתַלְיַן בְּהוּ וּמִתְּפַשְׁטִין בְּכַל גּוּפָא
וְאֵלִין שְׁתָּא דְּתַלְיַן תַּלְיַן בְּשַׁעְרֵי דְּתַחֲוֹת
תְּקַרוּכְתָּא דְּבוּסְמִין תַּלְתָּ מְהָאֵי סְטְרָא
וְתַלְתָּ מְהָאֵי סְטְרָא וּבִיקוּרוּתָא דְּדַקְנָא
תַּלְיַן תַּלְתָּ אַחְרָנִין חָד לְעִידָא בְּשַׁפּוּזִין *
וְתַרְיַן בְּאֲנוּן שְׁעָרִין דְּתַלְיַן עַד טְבוּרָא *
וְכַד הֵנִי שְׁתָּא תַּלְתָּ מְכָאן וְתַלְתָּ מְכָאן *
אֲתַמְשַׁבֵּן וְתַלְיַן כְּלָהּוּ בְּאֲנוּן שְׁעָרֵי דְּתַלְיַן
וּמִתְּפַשְׁטִין בְּכַל גּוּפָא וּבְגִין דְּהֵנִי תַּלְתָּא
אֲנוּן בִּיקוּרוּ דְּדַקְנָא יִתִּיר מְכַלְהוּ * כְּתִיב
בְּהוּ שְׁמָא קְדִישָׁא * דְּכְתִיב מִן הַמְּצַר
קְרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה לִי לֹא אִירָא *
וְהָא דְּאוּקִימְנָא בְּאֲדָרָא מִן הַמְּצַר קְרָאתִי
יְהוָה מֵאֲתַר דְּשָׂרֵי דַקְנָא לְאֲתַפְשָׁטָא דְּהוּא
אֲתַר דְּחִיק מְקַמִּי אוּדְנִין שְׁפִיר הוּא *
וּבְסִפְרָא דְּאֲנָדְתָּא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא הָכִי
אָמַר וְאוּקִימְנָא * דְּשְׁרוּתָא דְּדַקְנָא מְחַסְדַּ

עלמא • דכתיב קד יי הגדולה והגבורה
 והתפארת • וכלא הכי הוא והכי שארי
 ותשעה אתמשכן ותלון בדקנא ומקמי
 אודנין הכי שארי וקיומא לא מתקיימין
 אלא באתר אחרא כמה דאוקימנא • וכד
 אצטריך עלמא לרחמי • אתגליא מזלא
 קדישא וכל הני תקונין דבדיקנא יקורא
 דזעיר אנפין בלהו רחמי משתכחי וכד
 אצטריך לדינא מתחזיא דינא וכדין עבדין
 נוקמין לשנאייהון דישרא לאנון דעקין להו
 כל יקירו דדקנא באנון שערי דתלין אנדו
 משום דכלא בהאי תלין • כד הני שערי
 דדקנא דזעיר אנפין בלהו קשישין תקפין •
 משום דכלהו אכפין לדינן בשעתא דמזלא
 קדישא אתגלי וכד פעה לאנחא קרבא
 בהאי דקנא אתחזי כגבר תקיף מארי
 נצחן קרביא וכדין מריט מאן דמריט
 ואגליש מאן דאגליש הני תשעה תקונין
 אמרן משה ומנא תנינא • בשעתא
 דאצטריך לאהדרא לון בלהו רחמי ואף
 עד גב דתליסר תקונין לא אמרן השתא
 בכוונא תליא מלתא • דהא לא יעוד בהני
 תקונין לאדברא אלא במזלא אתבון

ואדבר ליה הדא הוא דכתיב ועתה יגדל
 נא כח יי מאן כח יי • ההוא דאקרו מזלא
 קדישא סתימא דכל סתימין דחילא דא
 ונהירו דא ממזלא תלי • וכיון דאמר משה
 דא ואדבר דא ואתבון ביה אמר הני
 תשעה תקונין דתלין בזעיר אנפין בגין
 דינהירו בלהו וכלא ישתכח דינא ועל דא
 כלא במזלא תלי האי דקנא כד שראן
 שערי לאתערא אתחזי כגבר תקיף כגבר
 מארי נצה קרבין בהאי דקנא נגיד משה
 הרבות מעתיקא סתימאה כמה דאת אמר
 כשמן הטוב עד הראש יורד על הזקן וכן
 אהרן • אדין שערי דא חפין על שפון •
 ושפון בלהו כמקין פורדא • דכתיב
 שפתותיו שושנים שפון מרחשן גבורה •
 מרחשן חכמתא • באנון שפון תלין טב
 וכיש חיי ומותא באלין שפון תלין מאריהון
 דאתערותא • דכד מרחשין אלין שפון •
 מתערין כלא למגור דינא בכד בתי דינין
 דאקרון עירין • דכתיב בגזרת עירין פתנמה
 מאי עיר • בספרא דאגדתא תנינן כמה
 דאת אמר ויהי ערך • דמתערין דינין לאנון
 דלא אתרחימו לעילא • בגין כד מתערין

אקין האנון מארי דכבו להו ועם כל דא
בתרי גוני ברחמי ודינא ועל דא אקרון
עיר וקדיש דינא ורחמי ובאלין שפון אתחוי
פומא כד אתפתח רוחא דנפיק מן פומא
ביה מתלבשין כמה אקף ורבבן וכד
אתפשט מתלבשין ביה נביאן מהימני
וכלהו פי יי אקרון כד מלין נפקין מן פומא
ומתרחשין בשפון מנהרין לכודהו תמני
סרי אלפי עדמין עד דמתקשרין כלהו
כחדא בתמניסר ארחין ושבילין
דאשתמודען וכלא מחכאן לפומא דא
בדא בלישן ממלל רברבן בקטרא דשיהרא
בעוטרא ועל דא כתיב חבו ממתקים
ממתקים ודאי מאי חבו כמה דאת אמר
וחד יטעם לאכול וכדו מהמדים אש
ומים אשא ומיא מתתקנין ויאן בציוריו
דהא גוני מתחברן כחדא חבו באתון
רשימן דמתנגדפן בעטרוי גלידין
אחיהע בגרון א דטרוד מלכין ומהעדא
מלכין ומהקם מלכין ח' דטרוד
ונחית וסליק ועטיר כביש באשא גלוד
ברוחא ה' ינוקא דאימא סטיר לנוקבא
אתפשט לנוקבא רבא בתיואובתא דקרתא

קדישא דמתקשרי אתרין דא בדא כמה
דאת אמר הר דמור גבעת הקבונה ע'
מיהרא דטיפסא גליפא בשפסא רהיטין
דענפין מתארתין לסטרוי לרוחין גליפין והא
ברוי דאתון דשלמה מלכא אתעטרו אלין
אתון דא בדא גיב"ק בחד כמה דאת
אמר וחד יטעם לאכול היאכל תפל מבלי
מלח וכתוב והיה מעשה הצדקה
שדום הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
וגו" מתוקים ודאי דוד מלכא אמר גם
עבדך נזהר בהם אסהדנא עלי דכל יומאי
אזדהרנא בהו דלא לאטעאה בהו בר יומא
חד דעטרנא עטרי מלכא במערהו דמרוגיא
והמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
דמרוגיא ואזדעזענא מההוא יומא
אזדהרנא בדעתאי בהו וקא שביקנא לון
כל יומאי ובאה חולקיה מאן דאזדטר
במתיקא דמלכא וטעים בהו כדקחוי עד
דא כתיב טעמו וראו פי טוב יי וכתוב
לכו לחמו ברחמי אתפשט דכורא
בדעת ואתמלין אכסדרין ואדרין מרישא
דגולגלתא שרי ואתפשט בכל גופא מחווי
וידרועוי ובכלא מאחורוי אתדבק נצוצא

דבוצינא דקרדינותא וקהטא ואפיק
 גודגלתא חדא סתימא מפל סטרוי ונהירו
 דתרו מוחי גליפן ביה ואתדבקת בסטרוי
 דדכורא בגין כד אתקרי יונתי תמתי אל
 תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי שערוי
 דנוקבא בליזן ביה גוני כדכתיב ודלת
 ראשך בארנמן * אתקטר גבורה בחמש
 גבוראן ואתפשטת נוקבא בסטרהא *
 ואתדבקת בסטרוי דדכורא עד דאתפרשא
 מסטרוי ואתיאת לאתחברא עמיה אנפין
 באנפין וכד מתחברן מתחזין חד גופא
 ממש מהכא אוליפנא דכר בלחודוי אתחזי
 פלג גופא וכלא איהו רחמי וכך נוקבא
 וכד מתחברן כחדא אתחזי כלא חד גופא
 ממש והכי הוא * אוף הכא כד דכר
 אתחבר בנוקבא כלא הוא חד גופא
 ועלמין כלהו בחרו דהא כלהו מגופא
 שלים מתברכין * והיינו רוא על בן ברדיי
 את יום השבת ויקדשהו * דהא אשתכח
 כלא בחד גופא שלים * דהא מטרוניתא
 אתדבקת במלכא ואשתכח גופא חד *
 ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא *
 ומחכא מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא *

אקרי פלג גופא ולית ברכתא שריא במלה
 פנימא וחסרה אלא באתר שלים במלה
 שלים וזא בפלגות מלה ופלגות מלה לא
 אתקיים לעלמין וזא אתברכא לעלמין נוי
 דנוקבא כלא מנוי דדכורא הוא והא
 אוקימנא מלי ואשתמודען ביני חבריא *
 מהאי נוקבא מתאחדן כל אנון דלתתא
 מנה ינקין ומתברכין והאי אתקריאת אם
 דכדהו כמה דאחרא אם לגופא וכל גופא
 מנה ינקא כד האי אם לכדהו אחרנין
 דלתתא כתיב אמור לחכמה אחותי את
 אית חכמה ואית חכמה והאי נוקבא
 אתקרי חכמה ועירא לגבי אחרא ועל
 דא כתיב אחות לנו קטנה ושדים אין לה *
 דהא דא בגלותא אתמשך אחות לנו
 קטנה ודאי קטנה אתחזי אבל רברבא
 היא וסגיאה היא דהא היא שלימו דנטייל
 מפלא כמה דכתיב אני חומה ושדי
 כמגדלות ושדי דהא מלין אנון לינקא
 לכלא * כמגדלות דאנון נהרין רברבין
 דנפקי מאמא עלאה * תו אתפשט דכורא
 בימינא ושמאלא בירותא דאחסנא * וכד
 גוני אתחברו אקרי תפארת * ואתתקן כד

גופא ואתעביד איקנא רברבא ותקיף
 שפיר ויאה תחתיהו תטיל חיות ברא
 ובענפיהו ידרן צפרי שמיא * ומזון לכלא
 ביה דרועוי ימינא ושמאלא * בימינא חיים
 וחסד בשמאלא מיתה וגבורה * מעוי
 אתתקן בדעת * ואתמלין פד אכסדרין
 ואדרין כמה דאמינא דכתיב ובדעת
 חדרים ימלאו * תו אתפשט גופא בתרין
 שוקין ומתאחדן ביניהו תרין בולין ותרון
 ביעי דדכורא דכל משחא דרבות וחיילא
 דכל גופא בהו אתכנש דכל חילין דגנפי
 מנהון נפקין ושרין כללא בפום אמה * ובגין
 כך אקרון צבאות ואנון נצה והוד * תפארת
 ידויד * נצה והוד * צבאות * ובגין כך
 ידויד צבאות * אמה דדכורא סיומא דכל
 גופא * ואקרי יסוד * ודא הוא דגנא
 דמבסם לגוקבא * וכד תיאובתא דדכורא
 לגבי נוקבא בהאי יסוד * עייל לגוקבא
 לאתר דאקרי ציון דהתם הוא אתר פסותא
 דנוקבא בבית רחם לאתתא ובגין כך יי
 צבאות אקרי יסוד * פתיב פי בחר יי בציון
 איה למושב לו * כך אתפרשת מטרוניתא
 ואתחברת במלכא אנפין באנפין *

במעלי שבתא אתעביד כללא חד גופא
 וכדין יתיב קודשא בריך הוא בכרסיה
 ואקרי כללא שמא שלים שמא קדושא
 בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין *
 כל אלן מלין סליקנא עד יומא דא
 דאתעטר בהו לעלמא דאתי * והשתא
 אתגלין הכא נכאה חולקי * האי מטרוניתא
 פד אתחברת עם מלכא כל עלמין מתברכן
 ואשתכחו בחדותא דכללא כמה דדכורא
 כליל בתלתא ושרותא בתלתא * כך כללא
 הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרוניתא
 לא מתברבא אלא בכללא דתלתא אלן
 דאנון נצה הוד יסוד ומתבסמא ומתברכא
 באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא *
 דכתיב פי שם ציה יי את הברכה דהא
 תרון דרגין אנון לעילא ותתא ובגין כך
 לית רשותא למועל תמן * בר פהנא רבא
 דאתי מפטרא דחסד בגין דלא עייל
 לההוא אתר דלעילא אלא ההוא דאקרי
 חסד ועייל בקדש הקדשים * ומתבסמא
 נוקבא ומתברכא האי קדש הקדשים בגו
 דגו אתר דאקרי ציון * ציון וירושלמי * תרון
 דרגין אנון חד רחמי וחד דינא * ציון דכתיב

ציון במשפט תפירה ירושלם דכתיב צדק
 ילין בה כמה דאוקימנא וכד תיאובתא
 דדכורא לגבי נוקבא הכא הוא וקרין
 להו ברכה דמתמן נפקי ברכו לכהו
 עלמין וכהו מתברכן האי אתר אקרי
 קדש וכל קדשים דדכורא עיילין תמן
 בההוא דרגא דאמינא וכהו אתין מרישא
 עקאה דגולגלתא דדכורא מסטרא דמוחי
 עקאי דשרין ביה ונגיד ההוא ברכה בכל
 שיפי גופא עד אנון דאקרון צבאות וכד
 ההוא נגידו דאתנגיד מפל גופא מתכנשי
 תמן ועד דא אקרון צבאות דכל צבאות
 דעלאין ותתאין מתמן נפקין וההוא נגידו
 בתר דאתכניש תמן שרין ליה בההוא יסוד
 קדישא כלל חורא בגין כד אקרי חסד
 וההוא חסד עייל לקדש הקדשים
 דכתיב כי שם צנה יי את הברכה חיים
 עד העולם :

אמר רבי אבא לא סוים בוצינא קדישא
 למימר חיים עד דאשתככו מדוי ואנא
 כתבנא פי' ולמי הכותב סברנא למכתב טפי
 וקא שמענא וקא זקיפנא רישאי דנהורא
 הוה סגני וקא הוה יכילנא לאסתכלא

אדהכי אזיעזענא שמענא קלא דקארי
 ואמר ארד ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו
 קד' שמענא קלא אחרא חיים שאד ממד
 נתת לו ארד ימים עולם ועד כל ההוא
 יומא לא אפסיק אשא מן ביתא וקא הוה
 מאן דמטי לגבי דקא יכילו דנהורא
 ואשא הוה בסוחרניה כל ההוא יומא
 נפילנא עד ארעא וגעענא בתר דאזיד
 אשא חמינא לבוצינא קדישא קדש
 הקדשים דאסתק מן עלמא אתעטר
 שכיב על ימיניה ואנפוי חיכין קם רבי
 אלעזר בריה נטיל ידוי ונשיק לון ואנא
 להיבנא עפרא דתחות רגלוי בעוי חבריא
 למכבי וקא יכילו למקלא שארו חבריא
 בבכיה ורבי אלעזר בריה נפל תלת זמנין
 וקא יכיל למפתח פומיה לבתר פתח
 ואמר אבא אבא תלת הוו חד אתהורו
 השתא תנוד חיותא צפראן טאסין משתקען
 בנוקבא דימא רבא וחבריא פלהו שתנין
 דמא קם רבי חייא על רגלוי ואמר עד
 השתא בוצינא קדישא מסתפל עלן השתא
 לאו הוא ערן אלא דאשתדקה ביקרייה
 קם רבי אלעזר ורבי אבא נטלו ביה

בְּטָקְרָא דְסַקְלָא כְסֵא עֲשׂוּי מֵאֲרִיגַת קְלִיפּוֹת עֲלִים
 כְּמוֹ אֲסַלְלָה מֵאֵן הָמָא עֲרֵבּוּבִיא דְחֶבְרִיא וְכָל
 בֵּיתָא הָוֵה סְלִיק רִיחִין * סְלִיקוּ לִיה בְּפּוּרִיָּה
 וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ בִּיה אֶלָּא רַבִּי אֲלַעְזָר וְרַבִּי
 אָבָא * אַתּוּ טְרִיקִין וּמְאִרִי תְרִיסִין דְכֶפֶר
 צְפִירִי וְהוּוּ בְּנֵי מְרוּנְיָא צֹחִין בְּקִטְרִין וְטְרִידִי
 בְּהוּ דְחֻשִׁיבּוּ דְלֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן בְּתַר הַנְּפֵקָה
 פּוּרִיא הָוֵה סְלִיק בְּאֹוִירָא וְאֲשָׂא הָוֵה לְהִיט
 קַמֵּיה שְׁמַעוּ קָלָא עוּלוּ וְאַתּוּ וְאַתְכֻנְשׁוּ
 לְהַלּוּדָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן * יְבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַד
 מִשְׁכַּבּוֹתָם * כִּד עֵאל לְמַעְרְתָא שְׁמַעוּ קָלָא
 בְּמַעְרְתָא * זֶה הָאִישׁ מְרַעִישׁ הָאָרֶץ מְרַגְזֵי
 מַמְלָכוֹת * כַּמָּה פְטָרִין בְּרַקִּיעָא מִשְׁתַּכְּבִין
 בְּיוֹמָא דִּין * בְּגִינְךָ דְנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
 דְמֵאֲרִיָּה מִשְׁתַּבַּח בִּיה בְּכָל יוֹמָא זְכָאָה
 חוֹדְקִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא כַּמָּה גְּנִיזִין עֲלֵאִין
 מִסְתַּמְרִין לִיה עֲלִיָּה אֲתַמַּר וְאַתָּה
 לָךְ לְקִץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְדָךְ
 לְקִץ הַיָּמִין *

ואומרים קדיש על ישראל *

שיר לכבוד אדוננו הרשב"י ז"עא ס' שמעון לביא

בְּר יוֹחָאי נְמַשְׁחַת אֲשֶׁרִיךְ * שְׁמֵן שְׁשׁוֹן
 מִחֶבְרִיךְ *
 בְּר יוֹחָאי שְׁמֵן מִשְׁחַת קָדֵשׁ * נְמַשְׁחַת
 מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ * נְשֹׂאת צִיץ גִּזְר הַקֹּדֶשׁ *
 חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֶרְךָ *
 בְּר יוֹחָאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּת * יוֹם גִּסְתָּ יוֹם
 אֲשֶׁר בְּרַחַת * בְּמַעְרַת צוּרִים שְׁעַמְדַת *
 שֵׁם קְנִיַת הוֹרֶךְ וְהַרְרֶךְ *
 בְּר יוֹחָאי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים * דְּמוּדֵי יַי הֵם
 לוֹמְדִים * אוֹר מוֹפְלָא אוֹר הַיְקוּד הֵם
 יוֹקְדִים * הֵלֵא הַמָּה יוֹרוּךְ מוֹרֶךְ *
 בְּר יוֹחָאי וְדַשְׁדָּה תְּפוּחִים * עֲלִיתָ לְדַקּוּט
 בּוּ מְרַקְחִים * סוּד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם נְאֻמַּר בְּעִבּוּרְךָ *
 בְּר יוֹחָאי נְאֻזְרַת בְּגִבּוּרָה * וּבְמַלְחַמַת אִישׁ
 דֵּת הַשְּׁעָרָה * וְהֶרֶב הוֹצֵאת מִתְּעָרָה *
 שְׁלֶפֶת נְגַד צוּרְרִיךְ *
 בְּר יוֹחָאי לְמָקוֹם אֲבִי שֵׁישׁ * הַנְּעֵתָ לְפָנַי
 אֲרִיָּה לִישׁ * גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ *
 תְּשׁוּרֵי וּמִי יִשׁוּרְךָ *

בר יוחאי בקדש הקדשים * קו ירוק מחדש
 חדשים * שבע שבתות סוד המשים *
 קשרת קשרי שין קשריך *
 בר יוחאי יוד חכמה קדומה * השקפת
 לכבודו פנימה * לב נתיבות ראשית
 תרומה * את פרוב ממשח זיו אורך *
 בר יוחאי אור מופלא רום מעלה * יראת
 מדהביט כי רב דה * תעלומה ואין
 קורא דה * נאמת עין לא תשוך *
 בר יוחאי אשרי יולדתך אשרי העם הם
 לומדיך * ואשרי העומדים על סודך *
 לבושי השן תמיד ואוריך *
 בר יוחאי נמשחת אשריך * שמן ששון
 מחבריך *

מזמור ליהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה

סדר קרית שמע על המטה

מעט קודם חצות לילה אומר

א מדך נאמן * שמע ישראל *

וגומר כולה עד אני ה' אלהיכם וכופל

ה' ואלהיכם אמת * ואחר כך אומר

יעזרו חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם *
 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות
 בידם * הגה מטתו שלשלמה ששים גבורים
 סביב דה מגבורי ישראל * כלם אחוזי
 חרב מדמרי מדחמה איש הרבו על ירכו
 מפחד בקילות * ג"ס ואס"ך לו' שלסה פעמים
 יברכה יי וישמרך * יאר יי פניו אריך ויחנך *
 ישא יי פניו אריך וישם דך שלום *
 יושב בסתר עדיון בצל שדי יתלונן * אמר
 קיי מחסי ומצודתי אדחי אבטח בו *
 כי הוא יציקך מפח יקוש מדבר הוות *
 באברתו יסך דך ותחת כנפיו תחסה צנה
 וסוחרה אמתו * לא תירא מפחד לילה מחץ
 יעוף יומם * מדבר באפל יהלוד מקטב
 ישוד צהרים * יפל מצדך אלה ורבבה
 מימניך אלה לא יגש * רק בעיניך תביט
 ושדמת רשעים תראה * כי אתה יי מחסי *

אָנא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
 קִבֵּל רַגְלֵי עַמְּךָ שְׂגָבֵנו טַהַרְנוּ נוֹרָא :
 גַּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמַרְם :
 בְּרַבְס טַהַרְם רַחֲמֵי צְדָקְתְךָ תָּמִיד גְּמַדְם
 חֲסִין קָדוֹשׁ כְּרוּב טוֹבְךָ גַּהֵל עֲדָתְךָ : יְחִיד
 גַּאֵה לְעַמְּךָ פָּנֵה זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ : שׁוֹעֲתֵינוּ
 קִבֵּל וְשִׁמְעַ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת :

והוור פסוק שכנגד אותו היום שלשה פעמים

בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִית אֹתִי יי אֵל אִמַּת :
 ובחצות הלילה יברכו ברכות השחר עד שאינו בן
 ברית : רק ברכות התורה לא יברך עד שיעלה
 עמוד השחר :

ואחר כך ילמדו סדר תקון לאה

- א כאיד תערוג * מומור מג
- ב שפמני אלהים * מד
- ג דה הארץ ומלואה * כה
- ד למנצח בנינות * סז
- ה אודה ה' בכל לבב * קיג
- ו כבוא איו נתן הנביא * נא

תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם :
 אֲתָה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה דִּחְנָנָה כִּי
 כָּא מוֹעֵד : כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִיָּה וְאֶת

עֲפָרָה יְחַנְּנוּ : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה גְּדַחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת שׁוֹבֵת צִיּוֹן הָיִינוּ
 כְּחוֹלְמִים : אִזּוּ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וְדִשׁוֹנֵנוּ
 רַגְלֵה אִזּוּ יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם
 אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמַחִים :
 שׁוֹבֵה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב :
 הַזְרַעִים בְּדַמְעָה בְּרַגְלֵה יִקְצְרוּ : הַדֹּקֵךְ יִלְךְ
 וּבִכְה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזְרַע בֹּא יְבֵא בְּרַגְלֵה
 נִשְׂא אֲדָמוֹתָיו :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עֲדֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדִּרְשׁ לָנוּ שׁוֹבֵה
 עֲדֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִדְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ
 רְצוֹנְךָ בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבַתְחִלָּה כּוֹנֵן בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ עַד מְבוֹנוֹ הֲרֵאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ שְׂמַחֲנוּ
 בְּתַקּוּנוֹ וְהֵשֵׁב שְׁכִינְתְךָ דְּתוֹכּוּ וְהֵשֵׁב
 כְּהֵנִים לְעִבּוֹדְתֶם וְלוֹיִם דְּרוֹכְכֶם לְשִׁירָם
 וְלִזְמָרָם וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נַעֲלָה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ יי יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲדֵנוּ בְּשִׂמְחָה
 לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
 אֶת קַרְבָּנוֹת הַחוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם

ומוקפים כהלכתם : ויהי נועם וכו'

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון
 עלמין אנת הוא חד ולא בחשבין
 אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא
 על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בך
 כדל אנת הוא דאפקת עשר תקונין וקרינן
 לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימין
 דלא אתנגין ועלמין דאתנגין ובהון
 אתכסיאת מבני נשא ואנת דקשיר לון
 ומיחד לון ובגין דאנת מקנאו כד מאן
 דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר
 אתחשיב ליה כאלו אפריש בך ואלין
 עשר ספירן אנון אזלין כסדרן חד אריד
 וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהוג
 לון ולית מאן דאנהוג קד לא לעילא
 וקא לתתא וקא מכד סטרא לבושין
 תקנת לון דמניהו פרחין גשמתין דבני
 נשא וכמה גופין תקנת לון דאתקריאו
 גופא דגבי לבושין דמכסין עליהון
 ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא
 גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא
 נצח והוד תרין שוקין יסוד סיומא דגופא
 אות ברית קודש מלכות פה תורה שבעל

פה קרינן קה חכמה מוהא איהו מחשבה
 מלגנאו בינה לבא ובה הלב מבין ועל
 אלין תרין כתיב הנסתרות ליי אלהינו
 כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה
 אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו
 קרקפתא דתפלי מלגנאו איהו יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א דאיהו ארץ אצילות דאיהו
 שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי כמא דאשקי
 לאילנא ואתרבי בההוא שקיו
 רבון עלמין אנת הוא עדת העלות וסבת
 הסבות דאשקי לאילנא בההוא
 נביעו וההוא נביעו איהו כגשמתא לגופא
 דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון ולית
 דיוקנא מכד מה דלגנאו ולבר
 ובראת שמיא וארעא ואפקת מנהון
 שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא
 אילגין ודשאין ונגתא דעדן ועשבין וחיין
 ועופין ונוגין ובעירין ובני נש' דאשתמודע
 בהון עלאין ואיד יתנהגון בהון עלאין ותתאין
 ואיד אשתמודען מעלאי ותתאי ולית
 דידע בך כדל ובר מנד לית יחידא
 בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע ארון על

פלא * וכל ספירן כל חד אית ליה שם
 ידיע * ובהון אתקריאו מלאכיא * ואנת
 לית קד שם ידיע דאנת הוא ממלא כל
 שמדון ואנת הוא שלימו דבקהו * וכד אנת
 תסתלק מנהון * אשתארו בלהו שמהן
 כגופא בקא גשמתא אנת חכים ולאו
 בחכמה ידיעא * אנת הוא מבין ולאו
 מבינא ידיעא * לית קד אתר ידיעא אלא
 לאשהמודעא תקפך והיך לבני נשא *
 ולאחזאה לון איך אתנהיג עקמא * בדינא
 וברחמי דאנון צדק ומשפט כפום עבדיהון
 דבני נשא * הין איהו גבורה * משפט
 עמודא דאמצעיתא * צדק מלכותא קדישא
 מאוני צדק תרין סמכי קשוט * הין צדק
 אות ברית * פלא לאחזאה איך אתנהיג
 עקמא * אבל לאו דאית לך צדק ידיעא
 דאיהו דין * ולאו משפט ידיעא דאיהו
 רחמי * ולאו מבד אלין מדות כלל * קום
 רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך * דהא
 רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על
 ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום
 בר נש עד כען *

קם רבי שמעון פתח ואמר קד יי הגדולה
 והגבורה והתפארת והנצח וההוד כו
 כל בשמים ובארץ קד יי הממלכה
 והמתנשא לכל דראש * עלאין שמעו אנון
 דמיבין דחברון ורעיא מהימנא אתערדו
 משנתכון * הקיצו ורננו שוכני עפר * אלין
 אנון צדיקיא דאנון מפטרא דההוא
 דאתמר בה אני ישנה ולפי ער * ולאו
 אינון מתים * ובגין דא אתמר בהון הקיצו
 ורננו * רעיא מהימנא אנת ואבהון
 הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא דאיהו
 ישנה בגלותא * דעד כען צדיקיא בדהו
 דמיבין ושנתא בחוריהון * מיד יהיבת
 שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא
 ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עקד
 אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע
 אתון דיקיה * ויימא בהון פתחי לי אחותי
 רעיתי יונתי תמתי * דהא תם עונך בת
 ציון לא יוסף להגלותך * שראשי נמלא
 טד * מאי נמלא טד אלא אמר קדשא בריך
 הוא * אנת חשבת דמיומא דאתהרב בי
 מקדשא דעאלנא בביתא דידי ועאלנא

בִּישׁוּבָא לָאוּ הֵכִי דְקָא עֲאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא
 דְּאַנְתָּ בְּגִלּוּתָא • הֵרִי קָדְ סִימְנָא שְׂרָאשִׁי
 גְּמֻלָּא מְלֵ ה"א שְׂכִינְתָּא • שְׁלִימוּ דִּיקָה
 וְחַיִּים דִּיקָה אִיהוּ מְלֵ • וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א
 וּא"ו • וְה"א אִיהוּ שְׂכִינְתָּא דְקָא מְחַשְׁבֵּן
 מְלֵ אֲלָא יו"ד ה"א וּא"ו דְסֻלְקוּ אֲתוֹן
 לְחַשְׁבֵּן מְלֵ • דְאִיהוּ מְלֵיָא לְשְׂכִינְתָּא
 מְנַבְעֵי דְכָל מְקוּרִין עֲקָאִין מִיד קָם רַעִיָא
 מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיהֵ • עַד כְּאֵן
 רְזָא דִּיחֻדָּא • בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן •

יהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין סתימא
 דכל סתימין רעוא דכל רעוין סתימא דכלא
 דיתמשך טלא מניה למלייא רישיה דועיר אנפין
 ולחטייל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעותא
 ובהדוותא דכלא ויתמשך מתמן רעותא ורחמי חנא
 וחסדא בנהירו דאנפין ברעותא וחרוה עלינו ועל כל
 בני ביתנו ועל כל הגלויים אלינו ועל כל בני ישראל עמיה
 ויפרקינן מכל עקתיין בישין דייתון לעלמא ויומין
 וייתיהיב לנא ולכל נפשתנא מזונא טבא ופרנסה טבתא
 בלי צרה ועקתא ממולא דכל מזוני ביה תליין וישוביננא
 מעינא בישא ומחרבא המלאך המות ומדינה של גיהנם
 וייתי לנא ולכל נפשתנא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי
 ומזוני ריחי מן קדמיה וישלח לנו משיח צדקיננו בב"א •
 ודיך נפש אב הרחמן • משוך עבדך אל רצונך • ירוץ
 עבדך כמו איל • ישתחוה אל מול הדרך • כי
 יערב לו ידידותך • מנופת צוף וכל טעם

ההוד נאה ויו העולם • נפשי חולת אהבתך • אנא אל
 נא רפא נא לה • בהראות לה נועם ויוך • אז
 תתחזק ותתרפא • והיתה לה שמחת עולם •
 ותיק יהמו רחמיך • וחוסה נא על בן אהובך • כי זה
 כמה נכסוף נכסף • לראות בתפארת עווד • אנא
 אלי חמדת לבי • חוסה נא ואל תתעלם •

הגלה נא ופרוש חביב • עלי את סכת שלומך • תאיר
 ארץ מכבודך • נגילה ונשמחה בך • מהר אהוב
 כי בא מועד • וחננו כימי עולם •

יחיד ואין בלתו אחר • אל בשירי זמרה בוחר • יושב
 ברום שמי זבול • ומצמיח כל עץ יבול • גדול
 בלי חקר וגבול • יום פניך אשחר •

שברתי עד עת בא שילה • ישוב נדחי ידים דגלו • אם
 יתמהמה אהכה לו • כי בא יבא לא יאחר •

רדוף אויבי ואשיגם • וכדונג תמוגגם • בניא צלמות
 נהגם • האורם משחור עהר •

אל ישוב דך ממך נכלם • צור מבטחי מלך עולם •
 משוועת דל אל תתעלם • לבקש רצון טוב שוחר •

כה אמר יי מלך ישראל וגואלו יי צבאות אני ראשון
 ואני אחרון ומפלעדי אין אלהים • ונאמר יי חננו

לך קוינו הוה זרועם לבקרים אף ישועתנו פעת צרה •
 ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע • ונאמר וידעת

היום והשבות אל לבבך פי יי הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד • ונאמר קומי אורי

פי בא אורך וכבוד יי עליך זרח • פי הנה החשך יכסה
 ארץ וערפל לאמים ועליך זרח יי וכבודו עליך יראה •

רבי הנניח • וקדיש על ישראל

יהי רצון קודם תהלים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
הבוחר בדוד בן ישי עבדך משיחך
ובשירות ותשבחות שאמר לפניך שתרחם
עלינו ותהא חשוכה לפניך קריאת מזמורי
תהלים שנקרא כאלו בוגנו בכל הפונות
הראויות לכיון ובכה מזמורי תהלים
ופסוקיהם ותיבותהם ואותיותיהם
ונקודותיהם וטעמיהם ודמען שמותיהך
הקרושים הכתובים בהם והרמוזים בהם
ולמען זכות דוד בן ישי עבדך משיחך יהמו
נא רחמיך עלינו ותאיר לנו בפנים מאירות
באור פני מלך חיים ותקיים בנו הפרכות
אשר צוית את אהרן ואת בניו לברך את
עמך ישראל באהבה ככתוב יברכה יי
וישמרה יי יאר יי פניו אליך ויחנה יי
פניו אליך וישם לך שלום :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אשר
בחרת בשירות ותשבחות שאמר
לפניך דוד בן ישי משיח אלהי יעקב ונעים
זמירות ישראל יהי רצון מלפניך שתהיה
קריאת מזמורי תהלים שנקרא חשוכה
ומקובקבת ורצויה לפניך וכשם שפעל
ותקן והועיד ועשה והצליח דוד עבדך

באמרו מזמורים אלו לפניך בן ברחמיך
הרבים וחסדיך הגדולים תעזרנו ותסייענו
ותחזקנו ותאמץנו לתקן ולהעיל בקריאתנו
מזמורי תהלים אלו לפניך ותתן כח וחוזק
ואומץ בקריאתנו לומר ערוצים ולהכרית
כל החוחים והקוצים הסובבים הושענה
העליונה ודחבר המלכות עקרת הבית עם
דודה באהבה ואהבה ושלום ורעות
והאדילים ברות יכרתון לתקן עולם
במלכות שדי כי המלכות שקד היא
ולעלמי עד תמלוד בכבוד ותמשוך ותשים
עדינו ועל כל ישראל עמך שפע שלום
טובה וברכה והיום ארוכים טובים
ומתוקנים וכן וחסד ורחמים ותרחיקנו
מיצר הרע ותדביקנו ביצר הטוב השיבנו
אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך וכשם
שהתפלל דוד עבדך לפניך ובקש הרב
כבסני מעוני ומחטאתי טהרני : תחטאני
באזוב ואטהר תכבסני ומשגג אלבין :
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
בקרבי כן תעשה עמנו צדקה וחסד לתקן
את כל הפגם אשר פגמנו בקדשה
למעלה ולטהר ולזכך רוחנו ונשמתינו

ויעקב ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרונו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
לטובה לחן לחסד ולרחמים זכרנו יהוה
אלהינו לטובה ופקדנו לברכה והושיענו
לחיים טובים וכשם שאנחנו אומרים
שירה לפניך בעולם הזה כך תזכנו לומר
לפניך שיר ושבחה לעולם הבא ונודה
לך שיר חדש עד גאולתנו ועל פדות
נפשינו ועל ידי אמירת מזמורי תהלים
תתעורר חכצלת השרון לשיר בקול געים
גילה ורגן כבוד הקבנון יתן לה הוד והדר
בבית אלהינו במהרה בימינו אמן
והיה יי למדך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יי אחד ושמו אחד ויהי גועם יי
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו יהי דרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צויר וגואלי
לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו נקדמה
פניו בתודה בזמירות נריע לו כי אל
גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים

ספר תהלים

א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת
רשעים וברדף חשאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב כי אם בתורת יהוה
חפצו ובתורתו יחנה יומם ולידה והיה
כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו ו
יתן בעתו ועדהו לא יבול וכל אשר
יעשה יצליח לא יכזב הרשעים כי אם
כמץ אשר תדפנו רוח על כן לא יקמו
רשעים במשפט וחשאים בעדת צדיקים
כייובע יהוה ירד צדיקים וירד רשעים
תאבד
ב כמה רגשו גוים ולאמים והגודיק
יתיצבו מלכי ארץ ורוגים נוסדו יחד
על ידה ועל משחו ננתקו את
מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו
וישב בשמים ישחק אדני ילעגדמו אז
ידבר אלימו באפי ובחרונו יכהדמו
ואני נסכתי מדבי עד ציון הר קדשי
אספרה אליהק יהוה אמר אלי בני

אתה אני היום ילדתיך : שאל ממני
 ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ :
 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם :
 ועתה מלכים השפילו הוֹסְרוּ שפמי
 ארץ : עבדו את יהוה ביראה וגילו
 ברעהה : נשקוֹ-בַר פְּנֵי-אֵנֶה וְתֹאבְדוּ
 דָרְךְ כִּי-יִבְעַר כַּמַּעַשׂ אִפּוֹ אֲשֶׁר־י
 חוסי בו :

ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום
 בְּנוֹ : יְהוָה מִהֲרִבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי :
 רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ
 בְּאֱלֹהִים סָדָה : וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי
 כְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי : קוֹלִי אֶל-יְהוָה
 אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קָדְשׁוֹ סָדָה : אֲנִי
 שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִּי יְהוָה
 יִסְמְכֵנִי : לֹא-אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר
 סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי : קוֹמָה יְהוָה וְהוֹשִׁיעֵנִי
 אֱלֹהֵי כִי-הַכִּיתָ אֶת-כָּל-אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי
 רַשָּׁעִים שְׁבַרְתָּ : לִיהוָה הִישׁוּעָה עַד-עַמָּךְ
 בְּרַכְתָּךְ סָדָה :

ד למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי
 עניני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חניני
 ושמע תפילתי : בני-איש עדמה כבודי

לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סדה :
 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
 בקראי אליו : רגזו ואל-תחטאו אמרו
 בכלבכם על-משכבכם ודמו סלה : זכחו
 זכחי צדק ובטחו אל יהוה : רבים אמרים
 מי יראנו טוב נטה עלינו אור פניך יהוה :
 נתתה שמחה בלבי מעת הנגם ותירושם
 רבו : בשלום יחדו אשכבה ואישן כי-אתה
 יהוה לברך לבטח תושיבני :

ה למנצח אל-הנהילות מזמור לדוד :
 אמרי האזינה יהוה בינה חניני : הקשיבה
 לקול שועי מדלי ואלהי כי-אלהי אתפלל :
 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך-ך
 ואצפה : כי לא אל חפץ רשע ואתה לא
 יגרד רע : לא-יתיצבו הוללים לנגד עיניך
 שנאת כל-פעלי און : תאבד דברי כזב איש-
 דמים ומרמה יתעב ויהוה : ואני ברב חסדך
 אבוא ביתך אשתחוה אל-היכל-קדשך
 ביראתך : יהוה ונחני בצדקתך למען שוררי
 הישר לפני דרכך : כי אין בפיהו נכונה קרבם
 הוות קבר-פתוח נרנם לשונם יחליקון :
 האשימם אלהים ופלדו מפעצותיהם ברב
 פשעיהם הדידמו כי-מרו בד : וישמחו כל-

חוסי כך לעולם ירגנו ותסד עלימו ויעלצו
כך אהבו שמד : כי אתה תברך צדיק
יהוה בצנה רצון תעטרנו :

ו למנצח בנגינות על השמינית מזמור
לדוד : יהוה אל באפך תוכיחני ואל תבחהמתך
תיסרני : חנני יהוה כי אמלך אני רפאני
יהוה כי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד
ואתה יהוה עדימתי : שובה יהוה חלצה
נפשי הושיעני למען חסדך : כי אין במות
זכרך בשאול מי יודה לך : ונעתתי באנחתתי
אשחה בכל לילה מטתי בדמעותי ערשי
אמסה : עששה מבעס עיני עתקה בכל
צוררי : סורו ממני כל פעלי און כי שמע
יהוה קול בכיי : שמע יהוה תחנתתי יהוה
תפלתי יקח : יבשו ויבהלו מאד כל איבי
ישבו יבשו רגע :

ו שניון לדוד אשר שר ליהוה עדי דברי
כוש בן ימיני : יהוה אלהי כף חסיתי הושיעני
מכל דרפי והצילני : פן יסרח בארניה נפשי
פרק ואין מציד : יהוה אלהי אסעשיתי זאת
אם ישעור בכפי : אם נמלתו שולמו רע
ואחלצה צוררי ריקם : ורחף אויב נפשי
וישג וירמס דארץ חיי וכבודי לעפר ישבן

סלה : קומה יהוה ובאפך הנשא בעברות
צוררי ועורה אלי משפט צוית : ועדת לאמים
תסובבך ועליה למרום שובה : יהוה ידון
עמים שפטני יהוה בצדקי וכתמי עלי : ונמר
נא רעו רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות
וכליות אלהים צדיק : מגני עדי אלהים
מושיע ישרי לב : אלהים שופט צדיק ואל
זעם בכל יום : אם לא ישוב חרבו ולטוש
קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין כלי מות חציו
לדלקים יפעל : הנה יחבל און והרה עמל
ויגד שקר : בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת
יפעל : ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו
חמסו ירד : אודה יהוה בצדקו ואמרה שם
יהוה עליון :

ח למנצח על הגתית מזמור לדוד : יהוה
אדנינו מה אדיר שמד בכל הארץ אשר
תנה הודך על השמים : מפי עולדים וולנקים
יסדת עז למען צורריך להשבות אויב
ומתנקם : כי אראה שמד מעשה אצבעתיך
ירח וכוכבים אשר פוננתה : מה אנוש כי
תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו : ותחפרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו :
תמשיכהו במעשי ידך כל שמה תחת

רגליו : צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי :
 צפור שמים ורגי הים עבר ארחות ימים :
 יהיה אדנינו מהאדיר שמך בכל הארץ :
 ט למנצח עלמות לבן מזמור לדוד :
 אודה יהוה בכל לבי אספרה בך
 נבלאותיך : אשמחה ואעלצה בך אזמרה
 שמך עליון : בשוב אויבי אהור יבשלו
 ויאבדו מפניך : כי עשית משפטי ודיני
 ישבת לכסא שפט צדק : נערת גוים אבדת
 רשע שמש מחית לעולם ועד : האויב תמו
 חרבות לנצה וערים נתשת אבד זכרם
 המה : ויהוה לעולם ישב כונן למשפט
 כסאו : והוא ישפט תבל בצדק ידיו לאמים
 במישרים : ויהי יהוה משגב לך משגב
 לעתות בצרה : ויבטחו בך יודעי שמך כי
 לא עזבת דרשיך יהוה : זמרו ליהוה ישב
 ציון הגידו בעמים עלילותיו : כי דרש דמים
 אותם זכר לא שכה צעקת עניים : חננני
 יהוה וראה עניי משנאי מרוממי משערי
 מות : למען אספרה כליהלתיך בשערי
 בת ציון אניקה בישעתיך : טבעו גוים בשחת
 עשו ברשתיו טמנו נלכדה רגלם : נודע ו
 יהוה משפט עשה בפעל בפיו גומש רשע

הגיון סלה : ישובו רשעים לשאולה כל גוים
 שכיחי אלהים : כי לא לנצה ישכה אביון
 תקות עניים תאבד לעד : קומה יהוה אל
 יעז אנוש ישפטו גוים על פניך : שיתה ו
 יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :
 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות
 בצרה : בגאות רשע ודלק עני יתפשו ו
 במזמות זו חשבו : כיהלל רשע על תאות
 נפשו ובצע ברך נאמן יהוה : רשע כגבה
 אפו בלי דרש אין אלהים כל מזמותיו :
 יחילו דרכיו ובכל עת מרום משפטיך מנגדו
 כל צורריו יפיה בהם : אמר בלבו בלאמוט
 לדר ודר אשר לא ברע : אלה פיהו מלא
 ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון : ישבו
 במארב חצרים במסתרים ידרג נקי עיניו
 לחלכה יצפנו : יארב במסתר כאריה ובסכה
 יארב להטף עני יחטף עני במשכו ברשתו :
 ידכה ישח ונפל בעצומיו חל כאים : אמר
 בלבו ישכה אל הסתיר פניו בלדאה לנצח :
 קומה יהוה אל נשא ידך איתשבה עניים :
 עלמה ונאמן רשע ו אלהים אמר בלבו לא
 תדרש : ראית כי אתה ו עמל וכעס תביט
 דתת בידך עדיך יעזב חלכה יתום אתה

היית עוזר : שבר זרוע רשע ורע תדרוש
 רשעו בדתמצא : יהוה מלך עולם ועד
 אכרו גוים מארצו : תאות עגוים שמעת
 יהוה תכין לבם תקשיב אונד : לשפטיתום
 ורד בליוסוף עוד לערץ אנוש מן דארץ :
 יא למנצח לדוד ביהוה | חסיתי איד
 תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור : כי הנה
 הרשעים ידרכון קשת פוגנו הצם עדיתר
 לירות במו אפל לישרי לב : כי השתות
 יהרסון צדיק מהפעל : יהוה | בדיבל קדשו
 יהוה בשמים כסאו עינו יהו עפעפיו יבתנו
 בני אדם : יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמם
 שנאה נפשו : ימזר עדרשעים פחים אש
 ונפרית ורוח ולעפות מנת פוסם : כי צדיק
 יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו :
 יב למנצח עד השמינית מזמור לדוד :
 הושיעה יהוה כי נמר חסיד כי פסו אמונים
 מבני אדם : שוא | ידברו איש את דעהו
 שפת חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יהוה
 בל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות :
 אשר אמרו | ללשננו נגביר שפתינו אתנו
 מי אדון לנו משד עגוים מאנקת אביונים
 עתה אקום יאמר יהוה אשית ביסע יפוח

לו : אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף
 בעליל לארץ מזקק שבעתים : אתה יהוה
 תשמרם תצרנו | מן הדור נו לעולם : סכיב
 רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם :
 י למנצח מזמור לדוד : עד אנה ידוה
 תשכחני נצה עד אנה | תסתיר את פניך
 ממני : עד אנה אשית עצות בנפשי יגון
 בלבבי יומם עד אנה | ירום אויבי עלי :
 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פך
 אישן המות : פן יאמר אויבי יבלתי צרי יגילו
 כי אמוט : ואני | בחסדך בטחתי יגל לבו
 בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי :
 יד למנצח לדוד אמר נבל בלבב אין
 אלהים השחיתו התעיבו עליקה אין עשה
 טוב : יהוה משמים השקיף עד בני אדם
 לראות היש משכיל דרש את אלהים : הכל
 סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד :
 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו
 לחם יהוה לא קראו : שם | פחדו פחד כי
 אלהים בדור צדיק : עצת עני תבישו כי
 יהוה מחסהו : מי יתן מציון ישועת ישראל
 בשוב יהוה שבות עמו יגל ועקב ישמח
 ישראל :

טו מוֹמֹר לְדוֹר יְהוּה מִיַּיִגוֹר בְּאַהֲלֵךְ מִי
 יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ : הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעֵל צְדָק
 וְדָבָר אֱמֶת בְּדַבְּבוֹ : לֹא־רָגַל וְעַד־לִשְׁנוֹ לֹא־
 עָשָׂה לְרַעְהוֹ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־נָשָׂא עַד־
 קָרְבוֹ : נִבְזָה וּבְעֵינָיו נִמְאָם וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוּה
 יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהַרְעֵ וְלֹא יִמִּיר : כִּסְפוֹ וְלֹא־
 נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשָׁחַד עַד־נִקְי לֹא־לָקַח עֲשָׂה־
 אֱלֹה לֹא יִמוּט לְעוֹלָם :

טז מִכַּתֶּם לְדוֹר שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חִסִּיתִי בְךָ :
 אָמַרְתָּ לִיהוּה אֲדַנִּי אַתָּה שׁוֹכֵתִי בְדַעֲלִיךָ :
 לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדוּרֵי כַד־
 הַפְּצִי־בָם יִרְבוּ עֲצַבְתֶּם אַחַר מְהֵרוּ בְלֹא־סוּךְ
 נִסְפִיחֵם מָדָם וּבְלֹא־אִשָּׁא אֶת שְׁמוֹתֶם עַד־
 שְׁפָתֵי : יְהוּה מִנְתַּחֲלִקֵי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיד
 גִּזְרִי : חֲבָלִים נִפְדוּ־לִי בְנַעֲמִים אִף נַחֲלַת
 שְׁפָרָה עָלַי : אֲבָרַךְ אֶת־יְהוּה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי
 אִף־לִילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי : שׁוֹיֵתִי יְהוּה לְנַגְדֵי
 תְּמוּד כִּי מִיִּמֵנִי בְלֹא־אִמוּט : לִבִּי וְשִׂמְחָה לִבִּי
 וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אִף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכּוֹן לְבִטָּח : כִּי לֹא־
 תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא־תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֹאוֹת
 שָׁחַת : תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶת־
 פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת בְּיַמִּינֶךָ נֹצֵחַ :

יז תַּפְלָה לְדוֹר שְׁמַעָה יְהוּה וְצִדְקָה

חֲקִישִׁיבָה רִנְתִּי הַאֲזִינָה תַפְלָתִי בְלֹא שְׁפָתֵי
 מִרְמָה : מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטֵי יִצָּא עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה
 מִי־שָׂרִים : בַּחֲנֹת לִבִּי וּפְקֻדֹת לִילָה צִרְפָּתִנִי
 בְּלִית־מִצָּא זַמְתִּי בְלִי־עֲכָר־פִּי : לַפְעֻלוֹת
 אָדָם בְּדַבֵּר שְׁפָתֶיךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרַחֲוֹת
 פְּרִיץ : תִּמְדֵּךְ אֲשֶׁר־י בְּמַעֲגֻלוֹתֶיךָ בְּלִי־נְמוּטִי
 פְּעָמֵי : אֲנִי־קִרְאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲוִנֶךָ
 לִי שָׁמַע אֲמַרְתִּי : דַּפְלָה חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמַּתְקוֹמָמִים בְּיַמִּינֶךָ : שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־
 עֵיץ בְּצַל כְּנָפֶיךָ תַסְתִּירֵנִי : מִפְּנֵי רִשְׁעִים זֹו
 שְׂרוּנִי אִיבִי בְנַפֶּשׁ יִקְיפוּ עָלַי : חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ
 פִּימוֹ דַּבְּרוּ בְּגֹאוֹת : אֲשֶׁר־נִנוּ עֵתָה סִכְבוֹנוּ
 עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטוֹת בְּאֶרֶץ : דְּמִינוּ כְּאֲרִיָּה
 וְכִסּוּף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֹשֵׁב בְּמַסְתָּרִים : קוּמָה
 יְהוּה קִדְמָה פָּנָיו חֲכַרְיַעְהוּ פִלְטָה נַפְשִׁי
 מִרְשַׁע חֲרָבֶךָ : מִמַּתִּים־יָרֵד וְיְהוּה מִמַּתִּים
 מַחֲדָד חֲלָקָם בְּחַיִּים וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֵא בְטָנָם
 יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְדֵיהֶם : אֲנִי
 בְצִדְקָה אֲחִינָה פְּנֵיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמוּנֶתֶךָ :
 יֵה לְמַנְצָח לְעַכְבֵּד יְהוּה לְדוֹר אֲשֶׁר דִּבֶּר וְ
 לִיהוּה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת כִּיּוֹם הַצִּיד־
 יְהוּה אֹתוֹ מִכָּף כָּל־אִיבָיו וּמִיָּד שְׂאוֹד :
 וַיֹּאמֶר אֲרַחֲמֶךָ יְהוּה חוֹקִי : יְהוּה וְסִדְעִי

וּמְצִוֵּתִי וּמִפְלְטֵי אֱלֹהֵי צִוְרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגְּנֵי
 וּקְרַן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבֵי : מִהֲדֹל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן
 אֵיבֵי אוֹשַׁע : אֶפְפוּנֵי הַכְּלֵי־מוֹת וְנַחֲלֵי
 בְּלִיעַל יִבְעֲתוּנִי : חֲבָלֵי שְׂאוֹל סִבְכוּנִי
 קִדְמוּנֵי מוֹקְשֵׁי מוֹת : בְּצַר־לִי | אֶקְרָא יְהוָה
 וְאֵלֹהֵי אֲשׁוּעַ יִשְׁמַע מִהִיבְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי
 לְפָנָיו | וְתִבָּא בְּאָזְנוֹי : וְתִגַּעַשׁ וְתִרְעַשׁ | הָאָרֶץ
 וּמוֹסְדֵי הַרִים יִרְגְּזוּ וְיִתְנַעֲשׂוּ כִּי־חָרָה לָּו : עֲלֶה
 עִשָׂן | כֹּאפוֹ וְאֲש־מִפְּיוֹ תֹאכַל גְּחָלִים בְּעָרוֹ
 מִמֶּנּוּ : וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדַּד וְעָרַפֶּל תַּחַת רַגְלָיו :
 וַיִּרְפַּב וְעַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ :
 יִשֵּׁת חֶשֶׁד | סִתְרוּ סִבִּיבוֹתַי סִכְתּוֹ חֶשֶׁב־תִּי
 מִיָּם עִבֵי שְׂחָקִים : מִנְּגַה נִגְדּוֹ עִבּוֹ עֲבָרוֹ
 בְּרַד וְנַחֲלֵי־אֵשׁ : וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם | יְהוָה וְעֲלוֹן
 יִתֵּן קֶלֶוֹ בְּרַד וְנַחֲלֵי־אֵשׁ : וַיִּשְׁלַח חֲצִיו וַיִּפְיֹצֵם
 וּבְרָקִים רַב וַיִּהַמֵּם : וַיִּרְאוּ אֶפְיָקֵי מִיָּם וַיִּגְדּוּ
 מוֹסְדוֹת הַיָּבֵל מִגְּעַרְתֵּךְ יְהוָה מִנְּשִׁמַּת רוּחַ
 אֶפְדֵּי : שְׂדַח מִמְרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֵׁנִי מִמִּיָּם רַבִּים :
 יִצְיֵלֵנִי מֵאֵיבֵי עֵז וּמִשִּׁנְאֵי כִּי־אִמְצוּ מִמֶּנִּי :
 יִקְדְּמוּנִי כִּי־וּם־אֵי־דִי וַיְהִי־יְהוָה לְמִשְׁעַן לִי :
 וַיּוֹצִיאֵנִי לְמִרְחַב יַחֲלִצֵנִי כִּי־חָפִץ בִּי : וַיִּגְמַדְנִי
 יְהוָה כְּצִדְקֵי כָּבֵד יָדָי יֵשִׁיב לִי : כִּי־שִׁמְרֵתִי
 דִּרְכֵי יְהוָה וְדֹאֲרֵשְׁעֵתִי מֵאֱלֹהֵי : כִּי כָּדִי

מִשְׁפָּטָיו לִנְגְדֵי וְחִקְתִּיו לֹא־אֶסִיר מִנִּי : וְאֵהִי
 תָּמִים עִמּוֹ וְאֶשְׁתַּמֵּר מֵעוֹנֵי : וַיִּשְׁבֵּי־יְהוָה לִי
 כְּצִדְקֵי כָּבֵד יָדָי לִנְגְדֵי עֵינָיו : עִם־חֲטִיֵּד
 תִּתְחַפֵּד עִם־גִּבְרַת תָּמִים תִּתַּמֵּם : עִם־גִּבְרַת
 תִּתְבַּרַר וְעִם־עֵקֶשׁ תִּתְפַּתֵּל : כִּי־אֲתָה עִם־
 עֵינֵי תוֹשִׁיעַ וְעֵינָיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיךְ : כִּי־אֲתָה
 תֵּאֵוֹר נְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְגִיָּה חֲשָׁבִי : כִּי־בֶד אֶרֶץ
 גְּדוּד וּבֵאֵהִי אֶדְלַג־שׁוֹר : הָאֵל תָּמִים דִּרְכּוֹ
 אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל | הַחֹלָוִים
 בּוֹ : כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוֹר זוֹלָתִי
 אֲדַהֵינּוּ : הָאֵל הַמְּאֹרְנֵי הַיָּד וַיִּתֵּן תָּמִים דִּרְכֵי :
 מִשׁוּהָ רַגְלֵי כְּאֵדוֹת וְעַל בְּמַתִּי יַעֲמִידֵנִי :
 מִלְּמַד יָדָי לְמַדְחָמָה וְנַחֲתָה קֶשֶׁת־נַחֲוֶשֶׁה
 זְרוּעֵתִי : וְתִתְּנֵנִי לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְיֵנֶךָ תִּסְעֶדֶנִי
 וְעִנְיֹתֶךָ תִּרְבֵּנִי : תִּרְחִיב צַעֲדֵי תַחְתֵּי וְלֹא
 מֵעֵדוֹ קִרְסְלֵי : אֶרְדּוּף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא־
 אֲשׁוּב עַד־כְּלוֹתָם : אֶמְחָצֵם וְלֹא־יִכְלֹו קוֹם
 יִפְלוּ תַחַת רַגְלֵי : וְתֵאֵוֹרְנֵי הַיָּד לְמַדְחָמָה
 תִּכְרִיעַ קָמִי תַחְתִּי : וְאֵיבֵי גִתְתָּה לִי עֶרְף
 וּמִשִּׁנְאֵי אֲצַמִּיתָם : יִשׁוּעוּ וְאִין מוֹשִׁיעַ עֲד־
 יְהוָה וְלֹא עֲנָם : וְאֲשִׁחֲקֵם בְּעַפְרֵי עַל־פְּנֵי־רוּחַ
 כְּמִטְ חַיּוֹצוֹת אֲרִיִקֵם : תִּפְלִטֵנִי מִרִּיבֵי עִם
 תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם דֹּאֲרֵשְׁעֵתִי וְעַבְדוֹנֵי :

לִשְׁמַע אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי-נֹכַח יִבְחָשׁוּ-לִי :
 בְּנֵי-נֹכַח יִבְלֹוּ וַיִּחַרְגֵנוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם : חַי-
 יְהוָה וּבְרֹוךְ צוּרֵי וַיְרוּם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : הָאֵל
 הַנּוֹתֵן נַקְמוֹת לִי וַיְדַבֵּר עִמּוֹם תַּחְתִּי : מִפְּלִטֵי
 מַאֲבֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם תְּרוֹמַמְנִי מֵאִישׁ חַמָּס
 תַּצִּילֵנִי : עַל-כֵּן אֲוֹדָה בְּגוֹיִם וַיְהִי וּלְשִׁמְךָ
 אֲזַמְּרָה : מְגִידֵי יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֲשֵׂה חֶסֶד
 לְמִשִּׁיחֵי לְדָוִד וּלְדָרְעוֹ עַד-עוֹלָם :
 יֵשׁ לְמַנְצַח מוֹזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מִסְּפָרִים
 כְּבוֹר־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ יוֹם לַיּוֹם
 וַיִּבֶע אָמַר וְלִידָה לְלִידָה יַחֲוֶה-הַדָּעַת : אֵיךְ
 אֲזַמְּרֶה וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם : בְּכַל-
 הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבְלֵ מְלִיחָם
 לְשֶׁמֶשׁ שֶׁם-אֵהֵל בָּהֶם : וְהוּא בַּחֲתָן יֵצֵא
 מִחַפְתּוֹ יֵשִׁי כְּנֹכַח לְרוּץ אֶרֶץ : מִקְצֵה
 הַשָּׁמַיִם וּמוֹצָאוֹ וַתִּקּוּפְתּוֹ עַל-קְצוֹתָם וְאֵין
 נִסְתַּר מַחֲמָתוֹ : תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
 נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת פִּתֵי :
 פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחֵי-לֵב מִצֹּת יְהוָה
 בְּרַח מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאֵת יְהוָה וּמְהוֹרָה
 עוֹמְדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֵמֶת צְדָקוֹ יִחַדּוּ :
 הַנְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפִּזּוֹ רֶגֶל וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
 וְנִמְתַּ צוּפִים : גַּם-עֲבָדֶיךָ גִּזְרוּר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם

עֲקֹב רַב : שְׁנֵי-אוֹת מֵי-יָבִין מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי :
 גַּם מוֹדִים וְחֶשֶׁד עֲבָדֶיךָ אֵלֵימְשִׁלּוּ-בִי אִין
 אֵיתָם וְנִקְיֵתִי מִפֶּשַׁע רַב : יְהִי לְרִצּוֹן וְאִמְרֵי-
 פִי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלִי :
 כ לְמַנְצַח מוֹזְמוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה
 וְשֹׁבֶדֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : וְשִׁלַּח-עוֹרֶיךָ
 מִקֶּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ : וַיִּזְכֵּר כָּל-מִנְחָתֶיךָ
 וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנָה סֶלָה : וַיִּתֶן-לְךָ כִּלְבָבֶיךָ וְכָל-
 עֲצָתְךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה וּבִישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם-יְהוָה
 נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל-מְשָׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה וְ
 יִדְעֵתִי בִי הוֹשִׁיעַ וַיְהִי מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי
 קִדְשׁוֹ בְּנֹכַחַת יִשְׂרָאֵל יִמִּינוּ : אֱלֹהֵי בְרַכְבּ וְאֱלֹהֵי
 בְּסוּסִים וְאֶנְחָנוּ בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹכִיר :
 הַמָּה בָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֶנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד :
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ :
 כא לְמַנְצַח מוֹזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה בְּעוֹדֶיךָ
 וְשִׁמְחֵי-מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מִהֲיִגַל מֵאֵד :
 תֵּאֲנוֹת לְבוֹ נִתְתָה לּוֹ וְאַרְשַׁת שְׁפָתָיו כָּל-
 מִנְעֵת סֶלָה : כִּי-תִקְדַּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשִׁית
 לְרֵאשִׁי עֲמַרְתָּ פֹז : חַיִּים וְשָׂאֵל מִמֶּךָ נִתְתָה
 לּוֹ אֲרֶךְ יָמִים עוֹלָם וְעַד : גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ
 בִישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהִדָּר תִּשְׁוֶה עֲלָיו : כִּי-
 תִשִּׁיתָהוּ בְּרִכּוֹת לְעַד תִּחַדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת-

פְּנִיךָ : כִּי־הִמְדִּיךָ בַמַּח בַּיְהוּדָה וּבְחֶסֶד עָלְיוֹן
 בְּלִימוֹט : תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ
 תִּמְצָא שְׂנְאֵיךָ : תִּשְׁתַּמּוּן בְּתַנּוּר אֵשׁ לַעַת
 פְּנִיךָ יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעֶם וְתֹאכְלֶם אֵשׁ : פְּרִימוֹ
 מֵאֶרֶץ תִּאֲבֹד וּזְרַעֲם מִבְּנֵי אָדָם : כִּי־נָטוּ עֲלֶיךָ
 רָעָה חֲשָׁבוּ מִזְמָה בְּלִיּוּכְלוֹ : כִּי תִשְׁתַּמּוּ
 שָׁכֶם בְּמִיתְרֶיךָ תִּכְוֶנֶן עַל־פְּנֵיהֶם : רִוְמָה
 יְהוָה בְּעֵזֶךָ נְשִׁירָה וּנְזַמְרָה נְבוֹרְתֶךָ :
 כִּי לִמְנַצַּח עַל־אֵילַת הַשָּׁחַד מִזְמוֹר לְדָוִד :
 אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה עֹזְבֶתְנִי רְחֹק מִיִּשׁוּעַתִּי הִבְרִי
 שְׂאֵנִתִּי : אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תִּעֲנֶה וְלִילֵהָ
 וְלֹא־הוֹמִיָה לִי : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת
 יִשְׂרָאֵל : בְּךָ בִּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ בִּטְחוּ
 וְתִפְלְטֵמוּ : אֱלֹהֵי זַעֲקוֹ וּנְמַלְטוּ בְּךָ בִּטְחוּ
 וְלֹא־בוֹשׁוּ : וְאַנְכִּי חוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפַּת
 אָדָם וּבְזוּי עַם : כִּי־רָאִי יִלְעִינִי לִי יִפְטִירוּ
 בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ : גַּל אֲלִי־הוּהָ יִפְלְטֵהוּ
 יִצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ : כִּי־אַתָּה נָהִי מִבְּטָן
 מִבְּטִיחוּ עַל־שְׂדֵי אֲמִי : עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם
 מִבְּטָן אֲמִי אֲלִי־אַתָּה : אֲלִי־תִרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־
 צָרָה קְרוּבָה כִּי־אֵין עֲזָרָה : סִבְבוּנֵי פְּרִים
 רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׂן כִּתְרוּנֵי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם
 אֲרִיָה טָרַף וְשֹׁאֵן : כִּמְמִים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ

כִּלְעֵצְמוֹתַי הָיָה לִבִּי כִּדְוָנָה נֶמְסָה בְּתוֹךְ מַעֲוֵי :
 יִבֶּשׁ כְּחֶרֶשׁ אֶכְחֵי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִדְּקוּחַי
 וְלַעֲפַר־מוֹת תִּשְׁפַּתְנִי : כִּי סִבְבוּנֵי כְּדָבִים
 עֲדַת מַרְעִים הִקִּיפוּנִי כְּאֵרֵי יָדַי וּרְגָלַי : אֲסַפֵּר
 כִּלְעֵצְמוֹתַי הֵמָּה נִבְטָנוּ וְרֹאֵי־כִּי : יִחַלְקוּ
 בְּגִדֵי לֶחֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי יִפְיִדוּ גוֹרֵל : וְאַתָּה
 יְהוָה אֲלִי־תִרְדֵּק אֵילוֹתַי לְעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה :
 הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כָּלֵב יְחִידַתִּי :
 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָה וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתִנִּי :
 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַדְדֶּךָ :
 יִרְאוּ יְהוָה וְהִלְלוּהוּ כִּלְזֶרַע יַעֲקֹב כִּכְדוּהוּ
 וְגִירוֹ מִמֶּנּוּ כִּלְזֶרַע יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא־בֹזָה
 וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנִית עֵנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פְּנֵיו מִמֶּנּוּ
 וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע : מֵאַתָּה תִּהְלַתִּי בְּקִהְלִי
 רַב נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם נִגְדֵי יִרְאִיו : יֹאכְלוּ עֲנִוִים
 וַיִּשְׁבְּעוּ יִהְלְלוּ יְהוָה דְּרִשְׁוּ יְחִי לְבַבְכֶם לַעֲד :
 יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁכְּחוּ אֲלִי־הוּהָ כִּלְאִפְסֵי־אֶרֶץ
 וַיִּשְׁתַּדְּלוּ לִפְנֵיךָ כִּלְמִשְׁפָּחוֹת גִּוִּים : כִּי לִיהוָה
 הַמְּלוֹכָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם : אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ אֲכָל־
 דְּשֵׁנֵי־אֶרֶץ לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ כִּלְיֹרְדֵי עֵפֶר וּנְגַפְשׁוּ
 לֹא הָיָה : זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר לֹאֲדָנֵי לְדָוִד :
 יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צָדִיקְתּוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה :
 כִּי מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רָעִי לֹא אֲחַסֵּר :

בנאות השא ירביצני עדימי מנחות ונהלני :
 נפשי ישוב ינחני במעני צדק למען שמו :
 גם כי אלקי בגיא צלמות לא אירא רע כי
 אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ונחמני :
 תערך לפני | שדחן נגד צררי דשנת בשמן
 ראשי כוסי רויה : אך טוב וחסד ירדפוני כל
 ימי חיי ושבתו בבית יהוה לארך ימים :
 כד קרויך מזמור ליהוה הארץ ומלואה
 תבל ויושבי בה : כי הוא עדימים יסדה ועד
 נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יהוה ומי יקום
 במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר ולא
 גשא לשוא נפשי ודא נשבע למרמה : ושא
 ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו :
 זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סדה :
 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה
 עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך
 הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
 צבאות הוא מלך הכבוד סדה :
 כה לדוד אלקי יהוה נפשי אשא : אלהי
 בך בטחתי אל אבושה אל יעצו אויבי לי :
 גם כל קוץ לא יבשו יבשו הבוגדים ריבם :

דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני :
 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
 ישעי אותך קויתי כל היום : וכוור רחמיך
 יהוה וחסדיך כי מעולם המה : חטאת נעורתי
 ופשעי אל תזכר כחסדיך ובר לי אתה
 למען טובך יהוה : טוב וישר יהוה על פני
 יורה חטאים בדרך : ידרך עניים במשפט
 וילמד עניים דרכו : כל ארחות יהוה חסד
 ואמת לנצרי בריתו ועדתיו : למען שמך
 יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה האיש
 ירא יהוה יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב
 תלין וזרעו יירש ארץ : סוד יהוה ליריאיו
 ובריתו להודיעם : עיני תמיד אלי יהוה כי
 הוא יוציא מרשת רגלי : פני אלי ונחני כי
 יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
 הוציאני : ראה עיני ועמלי ושא לכדי
 חטאתי : ראה איבי פי דרכו ושנאת חמס
 שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש
 כי חסיתי בך : תסד וישר יצרוני כי קויתיך :
 פדה אלהים את ישראל מכל צרתיו :
 כי לדוד | שפטני יהוה כי אני בתמי
 הדבתי וביהוה בטחתי לא אפעד : בהנני
 יהוה ונפשי צרפה בקיותי ולבי : כי חסדיך

דנגד עיני והתהלכתי באמתך : לא ישכתי
 עם מתישוא ועם געלמים לא אבוא :
 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב :
 ארחץ בנגיון כפי ואסבבה את מזבחך
 יהוה : לשמע בקול תודה ולספר כלי
 נבלאותך : יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום
 משכן כבודך : אלתאסוף עם חטאים נפשי
 ועם אנשי דמים חיי : אשר בידיהם זמה
 וימינם מלאה שחד : ואני בתמי אלה פדני
 וחנני : רגלי עמדה במשור במקהלים
 אברך יהוה :

כו דרוד ו יהוה אורי וישעי ממי אירא
 יהוה מעוזי חיי ממי אפחד : בקרב עלי ו
 מרעים לאכל את פשרי צרי ואיבי לי המה
 כשדו ונפלו : אסתחנה עלי מתנה לא
 יירא לבי אסתקום עלי מלהמה בזאת אני
 בוטח : אחת ו שאדתי מאת יהוה אותה
 אבקש שכתי בבית יהוה כלימי חיי קהלות
 בנועסידנה ולבקר בהכלו : בי יצפנני ו
 בסכה ביום רעה וסתירני בפחד אהלו בצור
 יהומני : ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
 ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
 ואזמרה ליהוה : שמע יהוה קולי אקרא

וחנני וענני : לך ו אמר לבי בקשו פני את
 פניך יהוה אבקש : אלתסתר פניך ו ממני
 אל תטבאף עבדך עזרתי הית אלתששני
 ואל תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי
 עזבוני ויהוה יאספני : הורני יהוה ורפך
 ונחני בארץ משור למען שוררי : אל תתנני
 בנפש צרי כי קמו בי ערי שקר ויפח חמם :
 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ
 חיים : קוה אל יהוה חוק ויאמץ לבך וקוה
 אליהוה :

כה דרוד אלקי יהוה ו אקרא צורי אלה
 תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם
 יורדי בור : שמע קול תחנוני בשועי אלקי
 בנשאי ידי אלדביר קדשך : אלתמשכני
 עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם
 רעיהם ורעה בלבבם : תן להם כפעלם
 וכרע מעלדיהם כמעשה ידיהם תן להם
 השב גמולם להם : כי לא יבינו אלתפעלת
 יהוה ואל מעשה ידי ויהרסם וקא יבנם :
 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני : יהוה אעזי
 ומנני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
 ומשירי אהודני : יהוה עזלמו ומעוז ישועות
 משיתו הוא : הושיעה ו את עמך וברך את

נחלתך ורעים ונשאים עדי העולם :

כט מזמור לדוד ה' הו' ליהוה בני אלים
ה' הו' ליהוה כבוד ועז : ה' הו' ליהוה כבוד
שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש : קול
יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על
מים רבים : קול יהוה בכח קול יהוה בהדר :
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי
הלבנון : וירקיעם כמו ענף לבנון ושריון
כמו בדראמים : קול יהוה הצב להבות אש :
קול יהוה יחיד מדבר יחיל יהוה מדבר קדש :
קול יהוה ו יחולל אילות ויחשוף יערות
ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהוה למבול ישב
וישב יהוה מקד לעולם : יהוה עז לעמו יתן
יהוה ו יברך את עמו בשלום :

ד מזמור שיר הנקבת הבית לדוד : ארוממך
יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי :
יהוה אלהי שועתי אלקי ותרפאני : יהוה
העלית מן שאול נפשי חיותני מירדיבור :
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו : כי
רגעו באפו חנים ברצונו בערב ילן בכי
ולבקר רנה : ואני אמרתי בשגוי בדאמוט
לעולם : יהוה ברצונך העמדת להררי עז
הסתרת פניך היתתי נבהל : אלקי והנה

אקרא ואד-אדני אתחנן : מה בצע בדמי
ברדתי אל-שחת היודך עפר הנייד אמתך :
שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי : הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה : למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה
אלהי לעולם אודך :

דא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה חסיתי
אל-אבושה לעולם בצדקתך פלמני : הטה
אזני ו אונך מהרה הצילני הנה לי ו לצור
מעוז ו לבית מצודות להושיעני : כי סלע
ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני :
תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי :
בידך אפקוד רוחי פדיתה אותי יהוה אל-
אמת : שנאתי השמרים הבלי-שוא ואני אל-
יהוה במחתתי : אניקה ואשמחה בהסדך
אשר ראית את-עניי ידעת בצרות נפשי :
ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב
רגלי : חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני
נפשי ובטני : כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה
כשד בעוני כחי ועצמי עששו : מפל צוררי
הייתי חרפה ולשכני מאד ופתח למידעי
ראי בחוץ נדדו ממני : נשכחתי כמת מקב
הייתי ככלי אבד : כי שמעתי ו דבת רבים

מגור מסביב בדוֹסְדָם יחד עלי לקחת נפשי
 זממו : ואני ו עליך במחתי יהוה אמרתי
 אלהי אתה : בידך עמתי הצילני מיד אויבי
 ומרדפי : האירה פניך על עבדך הושיעני
 בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו
 רשעים ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר
 הדברות על צדיק עתק בגאווה וכוז : מה
 רב טובך אשר צפנת ליראוך פעדת
 לחוסים בך נגד בני אדם : תסתירם בסתר
 פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
 לשונות : ברוד יהוה כי הפליא חסדו לו
 בעיר מצור : ואני ו אמרתי בחפזי נגרותי
 מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי
 אליך : אהבו את יהוה פלחסידי ו אמונים
 נצרו יהוה ומשגם על יתר עשה גאווה : חזקו
 ויאמיץ לבבכם פלחמיחלים ליהוה :
 רב לרוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי
 חטאה : אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון
 ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי בלו עצמי
 בשאנתי כל היום : כי יומם ודילה תכבד
 עלי ידך נהפך לשתי בהרבני קיץ סדה :
 חטאתי אודיעך ועוני לא יכסיתי אמרתי
 אודה עלי פשעי ליהוה ואתה ו לשאת עון

חטאתי סדה : על זאת יתפלל פלחסיד ו
 אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו : אתה ו סתר לי מצר תצרני רני
 פלח תסוכבני סדה : אשכילך ו אורך בדרךך
 זו תלך אועצה עליך עיני : אל תהיו ו כסום
 כפרך אין הבין במתגורמן עדיו לבלום
 בל קרב אליך : רבים מכאובים לרשע
 והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו : שמחו ביהוה
 ונגידו צדיקים ודורנינו פלח ישראל לב :
 רננו צדיקים ביהוה לישרים גאווה
 תהקה : הורו ליהוה בכנור בנגד עשור
 ומרוילו : שירו וקלו שיר חדש היטיבו נגן
 בתרועה : כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו
 באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד יהוה
 מלאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו
 וברוח פיו פלחצבאם : פגם כנר מי הים נתן
 באוצרות תהומות : ייראו מיהוה פלחארץ
 מפנו יגורו פלחשבי תבל : כי הוא אמר ויהי
 הוא צוה ויעמד : יהוה הפיר עצת גוים הניא
 מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם תעמד
 מחשבות לבו לדר ודר : אשרי הגוי אשר
 יהוה אלהיו העם ו בחר לנחלה לו : משמים
 הביט יהוה ראה את פלחבני האדם : מפכני

שבתו השניה אל בדישבי הארץ : היצר
 יחד לבם המבין אל כל מעשיהם : אין
 המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
 כח : שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא
 ימלט : הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
 לחסרו : להציל ממות נפשמ ולחיותם
 ברעב : נפשנו הכתה ליהוה עזרנו ומגננו
 הוא : כיבו ישמח לבנו כי בשם קדשו
 בטחנו : יהי חסדך יהוה עלינו כאשר
 יחלנו קד :

לד קדוד בשנותו את מעמו לפני
 אבימלך ויגרשהו וילך : אברכה את יהוה
 בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביהוה תתהלל
 נפשי ישמעו עננים וישמחו : גדלו ליהוה
 אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את יהוה
 וענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו
 אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא
 ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו : הנה
 מדאד יהוה סביב ליראיו ויחלצם : טעמו
 וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסהבו :
 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור
 ליראיו : כפורים רשו ורעבו ודרשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לבויבנים שמעו לי

יראת יהוה אלמרכם : מיהאיש התפין חיים
 אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך מרע
 ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפהו : עיני יהוה אל צדיקים
 ואזניו אל שועתם : פני יהוה בעשי רע
 להכרית מארץ זכרם : צעקו ויהוה שמע
 ומכל צרותם הצילם : קרוב יהוה לנשכרי
 לב ואת דכאי רוח יושיע : רבות רעות צדיק
 ומכלם יצילנו יהוה : שמר כל עצמותיו אחת
 מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי
 צדיק יאשמו : פדה יהוה נפש עבדיו ולא
 יאשמו כל החוסים בו :

זה קדוד וריבה יהוה את יריבי לחם את
 לחמי : החוק מגו וצנה וקומה בעזרתי :
 והרק חגית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
 ישעתך אני : יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
 וסנו אחור ויחפרו השבי רעתי : יהיו כמץ
 לפני רוח ומלאך יהוה דוחה : יהי דרכם
 חשך וחלקקת ומלאך יהוה רדפם : כי
 חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו
 לנפשי : תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר
 טמן תלכדו בשואה יפדבה : ונפשי תגיד
 ביהוה תשיש בישועתו : כל עצמותי ו

תאמרנה יהוה מי כמוך מציד עני מחונק
ממנו ועני ואביון מגזלו : יקומוני עדי חמס
אשר לא ידעתו ישאלוני : ישלמוני רעה
תחת טובה שכול לנפשי : ואני בחלותם
לבושי שק עניתו בצום נפשי ותפקתי על-
חיקי תשוב : פרע פאח לי התהלכתי כאכל-
אם קדר שחותי : ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו :
בחנפי לעני מעוג חרק עלי שנימו : אדני
כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי : אורף בקהל רב בעם
עצום אהלדך : אדישמחו לי איבי שקר
שנאי חנם וקרצו עין : כי לא שלום ידברו
ועל הגעי ארץ דברי מרמות יחשבוני :
וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה
עיננו : ראית הוה אלתתחרש אדני אד-
תרחק ממני : העירה והקיצה למשפטי אהו
ואדני לרובי : שפטיני בצדקך יהוה אלהי
ואללישמחו לי : אלליאמרו בלבם האח
נפשנו אלליאמרו בלענוהו : יבשו ויחפרו ו
יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה
המגדילים עלי : ירנו וישמחו הפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגיד יהוה החפץ שלום עבדו :

ולשוני תהנה צדקך כל היום תהלתך :
לו למנצח לעבדיהוה לדוד : נאספשו
לרשע בקרב לבי אינפחד אלהים לנגד
עיניו : ביהחליק אדני בעיניו למצא עונו
לשנא : דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל
להיטיב : און ויחשב עדימשכבו ויתוצב על-
ידך לאטיב רע לא ימאס : יהוה בהשמים
חסדך אמינתך עדישחקים : צדקתך ו
כהרריא משפטיך תהום רבה אדם ובהמה
תושוע יהוה : מהיקר חסדך אלהים ובני
אדם בצל כנפיה יחסיון : ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם : כי עמד מקור חיים
באורך נראה אור : משך חסדך לידעך
וצדקתך לישרי לב : אליתבואני רגל
נאיה ויד רשעים אליתגדני : שם נפלו
פעלי און דחו ולא יכרו קום :
לו לדוד ו אליתתחר במרעים אליתקנא
בעשי עודה : כי כחציר מהרה ימלו וכירק
דשא יבולין : בטח ביהוה ועשה טוב שכן
ארץ ורעה אמינה : והתענג עליהוה ויתן
לך משאדת לבך : גול עדיהוה דרבך
ובטח עליו והוא ועשה : והוציא באור
צדקך ומשפטיך בצחקים : הום ו ליהנה

והתחולל לו אלהי תתחר במצדיק ודרבו
 באיש עשה מזמות : הרף מאף ועזב חמה
 אלהי תתחר אדך להרע : כי מרעים ופרתון
 וקוני יהוה חמה יירשו ארץ : ועוד מעט ואין
 רשע והתבוננת עד מקומו ואיננו : וענוים
 יירשו ארץ והתענונו על רב שלום : זמם
 רשע לצדיק וחרק עליו שניו : אדני ישחק
 לו פיראה פייבא יומו : חרב א פתחו
 רשעים ודרבו קשתם להפיל עני ואכיון
 לטבות ישרי דרך : חרבם תבוא בלבם
 וקשתותם תשברנה : טוב מעט לצדיק
 מהמון רשעים רבים : פי זרועות רשעים
 תשברנה וסומך צדיקים יהוה : יודע
 יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תדוה :
 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו : כי
 רשעים יאכרו ואיבי יהוה פיקר פרים פרו
 בעשן פרו : לוח רשע ולא ישלם וצדיק חונן
 ונותן : כי מברכיו יירשו ארץ ומקלדיו ופרתו :
 מיהוה מצעדי נבר פוננו ודרבו יחפץ : כי
 יפל לא יושל כי יהוה סומך ידו : גער הייתי
 גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו
 מבקש לחם : בל יחום חונן ומלוה וזרעו
 לברכה : סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :

כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
 לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת : צדיקים
 יירשו ארץ וישכנו לעד עדיה : פי צדיק
 יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט : תורת
 אלהיו בלבו לא תמעד אשריו : צופה רשע
 לצדיק ומבקש להמיתו : יהוה לא יעזבנו
 בידו ולא ירשיענו בהשפטו : קוה אלהי הוה
 ושמר דרכו וירוממו לרשת ארץ בהכרת
 רשעים תראה : ראיתי רשע ערוץ ומתערה
 כאזרח רענן : ויעבר והנה איננו ואבקשהו
 ולא נמצא : שמרתם וראה ישר כיר אחרית
 לאיש שלום : ופושעים נשמרו יחדו אחרית
 רשעים נכרתה : ותשועת צדיקים מיהוה
 מעוזם בעת צרה : ויעזרם יהוה ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם ביחסו בו :
 לח מזמור לדוד להזכיר : יהוה אלהי
 בקצפה תוכיחני ובחמתך תיפירני : פי חציו
 נחתו בי ותנחת עלי ידך : אין מתם בבשרי
 מפני ועמד אין שלום בעצמי מפני חטאתי :
 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכפרו
 מפני : הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי :
 נעויתי שחתי עד מאד בל יחיום קדר
 הדבתי : פי כסדי מלאו נקדה ואין מתם

בבשרי : נפונתי ונדביתי עד מאד שאנתי
 מנהמת לבי : אדני נגדך כל תאותי
 ואנחתי ממך לאנסתרה : לבי סחרחר
 עזבני כחי ואורעיני גסרם אין אתי :
 אהבו ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק
 עמדו : וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי
 דברו הוות ומרמות כל היום והגו : ואני
 בחרש לא אשמע וכאלם לא יפתחפיו :
 ואחי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו
 תוכחות : פיך יהוה הוהלתי אתה תענה
 אדני אלהי : כי אמרתי פני שמחולני בטוט
 רגלי עלי הגדילו : כי אני לצלע נכון ומכאבי
 נגדי תמיד : כי עוני אניד אדאג כחטאתי :
 ואיבי תים עצמו ורבו שנאי שקר : ומשלמי
 רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב :
 אלתעזבני יהוה אלהי אלתרחק ממני :
 הושה לעזרתי אדני תשוועתי :

לט למנצח לידותון מזמור לדוד : אמרתי
 אשמרה דרכי מדטוא בלשוני אשמרה
 לפי מחסום בעוד רשע לנגדי : נאלמתי
 דומיה דהשתי משוב וכאבי נעבר : הם
 לבי ו בקרבי בהגיני תבער אש דברתי
 בלשוני : הודיעני יהוה וקצי ומדת ימי מה

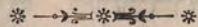
היא אדעה מהחדל אני : הנה מפתחות
 נתתה ימי וחדלי כאין נגדך אך כלהכל
 כל אדם נצב סלה : אך בצלם ו יתהלך
 איש אדך הכל יהמיון יצבר ודאי דע מי
 אספם : ועתה מה קניתי אדני תוהלתי לך
 היא : מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל
 תשימני : נאלמתי לא אפתחפני כי אתה
 עשית : הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני
 כדיתי : בתוכחות על עון ו יפרת איש
 ותמס בעש חמודו אך הכל כל אדם סלה :
 שמעה תפלתי ו יהוה ושועתי ו האוינה אל
 דמעתי אלתחרש כי גר אנכי עמך תושב
 ככל אבותי : השע ממני ואבליגה בטרם
 אדך ואינני :

מ למנצח לדוד מזמור קנה קניתי יהוה
 ויש אדני וישמע שועתי : ויעלני מבור שאון
 מטיט היון ויקם על סלע רגלי בוגן אשר יו :
 ויתן בפיו שיר חדש תהלה לאלהינו וראו
 רבים וייראו ויבטחו ביהוה : אשרי הנבר
 אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים
 ושטי כזב : רבות עשית אתה ו יהוה אלהי
 נפלאתיך ומחשבתך אדינו אין וערך אדך
 אנידה ואדברה עצמו מספר : זבח ומנחה ו

לא חפצת אונים כרית לי עולה וחטאה
 לא שאלת : או אמרתי הנה באתי במגלת
 ספר כתוב עלי : לעשות רצונך אלהי
 חפצתי ותורתך בתוך מעי : בשרתי צדק
 בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה
 ידעת : צדקתך לא כסיתי | בתוך לבי
 אמונתך ותשועתך אמרתי לא יכחדתי
 חסדך ואמתך לקהל רב : אתה יהוה לא
 תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד
 יצרוני : כי אפפו עלי | רעות עד אין מכפר
 השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו
 משערות ראשי ולבי עזבני : רצה יהוה
 להצילני יהוה לעזרתי חושה : יבשו ויחפרו |
 יחד מבקשי נפשי לכפותה יפגו אחור
 ויכלמו חפצי רעתי : ישמו על עקב בשתם
 האמרים לי האח | האח : ישישו וישמחו
 בך כל מבקשיך | אמרו תמיד יגדל יהוה
 אהבי תשועתך : ואני | עני ואביון אדני
 יחשבי לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל
 תאחר :

מא למנצח מזמור לדוד : אשרי מעביל אד
 דל כיום רעה ומלטהו יהוה : יהוה | ושמרהו
 ויחיהו ואשר בארץ | אלה תהנהו בנפש

איביו : יהוה יסעדנו על ערש דוי כד משכבו
 הפכת כחדיו : אני אמרתי יהוה חנני רפאה
 נפשי פייחטאתי לך : אויבי יאמרו רע לי
 מתי ימות ואבר שמו : ואם בא לראות | שוא
 ידבר לבו יקביץ און לו יצא לחוץ ידבר יחד
 עלי יתקחשו כל שנאי עלי ויחשבו רעה לי :
 דבר בליעד יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף
 לקום : גם איש שלומי | אשר במחתי בו
 אוכל לחמי הגדיק עלי עקב : ואתה יהוה
 חנני והקימני ואשלמה להם : בזאת ידעתי
 פייחפצת בי כי לא ירוע איבי עלי : ואני
 בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם :
 ברוך יהוה | אלהי ישראל מהעולם ועד
 העולם אמן | ואמן :

זה השיר כתוב בקריאי מועד שבדפוסים ואנחנו לא נחגנו לאומרנו ועיכז
 כדו שלא וחסר כלום בזה הנחנהו במקומן .

ויה הטב ומקור החיים • מזהיר אור מנוגה נגדו •
 הנושאנו על כפים • שם בעב נראה בכבודו • ושמו
 גדל או בגוים • הן כי כביר מצאה ידו • הודו אל אל
 השמים • כי גבר עלינו חסדו : אשרי האיש ירא האל
 זהיר נכנע לגדלתו • לא ידרש עת ישאל • כי בו בחר
 לסגלתו • ומליצו יהיה מיכאל • ויהי נצב על משמרתו
 הצור תמים צור ישראל • תמים חן יתן לדידו • הודו
 אל אל השמים כי גבר עלינו חסדו : ישע ימין

אל וראנו • חסדו וכין כסא צדקו • ישיב ויזכה דיננו
זכור יזכור חבת השקו • היכל ועדו יושיבנו • קרית
חנה למנת חלקו • הוא ישמור חסדו אלינו • כרת את
אברהם עברו • הודו אל אל השמים • כי גבר
עלינו חסדו :

אמר סיוס ספר ראשון יאמר תפלה זו

יהי רצון מקפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שבזכות ספר הראשון שבתהלים שקרינו
לפניך שהוא מבין בנגד ספר בראשית
שבחמשה חומשי תורה בזכות מזמוריו
ובזכות פסיקיו ובזכות תיבותיו ובזכות
אותיותיו ובזכות נקירותיו ובזכות טעמיו
ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם
ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים
והמצורפים בהם שפחין עלינו כגודל
חסדך וחתמנו בספר חיים טובים • ותפתח
לנו שערי אורה • שערי לווית חן וחסד • שערי
פדות שערי לבון עונות • שערי מזל העליון
שערי דרור • יומם יצוה יהוה חסדו • ובלילה
שירה עמי תפקה לאל חיי • תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח :

אס השלום ספר או אחר צאת הלבנה או גלב תפלה זו

יהי רצון מקפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתמלא רחמים עלינו וקמען רחמיך
שתצילנו היום ובכל יום ויום לנו ולכל
אנשי ביתנו ולכל אשר עמנו ולכל אשר
לנו בבית ובשדה ולכל הנדוים אלינו לכל
אחד ואחד מהם וממנו מכל צרה וצוקה
ומכל צער וניק וסכנה ומכל מיני שבוש
ומכל מיני הפסד ומכל דבר תקלה ומכל
גסיון ומכל דבר בזיון ומכל גזלן וחמסן
ואדם ומכל מיני פרעניות המתרגשות
ובאות לעולם ומכל גזרות קשות ורעות
ומתוקף הגלות ומרעב ומשבי ומכל מאסר
ומבית הפלא ורדות ועניות ככח השם
הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי ארד
עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עדה שסידורו
אמ"י נצ"א כר"ע יי"ל אמ"ך רה"ג דו"ס עא"ע מנ"ל בכ"ה
ובשם (אלד) כדול במקורו (אסיס) הוא (אחלילה)
שתטיב לנו החתימה ותעזרנו בכל
ענינינו והפצנו אמן :
א סבה שהיא גבוהה למעלה מעשרים
אמה • פסולה ור' יהודה מכשיר • ושאונה

גבוהה עשרה מַפְחִים * וְשָׂאִין קָה * שְׁלֹשׁ
 דְּפָנֹת * וְשַׁחֲמָתָה מְרוּבָה מְצַלְתָּה * פְּסוּקָה
 סְבָה יְשָׁנָה * בֵּית שְׂמָאי פּוֹסְלִין * וּבֵית
 הַלֵּל מְכַשִּׁירִין * וְאָזוּ הוּא סְבָה יְשָׁנָה * כָּל
 שֶׁעָשָׂה קוֹרֵם לְחַג שְׁלֹשִׁים יוֹם * אֲבָל
 אִם עָשָׂה לְשֵׁם חַג * אֲפִידוּ מִתְחַלֶּת
 הַשָּׁנָה * כְּשֶׁרָה * הַעוֹשֶׂה סָבְתוּ תַּחַת
 הָאֵילָן * כְּאֵלוּ עָשָׂה בְּתוֹךְ הַבַּיִת * סְבָה
 עַל גְּבִי סְבָה * הַעֲלִינָה כְּשֶׁרָה * וְהַתְּחַתְּנוּנָה
 פְּסוּקָה * רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר * אִם אֵין דִּיּוּרִין
 בְּעֲלִיּוֹנָה * הַתְּחַתְּנוּנָה כְּשִׁירָה * פֶּרֶם עֲלֶיהָ
 סָדִין מִפְּנֵי הַחֲמָה * אוֹ תַּחְתִּיהָ מִפְּנֵי הַנֶּשֶׁר
 אוֹ שִׁפְרֵם עַל גְּבִי הַקְּנוֹף * פְּסוּקָה * אֲבָל
 פּוֹרֵם הוּא * עַל גְּבִי נִקְלִיטֵי הַמָּטָה * הַדִּלָּה
 עֲלֶיהָ אֶת הַגֶּפֶן * וְאֶת הַדִּלְעַת * וְאֶת *
 הַקִּיסִים * וְסִבְךָ עַד גֶּבֶן פְּסוּקָה * וְאִם הָיָה
 סִבְוֹךְ הַרְבֵּה מֵהֵן * אוֹ שֶׁקֶצֶצְן * כְּשִׁירָה * זֶה
 הַכָּדָל * כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מִקְבֵּל טוֹמְאָה *
 וְאֵין גְּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ * אֵין מְסַבְכִין בּוֹ וְכָל
 דָּבָר שֶׁאֵינוֹ מִקְבֵּל טוֹמְאָה * וְגִדּוּלוֹ מִן
 הָאָרֶץ * מְסַבְכִין בּוֹ * הַכִּבִּילִי קֵשׁ וְחִבִּילֵי
 עֲצִים * וְחִבִּילֵי נֶרְדִין אֵין * מְסַבְכִין בָּהֶן *

וְכֵלֶן שֶׁהִתִּירָן * כְּשֶׁרָת * וְכֵלֶן כְּשֶׁרָת
 לְדִפְנֹת * מְסַבְכִין בְּנִסְרִים דְּבָרֵי רַבִּי
 יְהוּדָה * וְרַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר * נָתַן עֲלֶיהָ נֶסֶר
 שֶׁהוּא רַחֵב אַרְבָּעָה מַפְחִים כְּשֶׁרָה *
 וְכֵלֶבֶד שֶׁלֹּא יִשָּׁן תַּחְתּוֹ * תִּקְרָה שֶׁאֵין
 עֲלֶיהָ מְעוֹיָבָה * ר' יְהוּדָה אֹמֵר בֵּית שְׂמָאי
 אוֹמְרִים מִפְּקַפֵּק וְנוֹטֵל אַחַת מִבְּנֵיתִים * וּבֵית
 הַלֵּל אוֹמְרִים מִפְּקַפֵּק אוֹ נוֹטֵל אַחַת
 מִבְּנֵיתִים * רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר נוֹטֵל אַחַת
 מִבְּנֵיתִים וְאֵינוֹ מִפְּקַפֵּק * הַמְּקַרָּה סָבְתוּ
 בְּשִׁפּוּדִין * אוֹ בְּאֲרוּכּוֹת הַמָּטָה * אִם יֵשׁ
 רִיוּחַ בִּינֵיהֶן כְּמוֹתֵן כְּשִׁירָה * הַחוֹטֵט בְּגִדֵּי שׁ
 לַעֲשׂוֹת בּוֹ סְבָה * אֵינָה סְבָה * הַמְּשַׁלְּשֵׁל
 דְּפָנֹת מִדְּמַעְדָּה לְמַטָּה * אִם גְּבוּהָ מִן
 הָאָרֶץ שְׁלֹשָׁה מַפְחִים פְּסוּקָה * מִלְּמַטָּה
 לְמַעְדָּה * אִם גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה מַפְחִים
 כְּשֶׁרָה * רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר כָּשֵׁם שְׁמִלְמַטָּה
 לְמַעְדָּה עֶשְׂרֵה מַפְחִים * כָּךְ מִלְּמַעְדָּה
 לְמַטָּה עֶשְׂרֵה מַפְחִים * הַרְחִיק אֶת הַסִּבְוֹךְ
 מִן הַדְּפָנֹת שְׁלֹשָׁה מַפְחִים * פְּסוּקָה * בֵּית
 שְׂנַפְחָת וְסִבְךָ עַד גְּבִי אִם * יֵשׁ מִן הַכּוֹתֵל
 לְסִבְוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת * פְּסוּקָה * וְכֵן חָצֵר

שְׁהִיא מוֹקֶפֶת אֲכַסְרָה סְפָה גְדוּלָה
 שְׁהַקִּיפּוּהָ בְּדָבָר שְׁאִין מְסַכְכִים בוּ אִם
 יֵשׁ תַּחְתּוּ אַרְבַּע אֲמוֹת פְּסוּלָה : יֵאָהָר הָעוֹשֶׂה
 סִכְתּוֹ כְּמִין צָרִיף אוֹ שִׁסְמִכָה לְכוֹתֵל *
 רַבִּי אֶלְעָזָר פּוֹסֵל מִפְּנֵי שְׁאִין לָהּ גַּג וְחֻכְמִים
 מִכְּשִׁירִין * מְחַצֵּצֶת קָנִים גְּדוּלָה עֲשֵׂאָה
 לְשִׁכְבִּיָּה * מְקַבֶּלֶת טוֹמְאָה * וְאִין מְסַכְכִין
 בָּהּ * לְסַפּוּד * מְסַכְכִין בָּהּ * וְאִינְהָ מְקַבֶּלֶת
 טוֹמְאָה * רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר אַחַת קִטְמָה
 וְאַחַת גְּדוּלָה * עֲשֵׂאָה לְשִׁכְבִּיָּה מְקַבֶּלֶת
 טוֹמְאָה * וְאִין מְסַכְכִין בָּהּ * לְסַפּוּד * מְסַכְכִין
 בָּהּ וְאִינְהָ מְקַבֶּלֶת טוֹמְאָה :

סימן אלעזר כפול

לאברהם

זה אלֵי זה אלֵי זה אלֵי ואנוהו :
 אלהים עד מאד קדוש * ומגיד אחרית מראש * ועל
 יורה ועל מלקוש * ענן אורו יצוהו :
 לפניו נצבו אורים * עלי משמר כמו זרים * והשתחוו
 לדור דורים * לעם קדשו ויורוהו :
 ערבות שם במרכב לו * וחיות יושבי צלו * מהוים
 את יקר גדלו * הדרו והורוהו :
 זמן אין לו ולא פנים * ולא נות ומשכנים * ולא
 עורף ולא פנים * כל פעל למענהו :

רביד חן וענק כבוד * לצואר יודעיו יענוד * ולו
 גלגל זבול יקוד * וכל כוכבי יקרהו :
 אלה נאמן בברית * ואין לו ראש ולא אחרית * אשר
 בחר באום עברית * וכרת לה בריתהו :
 לאברהם בראש נגלה * להעלות את בנו עולה * כראשו
 ברוב חמלה * ופרה את יחידהו :
 עלי יעקב כלזו בית אל * בעזו נגלה בפנואל * וכנהו
 ישראל * והראהו יקרהו :
 זכר אל והוא כוסף * להקביל את פני יוסף *
 ופירודם בנוף אסף * וכלבב את עדתהו :
 רננות שרו בניו * בפקדם על ידי עניו * ושבי הם
 לאיתניו * עלי פרעה וחילהו : זה אלֵי
 ואחר כך אומרים

יה איום זכור היום * ברית שבעת תמימך *
 ברית אורה * אשר ארה * בחקות דת
 נאומך * אב רחמן קרב זמן * פדותנו
 ברחמך * זכרנו יי ברצון עמך * מחולל
 כל * וכל יכל * היה גדרש דודשיך *
 והמצא והתרצה * לעם דופקי דלתיך *
 בהזכירם * זכות אברהם * וצדקת כל
 חסידך * שענה ניבם * בהתקרבם * בכל
 לבם לשחרך * זכרנו יי ברצון עמך :

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קִיּוּמֵיהּ דְּאַבְרָהָם רַחֲמָנָא
 רַחֲמָנָא אֲרִים יְמִינֵךְ וְאַצְמַח פּוּרְקָנֵךְ
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסִפְרָא דְחַיִּי
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסִפְרָא דְצַדִּיקֵי
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסִפְרָא דְפִרְנָסֵי וּמְזוּנֵי טָבִי
 רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָא לְצַדוֹתָיִן
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרוּגְזָךְ
 רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדַּר מִן קַמְךָ

ועומדים ואומרים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : ב"פ
 יְיָ מִקֵּד יְיָ מִקֵּד יְיָ יְמִלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד : ב"פ
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְשָׁמַיִם שָׁמַע קוֹלֵנוּ וְקִבֵּל
 תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַצוֹן
 א"ש אַל תִּאבְדֵנוּ בְּאוֹרֵךְ גְּדוּלַתֵנוּ
 אַבְדַּת כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה
 א"ש חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים
 חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי צַדִּיקִים
 חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
 חֲתָמֵנוּ בְּסִפְרֵי מְזוּנוֹת וּפִרְנָסֵי טוֹבֵי
 עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ

עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רַצוֹן עֲנֵנוּ :
 יְיָ חֲנֵנוּ וְהַקִּימֵנוּ * וּבְסִפְרֵי חַיִּים וְכַרְנוּ
 וְחֲתָמֵנוּ
 יְיָ אוֹר פְּנֵיךְ הַיּוֹם נָסֶה עָלֵינוּ * וּבְסִפְרֵי
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךְ * וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם אֲזַרְחָה תַמִּימֵיךְ * וע"י
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְיִשְׂרׁוּפִים עַל יְחוּד
 קִדְשֵׁיךְ שְׁמֵךְ וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ :
 דַּעֲנֵי לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְרִיָּה עֲנִינָן :
 דַּעֲנֵי לְצַדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְתַמִּימֵי דִי בְּכָל
 דֶּרֶךְ וְדָר עֲנִינָן :
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךְ
 נַעֲמוֹת בִּימֵינֵךְ נִצַּח

ואו' מזמור סבו לה' בני אלילים כולו ואח"ך או'

אנא בכח * גדלת ימיניך תתיר צרוכה :

ואומרים כדוש יהא שלמא

ספר שני

מִב לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבִנְיָקֵרַח : כְּאִלּוּ תַעֲרֹג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּין גַּפְשֵׁי תַעֲרֹג אֱלֹהִים :
 צְמָאָה גַּפְשֵׁי וְלֹאֲלֹהִים לֹאֲלֹהִים מִתִּי אֲבֹא
 וְאֲרָאָה פָּנֵי אֱלֹהִים : תִּיתְהַלֵּלִי דְמַעַתִּי לְחַם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֵמֶר אֱלֵי כְלֵהִי אֵינִי אֱלֹהֵיךְ :

אֵלֶּה אֶזְכְּרֶה | וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי
 אֶעֱבֹר בְּסֶדֶק אֲדִים עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹלִי-
 רִנָּה וְתוֹדָה הַמִּזְמֹן חוֹגֵג : מַה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וְנַפְשִׁי
 וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוִדְנוּ
 יְשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עָלַי-
 כִּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמָנִים מֵהַר
 מִצְעֹר : תִּהְיוּם-אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא קְוֹל צְנוּרִיד
 כְּדִמְשִׁבְרִיד וְגִלְיָד עָלַי עֲבְרוּ : יוֹמָם | יִצְוֶה
 יִהְיֶה חֶסְדּוֹ וּבִלְיִלָּה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לֵאלֹהִים
 חַיִּי : אֹמְרָה | לֵאלֹהִים סִלְעִי לְמָה שְׁכַחְתָּנִי לְמָה
 קָדַר אֲלֶיךָ בְּדַחֵץ אוֹיֵב : בְּרִצָּח | בַּעֲצֻמוֹתַי
 חֲרַפְוִנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כְּדֵהִיּוֹם אֵיךְ
 אֶלְדִּיד : מַה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה-תִּהְמִי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוִדְנוּ יְשׁוּעוֹת
 פָּנָיו וְאֱלֹהֵי :

מִן שְׁפִמְנֵי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבֵי מִגּוֹי לֹא
 חָסִיד מֵאִישׁ מְרֵמָה וְעוֹלָה תִפְלִמְנִי : כִּי-אֲתָהּ |
 אֱלֹהֵי מַעֲוִזִי לְמָה וְנִחַתְנִי לְמָה קָדַר אֶתְהַדְּד
 בְּדַחֵץ אוֹיֵב : שְׁלַח-אֲוִדְךָ וְאִמְתָּךְ הֵמָּה יִנְחוּנִי
 וְיִבְאוּנִי אֶל־הַר-קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנֹתֶיךָ :
 וְאִבְוֹאָה | אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־שְׁמַחַת גִּילֵי
 וְאֲוִדְךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מַה-תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ |
 נַפְשִׁי וּמַה-תִּהְמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי-

עוֹד אֲוִדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי :
 מִן לְמַנְצֵחַ לְבְנֵי-קֶרַח מִשְׁכִּיל : אֱלֹהִים |
 בְּאֲזִינוּ שְׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ-לָנוּ פִּעֵל
 פִּעֵלָתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קָדָם : אֲתָה | יְרַדְּ גּוֹיִם
 הוֹרֶשֶׁת וְתַטְעֵם תִּרְעֵ לְאֲמִיב וְתִשְׁלַחֵם : כִּי
 לֹא בְּחַרְבָּם יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְזִרוּעֵם לֹא-הוֹשִׁיעָה
 לָמוּ כִּי-יִמְיָדָ וְזִרוּעָ וְאוֹר פָּנָיֶךָ כִּי רָצִיתָם :
 אֲתָה-הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צִוֶּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב :
 בְּךָ צָרִינוּ נִגְנַח בְּשִׁמְךָ נָבוּם קָמִינוּ : כִּי לֹא
 בְּקִשְׁתִּי אֲבַטָּח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשׁוּעֵנִי : כִּי
 הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹת :
 בְּאֱלֹהִים הִדְלָנוּ כְּדֵהִיּוֹם וְשִׁמְךָ | לְעוֹלָם
 נִוְדָה פִּלְאָה : אֶף-זִנְחָת וְתִכְלִימְנוּ וְלֹא תִצָּא
 בְּצַבְאוֹתֵינוּ : תִּשְׁיִבְנוּ אַחֹר מִנִּי-צָר
 וּמִשְׁנֵאֵינוּ שִׁסּוּ לָמוּ : תִּתְנֶנּוּ כְּצֹאן מֵאֲבֵל
 וּבְגוֹיִם זְרִיתְנוּ : תִּמְכַרְעֵמָה בְּלֹא-הוֹן וְלֹא
 רַבִּית בְּמַחִירָהם : תִּשְׁיִמְנוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ
 לְעַג וְקָלָם לְסִבִּיבוֹתֵינוּ : תִּשְׁיִמְנוּ מִשַׁד
 בְּגוֹיִם מְנוּד רֹאשׁ בְּלֵאמִים : כְּדֵהִיּוֹם כְּלִמְתִּי
 נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנָיו כִּסְתִנִּי : מִקּוֹל מְחַרְף וּמְגַדֵּף
 מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם : כְּדֵהִיּוֹם בְּאֲתָנוּ וְלֹא
 שְׁבַחְנוּךָ וְלֹא-שִׁקְרָנוּ בְּבְרִיתְךָ : לֹא-נִסּוּג
 אַחֹר לְבָנוּ וְתַט אֲשֵׁרֵינוּ מִנִּי אֶרְחָךְ : כִּי

דכיתנו במקום הננים ותכס עלינו בצלמות :
 אס-שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל
 זר : הלא אלהים יחקר-זאת כיהוא ידע
 תעלמות לב : כי-עליך הרגנו כלהיום
 נחשבנו כצאן טבחה : עורה | קמה תישן |
 אדני הקיצה אלה-תזנח לנצח : קמה-פניך
 תסתיר תשבח ענינו ולהצנו : פי שחה לעפר
 נפשנו דבקה לארץ בטננו : קומה עזרתה
 לנו ופידנו קמען חסדך :

מה קמנצח עד-שנים לבני-קרח משגיד
 שיר ידידת : רחש לבי | דבר טוב אומר
 אני מעשי למדך לשוני עט | סופר מהיר :
 יפופית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך עד-
 בן ברכך אלהים לעולם : חגור-חרבך על-
 ירך גבור הודך והדרך : והדרך | צלח רכב
 עד-דבר-אמת וענוה-צדק ותורך נוראות
 ומינך : חצך שנונים עמים תחתיד ופלו
 בלב אויבי המדך : כסאך אלהים עולם
 ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת
 צדק ותשנא רשע עד-בן | משחך אלהים
 אלהיך שמן שישון מחברך : מרואהלות
 קציעות כל-בגדותיך מן-היכלי שן מני
 שמחוד : בגנות מלכים ביקרותיך נצבך

שגל למינך בכתם אופיר : שמעי-בת וראי
 והשי אונך ושכחי עמד ובית אביך : ויתאו
 המלך יפוך כיהוא אדניך והשתחוו-לו :
 ובת-צר | במנחה פניך יחלו עשירי עם : כל-
 כבודך בת-מדך פנימה ממשבצות זהב
 לבושה : לרקמות תוכל למדך בתולדות
 אחריה רעותיה מובאות קך : תובדנה
 בשמחת וגיך תבאינה בהיכל מדך : תחת
 אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשדים בכל-
 הארץ : אובירה שמך בכל-דרך ודר על-בן
 עמים יהודוך לעלם ועד :

מו קמנצח לבני-קרח עד-עלמות שיר :
 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
 מאד : עד-בן לא-גירא בהמיר ארץ ובמוט
 הרים בלב ימים : יהמו יחמרו מימיו ירעשו-
 הרים בגאותו סלה : נהר פלגיו ישמחו עיר-
 אלהים קדש משכני עליון : אלהים בקרבה
 בדתמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המו
 גוים ממו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ :
 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה : לכו חזו מפעלות אלהים אשר-שם
 שמות בארץ : משבית מדחמות עד-קצה
 הארץ בששת ישבר וקצץ חנית ענדות ישראל

באשׁ : הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום
בגוים ארום בארץ : יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סדה :

מז למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים
תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : כי
יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ :
ודבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלנו :
ובחר לנו את נחלתינו את גאון יעקב
אשר אהב סדה : עזה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו
למדבנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים
זמרו משכיל : מלך אלהים על גוים אלהים
ישב | על כפא קדשו : נדיבי עמים | נאספו
עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ
מאר נעדה :

מח שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה
ומה גדל מאד בעיר אלהינו הר קדשו : יפה
נוף משוש כל הארץ הר ציון ירבותי צפון
קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה נודע
למשגב : כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו :
המה ראו בן תמהו גבהו נחפזו : רעדה
אחותם שם חיל פולדה : ברוח קדים תשבר
אניות תרשיש : באשר שמענו | בן ראינו

בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד עולם סדה : רמינו אלהים הסדך
בקרב היכלך : כשמד אלהים בן תהלתך
עד קצה ארץ צדק מלאה ימנך : ישמח |
הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך :
סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה : שיתו
לבכם | לחילה פסגו ארמנותיה למען
תספרו לדור אחרון : כי זהו אלהים אלהינו
עולם ועד הוא ינהגנו על מות :

מט למנצח לבני קרח מזמור : שמעו זאת
כל העמים האזינו כל יושגי חלד : גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון : פי ידבר
חכמות והגות לבי תבונות : אטה למשל
אזני אפתח בכנור חידתי : למה אירא בימי
רע עון עקבי יסובני : הבטחים עלי חילם
וברב עשרם יתהללו : אח לא פדה יפדה
איש לא יתן אלהים כפרו : ויקר פדיון נפשם
וחדל לעולם : ויחי עוד לנצח לא יראה
השחת : כי יראה חכמים ימותו יחד בטיל
ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם : קרבם
בתימו | לעולם משכנתם לדור ודור קראו
בשמותם עגי ארמות : ואדם ביקר בדילין
נמשד בבהמות נדמו : זה דרכם בסל למו

וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה : כְּצֹאן | לְשֹׂאֵל
 שָׁתוּ מוֹת יָרֵעַם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל | לְבַקֵּר
 וְצֹרֵם לְבָקוֹת שֹׂאֵל מִזְבֵּל לוֹ : אֲדֹ-אֱלֹהִים
 יִפְדֶּה-נַפְשִׁי מִיַּד שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה : אֵל-
 תִּירָא כִּי-יַעֲשִׂיר אִישׁ כִּי-יִרְכָּה כְבוֹד בֵּיתוֹ :
 כִּי לֹא בַמּוֹתָיו יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִרְדַּךְ אַחֲרָיו
 כְּבוֹדוֹ : כִּי-נִפְשׁוּ בַחַיִּיו יִבְרַךְ וַיִּוֹדֶךָ כִּי-תִיטִיב
 לָךְ : תִּבּוֹא עַד-דְּדוֹר אֲבוֹתָיו עַד-נֶצַח לֹא
 יִרְאוּ-אוֹר : אֲדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל
 כְּבַהֲמוֹת נִדְמוּ :

נ מִזְמוֹר לְאַסָּף אֵל | אֱלֹהִים יְהוָה דָּבַר
 וַיִּקְרָא-אֶרֶץ מִמִּזְרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מִבְּאֵר : מִצִּיּוֹן
 מִכְּלַל-יְפֵי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ : יִבֹּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵל-
 יִחְרַשׁ אֶשׁ-לִפְנֵינוּ תֹאכַל וְסָבִיבוּ נִשְׁעָרָה
 מֵאֵד : יִקְרָא אֱלֹהֵי-שָׁמַיִם מֵעַל וְאֵד-הָאָרֶץ
 לָדִין עַמּוֹ : אִסְפוּ-לִי חֲסִידֵי כְרַתִּי כְרַתִּי עִלֵּי
 זִבְחָה : וַיִּגִּידוּ שָׁמַיִם צְדָקוֹ כִּי-אֱלֹהִים | שֶׁפֶט
 הוּא סֵלָה : שָׁמְעָה עַמִּי | וְאֵד-בְּרָה יִשְׂרָאֵל
 וְאֶעֱיִדָה בְּךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אֲנֹכִי : לֹא עַד-
 זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לִנְגִדִי תָמִיד :
 לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פֶּר מִמִּכְלֵאתֶיךָ עֲתוּדִים :
 כִּי-לִי כָל-חַיְתוֹי-יַעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי-אֶלְפֵי :
 יִדְעֵתִי כָל-עוֹף הָרָיִם וְזִיו שְׂדֵי עַמְדֵי : אִם-

אֶרְעֵב לֹא-אֶמַר לָךְ כִּי-לִי תִבֵּל וּמִלֵּאָה :
 הַאוֹכֵל בֶּשֶׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתָּה :
 זִבְחָה לְאֱלֹהִים תוֹדָה וְשָׁלֵם לְעַלְיוֹן נְדָרֶיךָ :
 וַיִּקְרָאֵנִי בַיּוֹם צָרָה אַחֲצֶדֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי :
 וְלִרְשָׁעִי | אָמַר אֱלֹהִים מִה־לָּךְ לְסֵפֶר חֲקֵי
 וְתִשָּׂא כְרִיתִי עֲלֵי-פִיךָ : וְאַתָּה שְׁנֵאתָ מוֹסֵר
 וְתִשְׁלַךְ דְּבַרִּי אַחֲרֶיךָ : אִם-רָאִיתָ נֹגֵב
 וְתִרְצֵן עַמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חֲדָקָה : פִּיךָ שְׁלַחַת
 בְּרַעְיָה וּלְשׁוֹנֶךָ תִּצְמִיד מִרְמָה : תִּשָּׁב בְּאַחֲרֶיךָ
 תִּדְבַר בְּבֹן-אִמֶּךָ תִּתְוַדֶּפֶי : אֱלֹהֵי עֲשִׂיתָ |
 וְהִחַרְשֵׁתִי דְבַרִּי הַיּוֹת-אֲדוּיָה כְמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ
 וְאֶטְרַכָּה לְעֵינֶיךָ : בִּינוּ-נָא זֹאת שִׁכְחֵי אֱלֹהֵי
 פֶּן-אֶטְרַף וְאִין מִצִּיד : זִבְחָה תוֹדָה יִכְבְּדֵנִי
 וְשֵׁם דְּרָךְ אֶרְאֶנּוּ בְיוֹשַׁע אֱלֹהִים :

נא לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד : כְּבוֹא-אֱלֹהֵינוּ
 נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-בָּא אֶל-בֵּת-שֶׁבַע :
 חֲנֻנֵי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחָה
 פִּשְׁעֵי : הָרַב כְּפָסְנִי מֵעוֹנֵי וּמִחַטָּאתֵי מַהֲרָנִי :
 כִּי-פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגִּדִי תָמִיד : לָךְ
 לְכַדֵּךְ | חַטָּאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן
 תִּצְדַּק כְּדַבְּרֶךָ תוֹכַח בְּשֶׁפֶטְךָ : הֵן-בְּעוֹן
 חָלַלְתִּי וּבְחַטָּא יִחַמְתֵּנִי אֲמִי : הֵן-אִמַּת חֲפָצָת
 בְּשָׂהוֹת וּבְכַתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תְּחַטָּאֵנִי

באזוב ואטהר תכבסני ומשגן אדבין :
 תשמועני ששון ושמהה תגלגה עצמות
 דכית : הסתר פניך מחטאי וכדעונותי
 מחה : לב מהור בראלי אלהים ורוח נכון
 חדש בקרבי : אדמתשליכני מלפניך ורוח
 קדשך אלתקח ממני : השיבה לי ששון
 ישעך ורוח נדיבה תסמכני : אדמדה פושעים
 דרכיך וחטאים אלקיך ושובו : הצילני מדמים |
 אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך :
 אדני שפתי תפתח ופיו יגיד תהלתך : כי לא-
 תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זבחי
 אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
 לא תבזה : השיבה ברצונך את ציון תבנה
 חומות ירושלים : אז תחפוץ זבחי צדק עולה
 וכליל אז יעלו על מזבחת פרים :

גב למנצח משכיל דוד : בבוא | הואג
 האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אד-
 בית אחימלך : מהתהלל ברעה הגבור
 חסד אל כל היום : הוות תחשב לשונך
 כתער מלשש עשה רמיה : אהבת רע מטוב
 שקר | מדבר צדק סלה : אהבת כל דברי-
 בדע לשון מרמה : גם אל ותצד לנצח
 יחתך ויפחך מאהל ושרשך מארץ חיים

סלה : ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו :
 הנה | הגבר לא ישים אלהים מעונו ויכטה
 ברב עשרו יעז בהותו : ואני כזית רענן
 בבית אלהים במחתני בחסד אלהים עולם
 ועד : אודך לעדום כי עשית ואקוה שמך
 בייטוב נגד חסידך :

גג למנצח על מחלת משכיל דוד : אמר
 נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו
 עוד אין עשה טוב : אלהים משמים השקיה
 עד בני אדם לראות הוש משכיל דרש את-
 אלהים : בלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב
 אין גם אחד : הלא ידעו פעלי און אכלי עמי
 אכלו לחם אלהים לא קראו : שם פחדו פחד
 לא היה פחד כי אלהים פור עצמות הנך
 הכישתה כי אלהים מאבם : מי יתן מציון
 ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגד
 יעקב ישמה ישראל :

גד למנצח בנגינות משכיל דוד : בבוא
 הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר
 עמנו : אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך
 תדינני : אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי-
 פי : כי זרים אקמו עלי ועריצים בקשו נפשי
 לא שמו אלהים לנגדם סלה : הנה אלהים

עזר לי אדני בסמכי נפשי : ושוב הרע
לשררי באמתך הצמותם : בגדבה אזבחה
לך אודה שמך יהוה פי טוב : כי מבלצרה
הצילני ובאיבי ראתה עיני :

נה למנצח בנגינות משכיל לדוד :
האינה אלהים תפלתי ואלתתעלם
מתחנתי : הקשיבה לי וענני אריד בשיחי
ואהימה : מקול אויב מפני עקת רשע כי
ימיטו עלי און ובאת ישטמוני : לבי יחיל
בקרבי ואימות מות נפלו עלי : יראה ורעד
יבא בי ותכפני פלצות : ואמר מי יתן לי
אבר כיונה אעופה ואשכנה : הנה ארחיק
נדר אלון במדבר סלה : אחישה מפלט לי
מרוח סעה מסער : בלע אדני פלג לשונם
כיראתי חמם וריב בעיר : יומם ולידה
יסובבה עלחומתיה ואון ועמל בקרבה :
היות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך
ומרמה : כי לא אויב יחרפני ואשא לא
משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו : ואתה
אנוש בערבי אדופי ומידעי : אשר יחדו
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש :
ישי מות עלימו ירדו שאול חיים כירעות
במגורם בקרבם : אני אל אלהים אקרא

ויהוה יושיעני : ערב ובקר וצהרים אשיחה
ואהמה וישמע קולי : פדה בשלום נפשי
מקרב לי כירבבים היו עמדי : ישמע א
וענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות
למו ולא יראו אלהים : שדה ידיו בשלומיו
חלד בריתו : חלקו מהמאת פיו וקרבי לבו
רבו דבריו משמן והמה פתחות : השלך על
יהוה ויהבך והוא יכלכדך לא יתן לעולם
מוט לצדיק : ואתה אלהים תורידם לבאר
שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך :

ני למנצח עליונת אלם רחקים לדוד
מכתם באחו אותו פלשתים בנת : חנני
אלהים כישאפני אנוש כלהיום להם
ילחצני : שאפו שוררי כלהיום כירבבים
לחמים לי מרום : יום אירא אני אליך
אבטח : באלהים אהלך דברו באלהים
בטחתי לא אירא מהיעשה בשר לי : כד
היום דברו יעצבו עלי כד מחשבתם דרע :
יגורו ויצפוני המה עקבי ישמרו כאשר קו
נפשי : עד און פקט דמו באף עמים ו הורד
אלהים : נדי ספרתה אתה שימה דמעתי
בנאדך הלא בספרתך : אז ו ישובו אויבי

אחור ביום אקרא והי' ידעתי כי אלהים לי :
באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר :
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם
לי : עלי אלהים נדרתי אשלם תודת קד : כי
הצלת נפשי ממות הלא רגלי מהחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים :

טו למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם בברחו
מפני שאול במערה : חנני אלהים חנני כי
בד חסיה נפשי ובצל כנפוד אחסה עדי
יעבר הוות : אקרא לאלהים עליון לא נמר
עדי : ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי
סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו : נפשי ו
בתוך לבאים אשכבה להטים בני אדם
שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה :
רומה על השמים אלהים על כד הארץ
כבודך : רשת הכינו לפעמי כפי נפשי כרו
לפני שיוחה נפלו בתוכה סלה : נכון לבי
אלהים נכון לבי אשירה ואמרה : עורה
כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר :
אודה בעמים אדני אומרך בקאמים : כי
גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך :
רומה על השמים אלהים על כד הארץ
כבודך :

נח למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם :
האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו
בני אדם : אהי בלב עולות תפעלון בארץ
חמם ידיכם תפלסון : זרו רשעים מרחם תעו
מבטן דברי כזב : חמת למו כדמות חמת
נחש כמזפתן חרש ואטם אוננו : אשר לא
ישמע לקול מדחשים חובר הברים מהכס :
אלהים הרס שנימו כפימו מדתעות כפידים
נתוץ ו יהוה : ימאסו כמומים ותהלכו למו
ידרך חציו כמו ותמקלו : כמו שבדול תמם
יהלך נפל אשת בל חזו שמש : בטרם יכינו
סירתכם אטר כמוחי כמו חרון ישענו :
ישמח צדיק פי חוה נקם פעמיו ירחץ בדם
הרשע : ויאמר אדם אדפרי לצדיק אך יש
אלהים שפטים בארץ :

נט למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם בשלח
שאול וישמרו אתהבית להמיתו : הצילני
מאיבי אלהי ממתקוממי תשונני : הצילני
מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני : כי הגה
ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ודא
חטאתי יהוה : בדיעון ירצון ויפוננו עורה
לקראתי וראה : ואתה יהוה אלהים צבאות
אלהי ישראל הקיצה לפקר כד הגוים אלי

תהן כדבגרי און סדה : ישובו לערב יהמו
כפלב ויסוכבו עיר : הנה וביעון בפייהם
חרבות בשפתותיהם כירמי שמע : ואתה
יהוה תשחק למו תלעג לכלגוים : עזו
אליך אשמרה כיהאיהם משגבי : אלהי
חסדי יקדמי אלהים יראני בשררי : אל
תהרגם ופנישכחו עמי הניעמו בחיךך
והורידמו מגננו אדני : חטאת פיו דבר
שפתימו וילכדו בגאונם ומאדה ומבחס
יספרו : בלה בחמה בלה ואינמו וידעו כיה
אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סדה :
וישובו לערב יהמו כפלב ויסוכבו עיר : המה
יניעון לאכל אסידא ישבעו וידינו : ואני
אשיר עוד וארגן לבקר חסדך כיהיית
משגב לי ומנום ביום צרלי : עזי אליך
אזמרה כיהאיהם משגבי אלהי חסדי :

ס למנצח עד שושן עדות מכתם לדוד
קלמד : בהצותו את ארם נהרים ואת ארם
צובה וישב יואב ויד את ארם בגיא מלח
שנים עשר אלה : אלהים ונחתנו פרצתנו
אנפת תשובב לנו : הרעשת ארץ פצמתה
רפה שבריה כיהמטה : הראית עמד קשה
השקיתנו גין תרעקה : נתתה קיראך גם

דהתנוסם מפני קשט סדה : למען יחלצון
ידידיך הושיעה מינד וענני : אלהים דבר
בקדשו אעלה אחלקה שכם ועמק סבות
אמור : די גלעד ודי מנשה ואפרים מעוז
ראשי יהודה מחקקי : מואב וסיר רחצי עד
אדום אשליך נעלי עלי פדשת התרועעי :
מי יובידי עיר מצור מי נחני עד אדום : הלא
אתה אלהים ונחתנו ודאתצא אלהים
בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושוא
תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא
יבוס צרינו :

סא למנצח ו עד נגינת לדוד : שמעה
אלהים רנתי הקשיבה תפקתי : מקצה הארץ
אליך אקרא בעמף לבי בצור ירום מפני
תנחני : כיהיית מחסה לי מגדלעז מפני
אויב : אנורה באהדך עולמים אחסה
בסתר כנפיד סדה : כיהאתה אלהים שמעת
לנדרי נתת ירשת יראי שמך : ימים עד ימי
מקד תוסיף שנותיו כמודר ודר : ישב עולם
לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו : בן
אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום ויום :
סב למנצח עד ידותון מזמור לדוד : אד
אל אלהים דימיה נפשי ממנו ישועתי : אד

הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה :
 עד אנה | תהותתו על איש תרצחו כלכם
 בקיר גמוי גדר הדחוייה : אד משאתו ויעצו
 להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבים יקלדו
 סדה : אד לאלהים דומי נפשי כי ממנו
 תקותי : אד הוא צורי וישועתי משגבי לא
 אמוט : על אלהים ישעי וכבודי צור עזי
 מחסי באלהים : בטחו בו בכליעת | עם
 שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו
 סדה : אד | הכל בני אדם כזב בני איש
 במאונים לעלות המה מהבל יחר : אד
 תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חילו כי
 ינוב אל תשיתו לב : אחת | דבר אלהים
 שתים זו שמעתי כי עז לאלהים : ודד אדני
 חסד כי אתה | תשלם לאיש כמעשהו :
 סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה :
 אלהים | אלי אתה אשרך צמאה לד ונפשי
 כמה לד בשרי בארץ ציה ועיף בלוי מים :
 כן בקדש הויתך לראות עיף וכבודך : כי
 טוב חסדך מהים שפתי ישבחונך : כן
 אברכה בחיי בשמך אשא כפי : כמו חלב
 ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי :
 אסזכרתיד עדי צועי באשמרות אהנה

כד : כיהיית עזרתה לי וכצל כנפיד ארנן :
 דבקה נפשי אחרך כי תמכה ימינך : והמה
 לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ :
 יגירחו על ידי הרב מנת שעלים יהיו :
 והמקד ישמה באלהים יתהלל כד הנשבע
 בן כי יסכר פי דוברי שקר :
 סג למנצח מזמור לדוד : שמע אלהים
 קולי בשחי מפחד אויב תצר חיי : תסתורני
 מפוד מרעים מרגשת פעלי און : אשר שגנו
 כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר : לירת
 במסתרים תם פתאם ירהו ולא יראו : יחזקו
 למו | דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו
 מי יראה למו : יהפשו עולת תמנו הפש
 מהפש וקרב איש וקב עמוק : וירם אלהים
 חץ פתאום היו מכותם : ויכשיקדו עלימו
 לשונם יתנודדו בלראה בם : וייראו כד
 אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכידו :
 ישמח צדיק בידוה וחסה בו ויתהללו כג
 ישרי לב :
 סה למנצח מזמור לדוד שיר : לד דמיה
 תהלה | אלהים בציון ודד ישלם נדר : שמע
 ונפלה עדיך כל בשר יבאו : דברי עונת
 גברו מני פשענו אתה תכפרם : אשרי |

תבחר ותקרב ישכן הצריך נשבעה בשוב
 ביתך קדש היכרך : נוראות בצדק תעננו
 אלהי ישענו מבטח כל ימי קצווי ארץ וים
 רחקים : מכין הרים בכחו נאור בגבורה :
 משפיה ו שאון ימים שאון גליהם והמון
 לאמים : וייראו וישבי קצות מאותתך מוצאי
 בקר וערב תרגין : פקדת הארץ ותשקקה
 רבת תעשרנה פדג אלהים מלא מים תכין
 דגנם כי כן תכונה : תלמיה רוח נחת גודיה
 ברביבים תמנגנה צמחה ו תברך : עשרת
 שנת טובתך ומענך ירעפון דשן : ירעפו
 נאות מדבר וגיל גבעות תחננה : לבשו
 כרים והצאן ועמקים יעטפו בר ותרועעו
 אף ישירו :

סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים
 בל הארץ : זמרו כבוד שמו שימו כבוד
 תהלתו : אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
 ברב עזך יכחשו לך אויביך : בל הארץ ו
 ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סדה : לכו
 ראו מפעלות אלהים נורא עליקה עד בני
 אדם : הפך ים ו ליבשה בנהר יעברו ברגל
 שם נשמחהו : משג בגבורתו ועולם עיניו
 בגוים תצפינה הסוררים ו אדירומו למו

סדה : ברכו עמים ו אלהינו והשמיעו קול
 תהלתו : השם נפשנו בחיים ודאנתן למוט
 רגלינו : כי בחנתנו אלהים צרפתנו בצרף
 פסף : הבאתנו במצודה שמת מועקה
 במתנינו : הרבבת אנוש לראשנו באנו באש
 ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות
 אשלים לך נדרי : אשר פצו שפתי ודבר פי
 בצרדי : עלות מיהים אעדה לך עסקמרת
 אילים אעשה בקר עסעתודים סדה : לכו
 שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה
 לנפשי : אלו פי קראתי ורומם תחת לשוני :
 אין אסראיתי בלבי לא ישמע ו אדני : אכן
 שמע אלהים הקשיב בקול תפלתו : ברוך
 אהים אשר לא יחסיר תפלתו וחסדו מאתו :
 סו למנצח בגנינת מזמור שיר : אלהים
 יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סדה : קדעת
 בארץ הרבך בכל גוים ישועתך : יודוך
 עמים ו אלהים יודוך עמים כדם : ישמחו
 וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
 ולאמים ו בארץ תנחם סדה : יודוך עמים ו
 אלהים יודוך עמים כדם : ארץ נתנה ובונה
 יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים
 וייראו אותו בל אפסי ארץ :

סח למנצח לדוד מזמור שיר : יקום
 אלהים יפוצו אויביו ויגוסו משנאיו מפניו :
 כהנדרף עשן הנדרף כהמם הונג מפני אש
 יאכדו רשעים מפני אלהים : וצדיקים ישמחו
 ועלצו לפני אלהים וישישו בשמחה : שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות
 ביה שמו ועלו לפניו : אבי יתומים ודין
 אלמנות אלהים במעון קדשו : אלהים
 מושב יחידים : ביתה מוציא אסירים
 כבושרות אד-סוררים שכנו צחיקה : אלהים
 בצאתך לפני עמד בצערה בישיון סדה :
 ארץ רעשה אף-שמים נמפו מפני אלהים
 זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל : גשם
 נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
 כוננתה : חיתך ישכובה תכין בטובתך
 לעני אלהים : אדני יתן אמר המבשרות
 צבא רב : מלכי צבאות יהרון יהרון ונות
 בית תחלק שדל : אסתשכבון בין שפתים
 כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק
 חרוץ : בפרש שדו מלכים בה תשג
 בצלמון : הר-אלהים הר-בשן הר גבננים הר
 בשן : למה תרצדון הרים גבננים ההר
 חמר אלהים לשבתו אלהיהוה ישכן דגצה :

רכב אלהים רבתים לפני שנאן אדני בם
 סיני בקדש : עלית למרום : שבת שבי
 לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה
 אלהים : ברוד אדני יום ויום ועמס-לנו האל
 ישועתנו סלה : האל לנו אל למושעות
 וליהוה אדני למות תצאות : אד-אלהים
 ומחץ ראש אויבו קדקד שער מתהקד
 באשמיו : אמר אדני מבשן אשיב אשיב
 ממצלות ים : למען תמחץ-רגלך בדם לשון
 כדבדך מאיבים מנהו : ראו הליכותיך
 אלהים הליכות אדני מדפי בקדש : קדמו
 שרים אחר נגנים בתוך עצמות תופפות :
 במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל :
 שם בנימן : צעיר רדם שרי יהודה הנמתם
 שרי זבדון שרי נפתלי : צוה אלהיך עזך
 עונה אלהים זו פעדת לנו : מהיכדך על-
 ירושלים לך יובילו מלכים שי : גער חית
 קנה עדת אבירים : בעגלי עמים מתרפס
 ברצי-כסף בור עמים קרבות יחפצו : יאתיו
 חשמנים מני מצרים בוש תריץ ידיו לאלהים :
 ממדכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני
 סלה לרכב בשמי שמי-קדם הן יתן בקולו
 קול עז : תנו עז לאלהים עדי-ישראל גאותו

ועוז בשחקים : נורא אלהים | ממקדשיך אל
ישראל הוא נתן | עז ותעצמות לעם ברוך
אלהים :

סמ למנצה | עד שושנים קדוד : הושיעני
אלהים כי באו מים עד נפש : טבעתי בין
מצודה ואין מעמד באתי במעמקי מים
ושבלת שטפתי : יגעתי בקראי גהר גרוני
כדו עיני מיחד לאלהי : רבו | משערות
ראשי שנאי הנם עצמו מצמיתי אויבי שקר
אשר לא גזלתי או אשיב : אלהים אתה
ידעת לאולתי ואשמותי מפיך לא נכחדו :
אלייבשו בי | קיוך ארני יהוה צבאות אל
יבדמו בי מבקשך אלהי ישראל : כי עליך
נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מוזר הייתי
לאחי ונכרי לבני אמי : כי קנאת ביתך
אכלתני וחרפות חורפיה נפלו עלי : ואכבה
בצום נפשי ותהי לחרפות לי : ואתנה לבושי
שק ואהי להם למשל : ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר : ואני תפלתידך | יהוה
עת רצון אלהים ברביחסך ענני באמת
ישעך : הצילני משיט ואדאמבעה אנצלה
משנאי וממעמקי מים : אלתשטפני ושבלת
מים ואלתבדעני מצודה ואלתאמר עלי

באר פיה : ענני יהוה כי טוב חסדך כרב
רחמך פנה אלי : ואלתסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני : קרבה אל נפשי נאלה
למען אויבי פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלמתי נגדך פל צוררי : חרפה | שברה
לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים
ולא מצאתי : ויתנו בברותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ : יהי שלחנם לפנים לפח
ולשדומים למוקש : תחשכנה עיניהם
מראות ומתניהם תמיד המעד : שפך עליהם
זעמד וחרון אפך ישוגם : תהי טורתם נשמה
באהליהם אליהי ישב : כי אתה אשר
הכית רדפו ואלמכאוב חלליך יספרו :
תנה עון על עונם ואליבאו בצדקתך :
ימחו מספר חיים ועם צדיקים אדו כתבו :
ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני :
אהלדה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה :
ותישב ליהוה משור פד מקרן מפריס : ראו
ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם :
כי שמע אדאכילונים יהוה ואת אסיריו לא
בזה : יהללוהו שמים וארץ ומים וכל דמש
בם : כי אלהים אוישיע ציון ויבנה ערי יהודה
וישבו שם וירשעה : ורע עבדיו ינחלוה

ואהבי שמו ושכנו בה :
 ע למנצח לדוד להזכיר : אלהים להצילנו
 יהוה לעזרתנו הושה : יבשו ויחפרו מבקשי
 נפשי יפגו אחור ויכלמו הפצי רעתי : ושובו
 על עקב בשתם האמרים האח האח : ישישו
 וישמחו : בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד
 יגדל אלהים אהבי ישועתך : ואני ועני
 ואביון אלהים הושה לי עזרי ומפדתי אתה
 יהוה אלהי אחר :

עא בך יהוה הסיתי אל אבושה לעולם :
 בצדקתך תצילני ותפדני הטהאלי אנך
 והושיעני : היה לי ו לצור מעון לבוא תמיד
 צוית להושיעני פיסקעי ומצודתי אתה :
 אלהי פלטי מיד רשע מפך מעול וחומץ :
 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי :
 עליך ו נסמכתי מבטו ממעי אמי אתה גוזי
 בך תהדתי תמיד : כמופת הייתי לרבים
 ואתה מחסי עז : ימלא פי תהלתך כל היום
 תפארתך : אלהי שליכני לעת זקנה ככלות
 כחי אלהי מעזבני : כי אמרו אויבי לי ושמרי
 נפשי גועצו יחדו : לאמר אלהים עזבו רדפו
 ותפשוהו כי אין מציל : אלהים אלהי תרחק
 ממני אלהי לעזרתנו הושה : יבשו ויכלו שמיני

נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי :
 ואני תמיד איחל והוספתי על כדלתהלתך :
 פי ויספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא
 ידעתי ספרות : אבוא בגברות אדני יהוה
 אזכיר צדקתך לבדך : אלהים למדתני
 מנעורי ועד הנה אניד נפלאותיך : וגם עד
 זקנה ו ושיבה אלהים אל מעזבני עד אניד
 זרועך לדור לכל יבוא גבורתך : וצדקתך
 אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים
 מי כמוך : אשר הראיתני ו צרות רבות ורעות
 תשוב תחיני ומתהמות הארץ תשוב
 תעלני : תרב ו גדדתי ותסכ תנחמני : גם
 אני ו אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה
 דך בכבוד קדוש ישראל : תרננה שפתי כי
 אומר הילך ונפשי אשר פדית : גם לשוני
 כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו
 מבקשי רעתי :

עב לשלמה ו אלהים משפטיך למדך תן
 וצדקתך לבין מדך : ידיו עמך בצדק
 וענייה במשפט : ישאו הרים ו שלום לעם
 וגבעות בצדקה : ישפט ו עניי עם ושיע
 לבני אביון וידבא עושק : ייראוך עם שמיש
 ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר עלינו

כְּרַבִּיבִים וְרוּחַ אֶרֶץ : וּפְרַח־בְּיָמָיו צְדִיק
 וְרַב שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרַח : וַיְרִד מִיָּם עַד־יָם
 וּמִנְהַר עַד־אֶפְסַי־אֶרֶץ : לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ צִיִּים
 וְאִיבֵינוּ עֵפֶר יִלְחָכוּ : מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים
 מִנְחָה יִשִּׁיבוּ מַלְכֵי שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁר
 יִקְרִיבוּ : וַיִּשְׁתַּחֲוֶי־לּוֹ כָּל־מַלְכִים כָּל־גּוֹיִם
 יַעֲבֹדוּהוּ : כִּי־צִיד אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ וְעֵנִי וְאִי־
 עֵזֶר לּוֹ : יַחֵם עַד־דָּד וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים
 יוֹשִׁיעַ : מִתּוֹךְ וּמִחַמָּם יִגְאֹל נַפְשָׁם וַיִּיקַר דָּמָם
 בְּעֵינָיו : וַיְחִי וַיִּתְּנֵהוּ מִזֶּה־בְּשָׁבָא וַיִּתְּפַלֵּל
 בְּעַדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ : יְהִי פֶסֶת־
 בַּר אֶרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כָּל־בְּנוֹן פְּרִו
 וַיִּצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאֶרֶץ : יְהִי שָׁמוֹ לְעוֹלָם
 לִפְנֵי־שָׁמַשׁ יִגּוֹן שָׁמוֹ וַיִּתְּבַרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם
 יִאֲשֹׁרְהוּ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ אֱשֶׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאֶרֶץ אָמֵן א
 וְאָמֵן : כָּדוֹ תְּפִלוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָּׁי :

הַדְרֵךְ וְעֵזוֹ יִדְךָ מִלֵּא עוֹלָם יְהוּ יְחִיד • וּבְגִבּוֹרֹת כְּבוֹדֵךְ
 שִׁמְךָ נֹודַע וְלֹא נִכְחַד • יְחִיד תַּעֲזוּן בַּפְּחָדֶךָ הַדּוֹךְ
 צָרִי בְּאִיֹד כַּחַד • הֲלֹא אַתְּ אֵל יִשׁוּעָתִי • בְּךָ אֲבַטַח וְלֹא
 אֶפְחַד : כֹּאִיל תַּעֲרוּג נַפְשִׁי • זְרוּבַת אֵשׁ יִדְוֹדוֹתֶךָ •
 וְתַמְצֵא כֹכַב יָמַי רִישִׁי • כֹּאֵל מַיִם לַחֲמַלְתֶךָ • זְקוּף שִׁפְלִי
 וְשֵׂא רֹאשִׁי • וְתַרְם נַפְשִׁי גִבּוֹרֹתֶךָ • וְאִז לְבִי לַהֲלֵךְ • הוֹק
 עֵו יַעֲלוֹז יְחִיד • הֲלֹא אַתְּ אֵל יִשׁוּעָתִי בְּךָ אֲבַטַח וְלֹא
 אֶפְחַד ; אֱלֹהִים כֵּן דְּרַכִּיךָ • טַעוֹן מִשְׁפַּט כְּצוֹר נֹאדֵר •
 יִכְלַתֶךָ וְעֵזוֹ דִּינֶךָ • הִיתְכֵּן אֲשֶׁר נַעֲדֵר • וְאוֹיְבֶיךָ לַעֲוֹמְתֶךָ
 הַיִּצְדָּקָה כִּי יְהִי נֹהַדֵר • עֲשֵׂה נֹא בַעֲבוּר יִצְחָק • זְכוּר
 צַדִּיקוֹ לַעַם אַחַד • הֲלֹא אַתְּ אֵל יִשׁוּעָתִי • בְּךָ אֲבַטַח
 וְלֹא אֶפְחַד :

אחר סיום ספר שני אומר

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂבוּכֹת סֵפֶר הַשְּׁנַי שֶׁבַת־הַלִּים שֶׁקָּרִינוּ
 לִפְנֵיךָ שֶׁהוּא מְכוּן בְּנֶגֶד סֵפֶר שְׁמוֹת
 שֶׁבַח־מִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה וּבְזֻכוֹת מְזֻמָּרוֹי
 וּבְזֻכוֹת פְּסוּקֵי וּבְזֻכוֹת תִּיבוֹתֵינוּ וּבְזֻכוֹת
 אוֹתִיוֹתֵינוּ וּבְזֻכוֹת נִקְדוּתֵינוּ וּבְזֻכוֹת טַעֲמֵינוּ
 וּבְזֻכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם
 וּבְזֻכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים
 וְהַמְצוּרָפִים בָּהֶם שֶׁתְּצוּהָ פְּחָדֶךָ עַל אוֹיְבֵינוּ
 וְתַצִּיֵּקֵנוּ בְּכַח גְּבוּרָתֶךָ וְתַחַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר
 גְּאוּלָּה וַיִּשׁוּעָה • וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹמֵץ
 שְׁעָרֵי לְבוֹב • שְׁעָרֵי הַצְּדָה • שְׁעָרֵי יִשׁוּעָה •

שְׁעָרֵי מְזוּנֹת * וְגַם עַד זִקְנָה וְשִׁיבָה אֵלֶיּוֹם
אֲתַעֲזְבֵנִי עַד אֲגִיד זְרוּעַךָ לְדוֹר לְכָל יְבוּא
גְבוּרָתְךָ * תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת
אֶת פְּנֵיךָ נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נָצַח

ולח"ך אומר פרק ב דסוכה

א הַיֵּשֶׁן תַּחַת הַמָּטָה בַּסֶּכֶה : לֹא יֵצֵא יָדָיו
חוּבְתוֹ * אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נוֹהֲגִין הָיִינוּ *
שֶׁהָיִינוּ יֹשְׁנִים תַּחַת הַמָּטָה בְּפָנֵי הַזִּקְנִים *
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מַעֲשֵׂה בְטָבִי עֲבָדוֹ שֶׁל
רַבֵּן גַּמְלִיא * שֶׁהָיָה יֹשֵׁן תַּחַת הַמָּטָה *
וְאָמַר קֵהֵן רַבֵּן גַּמְלִיא * קִזְקְנִים רְאִיתֶם
טָבִי עֲבָדֵי שֶׁהוּא תַלְמִיד חֶכֶם * וְיוֹדַע
שֶׁעֲבָדִים פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה לְפִיכָךְ יֹשֵׁן
הוּא תַּחַת הַמָּטָה * וְלִפֵּי דַרְכֵנוּ לְמַדְנֵנוּ
שֶׁהַיֵּשֶׁן תַּחַת הַמָּטָה לֹא יֵצֵא יָדָיו חוּבְתוֹ *
הַפּוֹמֵד סִכְתּוֹ בְּכַרְעֵי הַמָּטָה * כְּשֶׁרָה *
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם אֵינָה יְכוּלָה לְעַמּוֹד
בְּפָנֵי עֲצָמָה * פְּסָלָה * סִכְּהָ הַמְדוּבָרְדָת *
וְשִׁצְקָתָהּ מְרַבָּה מְחַמְתָּהּ כְּשֶׁרָה * הַמְעוּבָה
כְּמִין בֵּית * אֵף עַל פִּי שְׂאִין הַבּוֹכְבִים
נִרְאִים מְתוּכָה * כְּשֶׁרָה * הַעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ
בְּרֹאשׁ הָעֵגְלָה * אוֹ בְּרֹאשׁ הַסְּפִינָה * כְּשֶׁרָה

וְעוֹלָיִן קָה בְּיוֹם טוֹב * בְּרֹאשׁ הָאֵילָן * אוֹ
עַל גְּבִי גַמֵּל * כְּשֶׁרָה * וְאִין עוֹלָיִם קָה
בְּיוֹם טוֹב * שְׁתִּים בְּאֵילָן * וְאַחַת בְּיָדֵי
אָדָם * אוֹ שְׁתִּים בְּיָדֵי אָדָם * וְאַחַת בְּאֵילָן
כְּשֶׁרָה * וְאִין עוֹלָיִן קָה בְּיוֹם טוֹב * שְׁלֹשָׁה
בְּיָדֵי אָדָם * וְאַחַת בְּאֵילָן * כְּשֶׁרָה * וְעוֹלָיִן
קָה בְּיוֹם טוֹב * זֶה הַכֶּלֶל כָּל שִׁינְטֵל הָאֵילָן
וְיְכוּלָה לְעַמּוֹד בְּפָנֵי עֲצָמָה * כְּשֶׁרָה * וְעוֹלָיִן
קָה בְּיוֹם טוֹב * הַעוֹשֶׂה סִכְתּוֹ בֵּין הָאֵילָנוֹת
וְהָאֵילָנוֹת דְּפָנוֹת קָה * כְּשֶׁרָה * שְׁלוּחֵי
מְצוּהָ * פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה * חוֹלִין וּמְשֻׁמְשֵׁיָהוּן
פְּטוּרִין מִן הַסֶּכֶה * אוֹכְלִים וְשׁוֹתִין עֲרָאֵי
חוּץ לַסֶּכֶה * מַעֲשֵׂה וְהַבִּיאוּ לוֹ לְרַבֵּן
יֹחָנָן בֶּן זִכְאִי לְטַעוֹם הַתְּבַשִּׁיט * וְלְרַבֵּן
גַּמְלִיא שְׁתֵּי כוֹתְבוֹת וְדָלִי שֶׁל מִים * וְאָמְרוּ
הַיְעָלוֹם לַכֶּהֱן וּכְשֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לְרַבִּי צְדוּק
אוֹכֵל פָּחוֹת מִכְּבִיצָה * נִטְלוּ בַּמָּפָה וְאָכְלוּ
חוּץ לַסֶּכֶה וְלֹא בִירַךְ אַחֲרָיו * רַבִּי
אֲדִיעוֹזֵר אוֹמֵר אַרְבַּע עֶשְׂרֵה סְעוּדוֹת חַיִּיב
אָדָם לְאָכּוֹל בַּסֶּכֶה * אַחַת בְּיוֹם וְאַחַת
בְּלֵילָה וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵין לְדַבֵּר קֶצֶבָה
חוּץ מִלֵּיל יוֹם טוֹב רֹאשׁוֹן שֶׁל חַג בְּלֵיל
וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֲדִיעוֹזֵר מִי שֶׁלֹּא אָכַל בְּלֵילֵי

יום טוב הראשון יששים בליקי יום טוב
 האחרון * והכמים אומרים אין לדבר
 תשלומין עד זה נאמר מעות לא יוכל
 לתקון והסרון לא יוכל להמנות * מי
 שהיה ראשו ורפו בספה * ושלחנו בתוך
 הבית * בית שמאי פוסקין * ובית הלל
 מבשירין * אמרו להן בית הלל לבית שמאי
 לא כך היה מעשה שהלכו זקני בית שמאי
 וזקני בית הלל לבקר את רבי יוחנן בן
 החורני * ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורפו
 בספה * ושלחנו בתוך הבית * אמרו להן
 בית שמאי משם ראה * אף הם אמרו
 לו אם בן הית נזהג לא קימת מצות
 סכה מימד * * נשים ועבדים וקטנים *
 פטורים מן הסכה * קטן שאינו צריך לאמו
 חייב בסכה מעשה וילדה בלתו של שמאי
 הזקן * ופיחת את המעזיבה * וספך עד
 גבי המטה בשביל הקטן * * כל שבעת
 הימים * אדם עושה סבתו קבע * וביתו
 עראי ירדו גשמים * מאימתי מותר קפנות
 משתכרה המקפה * משלו משד למה
 הדבר דומה * דעבד שבא למוזג פום
 קרבו ושבך לו קתון עד פניו

ליצחק

סימן שלמה חזק

שדי אל מז נורא * יקבצכם במהרה * אלי ציון בקול
 זמרה * מגלות ישמעאל *
 למען נאם יוקח נא * וכן נמול לשמונה * תבנה קרית
 חנה * בזכות תם ישראל *
 מלכנו בכשורה * יעננו בעת צרה * לא תמוש התורה
 מפניכם ישראל *
 השיבנו ארון עולם * למקדש ולאולם * לציון העולם
 כלם * וקרב לנו הגואל *
 חי ישמע תפלתכם * ויחיש את ישועתכם * ויקרב
 גאולתכם * וישלח את מיכאל *
 וכולנו יבנה אל * לשארית ישראל * והארמון וההראל
 ויסד אל וכו יואל *
 קדושנו יחינו * ויראנו משיחנו * ומהרה יפדנו *
 ממכשם ומגדיאל *
 שלום די וגם לכם * ומכל צר יחלצכם * ובשלום
 יבשרכם * ותוכו בנועם האל *

ואחר כך לומר

ברית נפקד * אשר נעקד * קהעדות קפניך *
 כשה נאסר * וגם נמסר * עשות
 הטוב בעיניך * רצה גועו * וחון זרעו *
 בעת בואם לפניך * ואם חובם * ענה בם *
 עשה נא למען שמך * זכרנו יי ברצון
 עמך * זכות יצחק * בשחק * חתום במדת
 הגבורה * תזכור אלי * צור גואלי * דעם

שואל ממך עזרה : עקדתו * וצדקתו *
 משוך לעם בשמך נקרא : חתם לטובה *
 בנדבה * אל נאזר בגבורה : מנחלתך *
 וסגלתך * לא תכלא רחמיך : זכרנו יי
 ברצון עמך :

רחמנא אדבר קן קימיה דיצחק עקידא *
 ר' בכספי אפיין אתנא למקרי קמך רחם עזן *
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי *
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי *
 רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי *
 רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי *
 רחמנא פתח שמיא לצלותין *
 רחמנא תוב מרוגך *
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך ^{אמן}

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד *
 יי הוא האלהים יי הוא האלהים *
 יי מלך יי מלך יי ומלך לעולם ועד *
 אלהינו שבשמים בריתך זכר ואל תשכחנו *
 ברך את לחמנו ואת מימינו *
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים *
 חתמנו בספר צדיקים *
 חתמנו בספר ישרים ותמימים *
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה *

עננו ופחד יצחק עננו *
 עננו העונה בעת צרה עננו *
 יי חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו *
 יי ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובה"זו *
 יי עשה למען שמך וחוסה עד ישראל עמך *
 יי עשה למען נעקד באולמך ועי"ע *
 יי עשה למען הרונים ושרופים עד יחוד
 קדשת שמך * ועי"ע *
 העני ליצחק על גבי מדבחה ענינן *
 העני לצדיקי וחסידיו ותמימי די בכל דר
 ודר * ענינן * תודיעני אורח חיים וכו' : ואו' מזמור
 לדוד הבו ליי בני אלים : קבל רנת עמך שנבנו טהרנו
 נורא : ואומר קדיש יהא שלמא :

ספר שלישי

ענ מזמור לאסף אך טוב לישראל
 אלהים לברי לבב : ואני כמעט נטיו רגלי
 באין שפכה אשרי : כי קנאתי בהוללים
 שדום רשעים אראה : כי אין חרצבות
 למותם ובריא אוקם : בעמל אנוש אינימו
 ועם-אדם לא ינגעו : לכן ענקתמו גאוה
 ועמתישית חמם למו : יצא מחלב עינימו
 עברו משכיות לבב : ומיקו וידברו ברע

עֲשֵׂה מִמְרוֹם יִדְבְּרוּ : שְׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם
 וּלְשׁוֹנָם תִּהְיֶה בְּאָרֶץ : לִבְנֵי וַיִּשׁוּב עִמּוֹ הַלֵּם
 וַיְמִי מָלֵא יִמְצוּ לָמוֹ : וְאָמְרוּ אִיכָּה יִדְעֵאל וַיִּשׁ
 הָעֵה בְּעֵדְיוֹן : הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשִׁלְוֵי עוֹלָם
 הַשְׁגוּרֵיךָ : אֲדַרְיִק זִכְרִי לִבְבִי וְאֲרַחֵץ
 בְּנִקְיוֹן כִּפִּי : וְאֵהִי נִגּוּעַ כְּלִדְיוֹם וְתוֹכַחְתִּי
 לְבִקְרִים : אִם־אָמַרְתִּי אִסְפָּרָה כִּמוֹ הִנֵּה דוֹר
 בְּנִיךָ בְּנִדְתִי : וְאֶחְשָׁבָה לְדַעַת זֹאת עִמָּךְ
 הוּא בְּעֵינַי : עַד־אָבוֹא ל־מִקְדָּשֵׁי־אֵל אֲבִינָה
 לְאַחֲרֵיתָם : אֵךְ בַּחֲקוֹת תִּשִׁית לָמוֹ הַפְּלִתָם
 לְמִשׁוֹאוֹת : אֵיךְ הָיוּ לְשִׁמָּה כְּרִנֵּעַ סָפוֹ תָמוּ
 מִן־בְּלָדוֹת : כַּחֲלוֹם מִהֲקִיץ אֲדֹנָי בְּעִיר
 צִלְמָם תִּבְזֶה : כִּי יִתְחַמֵּץ לִבְבִי וְכִלְיוֹתַי
 אֲשַׁתּוֹנֵן : וְאֲנִי־בֶעַר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת דְּהִיַּתִּי
 עִמָּךְ : וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אֲחֹזֶת בְּיַד יְמִינִי :
 בְּעֲצַתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּפְחַנֵּי : מִיָּדִי
 בַּשָּׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא־הִפְצַתִּי בְּאָרֶץ : כָּל־הָ
 שְׂאֵרֵי וְלִבְבִי צוּר־לִבְבִי וְחֻלְקֵי אֱלֹהִים
 לְעוֹלָם : כִּי־הִנֵּה רַחֲקִיךָ יֹאבְדוּ הַצְּמִתָּה כָּל־
 זוֹנֵה מִמָּךְ : וְאֲנִי אֶקְרַבְתִּי אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי
 בְּאֲדֹנָי יְהוָה מַחְסִי לְסִפּוֹר כָּל־מִלְּאֲכוֹתֶיךָ :
 עַד מִשְׁכִּיל לְאֶסֶף לָמָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּ לְנִצָּח
 יַעֲשֵׂן אִפְּךָ בְּצֹאן מִרְעִיתְךָ : זָכַר עֲדַתְךָ ו

כְּנִיתָ קָדָם נֹאדָתָ שְׁבַט נִחַלְתָּ הַר־צִיּוֹן זֶה
 שְׁכַנְתָּ בוֹ : הָרִימָה בְּעַמִּיךָ לְמִשְׁאוֹת נִצָּח כָּל־
 הָרַע אוֹיֵב בְּקֹדֶשׁ : שְׁאֲנוּ צוּרֵיךָ בְּקֶרֶב
 מוֹעֲדֶיךָ שְׁמוֹ אוֹתָתָם אֲתוֹת : יוֹדַע כְּמִבִּיא
 לְמַעַלְהָ בְּסִבְד־עֵץ קִרְדָּמוֹת : וְעַתָּה פְתוּחִיהָ
 יַחַד בְּכִשְׂיֵד וְכִילְפּוֹת יִהְיֶה לְמוֹן : שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ
 מִקְדָּשְׁךָ לְאָרֶץ חֲדָלוּ מִשְׁכַּן־שִׁמְךָ : אָמְרוּ
 בְּלִבְכֶם נִיגַם יַחַד שְׁרַפּוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאָרֶץ :
 אוֹתֵיתֵינוּ לֹא־רְאִינוּ אֵיךְ־עוֹד נִבִּיא וְלֹא־
 אֲתָנוּ יוֹדַע עַד־מָה : עַד־מַתִּי אֱלֹהִים יַחַרְךָ
 צַר יִנְאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לְנִצָּח : לָמָּה תִּשׁוּב יָדְךָ
 וַיִּמְיָנְךָ מִקְרֶב חִיקְךָ כִּלְהָ : וְאֱלֹהִים מִלְּפִי
 מִקְדָּם פִּעַל יִשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : אֲתָה
 פּוֹרַרְתָּ בְּעוֹד יָם שְׁפַרְתָּ רֹאשֵׁי תַנְיִנוֹם עַל־
 הַמַּיִם : אֲתָה רִצְצַתָּ רֹאשֵׁי לוֹיִתָן תִּתְנַנְנוּ
 מֵאֲכַל לֶעָם לְצִיִּים : אֲתָה בִקְעַתָּ מַעֲיֵן וְנַחַל
 אֲתָה הוֹבִשְׁתָּ נְהַרּוֹת אֵיתָן : קֵךְ יוֹם אֲפִי־ךָ
 לִידָה אֲתָה הִכִּינּוֹת מְאוֹר וְשֶׁמֶשׁ : אֲתָה
 הַצַּבְתָּ כָּל־נְבוּלוֹת אָרֶץ קִיץ וְחַרְךָ אֲתָה
 יִצְרַתָּם : זָכַר־זֹאת אוֹיֵב חַרְךָ יְהוָה וְעַם־
 נָבַל נִאֲצוּ שִׁמְךָ : אֵל־תִּתֵּן לְחַיִּיתָ נֶפֶשׁ תוֹרְךָ
 חַיִּיתָ עֲנִיִּיךָ אֵל־תִּשְׁבַּח לְנִצָּח : הַבֵּט לְבַרְיִית
 כִּי־מִלְּאוּ מַחְשַׁבֵּי־אָרֶץ נֹאוֹת חָמָס : אֵל־יִשָּׁב

ידך נכבד עני ואביון יהלכו שמך : קומה
אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל
כל היום : אלהי שבה קול צורריך שאון
קמך ענה תמיד :

ענה למנצח אלהי שחת מזמור לאסף שיר :
הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו
נפלאותיך : כי אקה מועד אני מישרים
אשפט : נמנים ארץ וכדי שביה אנכי
תפנתי עמודיה סדה : אמרתי להוללים אל-
תהלו ודרשעים אלהי תרימו קרן : אלהי תרימו
למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים : כי
אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים : כי כוס
ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אד-
שמריה ומצו ישתו כל רשעי ארץ : ואני
אניד דעלם אזכרה לאלהי יעקב : וכדי קרני
רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק :

עו למנצח בגנינת מזמור לאסף שיר :
נדע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו :
ויהי בשלם סוכו ומעונתו בציון : שמה שבר
רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סדה : נאור
אתה אדיר מהררי טרף : אשתולדו אבירי
לב נמו שנתם ולא מצאו כד אנשי חיל

ידיהם : מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב
וסוס : אתה גורא אתה ומי יעמד לפניך
מאז אפך : משמים השמעת דין ארץ יראה
ושקטה : בקום למשפט אלהים להושיע
כל עניי ארץ סדה : כיהמת אדם תודך
שארית חמת תחגר : גדרו ושדמו ליהוה
אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא :
יבצר רוח נגידים נורא למדכי ארץ :

עו למנצח עדידותון לאסף מזמור : קולי
אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין
אלי : ביום צרתי אדני ררשתי ידי ליקה
נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי : אזכרה
אלהים ואהמיה אשיחה ונתעטף רוחי
סדה : אחות שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר : חשבת ימים מקדם שנות עולמים :
אזכרה נגינתי בלידה עם לבבי אשיחה
ויחפש רוחי : הדעולמים יזנה אדני ולא
יסף לרצות עוד : האפס לנצח חסדו נמר
אמר לדר ודר : השבח חנות אל אסקפיץ
באר רחמיו סדה : נאמר חקותי היא שנות
ימיו עליון : אזכור מעלדייה כי אזכרה
מקדם פדאך : והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה : אלהים במקדש דרבת

מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים : אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא
הוֹדַעַת בְּעַמִּים עוֹד : גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עַמֶּךָ בְּנֵי־
יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה : רֵאוּךְ מוֹם אֱלֹהִים רֵאוּךְ
מִים יִחִילוּ אֵי יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת : זֶרְמוּ מִים אַעֲבוֹת
קוֹל גַּתְנוּ שְׁחָקִים אֵי־הַצִּיָּד יִתְהַלְכוּ : קוֹל
רַעְמָד אֲבַגְלָגַל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל רִנְנָה
וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ : בַּיּוֹם אֲדַרְכֶּךָ וּשְׁבִידֶךָ בְּמִים
רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדְעוּ : גַּחִית בְּצֹאן
עַמֶּךָ בִּיד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

עַח מְשַׁבֵּד לְאַסְפָּה הָאֵינָה עַמִּי תוֹרַתִי
הָטוּ אֲזַנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי : אֲפַתְחָה בְּמִשַׁל פִּי
אֲבִיעֶה חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם : אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְעִים
וְאֲבַתִּינוּ סִפְרוּ לָנוּ : לֹא נִכְחַד אֲמַבְנִיָּהֶם לְדוֹר
אַחֲרוֹן מִסִּפְרֵים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשֵׂה : וַיִּקַּם עֲדוֹת אֲבִיעַקֵב
וְתוֹרַה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ
לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם : לְמַעַן יִדְעוּ אֲדוֹר אַחֲרוֹן
בְּנִים וַיִּדְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם : וַיִּשְׁמֹו
בְּאֱלֹהִים כְּסֵלָם וְלֹא יִשְׁכַּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל
וּמַצּוֹתָיו יִנְצְרוּ : וְלֹא יִהְיוּ אֲבִיבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר
וּמְרָה דוֹר לֹא־הִכִּין לָבוּ וְלֹא נִאֲמְנָה אֶת־אֵל
רוּחוֹ : בְּנֵי אֲפָרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי־קֶשֶׁת הִפְכוּ
בַּיּוֹם קָרֵב : לֹא שָׁמְרוּ בְרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרַתִּי

מֵאֵנוּ לְדָכַת : וַיִּשְׁכַּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר הִרְאָם : נִגְדַת אֲבוֹתָם עֲשֵׂה פֶלֶא בְּאָרֶץ
מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעַן : בִּקְעַיִם וַיַּעֲבִירוּ וַיִּצְבְּ־
מִים כְּמוֹ־נֵד : וַיִּנְחָם בְּעֵינָיִם יוֹמָם וְכִלְ־הַלִּילָה
בְּאוֹר אֵשׁ : וַיִּבְקַע צָרִים בְּמִדְבָּר וַיִּשַׁק
כְּתַהֲמוֹת רַבָּה : וַיּוֹצִיא נוֹזְלִים מִסִּלְעַ וַיּוֹרֵד
כְּנַהֲרוֹת מִים : וַיִּסִּיפוּ עוֹד לְחַטְאוֹלֵוּ לְמִרוֹת
עֲלִיוֹן בְּצִיָּה : וַיִּנְסוּ־אֵל בְּלִבְבָם לְשֹׂאֵל־אֲכַל
לְנַפְשָׁם : וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים אֲמָרוּ הַיּוֹכֵד אֵל
לְעַרְךָ שְׁלַח בְּמִדְבָּר : הֲנִי הִפְחֵצוֹר וַיַּזְוּבוּ
מִים וְנַחֲלִים יִשְׁטְפוּ הַגַּם־לָחֶם יוֹכֵל תַּת אִם־
יִכִּין שָׂאֵר לְעַמּוֹ : לִכֵּן וַשְׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר
וַאֲשֶׁר נִשְׁקָה בִיעַקֵב וְגַם־אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל :
כִּי לֹא הָאֲמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא כִטְחוּ
בִישׁוּעָתוֹ : וַיִּצְוּ שְׁחָקִים מִמַּעַד וְדַלְתֵי שָׁמַיִם
פִּתְחָה : וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכֹל וְדַגְן־שָׁמַיִם
נָתַן לָמוּ : לָחֶם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ צִידָה שְׁלַח
לָחֶם לְשֶׁבַע : יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֻזּוֹ
תִּימָן : וַיִּמְטַר עֲלֵיהֶם כְּעַפְרָה שָׂאֵר וְכִחֹל
יָמִים עוֹף כְּנָף : וַיִּפֹּד בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב
לְמַשְׁכַּנְתּוֹ : וַיִּאֲכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ מֵאֵד וּתְאוֹתָם
יָבִיא לָחֶם : לֹא־זָרוּ מִתְאוֹתָם עוֹד אֲכַלְם
כְּפִידֵם : וְאֵף אֱלֹהִים אֲעֲלֶה בָהֶם וַיִּהְרַג

במשמניהם ובהורי ישראל הכריע : בכלי
זאת הטאויעוד ולא האמינו בנפלאותיו :
ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה : אם
הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל : ויזכרו כי
אלהים צורם ואל עליון גאלם :

^{ספ} ויפתוהו בפיהם ובלשוניהם
יזכוולו : ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו
בבריתו : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו :
ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב :
כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בשימוץ :
וישובו וינסו אל וקרוש ישראל התוו : לא
זכרו את ידו יום אשר פדם מניצר : אשר
שם במצרים אותותיו ומופתיו בשדה צען :
ויהפך דם יאריהם ונזליהם בלוישתיון :
ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע
ותשחיתם : ויתן להסיד יבולם ויגיעם
לארבה : יהרג בברד נפגם ושקמותם
בחנמל : ויסגר לברד בערם ומקניהם
לרשפים : ישלחבם אחרון אפן עברה וזעם
וצרה משלחת מדאכי רעים : יפלם נתיב
לאפו לאחשך ממות נפשם וחיתם לדבר
הסגיר : ויד כל בכור במצרים ראשית

אונים באהליהם : ויסע כצאן עמו וינהגם
כעדר במדבר : וינחם לבטח ולא פחדו ואת
אויביהם כסה הים : ויביאם אל נביל קדשו
הרצה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם גוים
ויפידם בחבל נחקה וישכן באהליהם
שבטי ישראל : וינסו וימרו את אלהים עליון
ועדותיו לא שמרו : ויסגו וינגדו באכותם
נהפכו כקשת רמיה : ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
וימאם מאד בישראל : וישש משכן שדו אהל
שכן באדם : ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד
צר : ויסגר לחרב עמו ובגחלתו התעבר :
בחוריו אכלה אש ובתולדתו לא הולדו :
כהניו בחרב נפלו ואדמנתיו לא תכפינה :
ויקץ פישן אדני כגבור מתרוגן מיין : ויד
צרו אחור הרפת עולם נתן למו : וימאם
באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר : ויבחר
את שבט יהודה אתהר ציון אשר אהב :
ויבן כמורמים מקדשו כארץ יסדה לעולם :
ויבחר ברוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן :
מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו : וירעם פתם לבבו
ובתבונות פפיו ינחם :

עט מזמור לאסף אלהים באו גוים
 בנחלתך טמאו את הויכד קדשך שמו את
 ירושלים לעיים : נתנו את נבלת עבדיך
 מאכל לעוף השמים בשר חסידים לחיות
 ארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלים
 ואין קובר : הוינו חרפה לשכנינו לעג
 וקדם לסביבותינו : עדמה יהיה תאנף
 לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפך
 חמתך | אלה הגוים אשר לא ידעוך ועל
 ממלכות אשר בשמך לא קראו : כי אכל
 את יעקב ואת נהו השמו : אלה תזכר לנו
 עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי
 דלונו מאד : עזרנו | אלהי ישענו על דבר
 כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
 למען שמך : למה | ואמרו הגוים איה להם
 יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
 השפוך : תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל
 זרועך הותר בני תמותה : והשב לשכנינו
 שבעתים אלה חיקם הרפתם אשר הרפוך
 אדני : ואנחנו עמד | וצאן מרעיתך נורה
 לך לעולם קדור ודר נספר תהלתך :
 פ למנצח אל ששנים עדות לאסף
 מזמור : רעה ישראל | האזינה גהג בצאן

יוסף ישב הכרובים הופיעה : לפני אפרים
 ובנימן ומנשה עזרה את נבורתך ולכה
 לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר פניך
 ונושעה : יהיה אלהים צבאות עד מתי
 עשנת בתפלת עמך : האכלתם לחם דמעה
 ותשקמו בדמעות שלישי : תשימנו מדון
 לשכנינו ואיבנו ילעגו לנו : אלהים צבאות
 השיבנו והאר פניך ונושעה : גפן ממצרים
 תסיע תגרש גוים ותשעה : פנית לפניך
 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ : כסו הרים
 צדה וענפיה ארזי אד : תשלח קציריה עדי
 ים ואל נהר יונקותיה : למה פרצת גדריה
 וארוה כל עברי דרך : יכרסמנה חויר
 מיער וזיו שדי ירענה : אלהים צבאות שוב
 נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת :
 וכנה אשר נטעה ימינך ועלבן אמצתה
 לך : שרפה באש כסוהה מגערת פניך
 יאבדו : תהיידך על איש ימינך על לבן
 אדם אמצת לך : ולא נסוג ממך תחיינו
 ובשמך נקרא : יהיה אלהים צבאות השיבנו
 האר פניך ונושעה :
 פא למנצח על הגתית לאסף : הרנינו
 לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב : שאו

זמרה ותנוייתך כנור נעים עם נבל : תקעו
 בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק
 לישראל הוא משפט לאדני יעקב : עדותו
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת
 לאידעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו
 כפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצה
 אענה בסתר רעם אבחה ו עלמי מריבה
 סלה : שמע עמי ואעידה בד ישראל אם
 תשמע לי : לא יהיה בד א נר ולא תשתחוה
 לא נכר : אנכי ו יהוה אלהי המעדה מארץ
 מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא שמע
 עמי לקולי וישראל לא אבה לי : ואשלחהו
 בשירות לבם ילכו במועצותיהם : לו עמי
 שמע לי וישראל בדרכי יהלכו : במעט
 אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי :
 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם :
 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
 אשביעה :

פב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אד
 בקרב אלהים ישפט : עדמתי תשפטו עול
 ופני רשעים תשאוסקה : שפטו דל ויתום
 עני ורש הצדיקו : פלטו דל ואביון מיד
 רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו בחשכה

יתהלכו ימושו כל מוסרי ארץ : אני אמרתי
 אלהים אתם ובני עליון כלכם : אכן באדם
 תמותו וכל אחד השרים תפלו : קומה אלהים
 שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים :
 פג שיר מזמור לאסף : אלהים אלהמי
 קד אלהתהרש ואלהת שקט אד : ביהנה
 אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש : על
 עמד יערימו סוד ויתיעצו על צפונך : אמרו
 לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל
 עוד : ביינועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו :
 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים :
 נבד ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור :
 גם אשור גדוה עם היו זרוע לבני לוש
 סלה : עשה להם כמדיו כסיסרא כיבין בנחל
 קישון : נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה :
 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח
 וכצלמנע כדנסוכמו : אשר אמרו גירשהו
 לנו את גאות אלהים : אלהי שיתמו כגלגל
 כקש לפני רוח : פאש תבער יער וכדהבה
 תלהט הרים : כן תרדפם בסערך ובסופתך
 תבהלם : מלא פניהם קדון ויבקשו שמך
 יהוה : יבשו ויבהלו עדיעד ויחפרו ויאבדו
 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על

כלה ארץ :

פה למנצח עלהגתית לבני קרח מזמור :
 מהידידות משכנותי יהוה צבאות : נכספה
 וגם כלתה | נפשי להצרות יהוה לבי ובשרי
 ירננו י אל חי : גם צפור ומצאה בית ודרור |
 קו זה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך
 יהוה צבאות מלכי ואהי : אשרי יושבי ביתך
 עוד יהללוך סלה : אשרי אדם עוולו בד
 מסלות בדבכם : עברי | בעמק הבכא מעין
 ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה : ילכו מחיל
 יחיל יראה אל אלהים בציון : יהוה אלהים
 צבאות שמעה תפלתו האזינה אלהי יעקב
 סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחה :
 כי טוב יום בחצרוך מאדך בחרתי
 הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע :
 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן
 יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים : יהוה
 צבאות אשרי אדם בוטח בדך :

פה למנצח לבני קרח מזמור : רצית יהוה
 ארצך שבת שבת יעקב : נשאת עון עמך
 בסית כל חטאתם סלה : אספת כל עברתך
 השיבות מחרון אפך : שובנו אלהי ישענו
 והפר כעסך עמנו : העולכם תאנה בני

תמשך אפך לדר ודר : קלא אתה תשוב
 תחיינו ועמך ישמחו בדך : הראנו יהוה חסדך
 וישעך תתן לנו : אשמעה מה ידבר האל
 יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואלי חסידיו
 ואלי שובו לבסלה : אך קרוב ליראיו
 ישעו לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת
 נפגשו צדק ושלום נשקו : אמת מארץ תצמח
 וצדק משמים נשקף : גם יהוה יתן הטוב
 וארצנו תתן יבוקה : צדק לפניו יהלך וישב
 לדרך פעמיו :

פה תפלה לרוד הטה יהוה אונך ענני כי
 עני ואביון אני : שמרה נפשי כי חסיד
 אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך :
 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום : שמח
 נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : כי
 אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך :
 האזינה יהוה תפלתו והקשיבה בקול
 תחנונותי : ביום צרתו אקראך כי תענני :
 איך כמוד באלהים אדני ואין כמעשיך : כל
 נזים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני
 ויכבדו לשמך : כי גדול אתה ועושה
 נפלאות אתה אלהים קבדך : הורני יהוה |
 ודרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה

שִׁמְךָ : אֹדְךָ | אֲדֹנָי אֱלֹהֵי כָכֵל־לִבִּי וְאֶכְפְּדָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם : כִּי־חֲסִדְךָ גָדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ
 נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ : אֱלֹהִים | זָרִים קָמוּ עָלַי
 וְעַד־תָּ עָרִיצִים בִּקְשׂוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגָדָם :
 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־
 חֶסֶד וְאֱמֶת : פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִגְהַעֲזֶנּוּ לְעַבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לְבִן־אֲמִתְךָ : עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה
 וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיִּבְשׂוּ כִי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי
 וְנַחֲמָתָנִי :

פּוֹ דְבַנְי־קְרַח מְזֻמּוֹר שִׁיר יְסוּדְתּוֹ בְּהַר־רֵי
 קֹדֶשׁ : אֱהִב יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנֹת
 יַעֲקֹב : גִּבְעוֹת מְדַבֵּר בְּךָ עִיר הָאֱלֹהִים
 סָלָה : אֲזַכִּיר | רַחֵב וּבְכֹל לִדְעֵי הִנֵּה פִלְשֶׁת
 וְצַר עִם־כּוֹשׁ זֶה יִלְד־שָׁם : וְלִצִּיּוֹן | וַאֲמַר אִישׁ
 וְאִישׁ יִקְד־בָּהּ וְהוּא יִכּוֹנְנֶה עֲלֶיהָ : יְהוָה יִסְפֹּר
 בְּכַתּוּב עַמִּים זֶה יִלְד־שָׁם סָלָה : וְשָׂרִים
 כְּחַדְלָיִם כָּד־מַעֲיָנִי בְךָ :

פַּח שִׁיר מְזֻמּוֹר דְּבַנְי־קְרַח לְמַנְצַח עַל־
 מַחֲדַת לְעֵנֹת מִשְׁכִּיד דְּהִימָן הָאֲזַרְחֵי : יְהוָה
 אֲדָהּ יִשְׁוַעְתִּי יוֹם־צַעֲקָתִי בְלִידָה נִגְדָךְ :
 תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתִי הַטָּה אֲזַנְךָ דְרַנְתִּי : כִּי־
 שָׁבַעַה בְרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֹׂאוֹל הִגִּיעוּ :
 גַּחֲשַׁבְתִּי עִם־יֹרְדֵי בּוֹר הָיִיתִי כַגִּבֵּר אֵיךְ

אֵיךְ : בַּמַּתִּים הַפְּשִׁי כְמוֹ חַדְלָיִם שִׁכְבִּי קָבֹר
 אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְזְרוּ :
 שְׁתַּנִּי בְּבוֹר תַּחֲתֵיּוֹת בְּמַחֲשָׁבִים בְּמַצְלוֹת :
 עָלַי כַּמְכָּה חֲמַתְךָ וְכָל־מִשְׁבְּרְךָ עֲנִית סָלָה :
 הִרְחַקְתָּ מִיָּדַעִי מִמֶּנִּי שְׁתַּנִּי תוֹעֵבוֹת לְמוֹ
 כָּלֹא וְלֹא אֵצֶל : עֵינַי דָּאֲבָה מִנִּי עָנִי
 קָרְאתִיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁטְחָתִי אֲדִיךָ כַּפִּי :
 הִלַּמַּתִּים תַּעֲשֵׂה־פֶלֶא אִסְר־פְּאִים יִקּוּמוּ |
 יוֹדוּךָ סָלָה : הַיִּסְפֹּר בְּקִבְרֵי חֲסִדְךָ אֲמוֹנְתְךָ
 בְּאֲבָדוֹן : הַיּוֹדֵעַ בְּחֶשֶׁד פִּלְאָד וְצַדִּיקְתְךָ
 בְּאַרְצֵי נְשִׂיָה : וְאֲנִי | אֲדִיךָ יְהוָה שׁוֹעֲתִי
 וּבִבְקָר תִּפְלְתִי תִקְדֶּמְךָ : לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח
 נַפְשִׁי תִסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי : עָנִי אֲנִי וְגוֹעַ מִנְעַר
 נִשְׁאַתִּי אֲמִיד אֲפוֹנָה : עָלַי עָבְרוּ חַרוֹנֶיךָ
 בְּעִיתֶיךָ צַמַּתְתִּינִי : סְבוּנִי כַמוֹם כְּלִדְהִיּוֹם
 דְּקִיפּוֹ עָלַי יָחַד : הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֱהִב וְרַע
 מִיָּדַעִי מַחֲשָׁד :

פַּח מִשְׁכִּיד לְאִיתָן הָאֲזַרְחֵי : חֲסִדֵי יְהוָה
 עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדָר וְדָר | אֹדְיֵעַ אֲמוֹנְתְךָ
 בַּפִּי : כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם |
 תִּכְבִּין אֲמוֹנְתְךָ בָהֶם : כִּרְתִּי בְרִית לְבַחֲרֵי
 גִשְׁבַּעְתִּי דְרוֹד עַבְדֵי : עַד־עוֹלָם אֲכִין
 זְרַעַךָ וּבְנֵיתִי דְדוֹר־וְדוֹר כַּסֵּאֲךָ סָלָה :

ויזרו שמים פלאך יהוה אפי' אמונתך בקהל
 קדשים : כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה
 ליהוה בבני אלים : אל גערץ בסוד קדשים
 רבה ונורא עד-פל-סביביו : יהוה | אלהי
 צבאות מי-כמוך חסין | יה | ואמונתך
 סביבותיך : אתה מושל בגאות הים בשוא
 גליו אתה תשבחם : אתה דבאת כחלל
 רחב בזרוע עזך פורת אויביך : קך שמים
 אפי'ך ארץ תבד ומלאה אתה יסדתם :
 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
 בשמך ירננו : קך זרוע עם-גבורה תעז
 ירך תרום ימינך : צדק ומשפט מכון בסאך
 חסד ואמת יקדמו פניך : אשרי העם ידעי
 תרועה יהוה באור-פניך יהלכו : בשמך
 יגילון כד-היום ובצדקתך ירומו : כי-
 תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו :
 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מדכנו :
 אז דברת-בחון לחסידך ותאמר שויתי
 עזר עד-גבור הרימותי בחור מעם : מצאתי
 הוד עבדי בשמן קדשי משחתיו : אשר ידי
 תבון עמו אפי' זרועי תאמצנו : לא-ישיא
 אויב בו ובן-עולדה לא יעננו : וכתותי מפניו
 צריו ומשנאיו אגוף : ואמונתי וחסדי עמו

ובשמי תרום קרנו : ושמתי בים ידו
 ובנהרות ימינו : הוא יקראני אבי אתה אלי
 וצור ישועתי : אפי' אני בכור אתנהו עליון
 למדכי-ארץ : לעולם אשמר-לו חסדי
 ובריתי נאמנת לו : ושמתי לעד זרעו וכסאו
 כימי שמים : אם-יעזבו בניו תורתי ובמשפטי
 לא ילכו : אם-חקתי יחללו ומצותי לא
 ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים
 עונם : וחסדי לא-אפיר מעמו ולא אשקר
 באמונתי : לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי
 לא אשנה : אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד
 אכזב : זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי :
 כירח יפון עולם ועד בשחק נאמן סדה :
 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך :
 נארתה ברית עבדך חללת לארץ גזרו :
 פרצת כל-גדרותיו שמת מכצרו מחתה :
 שפחו כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו :
 הרימות ימין צרו השמחת כל-אויביו : אפי'
 תשיב צור חרבן ולא תקמתו במלחמה :
 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה :
 הקצרת ימי עדומיו העמית עליו בושה
 סדה : עד-מה יהוה תפתר לנצח תבער כמז
 אש חמתך : ובר-אני מה-חלל עד-מה-שוא

בְּרֵאת כָּל־פְּנֵי־אָדָם : מִי גָבַר יִהְיֶה וְלֹא
 יִרְאֶה־מּוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שׂוֹאֵל סְלָה :
 אֵיךְ | חֲסִדֶיךָ הִרְאֵשׁנִים | אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ
 לְדָוִד בְּאִמּוֹנְתֶךָ : זָכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עַבְדֶּיךָ
 שְׂאֵתִי בַחֲיוֹתֵי כָל־רַבִּים עַמִּים : אֲשֶׁר
 חָרַפוּ אֹיְבֶיךָ | יִהְיֶה אֲשֶׁר חָרַפוּ עַקְבוֹת
 מְשִׁיחֶךָ : בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן :

ותיק ישר המהלך התם • מלך שהקים הוא בנאותו :
 יודו המון אישים ואמותם • זכרו ותבנית רוב תולדתו :
 הוא אל אמונה באמת חתם • עולם אשר ברא באמרתו :
 הצח וההדור במלבושו • כי עז ותפארת במקדשו :
 אך טוב לישראל ואב רחמן • בוחר לחלקו נחלת עמו :
 הומה בחבתו כדור נאמן • ויש לצד חסד בעת ועמו :
 יום יום וכל רגע ועת וזמן • כוסף עשות רב טוב והוא
 עצמו : היה וכן היה וכן יהיה • ויחו לכל נברא מקור
 שרשו : הצח וההדור במלבושו • כי עז ותפארת
 במקדשו : יפתח יי את אסם טובו • מלא וגדוש
 מעליותיו : את גואלו ישלח זבא יבא • צדיק ונושע
 הוא באותותיו : או יעקב יראה ושש לבו • פרח פארו
 צץ בפארותיו : או יחוו גוים אשר האל צרף וזכר את
 דבר קדשו הצח וההדור במלבושו • כי עז ותפארת
 במקדשו :

אחר סוּס ספר שלישי אומר

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁבוּזוֹת סֵפֶר הַשְּׁלִישִׁי שְׁבַת־הַלֵּיל

שְׁקָרֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻן כְּנֶגֶד סֵפֶר וַיִּקְרָא
 שְׁבַח־מֹשֶׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה וּבְזוֹת מוֹמְרוֹי
 וּבְזוֹת פְּסוּקָיו וּבְזוֹת תִּיבוֹתָיו וּבְזוֹת
 אוֹתוֹתָיו וּבְזוֹת נְקוּדוֹתָיו וּבְזוֹת מַעֲמֵיו
 וּבְזוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם
 וּבְזוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים
 וְהַמְּגִדִּים בָּהֶם • שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 וְאִמְתֶּךָ וְתַחֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר מוֹנוֹת וּפְרָנְסָה
 טוֹבָה • וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יוֹשֶׁר • שְׁעָרֵי
 וְתִיקוֹת • שְׁעָרֵי דָעָה • שְׁעָרֵי הַרוּחָה • שְׁעָרֵי
 אֲהָבָה • שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב • שְׁעָרֵי אֵמֶת • שְׁעָרֵי
 וְתַרְנוֹת • שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה • שְׁעָרֵי אַרְוֵכָה •
 וְקַיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב וְדַתְתֶךָ עֲדִיוֹן עַד
 כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲקָה וּלְשֵׁם
 וְלְתַפְאֶרֶת וּלְהַיּוֹתֶךָ עִם קְדוּשַׁת לַיְי אֱלֹהֶיךָ
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר : תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים וְגוֹ'

פרק ג

א לֹדֶב הַגְּזוּל וְהַיָּבֵשׁ פְּסוּל • שֶׁל אֲשֶׁר־הָ
 וְשֶׁל עֵיר הַנְּדָחַת פְּסוּל • נִקְטָם רֵאשׁוֹ
 נִפְרָצוּ עֲקָיו פְּסוּל נִפְרְדוּ עֲלָיו כְּשֶׁר • רַבִּי
 יְהוּדָה אוֹמֵר יִאֲגַדְנוּ מִלְּמַעְדָּה • צִנִּי הָרַ
 הַבְּרוּז כְּשֶׁרוֹת • לֹדֶב שֵׁשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה

מַפְחִים כְּדֵי לְנַעֲנַע בּוֹ כֶּשֶׁר : כִּי הָדָם הַגָּזוּל
וְהַיֵּבֶשׁ פְּסוּל : נִקְטָם רֹאשׁוֹ : נִפְרָצוּ עֵדָיו אוֹ
שֶׁהָיוּ עֲנָבָיו מְרֻבּוֹת מֵעֵדָיו פְּסוּל : וְאִם מֵעֵטָן
כֶּשֶׁר : וְאִין מִמַּעֲטִין בְּיוֹם טוֹב : עֲרֻבָה
גְּזוּלָה וַיִּבְשֶׂה פְּסוּלָה : שֶׁל אֲשֶׁרָה : וְשֶׁל עִיר
הַגְּדֻחַת פְּסוּלָה : נִקְטָם רֹאשָׁהּ נִפְרָצוּ עֵדָיָהּ
וְהַצְפָּצָפָה פְּסוּלָה : כְּמוֹשָׁה : וְשֶׁנֶּשְׂרוּ מִקְצַת
עֵדָיָהּ : וְשֶׁל בַּעַל כֶּשֶׁרָה : רַבִּי יִשְׁמַעֵאל
אוֹמֵר : שְׁלֹשָׁה הָדָסִים וְשִׁמֵי עֲרֻבוֹת : לוֹקֵב
אַחַד וְאֶתְרוּג אַחַד : אֲפִילוֹ שְׁנַיִם קְטוּמִים
וְאֶחָד אֵינּוּ קְטוּם : רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר אֲפִילוֹ
שְׁלֹשָׁתָם קְטוּמִים : רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כֶּשֶׁם
שֶׁלוֹקֵב אַחַד וְאֶתְרוּג אַחַד : כֵּן הָדָס אַחַד
וְעֲרֻבָה אַחַת : אֶתְרוּג הַגָּזוּל וְהַיֵּבֶשׁ פְּסוּל
שֶׁל אֲשֶׁרָה וְשֶׁל עִיר הַגְּדֻחַת פְּסוּל : שֶׁל
עֲרֻלָה פְּסוּל : שֶׁל תְּרוּמָה טְמֵאָה פְּסוּל : שֶׁל
תְּרוּמָה טְהוֹרָה : לֹא יִטּוֹל וְאִם נִטַּל כֶּשֶׁר :
שֶׁל דְּמַאי בֵּית שְׁמַאי פּוֹסְקִין : וּבֵית הַדֵּל
מִכְשִׁירִין : שֶׁל מַעֲשֵׂר שְׁנֵי בִירוּשָׁלַיִם : לֹא
יִטּוֹל : וְאִם נִטַּל כֶּשֶׁר : עֲדָתָה חֲזוּזִית עַד
רַבּוֹ : נִטְלָה פִּשְׁמָתוֹ : נִקְרָה גִסְדָּס נִקְבֵּי
וְחֶסֶר בָּל שֶׁהוּא פְּסוּל : עֲדָתָה חֲזוּזִית עַד

מֵיעוּטוֹ : נִטַּל עוֹקְצוֹ : נִקְבֵּי וְלֹא חֶסֶר בָּל
שֶׁהוּא כֶּשֶׁר : אֶתְרוּג הַכּוֹשֵׁי פְּסוּל : וְהַיִּרוּק
כְּכַרְתֵּי : רַבִּי מֵאִיר מִכְשִׁיר : וְרַבִּי יְהוּדָה
פּוֹסֵל : שִׁיעוּר אֶתְרוּג הַקָּטָן : רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר בְּאֵנוֹז : רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כְּבִיצָה :
וּבְגֻדוֹל כְּדֵי שִׁיאַחוּז שְׁנַיִם בֵּידוֹ אַחַד :
דְּכָרֵי רַבִּי יְהוּדָה רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר אֲפִילוֹ אַחַד
בְּשֵׁמֵי יָדָיו : אִין אוֹגְדִין אֶת הַלוֹקֵב אֵלָּא
בְּמֵינוּ דְּכָרֵי רַבִּי יְהוּדָה : רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֲפִילוֹ
בְּמִשְׁיָחָה : אִמַר רַבִּי מֵאִיר מַעֲשֶׂה בְּאֲנָשֵׁי
יְרוּשָׁלַיִם שֶׁהָיוּ אוֹגְדִין אֶת לוֹקְבֵיהֶן בְּגִמּוֹנִים
שֶׁל זָהָב : אָמְרוּ לוֹ בְּמֵינוּ הָיוּ אוֹגְדִין אוֹתוֹ
מִדְּמִטָּה : וְהֵיכֵן הָיוּ מְנַעֲנְעִין : בְּהוֹדוֹ לַיְי
תְּחִלָּה וְסוֹף : וּבְאֵנָא יְי הוֹשִׁיעָה נָא : דְּכָרֵי
בֵּית הַדֵּל : בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים אַף בְּאֵנָא יְי
הַצְּלִיחָה נָא : אִמַר רַבִּי עֲקִיבָא : צוּפָה
הָיִיתִי בְּרַבֵּן גַּמְדִיאַל וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שָׁפַל הָעַם
הָיוּ מְנַעֲנְעִין אֶת לוֹקְבֵיהֶן וְהֵן לֹא נִעְנְעוּ
אַדָּא בְּאֵנָא יְי הוֹשִׁיעָה נָא : מִי שָׁבָא בְּדַרְךְ
וְלֹא הָיָה בֵּידוֹ לוֹקֵב לְטוֹל : לְכַשְׁיִכְנָם
לְבֵיתוֹ יִטּוֹל עַל שְׁדָחְנוּ : לֹא נִטַּל שְׁחָרִית
יִטּוֹל בֵּין הָעֲרֻבִים שָׁפַל הַיּוֹם כֶּשֶׁר לְלוֹקֵב :

מי שהיה עבד או אשה או קטן מקריין אותו * עונה אחריהן מה שהן אומריין * ותהי לו מארה * אם היה גדול מקרא אותו עונה אחריי הדלויה * י^א מקום שנהגו לקפול * יכפול * קפשוט ופשוט * לברך אחריי * יברך אחריי * הכל כמנהג המדינה הלוקח לוקב מחבירו בשביעית * נותן לו אתרוג במתנה * לפי שאין רשאי לדוקחו בשביעית * י^ב בראשונה היה לוקב גטל במקדש שבעה * ובמדינה יום אחד * משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שידיא לוקב גטל במדינה שבעה * זכר למקדש ושיהא יום הגף בלו אסור * י^ג יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת * כל העם מוליכין את דולביהן לבית הכנסת למחרת משבימין ובאין * כל אחד ואחד מכיר את שלו וגושלו * מפני שאמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלוקבו של חבירו * ושאר ימי החג אדם יוצא ידי חובתו בלוקבו של חבירו * י^ד רבי יוסי אומר יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת

ושבחה והוציא את הלוקב לרשות הרבים פטור * מפני שהוציאו ברשות * י^ט מקבלת אשה מיד בנה * ומיד בעלה ומחזירתו למים בשבת * רבי יהודה אומר בשבת מחזירין * ביום טוב מוסיפין * ובמועד מחליפין * קטן היודע לנענע חייב בלוקב *

ליעקב

מתי יבושר עם * עניו כדל שואל * קרבה שנת ישע * לציון ובא גואל * עשירים מפוזרים * עובדים לעובדיהם * התבשרו יחד * זאת היא שנת גואל * לא תעזוב עמך * לעד בנלותם * וזכור לאברהם * ליצחק ולישראל * ענה מעניהם * וריב את ריביהם * ושפוך חמתך על * עמון ומגדיאל * וכולי ובית קדשי * תבנה ואולמי * וכוונן בחסרך * ינון וההראל * רם אתה על רמים * קבץ נפוצותנו * לציון וגם תהיה * כטל לישראל * למודך וגם ידיך * ישראל קד מקורא * אשר חלם * והן סלם * במרום לו מורא * אל אחד * לך פחד * ויאמר מה

נורא : זכר צדקו * וגם נאקו * לשארית
 נשארה : נהלאה * אשר נשאה * זה כמה
 אימיד * זכרנו יהוה ברצון עמך * זכור אחונו *
 וגם שבוץ * חתום במדת הפארת * מדת
 אמת * באמת * ירושה לו וכותרת *
 תפארתו * בתמתו תמיד בו נקשרת *
 ודמותו * וצורתו * חקקה בעפרת : הוא
 איש תם * בשמך נחתם * שמתו על כם
 רחמיך * זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדבר קן קימיה דיעקב שדימא *
 רחמנא גלי גבורתך עלן *
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי *
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי *
 רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי *
 רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי *
 רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי *
 רחמנא פתח שמיא לצלותין *
 רחמנא תוב מרוגוד *
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך *
 שמע ישראל יי אלהינו יי אחד *
 יי הוא האלהים יי הוא האלהים : ב"פ
 יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד : ב"פ

להינו שבשמים גלי כבוד מדכותך עלינו *
 להינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים *
 חתמנו בספר צדיקים *
 חתמנו בספר ישרים ותמימים *
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה *
 עננו אביר יעקב עננו *
 עננו העונה בעת רחמים עננו *
 יי חננו והקימנו * ובספר חיים זכרנו וחתמנו *
 יי גלגל המון רחמיך עלינו * ובחזונו *
 יי עשה למען שמך * וחוסה על ישראל עמך *
 יי עשה למען נענה בסלם ממרומיך * ועיי"ע *
 יי עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד
 קדשת שמך * וחוסה על ישראל עמך *
 דעני דיעקב בבית אד * ענינן *
 דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר
 ודר ענינן * תודיעני ארח חיים שובע
 שמחות אתפניך געימות בימינך נצח *
 ואו קדיש יהא שלמא * מזמור הבו ליי בני אלים *
 נא גבור * דורשי יחודך * כבבת שמרם *
 * — * — * — * — *

ספר רביעי

ז תפקה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר : בשרם והרים ילדו
ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
אל : תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו
בני אדם : כי אקף שנים בעיניך כיום
אתמול פייעבר ואשמורה בליקה : זרמתם
שנה יהיו בבקר בחציר וחקף : בבקר יציץ
וחקף לערב ימוקל ויבש : פי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו : שתה עונותינו לנגדך
עלמנו למאור פניך : פי כלימינו פנו
בעברתך פלינו שנינו כמוהנה : ימי
שנותינו ובהם שבעים שנה ואם בגבורת א
שמונים שנה ורהבם עמל ואון פיינו חיש
ונעפה : מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך :
למנות ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה :
שובה יהוה עדמתו והנחם על עבדיך :
שבוענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכד
ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה : וראה אל עבדיך פעלך והדרך על
בניהם : ויהי ונעם אדני אהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

זי ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן :
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו :
כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות :
באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה
וטחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחין
יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
צהרים : יפל מצדך אלה ורכבה מימינך
אלך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה : פי אתה יהוה מחסי עליון
שמת מעונך : לאתאנה אליך רעה ונגע
לא יקרב באהלך : פי מדאכיו יצוהלך
לשמך בכד דרכיך : עד כפים ישאונך פין
תנף באבן רגלך : על שחל ופתן תדרך
תרגם כפיר ותנין : פי בי חישק ואפלטהו
אשגבהו פי ידע שמי : יקראני וואענהו עמו
אנכי בצרה אחצנהו ואכבדהו : ארך ימים
אשביעהו ואראהו בי שועתי :

זב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות
ליהוה ולומר לשמך עליון : דהגיד בבקר
חסדך ואמונתך בלידות : עלי עשור ועלי
נבל עלי הגיון בכנור : פי שמחתני יהוה
בפעלך במעשי ידיך ארנן : מהגדך
מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך : אוש

בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת :
 בפרח רשעים | כמו עשב ויצונו כל פעלי
 און להשמדם עדי עד : ואתה מרום לעלם
 יהוה : כי הנה איביך | יהוה כיהנה איביך
 ואברו יתפרדו כל פעלי און : ותראם בראם
 קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי
 בקמים עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק
 בתמר יפרח כארו בלבנון ישנה : שתולים
 בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד
 ינוכון בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד
 כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו :

צנ יהוה מדך גאות לבש לבש יהוה עז
 התאזר אריתכון תבל בלתימוט : נכון
 כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות | יהוה
 נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים :
 מקלות | מים רבים אדירים משבריים אדיר
 במרום יהוה : עדתך | נאמנו מאד לביתך
 נאוה קדש יהוה לארך ימים :

צד אדניקמות יהוה אל נקמות הופיע :
 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים :
 עד מתי רשעים | יהוה עד מתי רשעים יעלוו :
 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און :
 עמך יהוה ירכאו ונחלתך יענו : אלמנה וגר

יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יהוה
 ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם
 וכסילים מתי תשכידו : הנטע און הלא
 ישמע אם יצר עין הלא יביט : היסר גוים
 הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יהוה ידע
 מחשבות אדם כיהמה הבל : אשרי הנבר
 אשר תיפרנו יה ומתורתך תלמדנו :
 להשקיט לו מימי רע עד יכרה דרשע שחת :
 כי ולא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב : כי
 עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב :
 מייקום די עם מרעים מייתיצב לו עם
 פעלי און : כודי יהוה עזרתה די כמעט |
 שכנה דומה נפשי : אם אמרתי מטה רגלי
 חסדך יהוה יסעדני : ברב שרעפי בקרבי
 תנחומיך ישעשעו נפשי : היחברך כסא
 הוות יצר עמל עדי חק : יגודו עד נפש צדיק
 ודם נקי ירשיעו : ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
 לצור מחסי : וישב עליהם ואת אונם וברעתם
 יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :

צה לכו גרננה ליהוה גריעה לצור ישענו :
 נקדמה פנו בתודה בזמירות גריע לו : כי
 אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים :
 אשר בידו מחקר ארץ ותועפות הרים לו :

אשר-לו הים והוא עשהו ונבשת ידיו יצרו :
 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני-יהוה
 עשנו : כי הוא אלהינו ואנהנו עם מרעיתו
 וצאן ירו היום אם-בקלו תשמעו : אל-תקשו
 לבבכם במריבה כיום מפה במדבר : אשר
 נסונו אבותיכם בחנוני נסראו פעלי :
 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי
 לבב הם והם לאידעו דרכי : אשר-נשבעתי
 באפי אם-יבאון אל-מנוחתי :

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה
 בל-הארץ : שירו ליהוה ברכו שמו בשרו
 מיום-ליום ישועתו : ספרו בגוים כבודו בכל
 העמים נפלאותיו : כי גדול יהוה ומהגדל מאד
 נורא הוא על-כל-אלהים : : כי כל-אלהי
 העמים אדוקים ויהוה שמים עשה : הוד-
 והדר לפניו עז ותפארת במקדשו : הבו
 ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז :
 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו
 לחצרותיו : השתחוו ליהוה בהדרת-קדש
 חילו מפניו בל-הארץ : אמרו בגוים ו יהוה
 מלך ארץ-תבון תבל בל-תמוט ידין עמים
 במישרים : ישמחו השמים ותגד הארץ ירעם
 הים ומלאו : יעלו שדי וכל-אשר-בו אז

ירננו בל-עציי-ער : לפני יהוה ו כי בא כי בא
 לשפט הארץ ישפט-תבל בצדק ועמים
 באמונתו :

צו יהוה מלך תגד הארץ ישמחו איים
 רבים : ענן וערפל סביבו צדק ומשפט
 מכון כסאו : אש לפניו תלד ותדהש סביב
 צרו : האירו ברכיו תבל ראתה ותחל
 הארץ : הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
 מלפני ארון בל-הארץ : הגידו השמים צדקו
 וראו כל-העמים כבודו : יבשו ו פד-עברי
 פסל המתהלקים באלילים השתחוו-לו
 בל-אלהים : שמעה ותשמח ו ציון ותגלגלה
 בנות יהודה למען משפטיך יהוה : כי-אתה
 יהוה עליזן על-בל-הארץ מאד געלית על-
 בל-אלהים : אהבי יהוה שנאו רע שמר
 נפשות חסידיו מיד רשעים יצידם : אור זרע
 לצדיק ולישרי-לב שמחה : שמחו צדיקים
 ביהוה והודו לזכר קדשו :

צח מזמור שירו ליהוה ו שיר חדש כי
 נפלאות עשה הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו :
 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה
 צדקתו : זכר חסדו ו ואמונתו לבית ישראל
 ראו בל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו :

הריעו ליהוה כלהארץ פצחו ורגנו וזמרו :
 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה :
 בחצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
 נהרות ומחאותיה וחד הרים ורגנו : לפני
 יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל
 בצדק ועמים במישרים :

צט יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים
 תנוט הארץ : יהוה בציון גדול ורם הוא על
 כלהעמים : יודו שמך גדול ונורא קדוש
 הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת
 מישרים משפט וצדקה ביטקב אתה עשית :
 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו
 קדוש הוא : משה ואהרן בכהניו ושמואל
 בקראי שמו קראים אלהיהוה והוא יענם :
 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק
 נתן למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא
 היות להם ונקם עד עלילותם : רוממו יהוה
 אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
 אלהינו :

ק מזמור לתודה הריעו ליהוה כלהארץ :
 עבדו את יהוה בשמחה באו לפני ברננה :
 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ודא

אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שערינו
 בתודה חצרתיו בתהלה חורו לו ברכו
 שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר
 ודר אמונתו :

בא לרנר מזמור חסד ומשפט אשירה
 לך יהוה אומרה : אשפיקה ו בדרך תמים
 מתי תבוא אלי אתה לך בתם לכו בקרב
 ביתי : לא אשית ו לנגד עיני דבר בקול
 עשה סמים שנאתי לא ידבק בי : לבב עקש
 יסור ממני רע לא אדע : מלשני בסתר ו
 רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב
 אתו לא אוכל : עיני ו בנאמני ארץ לשבת
 עמדי הך בדרך תמים הוא ישרתני : לא
 ישב ו בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 לא יבון לנגד עיני : לבקרים אצמית כדרשעי
 ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און :
 קב תפקה לעני כי יעטף ולפני יהוה
 ישפך שיחו : יהוה שמעה תפלתו ושועתי
 אליך תבוא : אל תסתר פניך ו ממני ביום
 צר לי הטה אלי אונך ביום אקרא מהר
 ענני : כי כדו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
 נחרו : הופה כעשב ויבש לפי כי שכחתי
 מאכל לחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי

דְּבִשְׂרֵי : דְּמִיתֵי לְקֶאֱת מְדַבֵּר הָיִיתִי כְּכּוּם
 חֲרָבוֹת : שְׁקִדְתִּי וְאֵהִיָּה כְּצִפּוֹר בּוֹרֵךְ עַל־גִּגְי :
 כְּל־הַיּוֹם חֲרָפוּנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ :
 כִּי־אִפֹּר כְּלֶחֶם אֲכַלְתִּי וְשִׁקְנִי בְּבָכִי מִסִּבְתִּי :
 מִפְּנֵי־זַעֲמָךְ וְקִצְפְּךָ כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי :
 יָמֵי כְּצֹל נִטְוִי וְאֲנִי כְּעֵשֶׂב אֵיבֵשׁ : וְאַתָּה יְהוָה
 לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזָכַרְךָ לְדֶר וְדֶר : אַתָּה תִּקּוּם
 תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי־עַת לְחַנְּנָה כִּי־בֹא מוֹעֵד : כִּי־
 רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבִינָה וְאֶת־עַפְרָה יַחַנְּנוּ :
 וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ
 אֶת־כְּבוֹדֶיךָ : כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה
 בְּכָבוֹדוֹ : פָּנָה אֶל־תַּפְּלַת הָעָרָעָר וְלֹא־בָזָה
 אֶת־תַּפְּלָתָם : תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרָיו וְעַם
 נִבְרָא יִהְלֶלְיָהּ : כִּי־הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ
 יְהוָה מִשְׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הַבַּיִת : לִשְׁמַע אֲנָקַת
 אֲסִיר לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָה : לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
 יְהוָה וְתִהְיֶה בִירוּשָׁלַם : בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדוֹ
 וּמִמְלָכוֹת לְעִבֹד אֶת־יְהוָה : עֵנָה בְּדַרְךָ כְּחֵי
 קֶצֶר יָמֵי : אִמֵּר אֱלֹהֵי אֶל־תִּעְלֵנִי בְּחֻצֵי יָמֵי
 בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ : לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדַּת
 וּמַעֲשֵׂה יְדִיד שָׁמַיִם : הִמָּה אֶל יֶאֱבָדוּ וְאַתָּה
 תִּעֲמַד וְכַדָּם כְּבָנָד יִבְלוּ כְּלָבוּשׁ תִּחְלִיפָם
 וְיִחְלְפוּ : וְאַתָּה־הוּא וְעֵינֹתֶיךָ לֹא־יִתָּמוּ : בְּנֵי־

עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוּנוּ וְזָרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוּן :
 קִי לְדוֹד אֶל בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל־
 קֶרְבִי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ : בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
 וְאֶל־תִּשְׁבְּחֵי כָל־גְּמוּלָיו : הַסְּלַח לְכָל־עוֹנְכֵי
 הָרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
 הַמַּעֲטֵר כִּי חֶסֶד וְרַחֲמִים : הַמַּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב
 עֲדִידֶךָ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרֵיכִי : עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוּקִים : יוֹדִיעַ דְּרָכֵי
 לְמֹשֶׁה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו : רַחוּם וְחַנּוּן
 יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְרֵב־חֶסֶד : לֹא־לִנְצַח יָרִיב
 וְלֹא לְעוֹלָם יִשׁוֹר : לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא
 כְּעוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ : כִּי כָּגִבַּה שְׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ נָבַר חֶסְדּוֹ עַל־יִרְאָיו : כִּרְחַק מִזְרַח
 מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ : כִּרְחַם
 אָב עַל־בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל־יִרְאָיו : כִּי־הוּא
 יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכוֹר כִּי־עִפַּר אָנַחְנוּ : אֲנוּשׁ כַּחֲצִיר
 יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצְיֵץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה־בּוֹ
 וְאֵינָנוּ וְלֹא־יִכְיָרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ : וְחֶסֶד יְהוָה
 מִעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי
 בָּנִים : לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹתָיו
 לְעֹשׂוֹתָם : יְהוָה בְּשָׁמַיִם הִכִּין כְּסֹאוֹ וּמִלְכוּתוֹ
 בְּכָל מַשְׁלָה : בְּרָכֵי יְהוָה מִלְּאֲכֵי וּגְבִרֵי כַח
 עֲשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ : בְּרָכֵי יְהוָה

כד צבאיו משרתיו עשוי רצונו : ברכו יהוה |
כד מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכו
נפשי את ידוה :

קד ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת : עשה אור בשלמה
נוטה שמים פיריעה : המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו המהלך על פני רוח :
עשה מדאכיו רוחות משרתיו אש להט :
יסד ארץ על מכוניה בדתמוט עולם ועד :
תהום כלבוש כפיתו על הרים ועמדות מים :
מן גערתה יניסון מן קול רעמד יחפזון : יעדו
הרים ירדו בקעות אד מקום זהו יסדת להם :
גבול שמת בלי עברון בדי שבון לבפות
הארץ : המשלה מעינים בנחלים בין הרים
יהלכון : ישקו כל חיותו שדי ישברו פראים
צמאם : עליהם עוף השמים ישכון מבין
עפאים יתנו קול : משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ : מצמיח חציר
לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא
להם מזה הארץ : ויין וישמח לבב אנוש
להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד : ישבעו עצי יהוה ארזו לבנון אשר
גמע : אשר שם צפרים יקנגו חסידה ברושים

ביתה : הרים הנבהים ליעלים סלעים מדכה
לשפנים : עשה ירח למועדים שמש ידע
מבואו : תשתחשך ויהי לילה בולת רמש
כל חיותו יער : הכפירם שאנים לשרף
ולבקש מאל אכלם : תזרח השמש יאספון
ואל מעונתם ירפצון : יצא אדם לפעלו
ולעבודתו עדי ערב : מה רבו מעשיך ויהוה
כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך :
זהוהים גדול ורחב ידים שברמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות : שם אניות יהלכון
ליותן זהו יצרת לשחקבו : כדם אליך
ישברון לתת אכלם בעתו : תתן להם
ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב : תסתיר
פניך ובהלון תסך רוחם יגועון ואל עפרם
ישובון : תשקה רוחך ובראון ותחדש פני
אדמה : יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו : המביט לארץ ותדעד יגע בהרים
ויעשנו : אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי
בעודי : יערב עקיו שיחי אנכי אשמח ביהוה :
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה הללויה :

קה הודו ו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו : שירו לזו זמרו לזו שוחרו

בְּכִלְנִפְלֹאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֻשׁוֹ יְשֻׁמָּה
 לֵב | מִבְּקִשֵׁי יְהוָה : דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ
 פָּנָיו תָּמִיד : וּזְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
 וּמִשְׁפָּטָיו : זֶרַע אֲבֹרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו : הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכִלְהָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו : וְזָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְיָה לְאַלְהֵי
 דוֹר : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבֹרָהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ
 לְיִשְׁחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר קֵד אֶתְּךָ אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן
 חָבַל נִחַדְתְּכֶם : בְּהִיּוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֲט
 וְגֵרִים בָּהּ : וַיִּתְּהַקְּבוּ מִגּוֹי אֲדֻמִּי מִמַּמְלַכְהָ
 אֲלֵעִם אַחֵר : לֹא-הֵנִיחָ אֲדָם לְעִשְׁקָם וַיּוֹכַח
 עֲלֵיהֶם מִלְּכִים : אֵל-תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחֵי וּלְנִבְיָאֵי
 אֲדִיתְרֵעוּ : וַיִּקְרָא רַעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִשְׁהַי
 קָחַם שָׁבַר : שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָּר
 יוֹסֵף : עֲנֵנו בְּכַבֵּד רַגְלֵנו בְּרוּל בָּאֵה נַפְשׁוֹ : עַד-
 עַתָּה בִּאֲדֹבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צִרְפַּתְהוּ : שְׂדֵה
 מִלֵּךְ וַיִּתִּירְהוּ מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : שְׂמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשֵּׁל בְּכִלְקִנְיָנוּ : לְאִסְרֵי שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ
 וַיִּקְנֵנו יַחֲכָם : וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
 בְּאֲרֵץ-חָם : וַיִּפְרַר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִימְהוּ
 מִצְרַיִם : הִפְדָּ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַפֵּל
 בְּעַבְדָּיו : שָׁלַח מִשֵּׁה עַבְדּוֹ אֲדָרָן אֲשֶׁר-בָּחַר

בּו : שְׂמוּ-כֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתּוֹם בְּאָרֶץ
 חָם : שָׁלַח הַשֵּׁד וַיַּחֲשֵׁד וּלְאֵ מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ :
 הִפְדָּ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת-דֹּגְתָם :
 שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם בְּחִדְרֵי מִלְכֵיהֶם :
 אָמַר וַיָּבֵא עַלֵב כְּנִים בְּכִלְנִבּוּלָם : נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : וַיֵּךְ גְּפָנָם
 וַתֵּאֲנַתֶם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם : אָמַר וַיָּבֵא
 אֲרֵבָה וַיִּדְקֵן וַאֲיִן מִסְפָּר : וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב
 בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם : וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר
 בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם : וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף
 וַזָּהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי פוֹשֵׁד : שָׁמַח מִצְרַיִם
 בְּצִאֲתָם כִּי-נִפְל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם : פָּרַשׁ עֲנַן
 לְמִסַּד וְאֵשׁ לְהָאִיר לִילָה : שָׂאֵל וַיָּבֵא שְׁלִי
 וּלְחָם שָׁמַיִם וּשְׁבִיעִים : פִּתַח צוּר וַיַּזְוִבוּ מַיִם
 הִדְּכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר : כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קְדֻשׁוֹ
 אֶת-אֲבֹרָהֶם עֲבָדוֹ : וַיּוֹצִיא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן
 בְּרִנָּה אֶת-בְּחִירָיו : וַיִּתֵּן לָדָם אֲרָצוֹת גִּוִּים
 וַעֲמַד לְאֲמִים יִירֶשׁוּ : בְּעַבְדּוֹ | יִשְׁמְרוּ חֲקָיו
 וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַדְּלוּיָהּ :

קו הַדְּלוּיָהּ | הוֹרֵנו לִיהוָה כִּי-שׁוֹב בְּנֵי לְעוֹלָם
 חֲסָדוֹ : מִי יִמְלֵךְ גְּבוּרֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל-
 תְּהַדְּתוֹ : אֲשֶׁרֵי שָׁמַר מִשְׁפָּט עֲשָׂה צְדָקָה
 בְּכִלְעֵת : וְזָכַרְנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עִמָּךְ פְּקַדְנֵי

בישועתך : לראות | בטובת בחירתך לשמח
 בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך : חטאנו
 עם אבותינו העוין הרשענו : אבותינו
 במצרים | לא השכירו נפלאותך לא זכרו
 את רב חסדיך וימרו עליים בים סוף :
 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו :
 ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות
 במדבר : ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד
 אויב : ויכפוימים צרידם אחד מהם לא נותר :
 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו : מהרו
 שכחו מעשיו לא יחכו לעצתו : ויתאו תאוה
 במדבר ויגפויאל בשימון : ויתן להם
 שאלתם וישדח רזון בנפשים : ויקנאו למשה
 במחנה לאהרן קרוש יהוה : תפתח ארץ
 ותבלע דתן ותכם על עדת אבירם : ותבער
 אש בעדתם להבה תדהט רשעים : יעשו
 עגל בהרב וישתחוו למסכה : וימירו את
 כבודם בתבנית שור אכל עשב : שכחו אל
 מושיעם עשה גדלות במצרים : נפלאות
 בארץ הם נראות עליים סוף : ויאמר
 להשמידם דולי משה בחירו עמד בפרץ
 לפניו להשיב חמתו מהשחית : וימאסו
 בארץ חמדה לא האמינו לדברו : וירגנו

באהליהם לא שמעו בקול יהוה : וישא ידו
 להם להפיל אותם במדבר : ולהפיל זרעם
 בגוים ולזרותם בארצות : ויצמדו לבעל
 פעור ויאכלו זבחי מתים : ויכעיסו
 במעלליהם ותפרץ בם מגפה : ויעמד
 פינחס ויפלל ותעצר המגפה : ותחשב לו
 לצדקה דרך ודרך עד עולם : ויקצפו עלימי
 מריבה וירע למשה בעבורם : כיהמרו את
 רוחו ויבטא בשפתיו : לא השמידו את
 העמים אשר אמר יהוה להם : ויתערבו
 בגוים וילמדו מעשיהם : ויעבדו את
 עצביהם ויהיו להם למוקש : ויזבחו את
 בניהם ואת בנותיהם לשדים : וישפכו דם
 נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
 לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים : וישמאו
 במעשיהם ויזנו במעלליהם : ויחר אף יהוה
 בעמו ויתעב את נחלתו : ויתנם ביד גוים
 וימשלו בהם שניאיהם : וידחצום אויביהם
 ויבנעו תחת ידם : פעמים רבות יצילם והמה
 ימרו בעצתם וימכו בעונם : וירא בצר להם
 בשמעו את רנתם : ויזכר להם בריתו וינחם
 ברב חסדיו : ויתן אותם לרחמים לפניו כל
 שוביהם : הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן

הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלֻתְךָ : בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְ
עַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן הַדְּלוּיָהּ :

ישרים ויבנים הליכי הדרך • מסלות שבילים הגונים
נכוחים : ועמד לחוקרם יחלו לאורך • שעפי
לבכם בחסדך בטוחים : הגנים ירומם לכסא יקרך •
המון קול שבחים מקום כל זבחים : היה נא אליהם
למגן בעורך • והראם בחנך ויהיו שמחים : נעימות
ימינך לנצח נצחים : תפלה למשה שמע על לאמך •
זכות מעלליו יגונן עליהם : כנף רחמיך שטח ממרומך •
כלה רע וצר מנות אהליהם : ואל בם תיסר אשישי
יקומך • ותשלח ברכה במעשה ידיהם : ינובון בטובה
ויהיו לשמך • מפארים ומשתחויים לך רוחים : נעימות
ימינך לנצח נצחים : השיתם כבנים יי צבאות • כיבין
ובעז בעז העמידם : תפאר מקום רגלך בפלאות •
וסלף עון בוגדים כך ישרם : לדוד חסדים עשה נא
לשוב אות • וחרש לעמך ימיהם כקדם : עדה הוד
בנצחך • וקרב משיחך • לקבץ פוורים והצל לקוחים :
נעימות ימינך לנצח נצחים :

אחר סיום ספר רביעי

יהי רצון מקפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שבזכות ספר הרביעי שבתהלים
שקרינו לפניך שהוא מקוין כנגד ספר
במדבר שבחמשה חומשי תורה ובזכות
מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו

וּבְזֻכוֹת אוֹתֵינוּ וּבְזֻכוֹת נְקוּדוֹתֵינוּ וּבְזֻכוֹת
מַעֲמֵינוּ וּבְזֻכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים
בָּהֶם • וּבְזֻכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַרְמוּזִים
וְהַמְצוּרִים בָּהֶם שְׁתַּגִּין עֲלֵינוּ וְתִאֲמַצְנוּ
לְנַצַּח מִשׁוֹנָאנוּ וְתַחַתְמֵנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָיִם
וְתַמִּימִים • וְתַפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי יְדִידוֹת • שְׁעָרֵי
הוֹר וְהָדָר • שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה • שְׁעָרֵי צְדָקָה
שְׁעָרֵי בְרָכָה • שְׁעָרֵי אַחֲוָה וְרַעוּת • שְׁעָרֵי
תְּקוּמָה : יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְדָה : תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים
שׁוֹבַע שְׁמֵחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בְּיַמִּינְךָ
נְצַח :

פרק ד

א לולב וערבה • ששה ושבעה • ההלל
והשמחה שמונה • ספה וגסוף המים •
שבעה • וההלל חמשה וששה : ב לולב
שבעה ביצר • יום טוב הראשון של חג
שחל להיות בשבת • לולב שבעה • ושאר
כל הימים ששה : ג ערבה שבעה ביצר •
יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת •
ערבה שבעה • ושאר כל הימים ששה : ד
מצות לולב ביצר • יום טוב הראשון של

חג שחל להיות בשבת • פל העם • מולכיין
 את לוקביהם דהר הבית מערב שבת •
 והחוננים מקבלין מהן • וסודרין אותן עד
 גבי איצטבא • והזקנים מניחין את שלהן
 בלשכה • ומלמדים אותם לומר כל מי
 שמגיע לוקבי בידו הרי הוא לו במתנה •
 דמחר משכימין ובאין • והחוננים זורקין
 אותם לפניהם • והן מחטיפין ומכין איש
 את חבירו • וכשראו בית דין שבאו לידי
 סכנה • התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל
 בביתו • • מצות ערבה פיצד • מקום היה
 למטה מירושלם ונקרא מוצא • יורדין לשם
 ומלקטין משם מורביות של ערבה • ובאין
 וזוקפין אותן בצדי המזבח • וראשיהן
 כפופין עד גבי המזבח • תקעו והריעו
 ותקעו • בכל יום מקיפין את המזבח פעם
 אחת • ואומר אנא יי הושיעה נא אנא יי
 הצליחה נא • רבי יהודה אומר אני והו
 הושיעה נא • ואותו היום מקיפין את
 המזבח שבעה פעמים • בשעת פטירתן מה
 הן אומרים • יופי קד מזבח • יופי קד מזבח
 רבי אלעזר אומר ליה וקד מזבח • ליה וקד

מזבח • כמעשהו בחול כך מעשהו
 בשבת • אלא שהיו מלקטין אותן מערב
 שבת • ומניחים אותן בניגיות של זהב כדי
 שלא יכמוש • רבי יוחנן בן ברוקה אומר
 חריות של דקל היו מביאין וחובטין אותן
 בקרקע בצדי המזבח • ואותו היום נקרא
 יום חבוט חריות • מיד התינוקות שומטין
 את לוקביהן ואוכלין אתרוגייהן • • ההלל
 והשמחה שמונה פיצד • מלמד שתיב אדם
 בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון
 של חג פשאר כל ימות החג • סכה שבעה
 פיצד • גמר מלאכול לא יתיר סבתו • אבל
 מוריד את הפדים מן המנחה ולמעלה
 מפני כבוד יום טוב האחרון של חג • • נסוף
 המים פיצד • צלותית של זהב מחזקת
 שלשה לוגים • היה ממלא מן השדוח •
 הגיעו לשער המים • תקעו והריעו ותקעו •
 עדה בכבש ופנה לשמאלו • ושני ספלים
 של כסף היו שם • רבי יהודה אומר של
 סיד היו • אלא שהיו מושחרין פניהם מפני
 היין • ומנוקבין כמין שני חושמין דקין אחד
 מעיבה • ואחד דק • כדי שיהיו שניהם כליין

בַּבַּת אַחַת • מְעַרְבֵי שֶׁל מַיִם • מְזַרְחֵי שֶׁל
 יַיִן • עֵירֵה שֶׁל מַיִם לְתוֹךְ שֶׁל יַיִן • וְשֶׁל יַיִן
 לְתוֹךְ שֶׁל מַיִם • יֵצֵא • רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר •
 בְּדוֹג הָיָה מְנַסֵּף כָּד שְׂמוֹנָה • וְלִמְנַסֵּף
 אוֹמְרִים לוֹ הִגִּיבָה יָדָךְ • שִׁפְעַם אַחַת גִּסֵּף
 אַחַד עַל גְּבִי רִגְלָיו • וְרִגְמוּהוּ כָּד הָעַם
 בְּאַתְרוּגְיָהֶן • כְּמַעֲשֵׂהוּ בַחֹד כָּד מַעֲשֵׂהוּ
 בַשַּׁבָּת • אֵלֶּא שֶׁהָיָה מְמַלֵּא מְעַרְבֵי שַׁבָּת
 חֲבִית שֶׁל זָהָב שְׂאִינָה מְקַדֶּשֶׁת • מִן
 הַשְּׁלוֹחַ • וּמְנִיחָהּ בְּלִשְׁכָּה • נִשְׁפָּכָה אוֹ
 נִתְגַּלְתָּה • הָיָה מְמַלֵּא מִן הַכִּיּוֹר • שֶׁהָיִן
 וְדַמִּים הַמְּגַלִּין • פְּסוּלִים עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ •

למשה

אֲשֵׁמְחָה כִּי אִפְתַּח • פִּי לַחֹדוֹת • אֶעֱנֶה • טוֹב מֵעֵנָה
 שִׁיר יְדִידוֹת •

בֹּא זְמַן • צִיר נֶאֱמַן • לְאֲמוּנִים • עַל שְׁמוֹ • דוֹמּוֹ כִּמוֹ
 הָאֲבָנִים • בְּשִׁבִי • אוֹ בְּצִבִי • לוֹ נִתּוּנִים • נִגְאָלוּ אִם
 קִבְּלוּ • הַתְּעוּדוֹת • נִכְבְּשׁוּ • אִם יַעֲשׂוּ • דַת וְחִידוֹת •
 רִנְנִי • קוֹלְךָ תִּנִּי • בַת סְנוּלָה • שֶׁב גִּבּוֹר • אֵל הַדְּבִיר
 בֵּית הַפְּלָה יִרְמּוּ • גּוֹי נִלְחַמוּ • בָּם תַּחֲלֶה • יִגְעוּ •
 עַת יִשְׁמְעוּ • קוֹל צַעֲדוֹת • יִרְגְּזוּ בַל יַחֲזוּ • אִשׁ פְּלֻדוֹת •
 הִמָּה לֶךְ • נִרְדַּ לָּכֶה אֵל מִקּוֹחַ • בּוֹרֵאךְ עוֹד יִרְאֵךְ הוֹד
 וְנוֹה • בְּלַתְךָ וְאִמְתְּךָ • לֹא יֵאָנֶה • לַחֲזוֹת הַמּוֹת
 הַעֲתִידוֹת • כִּי כִבֵּר • נִשְׁמַע דְּבַר • אִישׁ הַמּוֹדוֹת •

זְכוֹת מֹשֶׁה • אֵל תִּנְשֶׂה • הַתּוֹם בְּמִדַּת
 הַנְּצִחַ • בְּזְכוֹתוֹ וְעֲנֻתוֹ • אוֹיְבֵינוּ תִנְצַח •
 וּבְהַר הַמּוֹר • שִׁיר מְזֻמּוֹר • נְשִׁיר וְלִמְנַצַּח •
 אֵל נְצַח • לְנְצַח • רַחֵם עִם רוּמְמִיךָ • זְכַרְנוּ יְיָ
 בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ • תּוֹרָה תְּמִימָה • וְנַעֲיִמָה • יִרְשׁ
 עֵינָיו בְּהַר סִינַי • עִם אֵל אוֹיִם • אַרְבַּעַיִם יוֹם •
 עֲמַד שֵׁם עִם יְיָ • לְקַבֵּל תּוֹרָה • זָכָה וּבָרָה •
 מִשְׁמֵי מְעוֹנֵי • אֵל אֱמֶת • תּוֹרַת אֱמֶת • הַנְּחִיד
 לְעַם נְאֻמְנִי • צְדָקָתוֹ • וְתוֹרָתוֹ • זְכוֹר נָא
 מִשְׁמִיךָ • זְכַרְנוּ יְיָ בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ •

רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לֵן קְיָמִיָּה דְּמִשָּׁה גְּבִיָּאָה •

רַחֲמָנָא דִּינֵן אַפִּיק לְגַהוֹרָא •

רַחֲמָנָא חַתְּמִינֵן בְּסַפְרָא דְּחַיִּי •

רַחֲמָנָא חַתְּמִינֵן בְּסַפְרָא דְּרַחֲמֵי •

רַחֲמָנָא חַתְּמִינֵן בְּסַפְרָא דְּצַדִּיקֵי •

רַחֲמָנָא חַתְּמִינֵן בְּסַפְרָא דִּישְׂרֵי וְתַמִּימֵי •

רַחֲמָנָא חַתְּמִינֵן בְּסַפְרָא דְּפִרְנָסֵי וּמְזוּנֵי טְבִי •

רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְצַלּוֹתֵין •

רַחֲמָנָא תּוֹב מְרוּגְגֵךָ •

רַחֲמָנָא וְלֹא נִהַרְרֵי רִיקָם מִן קַמְךָ •

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד •

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים •

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : ב"ס
 אלהינו שבשמים דרשנוך המצא לנו
 דרוש דמינו מיד קמינו
 א"ש חתמנו בספר חיים טובים
 חתמנו בספר צדיקים
 חתמנו בספר ישרים ותמימים
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 עננו העונה בעת צרה עננו
 עננו העונה בעת רדמים עננו
 יי חננו והקימנו ובספר חיים וזכרנו וחתמנו
 יי חסדיך יקדמונו ורחמנו ובספר חיים
 וזכרנו וחתמנו
 יי יהמו נא רחמיך עלינו ובספר חיים
 וזכרנו וחתמנו
 יי עשה למען שמך : וחוסה על ישראל עמך :
 יי עשה למען משה נאמן בכל ביתך : וע"ע :
 יי עשה למען הרועים ושרופים על יחוד
 קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :
 דעני למשה ואבותינו על ים סוף : ענינן :
 דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר
 ודר ענינן : תודיעני ארחה חיים * * * :

ואו קדיש יהא שלמא : מזמור הבו ליי בני אלים :
 ברכם טהרם : רחמי צדקתך : תמיד נמלם

ספר חמישי

קו הודו ליהוה כפי טוב כי לעולם חסדו :
 ואמרו נאולי יהוה אשר נאלם מיד צר :
 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון
 ומים : תעו במדבר בישיומן דרך עיר מושב
 לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם בהם
 תתעטף : ויצעקו אליהוה בצר להם
 ממצוקותיהם יצילים : וידריכם בדרך ישרה
 דלכת אדעיר מושב : יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש שקקה
 ונפש רעבה מדא טוב : ישבי חשך וצלמות
 אסורי עני וברזל : כיהמרו אמרי אל ועצת
 עדין נאצו : ויכנע בעמל לבם פשלו ואין
 עזר : ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם
 וישיעם : ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
 ינתק : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
 אדם : כישבר דלתות נחשת ובריהי ברזל
 גדע : אודים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו :
 כדאכל התעב נפשם ויגיעו עד שערי
 מות : ויצעקו אליהוה בצר להם ממצוקותיהם
 וישיעם : ישלח דברו וירפאם וימלט
 משחותותם : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם : ויזכחו וזכחי תודה ויספרו מעשיו

בְּרַנָּה : א יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת עֲשֵׂי מְלָאכָה
 בְּמִים רַבִּים : א הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה
 וּנְפְלְאוֹתָיו בְּמִצְוֵלָה : א וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ
 סַעְרָה וַתְּרוּמֶם גִּלְיוֹ : א יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרַעַה תִּתְמוּנָה : א יַחֲלוּנוּ
 וַיְנוּעוּ בְּשִׁבּוֹר וּכְלִחְכֻמָּתָם תִּתְבַּלַּע : א
 וַיִּצְעְקוּ אֲדִי־הוּהוּ בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם
 וַיִּצְיֵאֵם : יָקָם סַעְרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחָם אֱלֹהֵי־מַחֲוֹ הַפָּצֵם :
 יוֹדוּ לִיהוָה חֲסִדּוֹ וּנְפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם :
 וַיְרוּמְמוּהוּ בְּקִהְל־עַם וּבְמוֹשֵׁב זְקֵנִים
 יִהְלְלוּהוּ : יֵשֶׁם נְהַרּוֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם
 לְצִמְאוֹן אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָה :
 יֵשֶׁם מַדְבָּר לְאִגְס־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי
 מַיִם : וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּכְוֲנוּ עִיר מוֹשֵׁב :
 וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כַרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי
 תְבוּאָה : וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם לֹא
 יִמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחָזוּ מַעֲצָר רַעַה וַיִּגּוֹן : א
 שֶׁפֶךְ בּוֹז עַל־נְדִיבִים וַיִּתְעַם בְּתֵהוּ לֹא־דָרַךְ :
 וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מֵעֵנִי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאֵן מִשְׁפָּחוֹת :
 יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וּכְל־עוֹלָה קִפְצָה
 פִּיהָ : מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹהֵי וַיִּתְבוּנְנוּ
 חֲסִדֵי יְהוָה :

קח שיר מזמור לדוד : נכון לפני אלהים
 אשירה ואזמרה אף כבודי : עזרה הנבל
 וכנור אשירה שחר : אודה בעמים יהוה
 ואזמרה בלאמים : כי גדול מעל שמים חסדך
 ועד שחקים אמתך : רומה על שמים אלהים
 ועל כלהארץ כבודך : למען יחלצון ידיך
 הושיעה ימינה וענני : אלהים דבר בקדשו
 אעלזה אחלקה שכם ועמק סבות אמרד :
 כי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי
 יהודה מחקקי : מואב סיר רחצי עד אדום
 אשליך געלי עלי פלשת אתרועע : מי יבילני
 עיר מבצר מי נחני עד אדום : הלא אלהים
 זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו : הבה
 דני עזרת מצר ושוא תשועת אדם : באלהים
 נעשה חיל והוא יבוס צרינו :
 קט למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתו
 אלהי תהרש : כי פי רשע ופי מרמה עלי
 פתחו דברו אתי לשון שקר : ודברי שנאה
 סבבוני וילחמוני חנם : תחת אהבתי
 ישמוני ואני תפלה : וישמו עלי רעה תחת
 טובה ושנאה תחת אהבתי : הפקר עלי
 רשע ושמן יעמד על ימינו : בהשפטו יצא
 רשע ותפלתו תהיה לחטאה : יהוי ימיו

מעשים פקדתי ויקח אחר : יהיו בניו יתומים
 ואשתו אלמנה : ונוע ונועו בניו ושאלו ודרשו
 מחרבותיהם : ינקש נושה לכל אשר לו
 ויבזו זרים וגיעו : אליהו לו משך חסד
 ואליהי חונן ליתומיו : יהי אחריתו
 להכרית ברור אחר ומה שמם : יזכר ו עון
 אבתיו אליהו וחטאת אמו אלתמה :
 יהיו נגדיהו תמיד ויכרת מארץ זכרם :
 וען אשר ו לאזכר עשות חסד וירדה איש
 עני ואביון ונכאה לבב למותת : ויאהב
 קדשה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק
 ממנו : וילבש קדלה כמדו ותבא כמים
 בקרבו ובשמן בעצמותיו : תהיו לו כבגד
 יעטה ולמזח תמיד יחגרה : זאת פעלת
 שטני מאת יהוה והדברים רע עד נפשי :
 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי
 טוב חסדך הצילני : כי עני ואביון אנכי
 ולבני חלל בקרבי : בצל פגשותו נהקכתי
 נגעתי בארבה : ברפי כשקו מצום ובשרי
 כחש משמן : ואני הייתי הרפה להם יראוני
 וגיעו ראשם : עזרני יהוה אלהי הושיעני
 בחסדך : וידעו כי יודך זאת אתה יהוה
 עשיתה : וקללוהמה ואתה תברך קמו

ויבשו ועבדך ישמה : ילבשו שומני כלמה
 ויעמו כמעיד בשתם : אודה יהוה מאד כפי
 ובתוך רבים אהדלנו כי יעמד לימין אביון
 להושיע משפטי נפשו :

כי לדוד מזמור נאם יהוה ו לאדני שב
 לימיני עד אשית איביך הדום לרגליך : מטה
 עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך :
 עמד נדבת ביום חילך בהררי קדש
 מרחם משחר לך מד ילדתיך : נשבע יהוה
 ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי
 מדכי צדק : אדני עלי מינה מחץ ביום אפו
 מדכים : ידיו בגוים מצא גויות מחץ ראש
 על ארץ רבה : מנחל בדרך ישתה על כן
 ידים ראש :

קיא הקלויה ו אודה יהוה בכל לבב
 בסוד ישרים ועדה : גדלים מעשי יהוה
 דרושים לכל חפציהם : הודו והדר פעלו
 וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו
 חנון ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו יזכר
 לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת
 להם נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט
 נאמנים כל פקודיו : סמוכים לעד לעולם
 עשויים באמת וישר : פדות ו שלח לעמו צוה

לעולם בריתו קדוש וגורא שמו : ראשית
חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד :

קיב הללויה | אשרי איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד : גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישירים יברך : הויזועשר בביתו וצדקתו
עומדת לעד : זרה בחשך אור לישראל חנון
ורחום וצדיק : טוב איש חנון ומלוה יכלכל
דבריו במשפט : כי לעולם לא ימוט דוכר
עולם יהיה צדיק : משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה : סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו : פור ונתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד :
רשע יראה ובעם שניו יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד :

קיב הללויה | הללו עבדי יהוה הללו את
שם יהוה : יהי שם יהוה מברך מעתה ועד
עולם : ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם
יהוה : רם על כל גוים | יהוה על השמים
כבודו : מי ביהוה אלהינו המנביהו לשבת :
המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי
מעפר דל מאשפת ירים אביון : דהושיבי עם
גדיבים עם גדיבי עמו : מושיבי | עקרת הבית

אסיהבנים שמחה הללויה :

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב
מעם לעז : היתה יהודה לקדשו ישראל
ממשלותיו : הים ראה וינס הירדן יסב
לאחור : ההרים רקדו כאלים גבעות כבני
צאן : מהלך הים כי תנוס הירדן תסב
לאחור : ההרים תרקדו כאלים גבעות
כבני צאן : מלפני אדון חולי ארץ מלפני
אלוה יעקב : ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים :

קטו לא לנו יהוה לא לנו כי קדשך תן
כבוד על חסדך עד אמתך : למה יאמרו
הגוים איהנא אלהיהם : ואלהינו בשמים כל
אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם : פה דהם ולא ידברו עינים דהם
ולא יראו : אזנים דהם ולא ישמעו אף דהם
ולא יריחוון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
יהלכו לא ייהנו בגרונם : כמודם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם : ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא : בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא : יראי יהוה בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא : יהוה זכרנו יברך יברך
את בית ישראל יברך את בית אהרן : יברך

יראי יהוה הקטנים עם הגדלים : יסר יהוה
עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם
ליהוה עשה שמים וארץ : השמים שמים
ליהוה והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
יהללויה ולא בלי ידיו דומה : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

קטו אהבתי כיישמע | יהוה את קולי
תחנוני : ביהוה אנו לי ובימי אקרא :
אפפוני | חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה אקרא אנא
יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם : שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע :
שוכי נפשי למנוחיכי ביהוה גמל עליכי :
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי : אתה קד לפני יהוה בארצות
החיים : האמנתי כי אדבר אני עינתי מאד
אני אמרתי בחפזי בלד האדם כוזב : מה
אשוב ליהוה בלד תגמולוהו עדי : כוס
ישועות אשא ובשם יהוה אקרא : גדרו
ליהוה אשלם נגדה נא לבל עמו : יקר
בעיני יהוה המותה לחסידיו : אנא יהוה כי
אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי : קד אומה ובה תודה ובשם יהוה

אקרא : גדרו ליהוה אשלם נגדה נא לבל
עמו : בהצרות | בית יהוה בתוככי ירושלם
הללויה :

קיו הללו את יהוה בלגונים שבוהו
בל האמים : כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה
לעולם הללויה :

קיה חודו ליהוה כייטוב כי לעולם חסדו :
יאמרנא ישראל כי לעולם חסדו : יאמרנא
בית אהרן כי לעולם חסדו : יאמרנא וראי
יהוה כי לעולם חסדו : מן המצר קראתי יה
ענני במרחב יה : יהוה לי לא אירא מה
יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי ואני אראה
בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם :
טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים : בל
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם : סבוני גם
סבבוני בשם יהוה כי אמילם : סבוני כדברים
דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם :
דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני : עזי וזמרת
יהוה ילדי לישועה : קול ארנהו ישועה באהלי
צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה : יסר יסרני יה ולמות לא
נתנני : פתחו לי שערי צדק אבאכם אודה

יה: זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו: אודך
 כי עניתני ותהילתי לישועה: אכן מאסו
 הבונים היתה לראש פנה: מאת יהוה היתה
 זאת היא נפלאות בעינינו: וזה היום עשה
 יהוה נגידה ונשמחה בו: אנא יהוה ו
 הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: ברוך
 הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה: אלו
 יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד
 קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי
 ארוממך: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו:

לאהרן

סמן שלמה

שיר לאילת אהבים: יעלת חן בת נדיבים: היא
 ופניה להבים: משבצות זהב לבושה:
 לעטרת תפארת: ממלכות עולם נברת: יה
 פדיה ממאסרת: משבצות
 משכנותיה תרחם: ואבליה תנחם: צור רעה
 צאנם ותנחם: משבצות
 העלה שוכן עליה: הררי ציון צביה: ועניה
 ושבייה: משבצות
 בין מלכות שבחיה: ועלמות הללוה: כל
 בנות ציון אשרוה: משבצות
 וליכי שיר בארמון: אהרן יהוה בהמון:
 פעמון זהב ורמון: משבצות

בין כתפיו האבנים: בארון קדש נתונים:
 אחריו שרים ונוגנים: משבצות
 בזכות אהרן: רון ירון: עמד באמרם
 הושענא: נחתם בכבוד במצנפת
 נאה: לשמש בכהנה: בגדי פאר: לפאר:
 שמך לבש באמונה: הודו הראה: לעם
 נבאה: רם שבן במעונה ובזכותו ותפלתו
 תושיע לועמיד: זכרנו יי ברצון עמד:
 בגדי קדש: לקח לקדש: לשרת בם לפנים
 לפני: ודבשם: בכואו שם: בקדוש במלאך
 יי: בקרבנותיו: ועולותיו: היה מכפר עד
 עוני: תפלותיו: ותחנותיו: זכור היום
 לעם אמוני: ותפעם: ותרגיעם: במקדש
 הדומך: זכרנו יי ברצון עמד:
 רחמנא אדכר לן קיימה דאהרן כהנא
 רחמנא הדרך שו עלן
 רחמנא חתמינן בספרא דחיי
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי
 רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי
 רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי
 רחמנא חתמינן בספרא דפרנכי ומזוני טבי
 רחמנא פתח שמיא לצלותין
 רחמנא תוב מרוגנדך

רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
יי הוא האלהים יי הוא האלהים : ב"פ
יי מלך יי מלך יי ומלך לעולם ועד : ב"פ
אלהינו שבשמים העתר לנו היום ובכל
יום ויום בתפלתנו
א"ש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישראלים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו רחום וחנון עננו
עננו העונה בעת רחמים עננו
יי חננו והקימנו ובספר חיים וזכרנו וחתמנו
יי יהמו נא רחמיך עלינו ובחז"ו
יי עשה למען שמך וחוסה עד ישראל עמך
יי עשה למען אהרן כהן באורך ותומך
יי עשה למען הרועים ושרופים עד יחוד
קדשת שמך ועי"ע
העני לאהרן במחלה ענינן
העני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר
ודר ענינן תודיעני ארח חיים :
ואו קדיש יהא שלמא מוזמר הבו ליי בני אלים
חסין קדוש ברוב טובך גהל עדתך :

אדפא ביתא

קיש אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
יהוה : אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו :
אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו : אתה
צויתתה פקדיך לשמר מאד : אחלי ופנו
דרכי לשמר חקיך : אז לא אבוש בהביטי
אל כל מצותיך : אודך בנשר לבב כלמדי
משפטי צדקך : את חקיך אשמר אל-
תעזבני עד מאד :

ב במה יזכה נער את ארחו לשמר
כדברך : בכל לבי דרשתיך אדיתשגני
ממצותיך : בלבי צפנתי אמרתך למען לא
אחטא לך : ברוך אתה יהוה למדני חקיך :
בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך
עדותיך ששתי בעד כל חון : בפקודיך
אשיחה ואביטה ארחתיך : בחקתיך
אשתעשע לא אשכח דברך :

ג נמד על עבדך אחיה ואשמרה דברך :
גדעני ואביטה נפלאות מתורתך : גר
אנכי בארץ אדיתסתר ממני מצותיך : גרסה
נפשי לתאבה אדמשפטיך בכל עת :
גערות ודים ארורים השגים ממצותיך : גד
מעלי הרפה ובוז כי עדתך נצרתני : גם ישבו

שרים כי נדברו עבדך ושיח בחקידך : גם
 עדתך שעשעי אנשי עצתי :
 ד דבקה לעפר נפשי חוני כדברך : דרכי
 ספרתי ותענני למדני חקידך : דרך פקודיך
 הבינני ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי
 מתונה קימני כדברך : דרך שקר הסר ממני
 ותורתך חנני : דרך אמונה בחרתי משפטיך
 שויתי : דבקתי בעדותיך יהוה אל-תבישני :
 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :
 ה הורני יהוה דרך חקידך ואצרנה עקב :
 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל-לב :
 הדריכני בנתיב מצותיך כי-בו הפצתי : הט
 לבי אל-עדותיך ואל אל-בצע : העבר עיני
 מראות שוא כדרכיך חניני : הקם לעבדך
 אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר
 יגרתני כי משפטיך טובים : הנה תאבתי
 דפקודיך בצדקתך חניני :
 ו ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך :
 ואענה חרפי דבר כי-בטחתי בדברך : ואל-
 תצל מפי דבר-אמת עדי-מאד כי למשפטיך
 יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד :
 ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי :
 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש :

ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא
 כפי אל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה
 בחקידך :
 ז זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתיני :
 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך חיתני : זדים
 הליצני עדי-מאד מתורתך לא נמיתי : זכרתי
 משפטיך מעולם יהוה ואתנחם : זלעפה
 אחזתני מרשעים עזבי תורתך : זמירות היו-
 די חקידך בבית מגורי : זכרתי בלידה שמך
 יהוה ואשמרה תורתך : זאת היתה-לי כי
 פקודיך נצרתני :
 ח חלקי יהוה אמרתני לשמר דברך :
 חקיתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך :
 חשבתני דרכי ואשיבה רגלי אל-עדותיך :
 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך :
 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי :
 חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי
 צדקך : חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי
 פקודך : חסדך יהוה מלאה הארץ חקידך
 למדני :
 ט טוב עשית עם-עבדך יהוה כדברך :
 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך
 האמנתי : טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך

שמרתני : טוב אתה ומטיב למדני חקיקה :
 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר
 פקודיך : טפש בחלב לבם אני תורתך
 שעשעתני : טוב לי כי עניתני למען אלמד
 חקיקה : טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף :
 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה
 מצותיך : יראיך ויראני וישמחו בי לדברך
 יחלתי : ידעתני יהוה כי צדק משפטיך
 ואמונה עניתני : יהינא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה
 בית תורתך שעשעי : יבשו זדים כי שקר
 עותוני אני אשיח בפקודיך : ישובו לי יראיך
 ויהעי עדתיך : יהי לבני תמים בחקיקה למען
 לא אבוש :

כ כדתה תשועתך נפשי לדברך
 יחלתי : כדו עיני לאמרתך לאמר מתי
 תנחמני : כי הייתי כנאד בקיטור חקיקה לא
 שכחתי : כמהימי עבדך מתי תעשה
 ברדפי משפט : כרו לי זדים שיחות אשר לא
 בתורתך : כל מצותיך אמונה שקר רדפוני
 עזרני במעט כדוני בארץ ואני לא עזבתני
 פקדיך : כחכדך חייני ואשמרה עדות פיך :
 לעולם יהוה דברך נצב בשמים :

לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמד :
 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך : לודי
 תורתך שעשעי או אבדתי בעניי : לעולם
 לא אשכח פקודך כי בם חיייתני : קד אני
 הושיעני כי פקודיך דרשתי : לי קוו רשעים
 לאבדני עדתיך אתבונן : לבד תכדה ראיתי
 קץ רחבה מצותך מאד :

מ מה אהבתי תורתך כל היום היא
 שיחתי : מאיבי תחכמני מצותיך כי לעולם
 היא לי : מכד מלמדי השכלתי כי עדותיך
 שיחה לי : מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתני :
 מכד ארח רע כדאתי רגלי למען אשמר
 דבריך : ממשפטיך לא יסרהני כי אתה
 הורתני : מה נמלצו לחבי אמרתך מדבש
 דפי : מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל
 ארח שקר :

נ נר לרגלי דבריך ואור גנתו בתי :
 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך :
 נעניתני עד מאד יהוה חייני כדברך : נדבות
 פי רצהנא יהוה ומשפטיך למדני : נפשי
 בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי : נתנו
 רשעים פה לי ומפקודיך לא תעיתי : נחלתי
 עדותיך לעולם כי ששון לבי המה : נמיתני

דְּבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב :
 ס סַעֲפִים שִׁנְאַתִּי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי : סְתָרִי
 וּמִנֵּי אֶתָּה לְדַבְרֶךָ יַחֲדָתִי : סוּרוּ מִמֶּנִּי
 מַרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי : סִמְכֵנִי
 בְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיה וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשְׁבְּרִי :
 סַעֲדֵנִי וְאוֹשְׁעָה וְאוֹשְׁעָה בַחֲקִיךָ תָּמִיד :
 סְלִית כָּל־שׁוֹנִים מַחֲקִיךָ כִּי־שָׁקַר תִּרְמִיתָם :
 סָגִים הַשֶּׁבֶת כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אֶהְבֵּתִי
 עֲדֹתֶיךָ : סִמַּר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 יִרְאֵתִי :

ע עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בְּלִי־תַנְיַחֲנִי
 לַעֲשׂוֹתִי : עֵרֵב עֲבֹדְךָ לְטוֹב אֲלֵי־עֲשִׂקְנִי וְדִים :
 עֵינֵי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וְלֹא־מָרַת צֶדֶקְךָ : עֲשֵׂה
 עִם־עֲבֹדְךָ כַחֲסֵדְךָ וְחֻקֶיךָ לְמַדְנִי : עֲבֹדְךָ
 אֲנִי הִבִּינְנִי וְאֲדַעַה עֲדֹתֶיךָ : עֵת לַעֲשׂוֹת
 לִיהוָה הִפְרוּ תוֹרַתְךָ : עַל־כֵּן אֶהְבֵּתִי מִצְוֹתֶיךָ
 מִזֶּה־בְּמִפְּנֵי : עַל־כֵּן כָּל־פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל
 כָּל־אֲרָח שָׁקַר שִׁנְאַתִּי :

פ פְּלֹאוֹת עֲדֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרַתָּם נַפְשֵׁי :
 פִּתְחֵי־דַבְרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתָיִים : פִּי־פַעֲרַתִּי
 וְאַשְׁאֵפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יֶאֱבֹתִי : פִּנְהֵ־אֱלֹהֵי
 וְחִנְנֵנִי כִּמִּשְׁפָּט לְאֶהְבֵּי שְׁמֶךָ : פַּעְמֵי הַכֵּן
 בְּאִמְרַתְךָ וְאֲלֵי־תִשְׁלַט־בִּי כָל־אֹזֶן : פִּדְנֵנִי

מִעֲשִׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ : פְּנִיךָ הָאֵר
 בְּעֲבֹדְךָ וּלְמַדְנִי אֶת־חֻקֶיךָ : פְּלִגְנֵי־מִים יִרְדּוּ
 עֵינַי עַל לֹא־שִׁמְרוּ תוֹרַתְךָ :

צ צִדִּיק אֶתָּה יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ : צִוִּית
 צֶדֶק עֲדֹתֶיךָ וְאִמּוּנָה מְאֹד : צִמְתַּתְנִי קִנְיַתִּי
 פִּי־שִׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרִי : צְרוּפָה אִמְרַתְךָ מְאֹד
 וְעֲבֹדְךָ אֶהְבֵּה : צַעִיר אֲנִכִּי וְנִכְוָה פְּקוּדֶיךָ
 לֹא שִׁכַּחְתִּי : צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת : צְרוּמִצּוֹק מִצְאוֹנֵי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעֵי :
 צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינְנִי וְאַחִיה :

ק קִרְאֵתִי בְּכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶיךָ
 אֶצְרָה : קִרְאֵתֶיךָ הוֹשַׁעֲנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ :
 קִדְמַתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאוֹשְׁעָה לְדַבְרֶךָ יַחֲדָתִי :
 קִדְמוּ עֵינַי אֲשִׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ : קוֹלִי
 שָׁמְעָה בַחֲסֵדְךָ יְהוָה כִּמִּשְׁפָּטֶיךָ חִינְנֵנִי : קִרְבוּ
 רַדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרַתְךָ רַחֲמוּנֵי : קִרְבוּ אֶתָּה יְהוָה
 וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת : קָדָם יִדְעַתִּי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי
 לְעוֹלָם יִסְדַּתָּם :

ר רֵאָה עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי כִּי־תוֹרַתְךָ לֹא
 שִׁכַּחְתִּי : רִיבָה רִיבֵי וּגְאֹלֵנִי לֹא־מָרַתְךָ חִינְנֵנִי :
 רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי־חֻקֶיךָ לֹא דָרְשׁוּ :
 רְחִמֶיךָ רַבִּים | יְהוָה כִּמִּשְׁפָּטֶיךָ חִינְנֵנִי :
 רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נִמְיַתִּי : רְאִיתִי

בגידים ואתקושטה אשר אמרתך לא שמרו :
 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדיך חניני :
 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך :
 ש שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי :
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב :
 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי :
 שבע ביום הדלתיד על משפטי צדקך : שלום
 רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי
 לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי : שמרה
 נפשי עדתיד ואהבם מאד : שמרתי פקודיך
 ועדתיך כי כל דרכי נגידך :

ת תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך
 הבינני : תבוא תחנתי לפניך כאמרתך
 הצילני : תבענה שפתי תהדה כי תלמדני
 חקיך : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
 צדק : תהיידך לעזרני כי פקודיך בחרתי :
 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי :
 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרני : תעיתי
 כשה אבר בקש עבדך כי מצותיך לא
 שכחתי :

סימן שלמה

ליוסף
 שער אשר נסגר קומה פתחוהו וצבי אשר ברח ארי
 שלחוהו :

ליום בבא עדי תלין בין שרי שם ריחך הטוב עלי
 תניחוהו :
 מה זה דמות דודך כלה יפיפיה כי תאמרי אלי
 שלחה וקחתו :
 ההוא יפה עין אדום וטוב רואי דודי ורעי זה מום
 נא משחחו :

סימן שלמה

לפינחם
 שלום לבן דודי הצח והאדמון שלום לך מאת
 רקה כמו רמון :
 לקראת אחותך רויק צא נא להושיעה וצלה בבן
 ישי רבת בני עמון :
 מה לך יפיפיה ותעוררי אחבה ותצלצלי מולך
 כמעיד בקול פעמון :
 העת אשר תחפון אהבה אחישנה עתה ועלדך
 ארד כמל הרמון :

זכות נשמר ברית שמר במדת היסוד
 חתום למלך זכה ובמדוכה לו
 נגדה כל סתום ובזכותו לאומתו גלה
 קץ החתום ותרהוף וגם תהדוף לרשעים
 יסיתום זכות אבות רוכב ערכות זכור
 היום לרוממך זכרנו יהוה ברצון עמך :
 בזכות יוסף היה מאסף נחלתך בבית
 קדשך ורצה אל חי בניחוהו תפלת עם
 מקודשך ובריתו וזכותו זכור לעם
 מגורשך חתמם לגילה וצלה וקבצם

לְמַגְרֵשֶׁךָ • הוֹשַׁעְנָא • וְרַחֵם נָא • בְּזִכּוֹתוֹ
 לְאוֹמְךָ • זְכַרְנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עִמָּךְ •
 זְכוֹת פִּינְחָס • הַמְּוִיחֵם • לְמַדַּת צְדִיק יִסּוּד
 עוֹלָם • לְבְרִית קַנָּא • וַיִּפְדֶּל עִם קוֹנֵה •
 הַמְּבִיא בְּמִשְׁפַּט עַל כָּד נַעֲלָם • וַתַּעֲצֵר •
 מִשְׁדַּחַת צָר • וְהוּא נִתְבַּצֵּר • בְּרוּם עוֹלָם •
 הַגֵּם הַדּוּם • בְּרִית שְׁלוֹם • חַיִּים וְעֵלּוּם •
 לְכַהוֹנֵת עוֹלָם • וּבְזִכּוֹתוֹ לַעֲדַתוֹ • קָרַב בְּיָן
 יְמִינֶךָ • זְכַרְנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עִמָּךְ •
 בְּזִכּוֹת מְקַנָּא • הִיְהִי עוֹנֵה • לְשׁוּעַת מְקוּד־שִׁיד •
 רָצָה אֵל חַי בְּגִיחוּחֵי • חֲלַף קָרְבָּנִי לְחַמִּי
 לְאִשָּׁךְ • וְשָׂה פְּזוּרָה • שִׁי לְמוֹרָא • יוֹבִידוֹ אֵל
 נוֹה קְדֻשָּׁךְ • חֲתָמָם קְנִיָּה • וְצַהֲלָה • וּקְבָצָם
 לְמַגְרֵשֶׁךָ • הוֹשַׁעְנָא • וְרַחֵם נָא • לְכַנְּהָ אֲשֶׁר
 נִשְׁעָה יְמִינֶךָ • זְכַרְנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עִמָּךְ •
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן זְכוֹתֶיהָ דְיוֹסֵף צְדִיקָא •
 רַחֲמָנָא אֲדָכֵר לָן קְיָמָה דְּפִינְחָס קַנָּאָה •
 רַחֲמָנָא וְלֹא תִתְפָּרַע כְּעוֹבְדָנָא בִישִׁין מִנָּן •
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְחַיִּי •
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי •
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְצְדִיקֵי וְחַסִּידֵי •
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דִישְׂרֵי וְתַמִּימֵי •

רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְּפִרְנָסָא טָבָא וּמְזוֹנֵי
 טָבִי • רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְצְלוֹתֵינוּ •
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרוּגְוֹךְ •
 רַחֲמָנָא וְלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קַמָּךְ •
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד •
 יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים • ^{כ"פ}
 יְיָ מְלֶכֶךְ יְיָ מְלֶכֶךְ יְיָ יְמִלְוֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד • ^{כ"פ}
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וְנִקְרָא וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ •
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם חֲתָמֵנוּ בְּסַפְרָא חַיִּים טוֹבִים •
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְרָא צְדִיקִים •
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְרָא יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים •
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְרָא מְזוֹנֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה •
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם קָרְבָּנוּ לְעַבּוּדְתֶךָ •
 רַפָּא כָּד חוֹלֵי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל •
 עֲנֵנוּ הָעוֹנֵה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ •
 עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ •
 יְיָ הֲנֵנוּ וְהַקִּימָנוּ וּבְסַפְרָא חַיִּים זְכַרְנוּ וְחֲתָמֵנוּ •
 יְיָ הַטִּיבָה אַחֲרֵיתֵנוּ מִרְאשֵׁיתֵנוּ וּבְחַזְיוֹ •
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ • וְחִוְסָה עַד יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹת יוֹסֵף אֲסִיר צְדִיקָךְ וְעֵי"ע •
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן פְּנִיחָס וְךָ קַנָּא לְשְׁמֶךָ וְעֵי"ע •
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשְׂרוּפִים עַד יְחוּד •

קדשת שמך
 דעני ליוסף בבית אסירי
 דעני לפנהם בשמים
 דעני לצדיקי וחסידיו ותמימי די בכל דר
 ודר ענינן : תודיעני ארח חיים * * * :
 ואו קדיש יהא שלמא * מזמור הבו ליי בני אלים :
 יהוד גאה * לעמך פנה * וזכרי קדושתך :

קד שיר המעלות אד יהוה בצרתה לי
 קראתי ויעניני : יהוה הצילה נפשי משפת
 שקד מלשון רמיה : מה יתן קד ומה יסוף קד
 לשון רמיה : תצי גבור שנונים עם גחלי
 רתמים : אוהה לי כי גרתי משך שכנתי עם
 אהלי קדר : רבת שכנהה קד נפשי עם שונא
 שקום : אני שקום וכי אדבר המה למלחמה :
 קבא שיר למעלות אשא עיני אלההרים
 מאין יבוא עזרי : עזרי מעים יהוה עשה שמים
 וארץ : אדיתן למוט רגליך אד ינום שמרך :
 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה
 שמרך יהוה צלך עדיך ומינך : יומם השמש
 לא יכבה וירח בליקה : יהוה ישמרך מכל
 רע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם :

קבב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים
 לי בית יהוה נקד : עמדות היו רגלינו
 בשעריך ירושלם : ירושלם הבנויה כעיר
 שחברה לה יהוה : ששם עליו שבטים שבטי
 יה עדות לישראל להודות לשם יהוה : פי
 שמה וישבו כסאות למשפט כסאות לבית
 דוד : שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך :
 יהי שלום בחילך שנה בארמנותיך : למען
 אחי ורעי אדברה נא שלום כך : למען בית
 יהוה אלהינו אבקשה טוב קד :

קבב שיר המעלות אד יך נשאתי את עיני
 הישבי בשמים : הנה בעיני עבדים אד יך
 אדוניהם בעיני שפחה אד יך גברתה כן
 עינינו א יהוה אלהינו עד שיחננו : חננו יהוה
 חננו פירב שבענו בוז : רבת שבעהה קד
 נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים :
 קבב שיר המעלות לדוד קולי יהוה שהיה
 לנו ואמר נא ישראל : קולי יהוה שהיה
 לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעינו
 בחרות אפם בנו : אזי חיים שטפנו נחקה
 עבר עד נפשנו : אזי עבר עד נפשנו חיים
 הזדונים : ברוד יהוה שלא נתנו טרף
 לשנהים : נפשנו בצפור נמלטה מפה

יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ :

כה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר-
ציון לא ימוט לעולם יושב : ירושלם הרים
סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד-
עולם : כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים ו
בעולתה ידיהם : היטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבבותם : והמטים אפקקולתם
יוליכם יהוה את פעלי האון שלום
עדישראל :

קבו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת
ציון היינו כחלמים : אז ימלא שחק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה
לעשות עם אלה : הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים : שובה יהוה את שביטנו
כאפיקים בנגב : הזרעים ברמעה ברנה
יקצרו : הלוד יקד ויבכה נשא משד הזרע
באיבא ברנה נשא אלמתיו :

קבו שיר המעלות לשלמה אם יהוה א לא
יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה
לא ישמר עיר שוא א שקד שומר : שוא לכם
משבימי קום מאחרי שבת אכלי לחם

העצבים כן יתן לידידו שנה : הנה נחלת
יהוה בנים שְׂכַר פְּרֵי הַבְּטָן : כחצים
ביד גבור כן בני הנעורים : אשרי הגבר
אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כיו
ידברו את אויבים בשער :

קבו שיר המעלות אשרי כדירא יהוה
ההלך בדרכיו : יגיע בפיה כי תאכל אשריך
וטוב לך : אשתך א כנפן פריה כירכתי ביתך
בניך בשתידי זיתים סביב לשלחנך : הנה
כירבן יברך גבר ירא יהוה : יברכה יהוה
מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך :
וראה בנים לבניך שלום עדישראל :

קבו שיר המעלות רבת צררוני מנעורי
יאמרנא ישראל : רבת צררוני מנעורי גם
לא יבדו לי : על גבי הרשו הרשים האריכו
למעניתם : יהוה צדיק קצץ עבות רשעים :
יבשו ויפגו אחור כל שנאי ציון : והיו כחציר
גנות שקדמת שקף יבש : שלא מלא כפו
קוצר וחצנו מעמר : ולא אמרו העברים
ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה :

קבו שיר המעלות ממעמקים קראתיך
יהוה : אהני שמעה בקולך תהינה אנכיך

קשבות לקול תחנוני : אם עונות תשמריה
אדני מי יעמד : כי עמד הסליחה למען
תורא : קניתי יהוה קותה גפשי ולדברו
החקתי : גפשי לאדני משמרים לבקר
שמרים לבקר : יחד ישראל איהוה פיעם
יהוה החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו :

קרא שיר המעלות לדוד יהוה | לא יבה
לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי | בגדלות
ובגפלאות ממני : אם לא שויתי | ודוממתי
גפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי גפשי : יחד
ישראל איהוה מעתה ועד עולם :

קרב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את
כל ענותו : אשר נשבע ליהוה נדר לאביר
יעקב : אם אבא באהל ביתי אם אעלה על
ערש יצועי : אם אתן שנת לעיני לעפעפי
תנומה : עד אמצא מקום ליהוה משכנות
לאביר יעקב : הנה שמעניו באפרתה
מצאנוה בשדי יער : נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגליו : קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך : כהניך ידבשו צדק
וחסידיך ירגנו : בעבור דוד עבדך אלתשב
פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא

ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא דך :
אם ישמרו בניך | בריתי ועדתי זו אלמדם
גם בניהם עדי עד ישבו לכסא דך : כי
בחר יהוה בציון אוה למושב לו : זאת
מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה : צידה
ברך אברך אביוניה אשביע לחם : וכהנייה
אלביש ישע וחסידיה רגן ירגנו : שם אצמיח
קרון לדוד ערבתי גר למשיחי : אויביו
אלביש בשת ועליו יציץ גורו :

קרג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב
ומה נעים שבת אחים גס יחד : כשמן הטוב |
על הראש ירד על הזקן וקו אהרן שירד
על פי מדותיו : בטל הרמון שירד על הררי
ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד
העולם :

קד שיר המעלות הנה | ברכו את יהוה
כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה
בקיילות : שאו ידכם קדש וברכו את יהוה
יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ :
קדה הקלוייה | הקלו את שם יהוה הקלו
עבדי יהוה : שעמדים בבית יהוה בחצרות
בית אלהינו : הקלוייה פייטוב יהוה זמרו
לשמו כי נעים : כי יעקב בחר לו יה ישראל

לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול יהוה
 ואדנינו מכל אלהים : כל אשר הפך יהוה
 עשה בשמים ובארץ בימים ובלתי תהמות :
 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר
 עשה מוצאות מאוצרותיו : שהבה בכורי
 מצרים מאדם ערבהמה : שלח אתות
 ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכלי
 עבדיו : שהבה גוים רבים והרג מלכים
 עצומים : לסיוחן מלך האמרי ולעוג מלך
 הבשן ולכל ממלכות כנען : ונתן ארצם
 נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך
 לעולם יהוה זכרך לדר ודר : כי ירד יהוה
 עמו ועל עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף
 וזהב מעשה ידי אדם : פה דקהם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו : אזנים דהם ולא
 יאזינו אף אין ישרות בפיהם : כמותם יהיו
 עשיהם כל אשר בטה בהם : בית ישראל
 ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה :
 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו
 את יהוה : ברוך יהוה מציון שכן ירושלים
 הללויה :

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו :

הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו :
 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם
 חסדו : לעשה השמים בתבונה כי לעולם
 חסדו : לרוקע הארץ עדיהמים כי לעולם
 חסדו : לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו :
 את השמש לממשדת ביום כי לעולם חסדו :
 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי
 לעולם חסדו : למכה מצרים בבכוריהם כי
 לעולם חסדו : ויוצא ישראל מתוכם כי
 לעולם חסדו : ביד חזקה ובזרוע נטויה כי
 לעולם חסדו : לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם
 חסדו : והעביר ישראל בתוכו כי לעולם
 חסדו : ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם
 חסדו : למוליד עמו במדבר כי לעולם חסדו :
 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו :
 לסיוחן מלך האמרי כי לעולם חסדו : ולעוג
 מלך הבשן כי לעולם חסדו : ונתן ארצם
 לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה לישראל
 עבדו כי לעולם חסדו : שבשפדנו זכר לנו
 כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם
 חסדו : נתן דהם לבלבשר כי לעולם חסדו :
 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו :

קדו עד נהרות | בכל שם ישבנו גם בכינו
 בזכרנו את ציון : עד ערבים בתוכה תלינו
 בנהרותינו : כי שם שאדנו שובנו דברי שיר
 ותולדינו שמחה שירו לנו משיר ציון : איך
 נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר : אם
 אשכחך ירושלם תשכח ימיני : תדבק לשוני |
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעדה את
 ירושלם עד ראש שמחתי : זכר יהוה | לבני
 אדום את יום ירושלם האמרים ערו | ערו עד
 היסוד בה : בת בכל השודדה אשרי
 שישלם לך את גמולך שנמדת לנו : אשרי |
 שיאחו | ונפיץ את עלליך ארדסלע :
 קדח לדוד | אודך בכל לבי נגד אלהים
 אזמירך : אשתחיה | אליהי כל קדשך ואודה
 את שמך עד חסדך ועד אמתך כי
 הגדלת עד כד שמך אמרתך : ביום קראתי
 ותענני תרהבני בנפשי עז : יודוך יהוה כל
 מדכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : וישירו
 בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : פירם
 יהוה ושפל יראה ונכוה מרחק ידע : אם
 אדך | בקרב צרה תחניני על אף איבי תשקה
 ידך ותושיעני ימינך : יהוה יגמר בעדי יהוה
 חסדך לעולם מעשי ידך אד תרף :

קדח למנצח לדוד מזמור יהוה הקרתני
 ותדע : אתה ידעת שבתו וקומי בנתה לרעי
 מרחוק : ארחי ורבעי זרית ובלי דרכי
 הסבנתה : כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת
 כלה : אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה :
 פליאה דעת ממני נשנכה לא אוכל לה :
 אנה אדך מרוחך ואנה מפניך אברה : אם
 אפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנד :
 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים : גם
 שם ידך תנחני ותאחזני ימינך : ואמר אדך
 חשך ישופני וליקה אור בערני : גם חשך
 לא יחשיך ממך וליקה פיום יאיר כחשיכה
 כאורה : כי אתה קנית כליתי תסבני בבטן
 אמי : אודך על פי נוראות נפלאותי נפלאים
 מעשיך ונפשי ידעת מאד : לא נכחד עצמי
 ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
 ארץ : נדמי | ראו עיניך ועל ספרך בדם
 יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם : ולי מה
 יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם : אספרם
 מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד : אם תקטל
 אלוה | רשע ואנשי דמים סורו מני : אשר
 ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך : הלוא
 משנאיך יהוה | אשנא ובתקוממך אתקושט :

תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי :
 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי :
 וראה אם דרך עצבני ונחני בדרך עולם :
 קמ למנצח מזמור לדוד : חלצני יהוה
 מאדם רע מאיש חמסים הנצרני אשר חשבו
 רעות בלב כליום יגורו מלחמות : שגנו
 לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת
 שפתיו סדה : שמרני יהוה מידי רשע
 מאיש חמסים הנצרני אשר חשבו לרחות
 פעמי : טמנו גאים פה לי והכלים פרשו
 השת ליד מעגל מקשים שתודי סדה :
 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול
 תחנוני : יהוה אדני עז ישועתי סבותה
 לראשי ביום נשק : אלהתתן יהוה מאוני רשע
 זממו אלהתפק ירומו סדה : ראש מסבי עמל
 שפתימו וכסימו : ימוט עליהם נחלים באש
 ופידם במהמרות בדיקומו : איש לשון בדי
 יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדהפת :
 ידעתי פיי עשה יהוה דין עני משפט אבינים :
 אך צדיקים יורו לשמד ישבו ישרים
 את פניך :

קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי
 האזינה קולי בקראיך : תבון תפלתי קטרת

לפניך משאת כפי מנחת ערב : שיתה
 יהוה שמרה לפי נצרה עליך שפתי : אד
 תמלכי ודבר רע דהתעולל עלילות ו
 ברשע את אישים פעלי און ובל אלהם
 במנעמיהם : יהלמני צדיק חסד ויוכיחני
 שמן ראש אדני ראשי בי עוד ותפלתי
 ברעותיהם : נשמטו בידי סלע שפמיהם
 ושמעו אמרי בני נעמו : כמו פדח ובקע
 בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול : כי אלקי ו
 יהוה אדני עיני בכה חסיתי אלהתער נפשי :
 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי
 און : ופלו במכמרו רשעים יחד אנכי
 עד אעבור :

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה
 תפלה : קולי אלהינה אועק קולי אד
 יהוה אתחנן : אשפך לפני שיהי צרתי לפני
 אנוד : בהתעטף עלי ורוחי ואתה ידעת
 נתיבתי בארצו אהלך טמנו פח לי : הבט
 ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס מפני
 אין דורש נפשי : ועקתי אלקי יהוה אמרתי
 אתה מחסי חלקי בארץ החיים : הקשיבה ו
 אלרגתי בי דקותי מאד הצילני מרדפי בני
 אמצו ממני : הוציאה ממסגר נפשי דהודות

את־שִׁמְךָ כִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי :
 כִּמְנַח מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה | שָׁמַע תְּפִלָּתִי
 הַאֲזִינָה אֶל־תְּחִנּוֹתַי בְּאִמְנַתְךָ עֲנֵנִי
 בְּצַדִּיקְתְּךָ : וְאֶל־תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט אֶת־עַבְדְּךָ
 כִּי לֹא־יִצְדַק לִפְנֵיךָ כְּדַחִי : כִּי־רָדַף אוֹיֵב |
 נַפְשִׁי דָבָא לְאֶרֶץ חַיִּיתִי הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחֲשָׁפִים
 כַּמַּתִּי עוֹלָם : וְתַתְּעִטָּה עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי
 יִשְׁתַּמֵּם לִבִּי : וְזָכַרְתִּי יָמִים אֲמֻקְדָם הַגִּיתִי בְּכָל
 פְּעֻדְךָ בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח : פְּרִשְׁתִּי יָדַי
 אֵלֶיךָ נַפְשִׁי בְּאֶרֶץ־עֵינִיפָה לָךְ כִּלְהָ : מִהַר עֲנֵנִי
 יְהוָה כִּלְתָה רוּחִי אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֶיךָ מִמֶּנִּי
 וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יָרְדֵי בּוֹר : הַשְׁמִיעֵנִי בְּבִקְרָא
 חֲסִידְךָ כִּי־בָךְ בְּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דְרָד־זוֹ אֵלֶיךָ
 כִּי־אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי : הַצִּילֵנִי מֵאִיֵּב | יְהוָה
 אֵלֶיךָ כַּסִּיתִי : לְמַדְנִי | לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־אֵתָה
 אֱלֹהֵי רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר :
 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תִּחַיֵּנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ | תּוֹצִיא
 מִצָּרָה נַפְשִׁי : וּבְחֲסִידְךָ תִצְמִית אוֹיְבֵי
 וְהֵאֲבִרְתָּ כְּלִצְרָרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ :
 קָמֵד לְדָוִד בְּרוּךְ יְהוָה | צוּרֵי הַמִּלְחָמָה יָדֵי
 לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה : חֲסִדֵי הַמִּלְחָמָה יָדֵי
 מִשְׁנֵבִי וּמִפְלִטֵי־לִי מִגִּנֵי וְבוֹ חֲסִיתִי הַרְוֵד
 עִמִּי תַחְתִּי : יְהוָה מִה־אָדָם וְתִדְעֵהוּ כִּי־אֲנִישׁ

וְתַחֲשַׁבְהוּ : אָדָם לְהַבִּיל דְמָה יָמָיו כְּצֵל־
 עוֹבֵר : יְהוָה הִטְשִׁמְךָ וְתִרְדַּ גַּע בְּהַרִים
 וְיַעֲשֵׂנוּ : בְּרוּךְ בְּרוּךְ וְתַפִּיצֵם שְׁלַח חֲצִיֶּיךָ
 וְתַהַמֵּם : שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי
 מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר : אֲשֶׁר פִּוְהֵם דְּבַר־
 שׂוֹא וַיְמִינֵם יָמִין שִׁקְרָה : אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
 אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבְל עֵשׂוֹר אֲזַמְרָה־לְךָ : הַנּוֹתָן
 תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים דְּפוּצָה אֶת־הַדָּוִד עַבְדּוֹ
 מִחֶרֶב רָעָה : פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נָכָר
 אֲשֶׁר פִּוְהֵם דְּבַר־שׂוֹא וַיְמִינֵם יָמִין שִׁקְרָה :
 אֲשֶׁר בְּגִינוּ | כְּנִשְׁעִים מְגַדְלִים בְּנִעוּרֵיהֶם
 בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֵת מַחֲטָבוֹת תַּכְנִית הוֹכֵל : מְזוּיְנוּ
 מִדְּאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֶרֶץ צֹאנֵנוּ מְאֻלְפוֹת
 מְרַבְּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ : אֲלוֹפֵינוּ מְסַבְּלִים אֵין־
 פְּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צֹחָה כְּרַחֲבֵתֵנוּ :
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁכָבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיהֵנָה
 אֱלֹהֵי :

קָמָה תְהִלָּה לְדָוִד אַרְוִמְךָ אֱלֹהֵי הַמִּלְחָמָה
 וְאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכַדְיוֹם
 אֲבָרְכְךָ וְאֶהְלֵלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל
 יְהוָה וּמִהַלֵּל מְאֹד וּלְגַדְדָתוֹ אֵין חֶקֶר : דָּוִד
 לְדָוִד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ : הַדָּר
 כְּבוֹד הוֹדֵךְ וּדְבָרֵי גַפְלֵאתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ

נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום
 יהיה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהיה לכל
 ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה כל
 מעשיך וחסידך יברכוכה : כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני
 האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו :
 מלכותך מלכות כל עלמים וממשתדך
 בכל יור ודר : סומך יהוה לכל הנפלים
 וזקה לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח
 את ידך ומשביע לכל חיי רצון : צדיק יהוה
 בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
 לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
 ויושיעם : שומר יהוה את כל אהביו ואת
 כל הרשעים ישמיד : תהדת יהוה ידבר פי
 ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
 קמו הללויה הללי נפשי את יהוה :
 אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי :
 אלתבטחו בנדיבים בכן אדם שאין לו
 תשועה : תצא רוחו ישב לאדמתו ביום
 ההוא אברו עשתנתיו אשרי שאל יעקב

בעזרו שברו עליהוה אלהיו : עשה ו שמים
 וארץ אתהים ואת כל אשר בם השמר
 אמת לעולם : עשה משפט ו לעשוקים נתן
 לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : יהוה ו
 פקה עורים יהוה זקה כפופים יהוה אהב
 צדיקים : יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה
 יעזרה ודרך רשעים יענת : ימלך יהוה לעולם
 אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
 קמו הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי
 נעים נאווה תהלה : בונה ירושלים יהוה נדחי
 ישראל יכנס : הרופא לשבורי לב ומחפש
 לעצבותם : מונה מספר לבוכים לכלם
 שמות יקרא : גדול אדוננו ורב כח לתבונתו
 אין מספר : מעודד ענוים יהוה משפיד
 רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה בתורה זמרו
 לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים
 המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר :
 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו :
 לא בגבורת הסוס והפץ לא בשוקי האיש
 ירצה : רוצה יהוה את יראיו את המיהלים
 לחסדו : שבחי ירושלים את יהוה הללי
 אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברך
 בניך בקרבך : השם גבוך שלום חלב

חַמִּים יִשְׁבִּיעַךְ : הַשֵּׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד-
מִהֲרָה יְרוּיַךְ דְּבָרוֹ : הַנִּתֵּן שְׁלֹג כְּצֶמֶר כְּפֹר
כְּאֶפֶר יִפּוֹר : מִשְׁלֵיךְ קָרְחוּ כַפְתִּים לִפְנֵי
קָרְתוֹ מִי יַעֲמַר : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסּוּ יֹשְׁבֵי
רוּחֹו יִזְדוּמִים : מִגִּיד דְּבָרָיו לִיעֲקֹב הַקִּיּוֹ
וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא-עָשָׂה כֵן וּלְכַל-גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּדוֹדָעוֹם הַלְלוּיָהּ :

קִמָּה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בְּמְרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כְּלִמְלֹאכֵי
הַלְלוּהוּ כְּלִצְבָאוֹ : הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
הַלְלוּהוּ כְּלִכּוֹכָבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַד הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ
אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צוּר וּנְבִרָאוֹ : וַיַּעֲמִידֵם
לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ אֶת-
יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר
וְבָרַד שֶׁלֵּג וְקִישׁוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ :
הַהָרִים וְכָל-נִבְעוֹת עַיִן פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים :
הַתְּיָה וְכָל-בְּרֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כְּנָף : מִלְּכֵי-
אֲרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֲרֶץ :
בַּחֹרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת זְקֵנִים עַם-נְעָרִים :
יְהַלְלוּ | אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
הוֹדוּ-עַל-אֲרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרְם קָרָן | לְעַמּוֹ תְהַלְלָהּ
לְכָל-חֲסִידָיו לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי

הַלְלוּיָהּ :

קִמָּה הַלְלוּיָהּ | שִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ
תִּהְיֶה בְּקֹהַל חֲסִידִים : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֲשׂוֹי בְנֵי-צִיּוֹן יִגִּידוּ בְּמִדְבָרָם : יְהַלְלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֹל בְּתֵף וּבְנֹר יִזְמְרוּ-לוֹ : כִּי-רוּצָה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנְוִים בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכַּבּוֹתָם : רוּמְמוֹת אֵל
בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת כִּידָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּגוֹיִם תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים : לְאֶפֶר מִלְּכֵיהֶם
בְּזֻקִים וּנְכַפְדֵיהֶם כְּכַלִּי בְרוֹז לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו

הַלְלוּיָהּ :

קו הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרִקִיעַ עֵזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב
גִּדְלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וּבְנֹר : הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעִנָּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי-שִׁמֶע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יָהּ
הַלְלוּיָהּ :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שבזכות ספר החמישי שבתהלים
 שקרינו לפניך שהוא מכון כנגד ספר
 הדברים שבחמשה חומשי תורה ובזכות
 מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות
 טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים
 בהם: ובזכות שמותיך הקדושים הרמוזים
 והמצורפים בהם שתחון הודך על משיחך
 ליחד מדכותיך ותחתמנו בספר צדיקים
 ותפתח לנו שערי אוצר טוב * שערי דקח *
 שערי השקט * שערי יקר * שערי מנוחה *
 שערי צהקה * שערי בינה * שערי אומץ
 ואילות * שערי תשועה * יי אלהים צבאות
 השיבנו האר פניך וננשעה: יי אדונינו מה
 אדיר שמך בכל הארץ * אשר תנה הודך
 על השמים: נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות
 יי דבי ובשרי ירננו אל אל חי: כי אתה יי
 טוב וסלח ורב חסד לך קוראוך: תודיעני
 ארח חיים שבע שמחות את פניך געמות
 בימיך נצח:

פרקה

ה החליל חמשה ושישה * זהו החליל של
 בית השואבה שאינו רוחה * לא את
 השבת ולא את יום טוב * אמרו * כל מי
 שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה
 שמחה מימיו: * במוצאי יום טוב הראשון
 של חג היו יורדין לעזרת נשים ומתקנין שם
 תקון גדול ומנרת של זהב היו שם וארבעה
 ספלים של זהב בראשיהן * וארבע סלמות
 לך אחר ואחר * וארבעה ילדים מפרחי
 בהנה וביריהם כדים של שמן של מאה
 ועשרים לוג שהן מטידין לכל ספל וספל:
 מבדאי מכנסי בהנים ומהמיניהן * היו
 מפקיעין * ובהן היו מדיקין לא היתה חצר
 בירושלים * שאינה מאירה מאור בית
 השואבה: * חסידים ואנשי מעשה * היו
 מרקדים לפניהם באבוקות של אור
 שבידיהן * ואומרים לפניהן דברי שירות
 ותשבחות * והלויים בכנורות ובנבלים
 ובמצלתים ובחצוצרות * ובכלי שיר בלא
 מספר * עד חמשה עשר מעלות היוורדות
 מעזרת ישראל לעזרת נשים * כנגד חמשה

עֵשֶׂר שִׁיר הַמַּעֲרוֹת שְׁבַת־הַלִּים • שְׁעָדִיהֶן
 לְיוֹם עֹמְדִים בְּכַלִּי שִׁיר • וְאוֹמְרִים שִׁירָה •
 עָמְדוּ שְׁנֵי הַכַּהֲנִים בְּשַׁעַר הָעֵלְיוֹן • שִׁיֹּרֵר
 מַעֲזֵרֶת יִשְׂרָאֵל לַעֲזֵרֶת נָשִׁים • וְשִׁתּוֹ
 הַצּוֹצְרוֹת בִּידֵיהֶן • קָרָא הַגָּבֵר • תִּקְעוּ
 וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ • הִגִּיעוּ לְמַעֲדָה עֲשִׂירִית •
 תִּקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ • הִגִּיעוּ לַעֲזֵרָה • תִּקְעוּ
 וְהִרְיעוּ וְתִקְעוּ • הָיוּ תוֹקְעִין וְהוֹלְכִין עַד
 שֶׁמִּגִּיעִין לְשַׁעַר הַיּוֹצֵא לַמִּזְרָח • הִגִּיעוּ
 לְשַׁעַר הַיּוֹצֵא מִמִּזְרָח • הִפְכוּ פָנֵיהֶם לַמַּעֲרָב
 וְאָמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁהוּוּ בַמָּקוֹם הַזֶּה •
 אַחֲרֵיהֶם אֵל הַיָּבֵל יי וְהָמָּה מִשְׁתַּחֲוִים
 קִדְמָה לְשֶׁמֶשׁ • וְאָנוּ לֵיהֵ עֵינֵינוּ • רַבִּי יְהוּדָה
 אוֹמֵר שׁוֹנִין וְאוֹמְרִין אָנוּ לֵיהֵ וְלֵיהֵ עֵינֵינוּ •
 אין פּוֹחֲתִין מֵאַחַד וְעֹשְׂרִים תִּקְיֵעוֹת
 בַּמִּקְדָּשׁ • וְאֵין מוֹסִיפִין עַל אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה •
 בְּכָל יוֹם הָיוּ שֵׁם עֹשְׂרִים וְאַחַת תִּקְיֵעוֹת
 בַּמִּקְדָּשׁ • שְׁלֹשׁ לְפִתְיַחַת שְׁעָרִים • תִּשְׁעַ
 לְתַמִּיד שֶׁל שַׁחַר • וְתִשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין
 הָעַרְבִים • וּבְמוֹסְפִין הָיוּ מוֹסִיפִין עוֹד תִּשְׁעַ •
 וּבְעַרְב שְׁבַת הָיוּ מוֹסִיפִין עוֹד שֵׁשׁ • שְׁלֹשׁ
 לְהַבְטִיד הָעַם מִמִּקְאֵבָה • וְשְׁלֹשׁ לְהַבְטִיד

בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל • עַרְב שְׁבַת שְׁבַתוֹךְ הַחֹג
 הָיוּ שֵׁם שְׁמוֹנָה וְאַרְבָּעִים • שְׁלֹשׁ לְפִתְיַחַת
 שְׁעָרִים • שְׁלֹשׁ לְשַׁעַר הָעֵלְיוֹן • וְשְׁלֹשׁ לְשַׁעַר
 הַתְּחִתּוֹן • וְשְׁלֹשׁ לְמַלּוֹי הַמַּיִם • וְשְׁלֹשׁ עַל
 גְּבֵי מוֹצֵחַ • תִּשְׁעַ לְתַמִּיד שֶׁל שַׁחַר • וְתִשְׁעַ
 לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין הָעַרְבִים • וְתִשְׁעַ לְמוֹסְפִין
 שְׁלֹשׁ לְהַבְטִיד אֶת הָעַם מִן הַמִּקְאֵבָה •
 וְשְׁלֹשׁ לְהַבְטִיד בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל • יוֹם טוֹב
 הָרִאשׁוֹן שֶׁל חֹג הָיוּ שֵׁם שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר פָּרִים
 וְאֵלִים שָׁנִים • וְשְׁעִיר אֶחָד • נִשְׁתַּיְרוּ שֵׁם
 אַרְבָּעָה עֶשֶׂר כְּבָשִׂים • לְשְׁמוֹנָה מִשְׁמֵרוֹת •
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שָׁשָׁה מִקְרִיבִין שָׁנִים שָׁנִים •
 וְהַשָּׂאֵר אֶחָד אֶחָד • בְּשָׁנֵי • וְחִמְשָׁה מִקְרִיבִין
 שָׁנִים שָׁנִים • וְהַשָּׂאֵר אֶחָד אֶחָד • בְּשָׁדִישֵׁי
 אַרְבָּעָה מִקְרִיבִין שָׁנִים שָׁנִים • וְהַשָּׂאֵר אֶחָד
 אֶחָד • בְּרִבְעֵי שְׁלֹשָׁה מִקְרִיבִין שָׁנִים שָׁנִים
 וְהַשָּׂאֵר אֶחָד אֶחָד • בְּחִמְשֵׁי • שָׁנִים
 מִקְרִיבִין שָׁנִים שָׁנִים • וְהַשָּׂאֵר אֶחָד אֶחָד •
 בְּשֵׁשִׁי • אֶחָד מִקְרִיב שָׁנִים • וְהַשָּׂאֵר אֶחָד
 אֶחָד • בְּשִׁבְעֵי כֶּקֶן שׁוֹיִן • בְּשִׁמְנֵי חֹזְרוֹ
 לְפִים כְּבָרְנָגְלִים • אָמְרוּ מִי שֶׁהִקְרִיב פָּרִים
 הַיּוֹם לֹא יִקְרִיב לְמָחָר אֲלֵא חֹזְרִין חֲלִילָה •

בשלושה פרקים בשנה היו כל המשמרות
שוות באמרי הרגלים ובחלוק לחם
הפנים בעצרת אמרים לו היך מצה
היך חמץ משמר שזמנו קבוע הוא
מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר
קרבות צבור ומקריב את הכל יום טוב
הסמוך לשבת בין מקפניה בין לאחריה
היו כל המשמרות שוות בחלוק לחם
הפנים חל להיות יום אחד להפסיק
בינתיים משמר שזמנו קבוע היה נוטל
עשר חלות והמתעבב נוטל שתים ובשאר
ימות השנה הנכנס נוטל שיש והיוצא
נוטל שש רבי יהודה אומר הנכנס נוטל
שבע והיוצא נוטל חמש הנכנסין
חוקקין בצפון והיוצאין בדרום בקנה
לעולם חוקקת בדרום וטבעתה קבועה
וחלונה סתומה

סימן אברהם בן שורא

לרוד
צמאה נפשי לאלהים לאל חי לבי ובשרי ירננו לאל חי
אל חי בראני ואמר חי אני כי לא יראני האדם והי
ברא כל בחכמה בעצה ובמומה מאד ונעלמה
מעיני כל חי
רם על כל כבודו כל פה יחו הודו ברוך אשר בידו

נפש כל חי
הבדיל ניני תם הקים להודותם אשר יעשה
אותם האדם והי
מי זה יצמדק נמשל לאבק דק אמת כי לא
יצדק לפניך כל חי
בלב יצר חשוב כדמות חמת עכשוב ואיככה
ישוב הבשר החי
נסונים אם אבו מדרכם שבו מרם ישכבו בית
מועד לכל חי
על כל אהודך כל פה תיחדך פותח את ירך
ומשביע לכל חי
זכור אהבת קדומים והחיה נרדמים וקרב הימים
אשר בן ישי חי
ראה לגברת אמת שפחה נואמת לא כי בנך
המת ובני החי
הלא חלק מראש חלק דמו תדרוש שפוך אף על
ראש השעיר החי
אקוד על אפי אפרוש לך כפי עת כי אפתח פי
בנשמת כל חי

זכור סגן אשר נגן עלי עשור וגם נבל
בשרותיו וזמירותיו יהודון קד בבל
תבל קד נמשח ונגדך שח נשוא קד עול
וגם סבל פדה נכאה מקוראה קד נחלה
וגם חבל דהושיעה דהרגיעה תגדה
מפרומד זכרנו יי ברצון עמך

בזכות דוד איש ידיר נחתם בכתר מלכותך
חרחם וגם תנחם עמך ונחלתך בזכותו
הראה לעם נבאה בנין ביתך ונתיך
וזכות אבות מערכות זכור נא לעדתך
ונשלים ונשאים בזכות שבועה תמימך
זכרנו יי ברצון עמך :

זכור לנו אלהינו זכות דוד בנו ישי ומגזעו
הצו הוטר לקבץ את מגורשי ובזכותו
אסוף נדחו ואת בני ואת נשי ונגידה
במלכותך ודברי נפלאותיך זכרנו יהוה
ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קומיה דדוד
מדכא משיחא :

רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מדכא :

רחמנא זינד אשרי עלן :

רחמנא זכוון תפש לן :

רחמנא חתמינן בספרא דחיי :

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי וחסידי :

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :

רחמנא חתמינן בספרא דפרנסא טבא
ומזוני טבי :

רחמנא פתח שמיא לצלותין :

רחמנא תוב מרוגוד :

רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך חמנ :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

יי הוא האלהים יי הוא האלהים : ב"פ

יי מלך יי מלך יי ימלוד לעולם ועד : ב"פ

אלינו שבשמים זכרנו בזכרון טוב מדפניך :

א"ש חמוד עלינו ועל טפינו ועד עולדינו :

חתמנו בספר חיים טובים :

חתמנו בספר צדיקים :

חתמנו בספר ישרים ותמימים :

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

עננו מגן דוד עננו :

עננו אלהי המרכבה עננו :

עננו רחום וחנון עננו :

יי חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

יי ברך לחמנו ומימנו ובהזיו :

יי עשה למען שמך וחוסה עד ישראל עמך :

יי עשה למען המלך דוד נעים ומירוותיך :

וחוסה עד ישראל עמך :

יי עשה למען המלך שלמה בנה בית לשמך :

וחוסה עד ישראל עמך :

יי עשה למען הרונים ושרופים עד יחוד :

קדשת שמך * וחוסה עד ישראל עמך *
 העני קדוד ולשלמה בנו בירושלים ענינן *
 העני לצדיקי וחסירי ותמימי די בכל
 דר ודר ענינן *
 תודיעני ארץ חיים שבע שמחות את פניך *
 נעיונות בימיך נצח *

קדיש ידא שלמא * מזמור הבו ליי בני אלים *
 שועתנו קבל * ושמע צעקתנו * יודע
 תעלומות *

ח"ד לו' תפלה זו

רבנו שד עולם הנה אנחנו באים בלבשת
 פנים יראים וחרדים * ואם חס ושלום
 נתחייבנו כרת בבית דינך הצדק עד
 חטאתינו ועונותינו ופשעינו המרובים *
 יהי רצון מקפניך שיהא חשוב צערנו
 שנצטערנו בלידה הוזה ונדדנו שנה מעינינו
 ותשניח עדינו בעין חמלתך היא עינא
 פקיקא דקא נאים ותיר תדיר שנאמר הנה
 לא ינום ולא יישן שמר ישראל * ותקרע רוע
 גזר דיננו ותחננו ותברכנו מאוצר חסדך
 העומד לימין העליון * ותתן לעבדך חיים
 ארוכים לעסוק בתורתך יומם ולילה * ויהיה
 הצער שיש לנו בעינינו תקון לפניך הראות

שפגמנו בעיניך עקאין ואשר הרע בעיניך
 עשינו * ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות
 שפגמנו מארבע עולמות בריאה יצירה
 ישיה ותצילנו מעונש חבוט הקבר
 מהמלאך המשבר את עיני האדם אחר
 פטירתו בקבר * ונפטר מאותו הצער *
 ותשפיע עדינו משפע הטוב מכתר עליון
 להצילנו מכרת דיומי וכרת דשני ודמען
 שמך הגדול והנורא אלד כשהוא כדול
 במקורו ^{אחלה} שתבטל מעדינו כל גזירות
 קשות ורעות * ויהיה למוד זה נחת רוח
 לפני כסא כבודך * ותתן בנו כח לעמוד
 על המשמר ודלמוד תמיד לפניך ולהגות
 באמרי תורתך ולהיות מן העובדים לפניך
 בדב שדם ובנפש חפצה ולומדים תורתך
 לשמה ודברור כל ניצוצות הקדושות
 שנתפזרו בין הקליפות על ידינו ולהחזירם
 אל הקדושה ליחדא שכנתא כבעלה
 ודאקמא יתה מעפרא ולתת נחת רוח
 ליוצרינו לדבק נפשנו ורוחנו ונשמתנו
 לעבדו וליראה אותו בדבב שדם * ויהי
 נועם יי אלהינו עדינו ומעשה ידינו כוננה
 עדינו ומעשה ידינו כוננהו * ב י ק א ו *

סימן חגי משק חזק

סוכה ולולב לעם סגולה • יחד ירונו ישאו תהלה :

אל ממצרים גאלנו • דברות קדשו השמיענו • ענני כבוד הויפנו • לארבע רוחות מטה ומעלה :

נועם רכיו לנו הודיע • מזו הדרו לנו הופיע • דעת יום ליום אומר יביע • דעת יחנה לילה ללילה :

ישמה ישראל בצל סוכתו • יסתופף יהסה תחת אברתו השם ככתבו וכמריאתו • כמספר סוכה מספרו עליה :

מה עצמו רזי לולב ומינו • ולי מה יקרו מאד ענינו • אשרי טהור לב השם רעיונו • לסוד מצותו המעולה :

שם בן ארבע כלולב הונה • במילוי הה"ן בפרטיו תמנה נוכח הלולב לשדרה תפנה • סביבו מינו גורן עגולה :

ההדס רומז לשלשה אבות הנהיג משה אהרן בדי ערבות י"ג יוסף ללולב חמדת לבבות יסוד לראתרוג כללה כלולה :

חותם תעודה תתיר לבנך • זכר טוב תזכור לעם לך • קורא ומיחל לישועתך • יתקרב שמך בפנינו סלה :

סיר לכבוד ז' אוספיון קדישן זע"ל

יה את סוכת דוד תמים • בזכות שבעת הצדיקים :

בזכות אורח תמימך • משוך חסדך לעמך • ונא למען שמך • אל נא תשב אותם ריקים :

בזכות יצחק עקידך • ברך דורשי יחודך • ונא גבורות ידיך • בחסדך יהיו נמתמים :

בזכות יעקב איש תמים • הוא נגד קו הרחמים • תבנה ביתך בית עולמים • קיים בשמי שחקים :

בזכות משה רעיא מהימנא • זכה לפניו של בינה • חושה תן לנו חנינה • ופדה עם לך שוקקים :

בזכות הכהן אהרן • בטל כל האף והרוח • ועמך תמיד רון ירון • ובשמך יהיו דבוקים :

בזכות יוסף צדיקך • אשר שמר בריתך • גלה כבוד

מלכותך • קבץ נדחים ורחוקים :

בזכות דוד ידידיך • בנה משכן כבודך • ואמץ עם נדודך • למדם תורה וחוקים :

עוד פזמון אחד

נוכה לכל ברכות • בשבעה ימי סוכות :

יום הראשון נתחסד • בחסד שבחסד • צורי ביתך תיסד • תבנה תאים ולשכות :

יום השני נאירה • בחסד שבגבורה • חי השב העטרה לגברת ממלכות :

יום שלישי משמרת • חסד שבתפארת • איומה הנהדרת • בו פניה סוככות :

יום רביעי לי אור צה • החסד שבנצח • לרצון אור המצח • נפשותינו נמשכות :

יום חמישי הבהיר • חסד שבהוד יודור • צורי באורך תנהיר • את כל עינות השוכות :

יום הששי יתגרה • חסד יסוד המעולה • אל גבור עושה פלא • עיני כל אליך מחכות :

יום שביעי לנו בא • חסד מלכות בחיבה • ברצונך חמיבה • לכבות כך תמוכות :

יום שמיני עצרת • רחל בו הוא חוברת • בעטרת תפארת • יחדינו המה ערוכות :

יום זה עשה ה' • לישראל אמוני • אשמח בו בהגיוני • ויום זה הוא רב ברכות :

נוכה לכל ברכות • בשבע ימי סוכות :

סימן ישאל

ידך תנתני אל חי עושי • ותאחזני תוך מגרשי : חיש תן לנו חלק בדוד • וגם נחלה בבן ישי :

שעה שועת דל לבו נמס • מעירו נבדל היה למס • אנחתו נידל יזעק חמס • נם מדוע לא בא בן ישי :

רגלי מבשר חיש אל נערץ • הוא יגיד פשר חזון נמרץ • הצמת עם אשור לשון חרץ • אומר מי דוד מי בן ישי :

אשר נדרת מהר שלם • תוך עיר בחרת היא עיר שלם
 אשר קראת מלך שלם • כי בוחר אתה בבן ישי •
 לרבוך חמדתי קום התהלך • ואמור חפצתי לגאלך •
 הנה מצאתי דוד מלך • הנה ראיתי בן ישי •
 לך צור מושיעי איהל יום יום • כי לקול שועי תנה
 פדיום • תציץ ציץ ישעי סנסן איום • יצא חומר
 מנוע ישי •

סימן יסודס

יונה • מה תהני • ומה תהמי • חניך חני נדרך שלמי •
 יען כי אני יי ואתם עמי •
 העוד לי תקוה לשוב משבי • וכהשיג תאוה • אל הר
 הצבי • תראוני דאבה • מנוד אוהבי • למה
 תקראנה לי עוד נעמי •
 ולי יותן לי אבר כדרור • לעוף אל הלי • אל הר מור
 דרור • ועפר היכלי • ארקח מור דרור • אשק
 מאהבה מדרך פעמי •

דייך כי מלכך • מגן בערך • ובארץ חכשך • יכין צעדך
 שופר א חכך • כי בא מוערך • דברי על לבך נחמי נחמי •
 השם את פני • אל נוכח פני • הדרת הר סיני • ומקום
 הסנה • אעיר רנני • ממזב מענה • יבטח ביי כי ירע שמי •

סימן שלמה

שוכנת בשדה עם אדלי כושן • עמדי בראש כרמל •
 צפי להר בשן •
 לנג אשר נכמס יפה שאי עין • וראי ערוגתך כי
 נמלאה שושן •
 מה לך צבי נחמד כי תעזוב גני • לרעות בגן יקשן
 ובתוך עצי דישן •
 הב נרדה רגן נאכל מגדים שם • ובחיק יפת עין
 תשכב וגם תישן •

תם ונשלם סדר ליל הושענא רבא •
 ברוך שנתן לנו את תורתו החביבה •
 ולזכות אותנו בעולם הזה ובעולם הבא •

